

**ZMIANA STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
GMINY
ROGOŹNO**



**ZAŁĄCZNIK NR 1
DO UCHWAŁY NR/...../.....
RADY MIEJSKIEJ W ROGOŹNIE
z dnia r.**

/PROJEKT Z DNIA 17 GRUDNIA 2017 R./

2017



SPIS TREŚCI

I.	WPROWADZENIE	5
1.	Podstawowe informacje. Tryb opracowania	5
2.	Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa	6
3.	Podstawa opracowania studium.....	7
II.	UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	9
1.	Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu	9
1.1.	Podstawowe informacje o gminie.....	9
1.1.1.	Obszar gminy	9
1.1.2.	Funkcje gminy	9
1.2.	Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu	9
1.2.1.	Zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa.....	15
1.2.2.	Zabudowa rekreacji indywidualnej	16
1.2.3.	Zabudowa usługowa	16
1.2.4.	Przemysł i rzemiosło produkcyjne.....	17
1.2.5.	Tereny zieleni	17
1.2.6.	Użytki rolne	18
1.2.7.	Wody.....	18
1.3.	Uzbrojenie terenów	19
1.3.1.	Wodociąg.....	19
1.3.2.	Kanalizacja.....	19
1.3.3.	Oczyszczanie ścieków	19
1.3.4.	Gazownictwo.....	19
1.3.5.	Zaopatrzenie w ciepło.....	19
1.3.6.	Elektroenergetyka	19
1.3.1.	Telekomunikacja	20
2.	Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	20
3.	Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego	22
3.1.	Rzeźba terenu	22
3.2.	Budowa geologiczna	23
3.3.	Gleby	23
3.4.	Wody powierzchniowe i podziemne	25
3.5.	Warunki klimatu lokalnego.....	29
3.6.	Fauna i flora.....	30
3.7.	Hałas	32
3.8.	Pole elektromagnetyczne.....	33
3.9.	Uwarunkowania ekologiczne.....	33
4.	Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....	37
4.1.	Rys historyczny	37
4.2.	Charakterystyka wartości kulturowych	40
4.3.	Obszary i obiekty objęte ochroną.....	57
4.4.	Stanowiska archeologiczne.....	80
5.	Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz określone przez audyt krajobrazowy granice krajobrazów priorytetowych.....	93



6.	Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia.	93
6.1.	Warunki życia mieszkańców	93
6.2.	Administracja.....	94
6.3.	Opieka medyczna i socjalna.....	94
6.4.	Oświata i wychowanie	95
6.5.	Zróżnicowanie i dostępność usług	95
6.6.	Kultura, sport, turystyka i rekreacja.....	95
7.	Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	99
7.1.	Zagrożenie powodziowe.....	99
7.2.	Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych	99
7.3.	Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego	99
8.	Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju Gminy Rogoźno	99
8.1.	Analiza ekonomiczna.....	100
8.2.	Analiza środowiskowa.....	101
8.2.1.	Przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej	101
8.2.2.	Możliwości rozwoju i ograniczenia dla realizacji zabudowy i zagospodarowania terenów	104
8.2.3.	Obszary, na których występują ograniczenia wynikające z konieczności ochrony zasobów środowiska oraz występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska.....	105
8.2.4.	Ocena przydatności terenów dla różnych sposobów zagospodarowania.....	106
8.3.	Analiza społeczna.....	107
8.3.1.	Liczba i rozmieszczenie ludności	107
8.3.2.	Ruch naturalny ludności	108
8.3.3.	Migracje ludności	109
8.3.4.	Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy	110
8.4.	Prognoza demograficzna	111
8.5.	Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy	112
8.6.	Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	112
8.6.1.	Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę	112
8.6.2.	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych	114
8.6.3.	Chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę	115
8.6.4.	Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę	116
8.7.	Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy	118
8.8.	Potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych i na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę oraz poza tymi obszarami.....	118
8.9.	Strategia Rozwoju Gminy Rogoźno	121
9.	Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	124
10.	Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.....	125
10.1.	Rezerваты przyrody.....	125
10.2.	Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Węły i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”	126
10.3.	Obszary Natura 2000.....	126
10.4.	Pomniki przyrody	129
10.5.	Lasy ochronne.....	131



11.	Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych....	132
12.	Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych.....	132
12.1.	Udokumentowane złoża kopalin	132
12.2.	Główne zbiorniki wód podziemnych	133
13.	Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	133
14.	Uwarunkowania wynikające ze stanu system komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.....	134
14.1.	Sieć komunikacyjna.....	134
14.2.	Zaopatrzenie w wodę	137
14.3.	Odprowadzanie ścieków	138
14.4.	Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz	139
14.5.	Gospodarka odpadami	140
14.6.	Telekomunikacja	140
15.	Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	140
16.	Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.....	141
III.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	143
1.	Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego, uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	143
1.1.	Wytyczne wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego	143
1.2.	Wytyczne w zakresie kształtowania struktury przestrzennej gminy.....	144
1.3.	Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wraz z dopuszczalnym ich zakresem i ograniczeniami.....	147
2.	Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy	154
2.1.	Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne	154
2.2.	Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych.....	156
2.3.	Tereny wskazane do ograniczenia zabudowy	156
2.4.	Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy.....	156
3.	Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk	157
3.1.	Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska:	157
3.2.	Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych studium i uzdrowisk.....	162
4.	Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	164
5.	Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	168
5.1.	Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych	168
5.1.1.	Wodociąg.....	168
5.1.2.	Kanalizacja.....	168
5.1.3.	Gazownictwo.....	169



5.1.4. Elektroenergetyka.....	170
5.1.5. Ciepłownictwo.....	171
5.1.6. Telekomunikacja.....	171
5.1.8. Zagospodarowanie odpadów.....	171
5.2. Układ drogowy.....	171
5.3. Sieć kolejowa.....	174
5.4. Komunikacja rowerowa.....	175
6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....	175
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.....	176
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² oraz obszary przestrzeni publicznej.....	177
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.....	177
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	178
10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.....	178
10.2. Tereny rolnicze.....	178
10.3. Tereny trwałych użytków zielonych.....	179
10.4. Tereny leśne.....	179
10.5. Tereny przeznaczone do zalesienia.....	180
11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.....	180
12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.....	181
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.....	182
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji.....	182
15. Obszary zdegradowane.....	182
16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	182
17. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.....	183
18. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	184
IV. WPLYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.....	185
V. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA.....	185
VI. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM.....	187
VII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM.....	187
VIII. OBJAŚNIENIE ZMIAN W NOWYM OPRACOWANIU W STOSUNKU DO POPRZEDNIEJ EDYCJI STUDIUM.....	188



I. WPROWADZENIE

1. Podstawowe informacje. Tryb opracowania

Rada Miejska w Rogoźnie Uchwałą Nr XXIV/165/2008 z dnia 30 kwietnia 2008 r. przyjęła „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno”, której celem było dostosowanie poszczególnych ustaleń dokumentu do bieżących potrzeb samorządu lokalnego, mieszkańców i inwestorów. Studium podlegało jednej częściowej zmianie przyjętej Uchwałą Nr XLVI/324/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 25 listopada 2009 r.

Zachodzące zmiany gospodarcze, społeczne i przestrzenne wpłynęły na potrzebę dokonania kompleksowej aktualizacji polityki przestrzenno-gospodarczej gminy. Przeprowadzona analiza dotychczasowego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno wykazała, iż przedmiotowy dokument planistyczny jest już częściowo nieaktualny zarówno w zakresie oczekiwań inwestycyjnych mieszkańców oraz inwestorów zewnętrznych, jak i braków merytorycznych wynikających z aktualnego prawodawstwa. Planowany dalszy rozwój miasta i gminy, wynikający zarówno z potrzeb realizacji polityki przestrzennej, jak i zainteresowania inwestorów prywatnych, wymagał dostosowania zapisów studium w zakresie zasięgu i lokalizacji terenów inwestycyjnych przy uwzględnieniu potrzeb i możliwości rozwoju gminy, w tym bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę. Konieczne stało się określenie nowych ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, spełniających aktualne wymogi przepisów prawa oraz oczekiwania i potrzeby społeczności lokalnej, co w dalszej perspektywie umożliwi sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z zachowaniem ładu przestrzennego oraz potrzeb ochrony najcenniejszych walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

W związku z powyższym Burmistrz Rogoźna wystąpił do Rady Miejskiej z wnioskiem o przystąpienie do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno w granicach administracyjnych.

Rada Miejska w Rogoźnie Uchwałą Nr XIII/107/2015 z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno wyraziła wolę opracowania nowego dokumentu.

Zgodnie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) sporządzającym studium jest Burmistrz Rogoźna. Studium przyjmowane jest uchwałą Rady Miejskiej i podlega nadzorowi Wojewody w zakresie jego zgodności z obowiązującym prawem.

Studium składa się z części tekstowej i graficznej obejmującej dwie plansze: „Uwarunkowania” oraz „Kierunki” wykonane w skali 1:10 000. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego powstało w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233),
- przepisy odrębne.

Studium jest podstawowym narzędziem kształtowania polityki przestrzennej na terenie gminy. Jest ono dokumentem o charakterze planistycznym, w którym samorząd przyjmuje określoną wizję i cel rozwoju przestrzennego gminy. Drogą do ich osiągnięcia jest przestrzeganie przyjętych zasad oraz ukierunkowanie koniecznych i pożądaných zmian w polityce przestrzennej. Głównym zadaniem studium jest określenie polityki przestrzennej gminy wpisanej w politykę przestrzenną państwa i województwa oraz ogólnych kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego gminy. Podstawowym zadaniem studium jest także identyfikacja lokalnych uwarunkowań, celów i programów rozwoju, dzięki czemu staje się ono dokumentem wyznaczającym ogólną politykę przestrzenną gminy.



Dokument ten jednocześnie zawiera wytyczne do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Określona w studium polityka przestrzenna jest zgodna z zasadami ustanowionymi przepisami prawa i uwzględnia w zagospodarowaniu gminy:

- dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu,
- stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony,
- stan środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego oraz wymagania jego ochrony,
- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym,
- warunki i jakość życia, ochrona zdrowia oraz bezpieczeństwa ludności i mienia,
- potrzeby i możliwości rozwoju gminy,
- stan prawny gruntów,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagania dziedzictwa kulturowego i dóbr kultury,
- walory ekonomiczne przestrzeni i prawo własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa,
- wymagania wynikające z ochrony przeciwpowodziowej.

Zgodnie z art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uchwała Rada Miejska. Nie jest ono jednak aktem prawa miejscowego, ale zawarte w nim zasady polityki przestrzennej są wiążące podczas sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studium stanowi ważny akt władczy, w którym Rada Miejska bezpośrednio wpływa na działania władzy wykonawczej.

2. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z polityką przestrzenną województwa

W myśl art. 11 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Burmistrz Rogoźna sporządzając studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma obowiązek uwzględniać ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a w przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego województwa lub niewprowadzenia do planu zagospodarowania przestrzennego województwa zadań rządowych, uwzględnia ustalenia programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy.

Burmistrz przedkłada projekt studium do zaopiniowania i uzgodnienia. Szczególnie istotnym jest, aby w studium zostały uwzględnione zamierzenia w zakresie ponadlokalnych inwestycji związanych z zagospodarowaniem terenów.



3. Podstawa opracowania studium

Podstawą prawną przystąpienia do opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno” jest art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073). Podstawę formalną opracowania stanowi Uchwała Nr XIII/107/2015 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno.



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŻNO



II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

1.1. Podstawowe informacje o gminie

1.1.1. Obszar gminy

Gmina Rogoźno położona jest w północnej części województwa wielkopolskiego i jest jedną z trzech gmin wchodzących w skład powiatu obornickiego. Gmina Rogoźno od strony południowej graniczy z gminą Oborniki, od strony zachodniej z gminą Ryczywół (powiat obornicki), od strony północnej z gminą Budzyń (powiat chodzieski), od strony wschodniej z gminą Wągrowiec, a od strony południowo-wschodniej z gminą Skoki (powiat wągrowiecki) i z gminą Murowana Goślina (powiat poznański).

Siedzibą władz jest miasto Rogoźno. Gmina zajmuje powierzchnię 218 km². Sieć osadniczą gminy tworzą: miasto Rogoźno i 17 sołectw. Do wsi sołeckich należą: Boguniewo, Budziszewko, Garbatka, Jaracz, Karolewo, Kaziopole, Laskowo, Nienawiszcz, Owczegłowy, Owieczki, Parkowo, Pruśce, Nowy Młyn, Szczytno, Międzyzlesie. Do największych wsi sołeckich należy zaliczyć: Parkowo, Pruśce, Gościejewo, Studzieniec oraz Budziszewko. Ogółem na terenie gminy Rogoźno znajdują się 33 miejscowości: miasto Rogoźno, Biniewo, Boguniewo, Budziszewko, Cieśle, Dziewcza Struga, Garbatka, Gościejewo, Grudna, Jaracz, Józefinowo, Karolewo, Kaziopole, Laskowo, Marlewo, Międzyzlesie, Nienawiszcz, Nowy Młyn, Owczegłowy, Owieczki, Parkowo, Pruśce, Rożnowice, Ruda, Sierniki, Słomowo, Stare, Studzieniec, Szczytno, Tarnowo, Wełna, Wojciechowo i Żołędzin.

1.1.2. Funkcje gminy

Gmina stanowi obszar o charakterze wielofunkcyjnym. Miasto Rogoźno pełni rolę lokalnego ośrodka obsługi ludności, ze strefą wpływu pokrywającą się z granicami administracyjnymi gminy. Dominującymi funkcjami w mieście są przemysł i usługi. Na obszarze wiejskim dominuje natomiast rolnictwo.

Według danych za 2016 rok na terenie gminy Rogoźno funkcjonowało 877 gospodarstw rolnych. Jednocześnie w 2014 roku w gminie zarejestrowanych było 1 694 podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, z czego 1 627 prowadziło działalność w sektorze prywatnym. W gminie funkcjonowały 93 spółki handlowe, w tym 13 spółek z udziałem kapitału zagranicznego, i 9 spółdzielni. Większość podmiotów gospodarczych zajmuje się działalnością w zakresie handlu hurtowego i detalicznego (27,10% ogółu podmiotów gospodarczych), budownictwa (19,83% ogółu podmiotów gospodarczych) i przetwórstwa przemysłowego (14,58% ogółu podmiotów). Istotnymi sektorami działalności są ponadto: pozostała działalność usługowa (6,08% ogółu podmiotów gospodarczych), działalność związana z obsługą rynku nieruchomości (5,67% ogółu podmiotów gospodarczych), transport i gospodarka magazynowa (5,02% ogółu podmiotów gospodarczych) oraz działalność profesjonalna, naukowa i techniczna (4,01% ogółu podmiotów gospodarczych).

Południowo-wschodnia część gminy pełni także funkcje wypoczynkowe, które rozwinęły się w oparciu o istniejące walory przyrodnicze, w tym przede wszystkim rynny Jeziora Rogozińskiego, Jeziora Czarne i Jeziora Budziszewskiego (doliny Małej Wełny).

1.2. Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu

Miasto i Gmina Rogoźno posiada 69 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym 24 na obszarze miasta i 45 na obszarze gminy:



Miasto Rogoźno:

- 1) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna w rejonie ulicy Lipowej, zatwierdzona uchwałą Nr XVIII/200/95 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 21.12.1995 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 2 poz. 7 z dnia 17.01.1996 r.
- 2) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna dla zespołu garaży, zatwierdzona uchwałą Nr XX/215/96 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 15.02.1996 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 4 poz. 2 z dnia 26.02.1996 r.
- 3) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna Rejon ulicy Seminarialnej i Kościuszki, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIII/342/97 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.03.1997 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 12 poz. 51 z dnia 7.05.1997 r.
- 4) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna obejmującego obszar działek o numerach ewidencyjnych 1267 i 1268, zatwierdzona uchwałą Nr XXXV/362/97 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 22.06.1997 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 22 poz. 86 z dnia 23.06.1997 r.
- 5) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna w rejonie ulic: Długa, W. Poznańska, Boguniewska, J. S. Konieczyńskich, zatwierdzona uchwałą Nr XXVIII/212/2000 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 30.11.2000 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 5 poz. 65 z dnia 25.01.2001 r.
- 6) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIV/285/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.2001 r., ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Wlkp. Nr 83 poz. 1553 z dnia 17.07.2001 r.
- 7) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Rogoźna w rejonie ulic: Piłsudskiego i Fabrycznej – nr ewid. 2331/1 i 2332, zatwierdzona uchwałą Nr XXXVI/325/2001 Rady Miejskiej w Rogoźna z dnia 25.10.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 143 poz. 2902 z dnia 23.11.2001 r.
- 8) Zmiana miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Garbacka – Konieczyńskich w Rogoźnie, zatwierdzona uchwałą Nr XXXVI/327/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.10.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 143 poz. 2903 z dnia 23.11.2001 r.
- 9) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Działkowej i Różanej w Rogoźnie, zatwierdzona uchwałą Nr VI/56/2003 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 20.03.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 70 poz. 1343 z dnia 07.05.2003 r.
- 10) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Łąkowej w Rogoźnie, zatwierdzona uchwałą Nr VI/57/2003 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 20.03.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 70 poz. 1344 z dnia 07.05.2003 r.
- 11) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Prusa w Rogoźnie, zatwierdzona uchwałą Nr VI/58/2003 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 20.03.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 75 poz. 1444 z dnia 13.05.2003 r.
- 12) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Konieczyńskich w Rogoźnie, zatwierdzona uchwałą Nr VII/68/2003 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29.04.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 121 poz. 2241 z dnia 09.07.2003 r.
- 13) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Piłsudskiego, Fabrycznej i II Armii Wojska Polskiego w Rogoźnie, zatwierdzony uchwałą Nr XLIV/321/2006 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29.03.2006 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 81 poz. 2054 z dnia 26.05.2006 r.



- 14) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźno w rejonie ulic: Boguniewskiej, Południowej, Długiej i Nowej, zatwierdzony uchwałą Nr IX/62/2007 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 26 kwietnia 2007 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 98, poz. 2406 z dnia 29.06.2007 r.
- 15) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Kościuszki i Nowej, zatwierdzony uchwałą Nr XI/72/2007 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27 czerwca 2007 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 126, poz. 22887 z dnia 31.08.2007 r.
- 16) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze między ulicami: Kotlarską, W. Poznańską, Długą i Nową, zatwierdzony uchwałą Nr XI/73/2007 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27 czerwca 2007 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 126, poz. 22888 z dnia 31.08.2007 r.
- 17) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Rogoźnie w rejonie ulic: Al. M. Piłsudskiego, Fabrycznej, II Armii Wojska Polskiego uchwalonego przez Radę Miejską w Rogoźnie, uchwałą Nr XLIV/321/2006 z dnia 29.03.2006 r., zatwierdzona uchwałą Nr XLVI/325/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 25 listopada 2009 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 50 poz. 1152 z dnia 16.03.2010 r.
- 18) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze działki o nr ewid.32 położonej w Rogoźnie przy ul. Łąkowej, zatwierdzony uchwałą Nr XLVI/326/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 25.11.2009 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 50 poz. 1153 z dnia 16.03.2010 r.
- 19) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźna terenu położonego przy ulicy Działkowej, zatwierdzony uchwałą Nr VIII/50/2011 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 marca 2011 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 148 poz. 2390 z dnia 27.05.2011 r.
- 20) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Rogoźnie w rejonie ulic: Al. M. Piłsudskiego, Fabrycznej, II Armii Wojska Polskiego, na obszarze działki o nr ewid. 820/3 przy ul. Fabrycznej, zatwierdzona uchwałą Nr XVI/117/2011 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 listopada 2011 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 127 z dnia 05.01.2012 r.
- 21) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźna w rejonie ulic: Magazynowej i Aleje Marszałka Piłsudskiego, zatwierdzony uchwałą Nr XLI/301/2014 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 29 stycznia 2014 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1531 z dnia 10.03.2014 r.
- 22) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźna przy skrzyżowaniu ulic: Kościuszki i Czarnkowskiej, zatwierdzony uchwałą Nr V/36/2015 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 21 stycznia 2015 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1069 z dnia 26.02.2015 r.
- 23) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźna w rejonie ul. Długiej, zatwierdzony uchwałą Nr XXI/194/2016 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27.01.2016 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1657 z dnia 29.02.2016 r.
- 24) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Kościuszki i Nowej, zatwierdzona uchwałą Nr XXV/239/2016 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27.04.2016 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 3152 z dnia 04.05.2016 r.

Gmina Rogoźno:

- 1) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Nienawiszcz, zatwierdzona uchwałą Nr XVII/183/95 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30.11.1995 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 15 poz. 61 z dnia 12.12.1995 r.



- 2) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno – wieś Owczegłowy (część działek o numerach ewidencyjnych 196/5 i 196/7), zatwierdzona uchwałą Nr XXII/252/96 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.04.1996 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 11 poz.38 z dnia 20.05.1996 r.
- 3) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno Nienawiszcz „LETNISKO 2”, zatwierdzona uchwałą Nr XXVII/302/96 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.11.1996 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 46 poz.168 z dnia 31.12.1996 r.
- 4) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno – wieś Owczegłowy, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIII/343/97 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.03.1997 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 12 poz. 52 z dnia 7.05.1997 r.
- 5) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno – wieś Nienawiszcz, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIII/344/97 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.03.1997 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 12 poz. 53 z dnia 7.05.1997 r.
- 6) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Jaracz, zatwierdzona uchwałą Nr XLI/394/97 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 27.11.1997 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 2 poz. 9 z dnia 28.01.1998 r.
- 7) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno dla terenu „nad Starą Flintą” we wsi Jaracz , zatwierdzona uchwałą Nr XLVII/443/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.1998 r. ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 16 poz.109 z dnia 6.07.1998 r.
- 8) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno – teren „nad Starą Flintą”, zatwierdzona uchwałą Nr XLVII/444/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.1998 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 16 poz.110 z dnia 6.07.1998 r.
- 9) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno dla terenu Ośrodka Wypoczynkowego „PIŁKA-MŁYN”, zatwierdzona uchwałą Nr XLVII/445/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.1998 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 16 poz. 111 z dnia 6.07.1998 r.
- 10) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna na obszarze wsi Cieśle obejmującym działki o numerach geodezyjnych 7/1 7/2 25/2 (część działki) i 26, zatwierdzona uchwałą Nr XLVI/437/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29.04.1998 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 14 poz. 93 z dnia 29.06.1998 r.
- 11) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźna na obszarze działek nr 171 i 172 w obrębie Studzieniec, zatwierdzona uchwałą Nr XLVI/436/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29.04.1998 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 13 poz. 91 z dnia 16.06.1998 r.
- 12) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźna – wieś Tarnowo, zatwierdzona uchwałą Nr III/27/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 16.12.1998 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 37 poz. 323 z dnia 30.12.1998 r.
- 13) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźna na obszarze działek nr ewid. 146, 147, 148, 149 we wsi Owieczki, zatwierdzona uchwałą Nr III/28/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 16.12.1998 r , ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 37 poz. 324 z dnia 30.12.1998 r.
- 14) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźna na obszarze wsi Owczegłowy, zatwierdzona uchwałą Nr VI/42/99 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.02.1999 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 22 poz. 1138 z dnia 29.04.1999 r.
- 15) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr ewid. 218/1, 218/2 i 219, zatwierdzona uchwałą Nr XVIII/157/2000 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 27.01.2000 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 11/2000 poz. 126 z dnia 25.02.2000 r.



- 16) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze Owczegłowy, zatwierdzona uchwałą Nr XXV/192/2000 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.09.2000 r. , ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 81 poz. 1076 z dnia 28.11.2000 r.
- 17) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Tarnowo, zatwierdzona uchwałą Nr XXV/193/2000 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.09.2000 r. , ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 75 poz. 996 z dnia 2.11.2000 r.
- 18) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze części działki o nr ewid. 165 położonej w Żołędzinie, zatwierdzona uchwałą Nr XXX/237/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 25.01.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 13 poz. 203 z dnia 23.02.2001 r.
- 19) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Budziszewko i Karolewo, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIII/271/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 26.04.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 81 poz.1493 z dnia 11.07.2001 r.
- 20) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno – wieś Nowy Młyn, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIV/286/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 83 poz. 1554 z dnia 17.07.2001 r.
- 21) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Tarnowo, zatwierdzona uchwałą Nr XXXV/312/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 23.08.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 117 poz. 2236 z dnia 26.09.2001 r.
- 22) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Gościejewo – działki o nr ewid. 392 , 393 i 394, zatwierdzona uchwałą Nr XXXV/313/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 23.08.2001 r , ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 117 poz. 2237 z dnia 26.09.2001 r.
- 23) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźna na obszarze wsi Tarnowo, zatwierdzona uchwałą Nr XXV/314/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 23.08.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 117 poz. 2238 z dnia 26.09.2001 r.
- 24) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno oraz miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu indywidualnego budownictwa letniskowego na obszarze wsi Owczegłowy, zatwierdzona uchwałą Nr XXXVIII/338/2001 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 19.12.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 4 poz.182 z dnia 10.01.2002 r.
- 25) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Gościejewo, zatwierdzona uchwałą Nr XXXVIII/339/2002 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 19.12.2001 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 18 poz. 644 z dnia 7.02.2002 r.
- 26) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Sierniki, zatwierdzona uchwałą Nr XXXIX/351/2002 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.02.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 52 z dnia 18.04.2002 r.
- 27) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno położonej we wsi Nienawiszcz, zatwierdzona uchwałą Nr XLII/375/2002 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 98 poz. 2426 z dnia 19.07.2002 r.
- 28) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Nienawiszcz, zatwierdzona uchwałą Nr XLII/378/2002 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28.06.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 98 poz. 2425 z dnia 19.07.2002 r.
- 29) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Owczegłowy, zatwierdzona uchwałą Nr XLV/389/2002 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29.08.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr132 poz. 3637 z dnia 30.10.2002 r.



- 30) Zmiana miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Jaracz, zatwierdzona uchwałą Nr XLV/390/2002 Rady Miejskiej w Rogoźnia z dnia 29.08.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 132 poz. 3638 z dnia 30.10.2002 r.
- 31) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze działki nr ewid. 72/2 położonej we wsi Parkowo, zatwierdzona uchwałą Nr XLVI/396/2002 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 26.09.2002 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 133 poz. 3678 z dnia 31.10.2002 r.
- 32) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr ewid. 211/30 na obszarze wsi Owczegłowy – dla terenu zabudowy rekreacyjnej, zatwierdzona uchwałą Nr IX/81/2003 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 26.06.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 140 poz. 2650 z dnia 18.08.2003 r.
- 33) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Dziewcza Struga, zatwierdzona uchwałą Nr IX/82/2003 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 26.06.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 140 poz. 2650 z dnia 18.08.2003 r.
- 34) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Garbatka – dla terenu zabudowy usługowo-produkcyjnej „GARBATKA 1”, zatwierdzona uchwałą Nr X/85/2003 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 28.08.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 178 poz. 3302 z dnia 18.11.2003 r.
- 35) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Garbatka – dla terenu zabudowy usługowo-produkcyjnej „GARBATKA 2”, zatwierdzona uchwałą Nr X/86/2003 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 28.08.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 178 poz. 3303 z dnia 18.11.2003 r.
- 36) Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno na obszarze wsi Owieczki, zatwierdzona uchwałą Nr XI/95/2003 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 25.09.2003 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 178 poz. 3308 z dnia 18.11.2003 r.
- 37) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oczyszczalni ścieków sanitarnych we wsi Boguniewo, zatwierdzona uchwałą Nr XXXI/243/2005 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27.04.2005 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 104 poz. 2869 z dnia 11.07.2005 r.
- 38) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze wsi Garbatka, Ruda – obręb Gościejewo oraz w rejonie ul. Rolnej w Rogoźnie, zatwierdzony uchwałą Nr XL IX/368/2006 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27.09.2006 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 181 poz. 4233 z dnia 27 listopada 2006 r.
- 39) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr nr ewid. 53/2, 478 położonych w miejscowości Jaracz, zatwierdzony uchwałą Nr XLIII/291/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 24 sierpnia 2009 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 180 poz. 3035 z dnia 15.10.2009 r.
- 40) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze wsi Grabatka, Ruda – obręb Gościejewo oraz w rejonie ul. Rolnej w Rogoźnie, na obszarze części działki o nr ewid. 286/7 położonej w Rogoźnie przy ul. Rolnej, zatwierdzony uchwałą Nr XLIII/293/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 24 sierpnia 2009 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 180 poz. 3036 z dnia 15.10.2009 r.
- 41) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr nr ewid. 38/3 i 38/4 położonych w miejscowości Kaziopole, zatwierdzony uchwałą Nr XLIV/303/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 września 2009 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 214 poz. 3692 z dnia 04.12.2009 r.
- 42) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze części działek o nr nr ewid. 25/18, 38 i obszarze działki o nr ewid. 61/11 położonych w miejscowości Cieśle, zatwierdzony uchwałą Nr XLV/313/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 28 października 2009 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 238 poz. 4446 z dnia 31.12.2009 r..
- 43) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze działek o nr. ewid. od 150/2



do 150/14 położonych w miejscowości Nienawiszcz, zatwierdzony uchwałą Nr VIII/51/2011 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 marca 2011 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 148 poz. 2391 z dnia 27.05.2011 r.

- 44) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze części wsi Słomowo, zatwierdzony uchwałą Nr XXII/163/2012 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 maja 2012 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 3387 z dnia 25.07.2012 r.
- 45) Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą Nr XLVI/437/98 Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 29 kwietnia 1998 r., w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rogoźna na obszarze wsi Cieśle, zatwierdzona uchwałą Nr IX/80/2015 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 29 kwietnia 2015 r., ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 3133 z dnia 07.05.2015 r.
- 46) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Rogoźna w rejonie ulicy Długiej, zatwierdzony uchwałą Nr XXI/194/2016 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 27 stycznia 2016 r., ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1657 z dnia 29.02.2016 r.

Granice obszarów objętych powyższymi planami miejscowymi przedstawiono na planszach studium „Uwarunkowania”.

Gmina Rogoźno jest gminą miejsko-wiejską, co w bezpośredni sposób wpływa na sposób zagospodarowania przestrzeni i przeznaczenie obszarów pod poszczególne funkcje. Na terenie gminy wyróżnić można następujące formy zagospodarowania:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna,
- wielofunkcyjna zabudowa wiejska,
- zabudowa usługowa,
- zabudowa produkcyjna, składy i magazyny,
- zabudowa rekreacyjna,
- zieleni,
- użytki rolne,
- cieki i zbiorniki wodne,
- układ komunikacyjny (drogi, parkingi, linie kolejowe),
- sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.

1.2.1. Zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa

Na terenie miasta zlokalizowane są zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, zarówno w obrębie centrum jak i w postaci osiedli mieszkaniowych. Na terenach wiejskich zabudowa mieszkaniowa występuje głównie jako element zintegrowany zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych. Coraz częściej jednak pojawiają się budynki mieszkalne jednorodzinne, wolnostojące, niezwiązane z gospodarstwami rolnymi.

Zabudowa zagrodowa występuje we wszystkich wsiach na terenie gminy i związana jest bezpośrednio z gospodarstwami rolnymi. Składa się z budynków mieszkalnych, budynków inwentarskich (np. obór, chlewni, stajni), składowych (stodół), szklarni oraz gospodarczych (garaży, składów itp.), w zależności od profilu gospodarstwa.

Wzrostowi efektywności produkcji rolnej nie sprzyja stosunkowo duże rozdrobnienie gospodarstw rolnych na terenie gminy. Według danych z 2016 roku wśród 877 gospodarstw rolnych jedynie 33% (289) posiada powierzchnie większą niż 10 hektarów, co pozwala na osiąganie zysków z efektów skali produkcji rolnej. Można przypuszczać, że gospodarstwa poniżej 5 hektarów, których jest na terenie gminy aż 448 (51%), w znacznej części nie stanowią głównego źródła utrzymania ich właścicieli.

Średnia powierzchnia użytków rolnych przypadających na jedno gospodarstwo wynosi 7,91 ha, co w polskich warunkach jest wynikiem powyżej średniej krajowej, wynoszącej 6,81 ha. Na tym tle struktura powierzchniowa gospodarstw na obszarze gminy Rogoźno prezentuje się dość korzystnie.



1.2.2. Zabudowa rekreacji indywidualnej

Uzupełnieniem terenów zabudowy zagrodowej i terenów zabudowy mieszkaniowej są tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, stanowiące zwarte zespoły zlokalizowane w najatrakcyjniejszych turystycznie rejonach gminy. Największe obszary zlokalizowane są we wsi Owczegłowy i Nienawiszcz w sąsiedztwie jezior.

Zabudowa rekreacji indywidualnej coraz częściej jest adaptowana pod funkcję mieszkaniową, co jest zjawiskiem niekorzystnym ze względu na brak odpowiednich parametrów wielkościowych działek oraz właściwego wyposażenia infrastrukturalnego poszczególnych terenów.

1.2.3. Zabudowa usługowa

Gmina Rogoźno jest wyposażona w obiekty służące zaspokajaniu podstawowych potrzeb jej mieszkańców w zakresie administracji, oświaty, opieki medycznej, handlu, kultu religijnego, kultury oraz sportu, turystyki i rekreacji.

▪ oświata i wychowanie

Na terenie miasta i gminy funkcjonują następujące placówki oświatowe:

- Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Olimpijczyków Polskich w Rogoźnie,
- Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Powstańców Wielkopolskich w Rogoźnie,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Pruścach,
- Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Budziszewku,
- Szkoła Podstawowa im. Noblistów Polskich w Zespole Szkół w Gościejewie,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Wybickiego w Zespole Szkół w Parkowie,
- Gimnazjum nr 1 im. Mazurka Dąbrowskiego w Rogoźnie,
- Gimnazjum nr 2 w Zespole Szkół im. Hipolita Cegielskiego w Rogoźnie,
- Gimnazjum w Zespole Szkół w Gościejewie,
- Gimnazjum im. Jana Wybickiego w Zespole Szkół w Parkowie,
- Gimnazjum im. Przemysława II w Rogoźnie (niepubliczne),
- Liceum Ogólnokształcącym im. Przemysława II w Rogoźnie,
- Zespół Szkół im. Hipolita Cegielskiego w Rogoźnie.

▪ opieka medyczna i socjalna

Podstawową opiekę medyczną mieszkańcom gminy świadczy Ośrodek Medycyny Środowiskowo-Rodzinnej Pielęgniarek i Położnych „Sep-Med” i Ośrodek Medycyny Szkolnej „Zdrowa Szkołka”. Zaopatrzenie w zakres środków medycznych pełnią apteki Rogoźnie. Opieką socjalną zajmuje się Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie. W Rożnowicach znajduje się Ośrodek Leczenia, Terapii i Rehabilitacji Uzależnień Stowarzyszenia MONAR.

▪ kultura

Działalność kulturalną prowadzi Rogozińskie Centrum Kultury, w ramach którego funkcjonuje Ośrodek Kultury, Biblioteka Publiczna w Rogoźnie z filiami w Gościejewie i Parkowie, Muzeum Regionalne im. Wojciechy Dutkiewicz oraz Wydawnictwo i redakcja „Kuriera Rogozińskiego”.

▪ obiekty sakralne

Obsługa mieszkańców miasta i gminy Rogoźno w zakresie usług kultu religijnego realizowana jest przez trzy parafie: Parafię rzymskokatolicką p.w. Świętego Ducha, Parafię rzymskokatolicką p.w. Świętego Wita w Rogoźnie oraz Parafię rzymskokatolicką p.w. NMP Królowej Świata w Parkowie.

▪ administracja i finanse

Urzędy i instytucje obsługujące mieszkańców skupiają się w mieście. W Rogoźnie swą siedzibę mają:

- Urząd Miejski w Rogoźnie,



- Zarząd Dróg Powiatowych,
- Ochotnicza Straż Pożarna,
- Bank Spółdzielczy w Czarnkowie, Oddział w Rogoźnie,
- PKO Bank Polski S.A.,
- Bank Pekao S.A. Oddział w Rogoźnie
- Bank Zachodni WBK. Oddział w Rogoźnie,
- Urząd Pocztowy.

Obszar miasta i gminy został podzielony na cztery rewiry dzielnicowych należące do właściwości terytorialnej Komendy Miejskiej Policji w Obornikach. W zakresie administracji Rogoźno zapewnia mieszkańcom miasta i gminy prawidłowy poziom usług.

▪ **sport**

Baza sportowa miasta i gminy obejmuje obiekty związane z funkcjonowaniem organizacji sportowych i placówek oświatowych. Uzupełnieniem działalności sportowej są także inne organizacje m.in. Ochotnicze Straże Pożarne, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, czy Koła Polskiego Związku Wędkarskiego.

▪ **turystyka i rekreacja**

Funkcje turystyczno-rekreacyjne o rozmaitych standardach i typach: krajoznawczym, pobytowym i agroturystycznym, znajdują korzystne warunki rozwoju-szczególnie w południowej części gminy, w okolicach Boguniewa, Nienawiszcza, Słomowa, a także Owczychgłów i w dolinie Welny.

▪ **handel oraz obsługa ludności i przedsiębiorstw**

Funkcja usługowa wykazuje silną koncentrację na terenie miasta. W Rogoźnie działają 3 banki, 1 placówka pocztowa, 2 stacje benzynowe, kilka dyskontów spożywczych oraz wiele lokali handlowo-usługowych i gastronomicznych. W mieście zlokalizowane są także instytucje administracji samorządowej szczebla gminnego i powiatowego oraz podległe temu sektorowi jednostki budżetowe. Znajdują się tu także zakłady opieki zdrowotnej.

1.2.4. Przemysł i rzemiosło produkcyjne

Miasto i gmina Rogoźno posiada stosunkowo dobrze rozwinięte zaplecze produkcyjne. W 2014 roku na terenie gminy funkcjonowało 247 przedsiębiorstw zaliczanych do grupy przetwórstwa przemysłowego, 336 związanych z budownictwem oraz 1 związana z górnictwem i wydobywaniem. Istniejące profile działalności zakładów produkcyjnych zlokalizowanych na terenie gminy związane są głównie z produkcją materiałów budowlanych. Przemysł i budownictwo oraz rozwijająca się zróżnicowana działalność gospodarcza mają wiodące znaczenie w sferze gospodarczej, społecznej i przestrzennej miasta i gminy.

1.2.5. Tereny zieleni

Położenie geograficzne, ukształtowanie terenu i wody powierzchniowe mają znaczący wpływ na rodzaj i charakter zieleni występującej w gminie. Największą powierzchnię zajmują lasy oraz łąki i pastwiska. Naturalny system zieleni uzupełniony jest przez skwery, cmentarze oraz zieleń towarzyszącą zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Tereny zieleni urządzonej pełnią funkcje rekreacyjne, ekologiczne i zdrowotne – wpływają na łagodzenie lub eliminację uciążliwości życia na terenach zabudowy, kształtują układy urbanistyczne, wprowadzają ład przestrzenny oraz nadają specyficzny i indywidualny charakter miejscowości.

▪ **las**

Lasy i grunty leśne zajmują 5 819 ha, co stanowi 27,03% powierzchni gminy. Największy kompleks leśny stanowią bory sosnowe porastające rozległe połacie terenu po obu stronach Małej



Wełny (rejon Jeziora Rogozińskiego i Jeziora Budziszewskiego). Podobny charakter mają lasy położone na wschodnim skraju Puszczy Noteckiej, w południowo-zachodniej części gminy.

- **łąki**

Na obszarze gminy występuje stosunkowo duży udział łąk i pastwisk obejmujący 11,06% powierzchni gminy. Największe powierzchnie użytków zielonych występują przede wszystkim na obszarach przejściowych w dolinie Wełny i w sąsiedztwie jezior. Tereny te odznaczają się bardzo dużą bioróżnorodnością oraz wysokimi walorami krajobrazowymi.

- **cmentarze**

Na terenie gminy znajduje się kilkanaście cmentarzy położonych niemalże w każdej miejscowości. Większość ma charakter zabytkowy i została objęta ochroną konserwatorską. W większości są to czynne cmentarze katolickie (Rogoźno, Kaziopole, Pruśce, Wojciechowo) lub poewangelickie (Dziewcza Struga, Nienawiszcz, Owczegłowy, Tarnowo), oraz nieczynne cmentarze ewangelickie (Rogoźno, Budziszewko, Gościejewo, Karolewo, Laskowo, Władyszyn).

- **parki**

Na obszarze miasta i gminy zachowało się kilka starych parków podworskich położonych w Boguniewie, Budziszewku, Gościejewie, Siernikach, Słomowie, Studzieńcu i Wełnie, które zostały objęte ochroną konserwatorską..

1.2.6. Użytki rolne

Użytki zajmują 14 108 hektarów, co stanowi 65,53% całej powierzchni gminy. Większość z nich – 11 232 ha jest wykorzystywana jako grunty orne. Łąki zajmują 1 628 ha, pastwiska – 629 ha, sady – 87 ha, a pozostałe grunty rolne – 532 ha

Większość gleb należy do średnich i słabych. Największy udział w powierzchni gruntów ornych należy do gleb IV klas bonitacyjnej (40%) i V klasy bonitacyjnej (29%), stosunkowo niewielki jest udział gleb III klas (21%), nie występują natomiast gleby najlepszej jakości – I i II klasy bonitacyjnej. Udział gleb VI klasy bonitacyjnej wynosi 6% powierzchni gruntów ornych. Na terenie gminy występują także gleby klasy VI-RZ, nieprzydatne rolniczo (1%).

Produkcja rolnicza w gminie odbywa się głównie w gospodarstwach indywidualnych, które zostały zdominowane przez gospodarstwa o małej powierzchni do 5 ha, a także fermy hodowlane, w tym przemysłowe.

Struktura zasiewów obejmuje głównie zboża podstawowe stanowiące 72,47% ogólnej powierzchni, buraki cukrowe (1,31%), ziemniaki (2,48 %) oraz rzepak i rzepik (7,56%). Znaczący udział w produkcji rolnej mają uprawy o mniejszych wymaganiach glebowo-wodnych – żyto, mieszanki zbożowe, pszenżyto, ziemniaki i kukurydza. Główne kierunki produkcji rolnej roślinnej oprócz wyżej wymienionych upraw obejmują również uprawy sadowniczo-szkółkarskie. Produkcja zwierzęca obejmuje natomiast tucz trzody chlewnej i hodowlę bydła.

1.2.7. Wody

- **cieki wodne**

Sieć wodna gminy Rogoźno należy do zlewni rzeki Warty. Sieć hydrograficzną gminy tworzy Wełna i jej prawostronnymi dopływami: Flintą, Strugą Sokołowską i Rudką oraz lewobrzeżną Małą Wełną.

- **zbiorki wodne**

Na obszarze gminy występują trzy ciągi rynien polodowcowych: Jezioro Budziszewskie – Jezioro Czarne – Jezioro Rogozińskie, Jezioro Małe – Jezioro Prusieckie (Starskie) oraz Jezioro Nienawiskie. Duże – Jezioro Nienawiskie Małe – Jezioro Boguniewskie. Pozostałe jeziora



charakteryzują się mniej wydłużonym kształtem, niekiedy wręcz kolistym: Jezioro Czarne, Jezioro Małe, Jezioro Boguniewskie i Jezioro Nienawiskie Małe.

1.3. Uzbrojenie terenów

1.3.1. Wodociąg

Miasto i gmina Rogoźno charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem zwodociągowania. Systemem wodociągów woda jest rozprowadzana do poszczególnych wsi. Jedyne nieliczne gospodarstwa w zabudowie rozproszonej korzystają z własnych ujęć. Gmina Rogoźno zaopatrywana jest w wodę układem sieci magistralnych i rozdzielczych. Zaopatrzenie w wodę mieszkańców gminy Rogoźno realizowane jest przy pomocy 3 stacji uzdatniania wody w Rogoźnie, Gościejewie i Słomowie.

1.3.2. Kanalizacja

Na obszarze miasta Rogoźna i sąsiednich miejscowości odprowadzanie ścieków realizowane jest przy pomocy trzech systemów kanalizacji sanitarnej: grawitacyjnego, podciśnieniowo-ciśnieniowego oraz grawitacyjno-ciśnieniowego.

W pozostałych miejscowościach na terenie gminy gospodarka ściekowa rozwiązywana jest indywidualnie w oparciu o zbiorniki bezodpływowe, w których ścieki są gromadzone i okresowo wywożone sprzętem asenizacyjnym do punktów zlewczyc. Na terenie gminy funkcjonuje ponadto kilkadziesiąt indywidualnych oczyszczalni przydomowych.

1.3.3. Oczyszczanie ścieków

Oczyszczanie ścieków realizowane jest przez dwie oczyszczalnie ścieków: w Rogoźnie i w Parkowie. Ścieki oczyszczone z oczyszczalni w Rogoźnie odprowadzane są do rzeki Węlny, a z oczyszczalni w Parkowie do kanału Parkowskiego.

1.3.4. Gazownictwo

Przez teren gminy przebiegają gazociągi wysokiego ciśnienia: o średnicy 500 mm, relacji Poznań – Rogoźno i o średnicy 400 mm relacji Rogoźno – Piła, wybudowane w roku 1973, wraz z odboczką Rogoźno o średnicy 100 mm, wybudowaną w roku 2000, oraz odboczką Wągrowiec o średnicy 100 mm, wybudowaną w roku 1987. W Rogoźnie przy ul. Rolnej znajduje się stacja redukcyjno-pomiarowa I stopnia zasilana odboczką o średnicy 100 mm, zrealizowaną w 2000 r., od gazociągów relacji Poznań – Rogoźno i Rogoźno – Piła.

1.3.5. Zaopatrzenie w ciepło

Na terenie gminy Rogoźno gospodarka cieplna opiera się na indywidualnych, bądź lokalnych kotłowniach. Większość instalacji grzewczych na terenie gminy zasilana jest węglem. Ma to bezpośredni wpływ na jakość powietrza i jednocześnie rzutuje na znaczny udział „niskiej emisji” w emisji całkowitej zanieczyszczeń powietrza.

1.3.6. Elektroenergetyka

W skład sieci dystrybucyjnej na terenie gminy Rogoźno wchodzi linie elektroenergetyczne 110 kV relacji GPZ Oborniki – GPZ Rogoźno oraz relacji GPZ Rogoźno – GPZ Wągrowiec wraz z Głównym Punktem Zasilania przy ulicy Fabrycznej w Rogoźnie, linie średnich i niskich napięć oraz stacje transformatorowe. Sieć energetyczna średniego i niskiego napięcia pokrywa gminę proporcjonalnie do stopnia jej urbanizacji. Wraz ze wzrostem intensywności zabudowy wymagana będzie jednak modernizacja i rozbudowa sieci.



1.3.1. Telekomunikacja

Miasto i gmina Rogoźno jest wyposażona w stacjonarną sieć telekomunikacyjną. Abonenci gminy obsługiwani są centralą automatyczną. Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

Pod względem aktualnego sposobu zagospodarowania terenów miasto i gminę Rogoźno można podzielić na trzy strefy funkcjonalno-przestrzenne. Głównym kryterium podziału są elementy środowiska przyrodniczego, w tym przede wszystkim wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe (na które składa się różnorodność dużych form rzeźby terenu, liczne powierzchnie wodne, rozległe zespoły leśne i mozaika zbiorowisk roślinnych) oraz zwarte kompleksy gleb wysokich klas bonitacyjnych.

W oparciu o powyższe kryteria dokonano podziału obszaru gminy na tereny usytuowane w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” oraz tereny położone poza granicami obszaru chronionego. Uszczegółowienie struktury funkcjonalno-przestrzennej w podziale na podstrefy odzwierciedla charakterystyczną strefowość krajobrazu, w tym nisko położone powierzchnie terasowe Wełny, fragment płaskiej równiny sandrowej, rozległe powierzchnie wysoczyznowe oraz pagórkowatą strefę marginalną z kulminacjami wzgórz moreny czołowej. Rangę odmiennej strefy przypisano terenom zurbanizowanym miasta Rogoźna.

Strefa leśno-rekreacyjna

Zasięg strefy jest zbieżny z zasięgiem Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, zajętego przez duże, zwarte kompleksy leśne, powierzchnie łąkowe oraz wodne, często w otoczeniu urozmaiconej rzeźby terenu. Strefa ta jest predysponowana do prowadzenia gospodarki leśnej i lokalnie rolnej (w zakresie optymalizującym wymagania produkcji i ochrony środowiska) oraz umiarkowanego rozwoju turystyki i rekreacji:

- Podstrefa leśno-łąkowa dolnej Wełny (A1) zajmująca niezwykle malownicze dno doliny i przylegające, rozległe kompleksy leśne, wskazana jest do ochrony oraz przydatna dla gospodarki leśnej i umiarkowanego rozwoju turystyki i rekreacji (głównie agroturystyki), lokalnie z możliwością trwałego zainwestowania opartego o zachowanie niektórych, istniejących obiektów;
- Podstrefa leśno-rolnicza (A2) środkowej Wełny oraz rynny Jeziora Prusieckiego (Starskiego) obejmująca swym zasięgiem zróżnicowane ekosystemy leśno-łąkowe oraz przyległe (słabe) grunty orne, predysponowana jest do zharmonizowanego rozwoju gospodarki leśnej i rolnej (głównie hodowli bydła i produkcji pasz), lokalnie dostępna dla turystyki;
- Podstrefa leśno-wypoczynkowa (A3) rynny Jeziora Rogozińskiego, Jeziora Czarnego i Jeziora Budziszewskiego (doliny Małej Wełny), zajęta przez duże kompleksy leśne oraz przyległe powierzchnie łąkowe i wodne, często w otoczeniu urozmaiconej rzeźby – predysponowana dla prowadzenia gospodarki leśnej oraz umiarkowanego rozwoju turystyki i rekreacji, z ograniczonymi do wskazanych terenów możliwościami trwałego zainwestowania;
- Podstrefa rolno-leśna (A4) wzgórz i pagórków morenowych w południowej części gminy (okolice Budziszewka), o urozmaiconej rzeźbie, zróżnicowanych warunkach glebowych oraz licznych, chociaż niewielkich zalesieniach – predysponowana dla prowadzenia gospodarki rolnej i leśnej z priorytetem dla technik naturalnych i dopuszczeniem lokalnego zainwestowania rekreacyjnego (preferencje dla agroturystyki);
- Podstrefa leśno-wypoczynkowa (A5) okolic Nienawiszcz, o urozmaiconej rzeźbie oraz dużej mozaice ekosystemów leśnych, łąkowych i wodnych – korzystna dla rozwoju gospodarki leśnej oraz turystyki i rekreacji z ograniczeniami dla trwałego zainwestowania.



Strefa rolno-leśna

Strefa obejmuje tereny położone poza zasięgiem systemu obszarów chronionych, w części zajęte przez dobre gleby, niemal bezleśne:

- Podstrefa rolnicza wzgórz i pagórów morenowych okolic Słomowa i Studzienca (B1), o urozmaiconej rzeźbie terenu, zajęta przez pola uprawne (w dużej mierze z glebami wysokich klas bonitacyjnych) położone w otoczeniu zróżnicowanych ekosystemów leśno-łąkowych i wodnych – przydatna dla produkcji rolnej, chociaż niekiedy wymagająca stosowania zabiegów przeciwozyjnych, w części wschodniej z dopuszczeniem innego zagospodarowania, np. zalesienia lub użytkowania rekreacyjnego;
- Podstrefa rolnicza podnóża strefy moren czołowych okolic Parkowa i Józefinowa (B2), wyróżniająca się dobrymi warunkami glebowymi, zajęta przez ekosystemy pól uprawnych – predysponowana do rozwoju produkcji rolnej (w zakresie optymalizującym wymagania produkcji i ochrony środowiska);
- Podstrefa łąkowo-leśna lokalnego łącznika ekologicznego, u podnóża pagórkowatej strefy marginalnej w okolicy Międzylesia (B3), zajęta przez zespoły leśne oraz rozległe powierzchnie użytków zielonych – predysponowana dla gospodarki leśnej i rolnej (hodowla bydła i trzody chlewnej, produkcja pasz) z priorytetem dla technik naturalnych;
- Podstrefa rolniczo-leśna okolic Siernik (B4), obejmująca płaskie powierzchnie wysoczyzny morenowej, zajęte przez grunty orne, w dużej części wysokich klas bonitacyjnych lub zespoły leśne – predysponowana do rozwoju produkcji rolnej (lokalnie jej intensyfikacji), względnie gospodarki leśnej;
- Podstrefa rolniczo-leśna okolic wsi Tarnowo – Laskowo (B5), obejmująca płaskie powierzchnie równiny sandrowej o słabych glebach oraz zalesione pola wydumowe – z wyjątkiem najbliższego otoczenia Laskowa, predestynowana głównie do pozarolniczego przeznaczenia, np. zalesienia;
- Podstrefa rolnicza północno-zachodniej części gminy – okolic wsi Owieczki – Gościejewo (B6), z dużym udziałem bardzo dobrych i dobrych gleb, w większości zajęta przez grunty orne i użytki zielone – predysponowana do intensyfikacji produkcji rolnej (z dopuszczeniem innych funkcji: osadnictwa, aktywizacji gospodarczej);
- Podstrefa równiny sandrowej w zachodniej części gminy – okolic wsi Grudna – Kaziopole (B7), z przewagą słabych gleb napiaskowych, zajęta przez grunty orne i lasy – mało przydatna do produkcji rolnej, dlatego co najmniej w części predysponowana do zalesienia.

Strefa miasta Rogoźna

Strefa miasta Rogoźna, w części dosyć eksponowana w terenie głównie na skutek położenia w sąsiedztwie rynny Jeziora Rogozińskiego i doliny rzeki Wełny – predysponowana do umiarkowanego rozwoju funkcji osadniczej, z lokalnym dopuszczeniem nieuciążliwej działalności gospodarczej oraz obsługi turystyki.

W strukturze przyrodniczo-funkcjonalnej gminy swoje odbicie znalazł podział obszaru na tereny położone w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka, tereny położone poza granicami obszaru chronionego oraz tereny położone w mieście Rogoźnie. Podział na poszczególne podstrefy odzwierciedla charakterystyczną strefowość krajobrazu, obejmującego: nisko położone powierzchnie terasowe Wełny, fragment płaskiej równiny sandrowej, rozległe powierzchnie wysoczyznowe, pagórkowatą strefę marginalną z kulminacjami wzgórz moreny czołowej oraz tereny zurbanizowane i rozwojowe Rogoźna.

Znaczna część obszaru gminy, z wyjątkiem den licznych obniżień dolinnych i wałów wydumowych, charakteryzuje się korzystnymi warunkami budowlanymi (nośne podłoże, dostatecznie głęboki poziom wód gruntowych, zapewniający wykonawstwo robót fundamentowych bez kontaktu z wodą gruntową) lub są mniej korzystne (m.in. dosyć wysoki poziom wód gruntowych, zagrożenie erozyjne, mniej sprzyjające warunki klimatu lokalnego), dlatego w odniesieniu do niemal wszystkich miejscowości gminy wskazano tereny predestynowane do rozwoju zabudowy mieszkaniowej



(najkorzystniejsze pod względem warunków ekofizjograficznych). Ze względu na dość duże powierzchnie terenów położonych w obrębie płytkich obniżen i w ich pobliżu, gdzie naturalną przeszkodą dla ich swobodnego rozwoju jest wysoki poziom wód gruntowych, albo położonych w otoczeniu gleb wysokich klas bonitacyjnych, ich możliwości rozwojowe ograniczone są do uzupełnienia (dopełnienia zabudową, najczęściej niepodpiwniczoną) istniejących terenów zabudowanych.

Do intensyfikacji produkcji rolnej predysponowana jest głównie wysoczyznowa, północno-zachodnia i północno-wschodnia część gminy. Na terenach użytkowanych rolniczo szczególnej ochrony wymaga sieć ekosystemów ostojowych (obejmujących m.in. drobne zalesienia i zadrzewienia oraz zagłębienia bezodpływowe, na ogół charakteryzujące się dużą bioróżnorodnością), często izolowanych w przestrzeni, odciętych od systemu zasilania i wymiany wartości ekologicznych, a przez to zagrożonych degradacją.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

3.1. Rzeźba terenu

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego obszar gminy położony jest na styku trzech mezoregionów. Północna i północno-wschodnia część gminy należy do Pojezierza Chodzieskiego, wchodzącego w skład Pojezierza Wielkopolskiego, część południowa należy do Pojezierza Gnieźnieńskiego, będącego częścią tego samego makroregionu, natomiast niewielki, południowo-zachodni fragment gminy to skraj Kotliny Gorzowskiej, wchodzącej w skład makroregionu Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka. Oba makroregiony są częścią podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie.

Ukształtowanie powierzchni terenu gminy jest dosyć zróżnicowane, na co zasadniczy wpływ miało zlodowacenie bałtyckie. Stanowi ona strefę marginalną zlodowacenia (faza poznańska). Rzeźba terenu jest wynikiem intensywnego rozcięcia wysoczyzny morenowej przez rynny lodowcowe oraz doliny wód roztopowych. W krajobrazie zaznacza się wyraźny podział na obszary pagórkowate i płaskie, bądź charakterystycznie zorientowane elewacje oraz depresje, wyznaczające główne jednostki orograficzne. Deniwelacje terenu są znaczne. Różnica wysokości pomiędzy najniższym położonym punktem terenu, dnem doliny rzeki Wełny w południowo-zachodniej części gminy (55,2 m n.p.m.) a kulminacją pagórkowatej strefy marginalnej w rejonie Słomowa (przekraczającą nieznacznie 120 m n.p.m.) wynosi ponad 60 m.

Krajobraz gminy tworzą:

- 1) Formy plejstoceny związane z akumulacyjną działalnością lądolodu:
 - wysoczyzna morenowa pagórkowata (strefa moren czołowych ostatniego zlodowacenia – faza poznańska), występująca w postaci zespołu wzgórz morenowych o wysokościach względnych ponad 20 m oraz bardzo zróżnicowanych spadkach rzędu 5-20% (w rejonie Nienawiszcza, Słomowa i Budziszewic), lokalnie wały morenowe typu ostańcowego;
 - wysoczyzna morenowa falista, o spadkach ok. 3-6%, otaczająca wysoczyznę pagórkowatą i tworząca wraz z nią pagórkowatą strefę marginalną (skrajnie południowy fragment gminy);
 - wysoczyzna morenowa płaska, zajmująca rozległe połacie północnej, wschodniej i południowo-zachodniej części gminy, o niewielkich spadkach (0-5%), wyniesiona od około 73 m n.p.m. w rejonie Parkowa do blisko 93 m n.p.m. w okolicy Budziszewka;
- 2) Formy plejstoceny związane z akumulacyjną działalnością wód glacialnych – równiny sandrowe, położone na przedpolu wysoczyzny, płaskie (o spadkach 0-2%), występujące w zachodniej części gminy (rejon Grudnej);
- 3) Formy plejstoceny związane z erozyjną działalnością wód glacialnych – rynny subglacialne, tworzące system wąskich zagłębień o orientacji północny zachód – południowy



- wschód, specyficznym, wydłużonym kształcie, płaskim dnie oraz stromych zboczach, o zróżnicowanej szerokości i głębokości, wypełnione wodą;
- 4) Formy postglacialne związane z działalnością wód rzecznych:
 - terasy rzeczne Wełny, reprezentowane głównie przez terasę wysoką, wyniesioną około 66-78 m n.p.m. oraz terasę zalewową (ok 56-75 m),
 - starorzecza, na ogół nieduże, podłużne zagłębienia w dnie terasy zalewowej;
 - 5) Inne formy postglacialne:
 - dolinki erozyjno-denudacyjne powstałe w okresie panowania klimatu wilgotnego, początkowo na ogół płytkie, w dolnej części o charakterze głębokich rozcięć,
 - wydmy powstałe w okresie panowania klimatu suchego, tworzące skupiska kilkumetrowych wałów w rejonie: Tarnowa – Laskowa, Parkowa – Wełny oraz Jeziora Czarnego;
 - 6) Formy pochodzenia antropogenicznego – wyrobiska, nasypy, skarpy itp.

3.2. Budowa geologiczna

Obszar gminy Rogoźno położony jest w obrębie Niecki Szczecińsko-Łódzkiej. Głębokie podłoże tworzy tzw. platforma paleozoiczna, na której zalega młodsza pokrywa mezozoicznych skał osadowych z okresu triasu, jury i kredy.

Na sfałowanej powierzchni kredowej osadzone zostały utwory trzeciorzędowe, reprezentowane przez osady pliocenu, miocenu, oligocenu oraz cienką warstwę eocenu (paleocen nie występuje na tym obszarze). Z informacji zawartych w profilach wierceń hydrogeologicznych i geologicznych wynika, że:

- osady oligoceńskie występują w postaci kilkunastometrowej warstwy piasków glaukonitowych i ilów przewarstwionych mułkami,
- osady miocenne to głównie piaski kwarcowe oraz iły i mułki (z detrytusem roślinnym bądź przerostami węgla brunatnego) osiągające w rejonie Rogoźna miąższości 85-90 m
- osady plioceńskie to zaburzone glaciektonicznie iły, występujące jedynie we wschodniej i północno-wschodniej gminy.

Występujące od powierzchni terenu utwory czwartorzędowe, plejstocenne zlodowacenia środkowopolskiego i bałtyckiego oraz holocenne charakteryzuje zróżnicowana miąższość. Reprezentowane są one przez utwory akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej, rzecznej i eolicznej.

Wśród osadów plejstocennych dominuje glina zwałowa budująca powierzchnię wysoczyzny morenowej w północnej, południowej i wschodniej części gminy. Ich otoczenie stanowią obszary występowania piasków akumulacji wodnolodowcowej – równiny sandrowe i poziomy terasowe. Są to piaski drobnoziarniste, często zapyłone o niewielkiej miąższości. U schyłku plejstocenu, w obrębie strefy peryglacialnej na skutek wzmożonych procesów eolicznych powstały liczne wydmy, skupione głównie w rejonie jezior: Budziszewskiego i Czarnego oraz w zachodniej części gminy – w dolinie Wełny. Zbudowane są z piasków drobnoziarnistych, dobrze obtoczonych i wysortowanych.

W dolinie Wełny i obniżeniach terenu tworzą się współczesne (holocenne) osady aluwialne – mułki i piaski. Z zagłębieniami bezodpływowymi oraz z brzeżnymi partiami zarastających jezior związane jest występowanie torfów i gytii, o miąższościach ok. 4 m.

W dolinie Wełny miąższość utworów piaszczysto-żwirowych wzrasta do kilku czy nawet kilkunastu metrów. Występujące tu piaski, pospółki i żwiry są zazwyczaj gruntami średniozagęszczonymi i zagęszczonymi, a w części stropowej oraz w obrębie pól eolicznych – luźnymi. W warstwie przypowierzchniowej charakteryzują się też licznymi przewarstwieniami i domieszkami próchnicy. Na znacznych połaciach gminy zalega, niewielkiej miąższości warstwa namułów organicznych i nieco większej miąższości warstwa torfów i gytii.

3.3. Gleby

Rogoźno jest gminą o dużym udziale użytków rolnych w ogólnej powierzchni. Grunty zakwalifikowane jako użytki rolne stanowią 65,53% powierzchni gminy (21 800 ha), z czego grunty orne zajmują 10 684 ha.



Typy gleb występujących na obszarze gminy są odzwierciedleniem rzeźby terenu i budowy geologicznej warstw powierzchniowych. Gleby zostały wykształcone podczas stadiau poznańskiego zlodowacenia bałtyckiego. Wpływ na tworzenie rodzajów gleb miały występujące skały macierzyste oraz stosunki wodne. Pokrywę glebową gminy tworzą przede wszystkim gleby wytworzone z glin lekkich i średnich oraz gleby piaskowe różnych typów genetycznych: brunatne właściwe, wylugowane, pseudobielicowe i bielice, a także czarne ziemie zdegradowane, czarne ziemie właściwe i gleby murszowe. Gleby te cechują się średnią i słabą przepuszczalnością wód opadowych. Ponadto w większości dolin rzecznych, cieków oraz obniżen terenowych występują mady, gleby mułowo-torfowe, murszowe i murszowate, lokalnie gleby brunatne i czarne ziemie.

Warunki glebowe gminy są przeciętne. Ogólny wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej, według klasyfikacji Instytutu Upraw, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach wynosi 62,9, przy średniej wojewódzkiej 67,6 pkt. oraz średniej krajowej 66,6 pkt.

Niewiele ponad 1/5 areału gruntów ornych stanowią gleby wysokich klas bonitacyjnych (II-III). Przeważają gleby brunatne właściwe lub wylugowane oraz lokalnie czarne ziemie, wytworzone z glin i piasków gliniastych mocnych na glinie i zaliczane do kompleksów pszennych: bardzo dobrego (1) i dobrego (2). Nie tworzą one jednak dużych, zwartych kompleksów a występują w otoczeniu gleb słabszych. Dopiero uzupełnione glebami klasy IVa, kompleksu pszenno-żytniego (4), rzadziej żytniego dobrego (5) zajmują rozległe połacie terenu zwłaszcza w północnej części gminy (rejon Gościejewa). W większości są to gleby brunatne i bielcowe wytworzone z piasków gliniastych lekkich lub nawet słabogliniastych na glinie.

Mimo znacznego urozmaicenia powierzchni terenu, niewielki jest udział gleb kompleksu pszennego wadliwego, szczególnie zagrożonego erozją (zaledwie 0,6%).

Na terenach niżej położonych lub charakteryzujących się nadmiernym uwilgotnieniem przeważają gleby kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego (8) lub słabego (9). Zajmują one łącznie blisko 10% areału gruntów ornych, głównie w rejonie Garbatki i Międzyzlesia oraz na południowy zachód od Parkowa.

Obrzeża lasów, głównie na obszarze równiny sandrowej oraz w obrębie teras akumulacyjnych rzeki Wełny, zajmują słabe gleby napiaskowe, klas V i VI, zaliczane do kompleksów żytnich: słabego (6) i bardzo słabego (7). Stanowią one łącznie około 1/3 gruntów ornych.

Zróznicowane wydają się być gleby (czarne ziemie właściwe i zdegradowane, gleby murszowo-mineralne i murszowate, torfowe i mułowo-torfowe, mady itp.) w dolinach rzek i cieków oraz dnach rynien jeziornych, zajęte przez średnie bądź słabe użytki zielone. Z uwagi na ich niezbyt duży udział a jednocześnie pełnione funkcje przyrodniczo-ekologiczne i retencyjne (zdecydowana większość, to gleby wytworzone na podłożu organicznym), tereny te zasługują na szczególną ochronę.

Tab. 3.3.1. Struktura gruntów ornych według kompleksów przydatności rolniczej gleb

L.p.	Nazwa	Kompleksy przydatności rolniczej [% gruntów ornych]								
		pszenne bardzo dobry	pszenne dobry	pszenne wadliwy	żytni bardzo dobry	żytni dobry	żytni słaby	żytni bardzo słaby	zbożowo- pastewny mocny	zbożowo- pastewny słaby
1.	Gmina Rogoźno	0	9	1	25	21	22	12	2	8

Źródło: Urząd Miejski w Rogoźnie, 2016.

Najlepsze pod względem przydatności rolniczej gleby występują w Karolewie, Gościejewie, Owieczkach, okolicach Studzieńca, Parkowa i Słomowa. Wśród ogółu gruntów największą powierzchnię zajmują kompleksy 4, 5 i 6 które stanowią 68 % powierzchni gruntów w gminie. Kolejną kategorią pod względem powierzchni zajmują gleby kompleksu żytniego bardzo słabego (12%), oraz pszennego dobrego (9%). Najmniej jest gruntów zaliczanych do najlepszych kompleksów pszennego bardzo dobrego i pszennego wadliwego, oraz kompleksu zbożowo-pastewnego mocnego.



Tab. 3.3.2. Struktura gruntów ornych według klas bonitacyjnych gruntów ornych

L.p.	Nazwa	Klasy bonitacyjne gruntów ornych								
		I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI	VIRZ
1.	Gmina Rogoźno	0	0	11	10	32	8	29	9	1

Źródło: Urząd Miejski w Rogoźnie, 2016.

Z powyższego zestawienia wynika że na terenie gminy występują duże arealy gleb o średniej przydatności rolnej. Prawie cały obszar gminy pokrywają gleby średniej IV klasy bonitacyjnej, a gleby dobre występują tylko w postaci niewielkich enklaw. Dominują gleby średniej jakości (klasa IVa i IVb), których udział wynosi 40%, gleby słabe (V klasa) z 29% udziałem w powierzchni gruntów oraz gleby dobrej i średnio dobrej jakości (IIIa i IIIb) – 21%. Gleby najslabsze (VI klasa) mają niewielki udział (9%). Gleby orne najlepsze i bardzo dobre na omawianym terenie nie występują.

3.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Rzeki

Gmina Rogoźno należy do dorzecza Warty oraz zlewni jej prawobrzeżnego dopływu – rzeki Wełny. Bogatą sieć hydrograficzną tworzą: Wełna z wypełnionymi wodą starorzeczami i licznymi dopływami, osiem jezior oraz drobne, naturalne i sztuczne zbiorniki wodne.

Silnie meandrująca i malownicza Wełna przyjmuje wody swych prawobrzeżnych dopływów: Flinty, Strugi Sokołowskiej i Rudki (zwanej też Ciemnicą bądź Strugą Potulicką) oraz lewobrzeżnej Małej Wełny. Cechą charakterystyczną Wełny jest niewielki spadek podłużny, którego konsekwencją jest występowanie w jej dolinie licznych, niezwykle malowniczych zakoli i starorzeczy. Znacznie mniej urozmaicone są koryta pozostałych rzek i cieków, ponieważ ich przebiegi w znacznej części zostały poddane zabiegom hydrotechnicznym, co nadało im charakter rowów melioracyjnych.

Podobnie jak większość rzek polskich, również Wełnę i jej największe dopływy charakteryzuje śnieżno-deszczowy ustrój zasilania z jednym maksimum i jednym minimum w ciągu roku. Pozostałe ciekły odznaczają się dwoma wysokimi stanami w ciągu roku, przy czym wezbrania letnie są wyraźnie mniejsze od wiosennych.

Ilustracją charakterystyki hydrologicznej terenu są wybrane stany wód Wełny, Rudki, Flinty i Małej Wełny w pięciu posterunkach IMGW.

Tab. 3.4.1. Charakterystyka hydrologiczna wybranych stanów wód rzek

Lp	Rzeka	Wodowskaz (lata)	Poziom (m. n.p.m.)	SNW (cm)	SSE (cm)	SWW (cm)	Absolutne minimum (cm)	Absolutne maksimum (cm)
1.	Wełna	Pruśce 1971-1980	71,90	-	126	-	63 (22.IX.1983)	256 (17.VII.1980)
		Kowanówko 1960-1987	51,28	89	104	122	46 (VIII.1963)	266 (VII.1980)
2.	Rudka	Potulice 1966-1980	73,25	-	62	-	27 (VII.1969)	166 (V.1977)
3.	Flinta	Ryczywół 1966-1980	70,49	-	106	-	67 (VII.1963)	263 (III.1939)
4.	Mała Wełna	Owczełowy 1978-1980	68,17	-	119	-	52 (VII.1983)	253 (VII.1980)

Źródło: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

Wełna jest prawobrzeżnym dopływem rzeki Warty o całkowitej długości 117,8 km i wchodzi w skład systemu rzeczny Wełna – Warta – Odra – Bałtyk. W zależności od szerokości, głębokość jej koryta waha się w granicach 80 – 130 cm. Wpada do Warty w Obornikach, w 206,0 km. Odwadnia obszar o powierzchni 2 621,1 km², którego podstawowym elementem morfologicznym jest wysoczyzna deluwialna: moreny czołowe i denne, sandry oraz ozy. Cały obszar rozcinają doliny rynnowe, często



wypełnione jeziorami polodowcowymi. Jest to rzeka silnie meandrująca, o niewielkim spadku podłużnym – stąd w jej dolinie liczne, niezwykle malownicze zakola starorzecza. Od Rogoźna do Obornik Wełna przyspiesza swój bieg, spowodowany dużym spadkiem, dając złudzenie rzeki górskiej. Długość rzeki na terenie gminy Rogoźno wynosi 29,9 km.

Rzeka przyjmuje szereg dopływów. Największe z nich i przepływające przez teren gminy to:

- 1) Struga Sokołowska – prawostronny dopływ Wełny o całkowitej długości 14,9 km i powierzchni zlewni 57,0 km². Uchodzi do Wełny w 26,0 km poniżej Rogoźna. W całości płynie przez teren województwa wielkopolskiego, odwadniając w większości tereny rolnicze.
- 2) Mała Wełna – lewobrzeżny dopływ Wełny, do której uchodzi w 29,4 km w miejscowości Rogoźno. Jej całkowita długość wynosi 83,8 km, a powierzchnia zlewni 688,0 km². Źródło swe ma na zachód od Gniezna, między miejscowościami Strychowo i Rzegnowo. Na terenie powiatu, rzeka kieruje się na północny zachód, przepływając przez mające 4,7 km długości Jezioro Rogozińskie. Około 150 m poniżej jeziora Rogoźno, Mała Wełna uchodzi do rzeki Wełny.
- 3) Kanał Parkowski – lewobrzeżny dopływ Wełny, który na terenie gminy Rogoźno przepływa na odcinku 11,7 km.
- 4) Flinta – jest prawobrzeżnym dopływem Wełny. Odwadnia obszar o powierzchni 336,9 km², w tym rozległe pola gruntów rolnych.
- 5) Rudka (Ciemnica) – prawobrzeżny dopływ Wełny; w pobliżu wsi Cieśle przybiera szerokość około 4 m i 0,6 m głębokości.

Jeziora

Na obszarze gminy występują trzy ciągi rynien polodowcowych:

- 1) Jezioro Budziszewskie – Jezioro Czarne – Jezioro Rogozińskie,
- 2) Jezioro Małe – Jezioro Prusieckie (Starskie),
- 3) Jezioro Nienawiskie Duże – Jezioro Nienawiskie Małe – Jezioro Boguniewskie.

Największe spośród nich, Jezioro Budziszewskie, o powierzchni 177,14 ha i głębokości dochodzącej do 14,0 m (średnio 4,8 m) jest jeziorem typowo rynnowym (długość 4600 m i max szerokości 520 m). Brzegi porasta wąski pas trzcin. Podobny charakter mają: Jezioro Prusieckie, o powierzchni 72,65 ha (równie głębokie, choć krótsze), Jezioro Rogozińskie (148,31 ha; nieco węższe – 310 m i znacznie płytsze – max 5,8 m) i czwarte co do wielkości Jezioro Nienawiskie Duże (29,65 ha).

Pozostałe jeziora charakteryzują się mniej wydłużonym kształtem, niekiedy wręcz kolistym. Jezioro Czarne – najczystsze wśród jezior na terenie gminy, Jezioro Małe (zwane również Jezioro Wydartym) – z dość bujnym pasem szuwarów, Jezioro Boguniewskie – najpłytsze z jezior (max 2,1 m), z brzegami porośniętymi szerokim pasem trzcin i Jezioro Nienawiskie Małe – najmniejsze, tylko 6,21 ha.

Tab. 3.4.2. Charakterystyka wybranych jezior

Lp	Nazwa jeziora	Powierzchnia [ha]	Objętość [tys. m ³]	Głębokość [m]	Długość linii brzegowej [m]	Objętość [tys. m ³]
1.	Budziszewskie	177,14	7 842,9	4,8	14,0	10 025
2.	Rogoźno (Rogozińskie)	148,31	3 808,5	3,0	5,8	10 925
3.	Prusieckie (Starskie)	72,65	3 809,8	5,6	14,0	5 800
4.	Nienawiskie Duże	29,65	1 005,3	3,9	8,8	3 750
5.	Czarne	24,76	b.d.	7,1	b.d.	2 300
6.	Małe (Wydarte)	16,45	330,6	2,3	4,3	1 600
7.	Boguniewskie	9,87	b.d.	2,0	2,1	1 000
8.	Nienawiskie Małe	6,21	b.d.	2,8	b.d.	1 150

Źródło: Urząd Miejskie w Rogoźnie, 2016.



Jezioro Budziszewskie

Jezioro Budziszewskie położone jest na południowy wschód od miasta Rogoźno. Jest to typowe jezioro rynnowe o długości 4600 m i max. szerokości 520 m, typu sandaczowego, usytuowane w kierunku północno-zachodnim. Zajmuje powierzchnię ok. 177,14 ha, a jego zlewnia wynosi 631 km². Jezioro to jest bardzo ładnie wkomponowane w otaczające je lasy, a brzegi porasta wąski pas trzcin. Zbiornik jest bardzo podatny na wpływy z zewnątrz i posiada bardzo niekorzystne warunki naturalne. Jezioro jest zagospodarowane dla potrzeb turystyki i rekreacji – kilka ośrodków wypoczynkowych zlokalizowanych po obu stronach jeziora i około 200 domków letniskowych. Jezioro wchodzi w skład obwodu rybackiego Nr 1 zlewni Małej Wełny, a na jego terenie nie występują obręby ochronne, a jego powierzchnia może być eksploatowana w ciągu całego roku.

Jezioro Rogozińskie

Drugie co do wielkości jezioro, o powierzchni 148,31 ha, w kształcie litery „L”. Położone na rzece Mała Wełna, usytuowane w granicach administracyjnych miasta Rogoźno oraz w Obszarze Chronionego Krajobrazu Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka. Jego zlewnia ma charakter rolniczy i zajmuje 688 km². Jest jeziorem rynnowym, o długości 5 090 m i szerokości 310 m, typu sandaczowego – wchodzi w skład obwodu rybackiego Nr 3 zlewni Małej Wełny.

Jezioro jest zagospodarowane turystycznie i dla potrzeb rekreacji – ośrodki wczasowe, kąpieliska, plaże, pole namiotowe i przystań żeglarska. Po zachodniej stronie jeziora mieści się promenada.

Jezioro Prusieckie (Starskie)

Jezioro Prusieckie położone przy wschodniej granicy gminy, jest zbiornikiem typowo rynnowym o osi skierowanej z północy na południe o długości 2 350 m, stosunkowo głębokie – do 14 m. Powierzchnia zlewni wynosi 19,3 km², gdzie dominują grunty rolne. Po obu brzegach wznoszą się strome skarpy porośnięte zadrzewieniem liściastym, a w południowej części znajduje się mały fragment lasu mieszanego. Na północy jezioro łączy się ze strumykiem z rzeka Wełną, a na południu z Jezioro Małym. Zasilane rowami melioracyjnymi, nie przyjmuje ścieków z punktowych źródeł zanieczyszczeń. Jezioro nie jest zagospodarowane rekreacyjnie.

Jezioro Nienawiskie Duże

Jezioro rynnowe położone w południowej części gminy Rogoźno. Brzeg zbiornika otaczają las i pola uprawne, a w północnej części do jeziora przylegają zabudowania wsi Nienawiszcz. W ostatnich latach jezioro obudowywane jest działkami rekreacyjnymi – szczególnie intensywnie od strony wschodniej i zachodniej. Duża koncentracja budownictwa rekreacyjnego wokół jeziora stanowi istotne dla niego zagrożenie, gdyż gospodarka ściekowa oparta jest tam na szambach.

Jezioro Czarne

Położone na północ od Jezioro Budziszewskiego, o długości 910 m i szerokości 350 m. Zajmuje powierzchnię 24,76 ha, a jego średnia głębokość wynosi 7,1 m. Jest ono niewątpliwie najczystszym jeziorem na terenie powiatu, otoczone zewsząd lasami, które porastają jego strome brzegi.

Jezioro Małe (Wydarte)

Jezioro Małe położone jest przy wschodniej granicy gminy i łączy się na północy z Jezioro Prusieckim. Jego powierzchnia wynosi 16,45 ha, a długość 725 m. Jezioro o owalnym kształcie i brzegu porośniętym bujnym pasem trzcin. Zachodni jego brzeg porasta las liściasty przechodzący w duży kompleks borów sosnowych, natomiast wschodni – otoczony gruntami ornymi.

Jezioro Boguniewskie

Jezioro to położone jest w miejscowości Boguniewo; jego brzegi porośnięte są szerokim pasem trzcin, przechodząc łagodnie w łąki, a dalej w grunty orne. Charakteryzuje się prawie kolistym kształtem i jest naj płytszym z omawianych jezior - średnia głębokość 2,0 m. Potencjalnym zagrożeniem dla wód



jeziora to zanieczyszczenia śpływami z pól i ścieki komunalne z części wsi Boguniewo.

Jezioro Nienawiskie Małe

Położone w pobliżu Jeziora Nienawiskiego Dużego, jednak o znacznie mniejszych rozmiarach morfometrycznych – jego powierzchnia wynosi 6,21 ha. Jest jeziorem urokliwym, wyśmienicie nadającym się na wypoczynek w ciszy, na łonie natury. Jego potencjalnym zagrożeniem są ścieki komunalne ze wsi Nienawiszcz i wody z Jeziora Nienawiskiego Dużego.

Wszystkie jeziora są zbiornikami przepływowymi, wykazującymi tendencje do zmniejszania powierzchni. Jednak szczególnie szybkiemu zanikowi ulegają małe zbiorniki wodne (zatorfienie, zamulenie), do czego przyczyniły się zapewne wykonane rowy melioracyjne, których gęsta sieć widoczna jest szczególnie w dolinie Wełny i Flinty.

Celem zapewnienia ochrony zbiorników wodnych posiadających walory przyrodnicze i wypoczynkowe Rada Powiatu Obornickiego wprowadziła Uchwałę nr IX/59/03 z dnia 30 czerwca 2003 r. na 8 jeziorach Powiatu zakaz używania jednostek pływających napędzanych silnikami spalinowymi i elektrycznymi. Zakaz obowiązuje w ciągu całej doby przez okres całego roku, a dopuszczalna emisja hałasu jednostek pływających ustalona została na poziomie nieprzekraczającym 80 dB.

Zasoby wód podziemnych

Wody podziemne występują w kilku poziomach (w utworach czwartorzędu, trzeciorzędu, kredy i jury), do głębokości około 250 m p.p.t.

Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych na obszarze gminy Rogoźno jest trzeciorzędowy GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Jego potencjalne zasoby dyspozycyjne szacuje się na około 96 tys. m³/d. GZWP obejmuje swym wschodnią część gminy.

Generalnie, woda słodka ujmowana jest głównie z dwóch pięter wodonośnych: trzeciorzędowego (poziom mioceniński) i czwartorzędowego (poziom plejstoceniński). Ujęcia wód: kredowych w Parkowie i jurajskich w Jaraczu-Młyn są nieczynne. Mioceniński poziom wodonośny występuje na obszarze całej zlewni Wełny i jest powszechnie eksploatowany (26 ujęć o różnej wydajności ok. 10-74 m³/h, czerpiących wodę z głębokości około 80-130 m p.p.t.). Poziom ten tworzą warstwy piasków drobnych i mułkowatych, rzadziej grubszych frakcji o sumarycznej miąższości do około 50 m. Podobne parametry filtracyjne i zasobowe ma poziom oligoceniński. Ze względu na kontakt hydrauliczny obu ww. poziomów, zalegających pod ciągłą pokrywą iłów poznańskich, tworzą one jeden zbiornik wód podziemnych o podobnych warunkach krążenia oraz jakości wód.

Wody poziomu trzeciorzędowego są wodami twardymi, o mineralizacji 0.3-0.8 g/l. Do picia i potrzeb gospodarczych wymagają jedynie redukcji związków żelaza i manganu występujących w ilościach ponadnormatywnych.

Wody piętra czwartorzędowego występują w kilku poziomach: poziom gruntowy, międzymorenowy górny, międzymorenowy środkowy i międzymorenowy dolny (podglinowy) – eksploatowane są przez 20 ujęć, czerpiących wodę z głębokości kilkunastu-kilkudziesięciu m. Pierwszy z poziomów wykazuje największą zmienność chemizmu wód, będącą m.in. skutkiem zanieczyszczenia środowiska. W większości są to wody twarde i bardzo twarde. Wody poziomów międzymorenowych: górnego i środkowego są wodami średnio twardymi, charakteryzującymi się ponadnormatywną ilością związków żelaza i manganu. Wymagają zatem uzdatnienia. Redukcji związków żelaza i manganu wymagają również twarde wody podglinowe. Wody czwartorzędowe ujmowane są głównie na obszarze miasta (ujęcia komunalne, przemysłowe, studnie obiektów użyteczności publicznej itp.) oraz we wschodniej i południowej części gminy, gdzie były głównie (i są) ujęciami większych gospodarstw rolnych (dawnych PGR, SKR, RSP, itp.) oraz ośrodków wypoczynkowych. Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wszystkich (48) ujęć wód podziemnych na obszarze gminy wynoszą ponad 1 120 m³/h, przy czym z utworów czwartorzędowych – około 580 m³/h a z trzeciorzędowych – ok. 540 m³/h.

Jedynie komunalne ujęcie wody w Rogoźnie ma wyznaczoną strefę ochrony pośredniej. Inne ujęcia komunalne stref takich nie mają. Czerpią bowiem wodę ze znacznej głębokości albo w podłożu



(niekiedy bezpośrednio od powierzchni terenu) znajduje się warstwa izolacyjna z gruntów spoistych.

Gmina położona jest w dużej mierze poza zasięgiem wyznaczonych głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP), jednak miąższość trzeciorzędowych struktur wodonośnych oraz osiągane wydajności są tu równie duże. Ponadto znacznymi zasobami wody słodkiej charakteryzują się lokalne zbiorniki wód gruntowych i naporowych (LZWP), występujące w osadach czwartorzędowych.

Wody gruntowe swym charakterem i głębokością występowania, odzwierciedlają cechy konfiguracyjne terenu oraz jego budowę geologiczną. W omawianym podłożu zasilane są one głównie przez opady atmosferyczne oraz spływ z terenów wyżej położonych.

Najogólniej, w granicach gminy wydzielić można następujące strefy wodne:

- 1) obszary dolinne, stanowiące strefę koncentracji wód powierzchniowych i podziemnych, zasilane wodami opadowymi infiltracyjnymi oraz spływem podziemnym z terenów sąsiednich. Przepuszczalne, piaszczysto-żwirowe podłoże powoduje, że woda gruntowa występuje w sposób ciągły a jej zwierciadło ma charakter swobodny lub lekko napięty (w dnach dolin), przy czym warstwą napinającą są nadległe grunty organiczne, charakteryzujące się m.in. zdolnością do magazynowania dużych ilości wody. Głębokość występowania wody uzależniona jest od stanów wód powierzchniowych, najczęściej jej zwierciadło występuje na głębokości 0-1 m p.p.t.;
- 2) obszary pozadolinne o swobodnym zwierciadle wody, to głównie centralna część gminy tj. tereny położone w zasięgu teras akumulacyjnych plejstocenijskiej doliny Wełny. Woda gruntowa występuje tu na zmiennej głębokości, od około 1-2 m w obrębie rozległego obniżenia terenu w rejonie Międzylesia do ponad 10 m na zwymionych obszarach równiny sandrowej w północnej części gminy;
- 3) obszary pozadolinne o nieciągłym zwierciadle wody, charakterystyczne dla obszarów wysoczyznowych. Zwierciadło wody ma charakter napięty lub obserwuje się jedynie ślady wody w postaci sączu. Utrzymuje się na ogół głębiej niż 2-3 m p.p.t. Okresowo po intensywnych opadach oraz w czasie wiosennych roztopów bardzo prawdopodobne jest występowanie tzw. wody zawieszanej (na stropie słabo przepuszczalnego podłoża, w skrajnych przypadkach nawet na powierzchni terenu). Generalnie wody podziemne wysoczyzny charakteryzują się dużymi wahaniami zwierciadła wody, co wiąże się z małą pojemnością retencyjną warstw wodonośnych.

3.5. Warunki klimatu lokalnego

Klimat okolic Rogoźna związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza gmina położona jest na pograniczu regionu śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar słabnących wpływów oceanicznych i pomorskiego – o niewielkim, modyfikującym wpływie Bałtyku.

Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosna i lato wczesne oraz długie, zima łagodna i krótka, z nietrwałą pokrywą śnieżną. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Roczna suma opadów wynosi ok. 500-550 mm. Podobnie jak na większości terytorium kraju, również w rejonie Rogoźna przeważają wiatry zachodnie. Potwierdzają to, w znacznym stopniu, dane podstawowych parametrów meteorologicznych dla stacji IMiGW w Przebędowie (gm. Murowana Goślina), w większości za lata 1961-1970. Średnia miesięczna temperatura powietrza wynosi +7,8°C., średnia najzimniejszego miesiąca (stycznia) -3,4°C a najcieplejszego (lipca) +17,9°C. Wilgotność względna kształtuje się w podobny sposób jak na całym obszarze kraju. Wartości najwyższe notuje się w okresie od października do lutego (średnia miesięczna 86-91%), minimum przypada w czerwcu (70%). Również w przypadku zachmurzenia najwyższe wartości obserwuje się w okresie jesienno-zimowym (z maksimum 7,8 w skali 11-stopniowej, w listopadzie). Najniższym zachmurzeniem charakteryzuje się czerwiec (4,5). Dni pochmurnych jest niespełna 140 w roku, najwięcej w grudniu (18,2), najmniej w czerwcu (4,6). Opady atmosferyczne, z roczną sumą od 298 mm w roku suchym (1959) do 806 mm w roku mokrym (1967), kształtują się poniżej średniej krajowej. Maksimum opadowe przypada



w sierpniu (średnio 73 mm), najniższe sumy charakteryzują miesiące zimowe (styczeń-marzec, od 27-33 mm). Dni z pokrywą śnieżną jest średnio 56,5 w roku. Przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z szeroko pojmowanego sektora zachodniego NW-SW) wynosi blisko 45%. Zimą i wiosną zwiększa się udział wiatrów wschodnich a z kolei latem i jesienią wzrasta odsetek cisz, które stanowią wówczas około 10-13% ogółu wiatrów.

Warunki klimatu lokalnego zbliżone są do przedstawionych wyżej warunków makroklimatu. Na ich zmienność zasadniczy wpływ ma zróżnicowana lesistość poszczególnych fragmentów gminy, sąsiedztwo dużych obniżeń dolinnych, rozległe powierzchnie pól uprawnych i stopień zurbanizowania terenu.

Obserwuje się zwłaszcza różnice pomiędzy użytkowanymi rolniczo obszarami wysoczyznowymi i terasowymi a wilgotnymi, zajętymi przez użytki zielone i zadrzewienia, dolinami rzek. Te pierwsze charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością powietrza i dobrym przewietrzaniem. Prawie równie dobre warunki klimatu lokalnego mają rozległe powierzchnie teras nadzalewowych. Znacznie mniej korzystnymi lub nawet niekorzystnymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi, częstym występowaniem mgieł, zastoisk chłodnego powietrza i inwersji temperatur oraz zdecydowanie ukierunkowanym przewietrzaniem wyróżniają się dna większych obniżeń dolinnych. Specyficzne warunki klimatu lokalnego mają rozległe tereny leśne. Lasy charakteryzują się na ogół dobrymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi o zmniejszonych wahaniach dobowych, jednak z gorszymi warunkami solarnymi (zacienienie). Są to jednak tereny o wzbogaconym składzie fizyko-chemicznym powietrza w tlen, ozon, olejki eteryczne (fitoncydy) oraz inne substancje śladowe podnoszące komfort bioklimatyczny.

3.6. Fauna i flora

Gmina Rogoźno cechuje się dość wysokim stopniem lesistości. Lasy stanowią 27% (5 819 ha) ogólnej powierzchni gminy. Lasy na terenie gminy są zarządzane w większości przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Łopuchówko ok. 826,0 ha, Oborniki ok. 1 909,0 ha i Durowo ok. 2 772,0 ha.

Według klasyfikacji geobotanicznej W. Szafera lasy w rejonie Rogoźna zaliczane są do Działu Bałtyckiego, III Wielkopolsko-Pomorskiej Krainy Przyrodniczo-Leśnej, VII Dzielnicy Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej. Natomiast według regionalizacji T. Tamplera i in. obszar gminy położony jest w obrębie dzielnicy krotoszyńskiej, wchodzącej w skład Wielkopolsko-Kujawskiej krainy przyrodniczo-leśnej. Kraina Wielkopolsko-Kujawska zajmuje zachodnią część Pasa Wielkich Dolin, odznaczającego się w klimacie stopniowym wzrostem kontynentalizmu z zachodu na wschód. Wraz ze słabnącą przewagą wpływów oceanicznych, w szacie roślinnej, zaznacza się stopniowy zanik gatunków atlantyckich. Długotrwała działalność człowieka i intensywna eksploatacja środowiska doprowadziły do silnego wylesienia obszarów wysoczyznowych. Wiele gatunków roślin wyginęło, bądź zredukowało swe zasięgi geograficzne. Wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane coraz częściej zastępowane były lasami sosnowymi.

Największy kompleks leśny stanowią bory sosnowe (głównie bór mieszany świeży i bór świeży, lokalnie uzupełnione fragmentami boru mieszanego wilgotnego i siedliskami lasu świeżego, lasu mieszanego świeżego oraz olsu jesionowego i olsu właściwego) porastające rozległe połacie terenu po obu stronach Małej Wełny (rejon Jeziora Rogozińskiego i Jeziora Budziszewskiego). Podobny charakter (z jeszcze większą dominacją boru świeżego i boru mieszanego świeżego) mają lasy położone na wschodnim skraju Puszczy Noteckiej, w południowo-zachodniej części gminy. Mniejsze kompleksy borów znajdują się w okolicach Tarnowa. W dolinie Wełny, na północ i północny-wschód od Rogoźna, występują zróżnicowane kompleksy o siedliskach podmokłych i wilgotnych. W pierwszym przypadku są to głównie zespoły olsu i olsu jesionowego, uzupełnione fragmentami lasu mieszanego wilgotnego i lasu wilgotnego (ostatnio jednak mocno przesuszone), w drugim mozaika grądów, olsów i borów mieszanych (LMśw, LMw, OJJ, BMśw). Zdecydowanie najbardziej atrakcyjne są jednak rozległe kompleksy lasów bukowych w okolicach wsi Nienawiszcz, Boguniewo i Słomowo, stanowiące największe skupienie czystych drzewostanów bukowych w Wielkopolsce i sięgające poza granicę gminy.



Szczególnie dużo jest tu starych, liczących ponad 150 lat, drzewostanów.

Przedstawione wyżej zespoły leśne nie odbiegają wiele od potencjalnej roślinności naturalnej tych terenów. Według mapy przeglądowej Potencjalnej roślinności naturalnej Polski 1:300 000, w dolinach rzek i cieków spodziewać się należy niżowych łągów olszowych i jesionowo-olszowych siedlisk wodo-gruntowych, okresowo lekko zabagnionych (*Circae-Alnetum*). Na obszarach wysoczyznowych przeważają siedliska grądów środkowoeuropejskich (*Galio silvatici-Carpinetum*) odmiany śląsko-wielkopolskiej, serii ubogiej lub żyznej. Na południe od miasta duże połacie terenu przypisane są żyznej buczynie niżowej (*Melico-Fagetum*), uzupełnione miejscami kwaśną buczyną niżową (*Luzulo pilosae-Fagetum*). Jedynie na obrzeżach rynny Jeziora Rogozińskiego i Jeziora Budziszewskiego oraz w północnej części gminy przeważają kontynentalne bory mieszane (*Pino-Quercetum auct. polon.*) oraz suboceaniczne śródlądowe bory sosnowe w kompleksie boru świeżego (*Leucobryo-Pinetum*), boru suchego (*Cladonio-Pinetum*) i boru wilgotnego (*Molinio-Pinetum*).

Na obszarze gminy znajdują się trzy rezerваты przyrody (Buczyna, Wełna i Promenada) oraz cały szereg pomników przyrody. Ozdobą wód powierzchniowych jest grzybień biały i grązel wodny. W kilku miejscach występują stanowiska roślin chronionych: wawrzynka wilczelyko, sasanki łąkowej, pełnika europejskiego. Przez teren gminy przebiegają wschodnie granice naturalnego występowania buka, jawora i brekini.

W szacie roślinnej omawianego terenu znaczne powierzchnie zajmuje roślinność urządzona. Na szczególną uwagę zasługuje park w Siernikach, jeden z największych (pow. 21.5 ha), stanowiący wyjątkowe skupisko pomnikowych drzew. Mniejsze parki podworskie i wiejskie znajdują się m.in. w Studzieniu, Budziszewku, Gościewie, Słomowie i Wełnie. Niestety większość z nich jest mocno zaniedbana i zniszczona. Wszystkie wymagają uporządkowania i przeprowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych. Uzupełnieniem ww. zespołów leśnych i parkowych są stare, zadrzewione cmentarze (m.in. cmentarz ewangelicki w Rogoźnie) wyjątkowo liczne miejscami zadrzewienia przydrożne, przywodne i śródpolne. Efektownie prezentują się stare obsadzenia dróg. Niezwykle ważną rolę bioindykatora procesów geochemicznych, w tym związanych z różnymi formami presji na środowisko ma roślinność rynien jeziornych. Często różni się ona zasadniczo od szaty roślinnej terenów przyległych.

Świat zwierzęcy jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. W lasach żyją jelenie, daniela, sarny i dziki. Wody gm. Rogoźno zasiedlone zostały przez bobry, pozostawiające coraz liczniejsze ślady swej obecności w postaci ściętych i objedzonych z kory drzew oraz mniej liczne wydry. Z drapieżników występują m.in. lisy, borsuki, jenoty i kuny. Spośród innych ssaków najczęściej spotykane to: zając, dziki królik, jeż, ryjówka, kret, nietoperz.

Najlepiej poznana jest fauna ptaków, jedyna gromada świata zwierzęcego niemal w całości podlegająca w Polsce ochronie gatunkowej. Na polach spotkać można bażanty i kuropatwy. W lasach i licznych obniżeniach dolinnych stwierdzono występowanie: bociana białego i czarnego, żurawia, słonkę, gągoła, łabędzia niemego, baka i bączka, kokoszkę wodną, błotniaka stawowego, czajkę, remizę, kraszkę (jedno z ostatnich stanowisk w Wielkopolsce, w rejonie Parkowa) oraz wielu ptaków drapieżnych, m.in.: krogulca, orła bielika, orlika, rybołowa, trzmielajada, kruka i innych. W ostatnim stuleciu liczebność ptaków gwałtownie spadła, głównie na skutek obniżenia poziomu wód oraz całego zespołu czynników antropogenicznych, m.in. postępu technicznego w rolnictwie oraz użycia pestycydów. Mniejsze zróżnicowanie ekosystemów na obszarach wysoczyznowych wpływa na zubożenie awifauny łąkowej. Wyjątkiem są liczne i dosyć duże zbiorniki wodne, będące miejscami koncentracji ptaków łąkowych i przelotnych (łabędzia niemego, cyranki, cyraneczki, perkoza i in.).

Spośród chronionych gatunków kręgowców występują na obszarze gminy trzy gatunki gadów: jaszczurka zwinka, padalec i zaskroniec.

Dosyć bogata jest fauna płazów, reprezentowana m.in. przez ropuchy, żaby i traszki.

Fauna ryb ogranicza się do gatunków pospolitych (kleń, ukleja, kiełb, brzana, jelec, płoć i okoń) i w dużej mierze utraciła właściwe jej cechy. W wielu zbiornikach wodnych fauna ryb kształtowana jest przez działalność gospodarczą człowieka. W rzekach, duży wpływ na ilość i jakość ryb ma zły stan czystości ich wód. W efekcie, połowie lat osiemdziesiątych ustąpił z rzek łosoś, nie odbywa już tarła troć, pstrąg potokowy, znikł jesiotek zachodni.



Znacznie lepsze warunki rozwojowe mają liczni przedstawiciele świata owadów. W rejonie Rogoźna występują m.in. gatunki motyli (paź królowej, mieniak strużnik i mieniak tęczowiec). Bogata i różnorodna jest populacja chrząszczy. Są wśród nich: rohatyniec nosorożec, dylaż garbarz, kruszczyca złotawka, pływak żółtobrzek, kałużnica czarnozielona.

3.7. Hałas

Na obszarze gminy funkcjonują obiekty usługowe i produkcyjne, których działalność kształtuje klimat akustyczny terenów bezpośrednio z nimi sąsiadujących. Ze względu na coraz to nowsze technologie oraz zaostrażające się przepisy prawne hałas związany z przemysłem na terenie gminy nie jest uciążliwy. Lokalnie negatywne oddziaływania akustyczne powodują zakłady produkcyjne i gospodarstwa rolne.

Główne źródła hałasu stanowią natomiast drogi – o znaczeniu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym, odznaczające się zróżnicowanym obciążeniem komunikacyjnym, stanowiące jednocześnie podstawowe źródło emisji spalin i gazów. W ich rejonie występuje lokalne pogorszenie warunków akustycznych.

Przez gminę Rogoźno przebiega droga krajowa nr 11 Bytom – Poznań – Piła – Koszalin – Kołobrzeg, wokół której występuje zwiększone zanieczyszczenie powietrza gazami i pyłami oraz zwiększone zagrożenie hałasem związanych z ruchem komunikacyjnym. W 2010 roku po raz drugi przeprowadzone zostały okresowe pomiary poziomu hałasu w otoczeniu dróg krajowych na terenie Wielkopolski. Na terenie gminy Rogoźno zlokalizowano punkt pomiarowy w miejscowości Tarnowo. Punkt pomiarowy usytuowano w odległości 10 m od krawężnika drogi. W analizowanym przypadku zagospodarowanie terenu stanowiła zabudowa zagrodowa, dla której ówczesne dopuszczalne wartości równoważnego poziomu hałasu wynosiły 60 dB w porze dziennej (6.00–22.00) i 50 dB w porze nocnej (22.00–6.00). Wartości poziomu hałasu na granicy terenu podlegającego ochronie kształtowały się na poziomie 69,6 dB w porze dziennej i 67,5 dB w porze nocnej, a tym samym nie odpowiadały wymaganiom obowiązujących wówczas przepisów. Stwierdzone przekroczenia dopuszczalnych wartości poziomu hałasu sięgały nawet ponad 15 dB. W świetle aktualnych norm hałasowych wynoszących 61 dB w porze dziennej i 56 dB nadal występują przekroczenia zarówno w porze dziennej, jak i nocnej.

Pewna uciążliwość ze względu na zwiększony hałas może występować wzdłuż linii kolejowej nr 354 Poznań – Piła. Uciążliwość transportu kolejowego wynika z wysokiego poziomu emitowanego hałasu i znaczny zasięg jego oddziaływania, zwłaszcza w porze nocnej. Odwrotnie jednak niż w hałasie drogowym, w transporcie szynowym następuje generalnie tendencja spadkowa intensywności ruchu kolejowego. Hałas kolejowy ma charakter lokalny, a jego uciążliwość związana jest z pojedynczymi przejazdami pociągów. Niemniej konieczna jest modernizacja torów przebiegających przez teren gminy Rogoźno – w newralgicznych miejscach zastosowanie torów bezстыkowych, różnego rodzaju okładzin torów, podkładów pod tory, elementów prefabrykowanych zawierających elementy wytłumiające (okładziny torów i maty pod torami) – skutkować może zmniejszeniem hałasu nawet od 6 dB do 14 dB.

Źródłem hałasu oprócz infrastruktury drogowo-kolejowej zlokalizowanej na terenie gminy Rogoźno mogą być napowietrzne linie energetyczne. Pomiary zakłóceń, wykonane w pobliżu typowych linii 110 kV (jak nakazuje norma, w odległości 20 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu) wykazują poziom w granicach 30-40 dB, czyli znacznie mniej niż wynosi wartość dopuszczalna w normie krajowej. Przepisy krajowe dotyczące ochrony środowiska przed hałasem ustalają jego dopuszczalne poziomy według rodzaju terenu, przez który przebiega linia wysokiego napięcia, w szczególności wyróżniając tereny zabudowy mieszkaniowej.

Wokół linii średnich napięć: 15 kV hałas od ulotu praktycznie nie pojawia się, gdyż przekroje przewodów – dobierane do przesyłu prądów roboczych – są na tyle duże, że przy ww. napięciach wyładowania niezupełne nie występują.

Zagadnienia dotyczące hałasu przemysłowego są dobrze rozpoznane, a obowiązujące regulacje prawne oraz dostępne technologie i metody zmniejszania hałasu, umożliwiają na ogół skuteczną eliminację istniejących zagrożeń. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz.



519) zapewnienie właściwego kształtowania klimatu akustycznego w otoczeniu obiektów przemysłowych i warsztatów rzemieślniczych jest obowiązkiem ich właściciela (lub innego podmiotu posiadającego do nich tytuł prawny). Na mocy art. 141 i 144 ustawy działalność zakładów nie może powodować przekroczenia standardów emisyjnych, jeśli zostały ustalone, ani też powodować przekraczania standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający ma tytuł prawny, a w przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, poza tym obszarem. W przypadku stwierdzonego pomiarowo przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, spowodowanego działalnością zakładu, wydawana jest przez organy ochrony środowiska decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu.

3.8. Pole elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego. Promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku. Ujemny wpływ na stan środowiska i zdrowie ludzi mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości od 0,1 do 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz, umieszczone w środowisku naturalnym.

W gminie Rogoźno do sztucznych źródeł emisji pól elektromagnetycznych stanowiących potencjalne zagrożenie dla środowiska należą linie elektroenergetyczne, główny punkt zasilania w Rogoźnie, stacje bazowe telefonii komórkowej oraz urządzenia emitujące pola elektromagnetyczne wykorzystywane w przemyśle, ośrodkach medycznych, policji, straży pożarnej.

Linie elektroenergetyczne wymagają stref ochronnych, w obrębie których nie należy lokalizować obiektów kubaturowych ze względu na ochronę ludzi i środowiska przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego, możliwe jest natomiast prowadzenie gospodarki rolnej (uprawy polowe, wypasy). Pasy ochronne wynoszą dla linii napowietrznych 110 kV wynosi po 15 m od osi linii w obie strony.

Istniejące urządzenia na terenie gminy Rogoźno będące źródłem promieniowania elektromagnetycznego nie stanowią większego zagrożenia pod warunkiem, że pola elektromagnetyczne będą monitorowane w ramach projektowanych i istniejących systemów oraz będą przestrzegane zapisy zawarte w raportach oddziaływania na środowisko na terenach obszarów dostępnych dla ludności, a urządzenia emitujące promieniowanie będą lokalizowane na terenach zaakceptowanych przez lokalną społeczność.

3.9. Uwarunkowania ekologiczne

Wody powierzchniowe i podziemne

Źródłem zanieczyszczeń wprowadzanych do wód podziemnych i powierzchniowych są różnorodne formy działalności gospodarczej i bytowania człowieka w środowisku.

Główne źródło zanieczyszczenia wód powierzchniowych na obszarze gminy Rogoźno stanowią ścieki komunalne i bytowe oraz działalność rolnicza. Bardziej niepokojące są postępujące przeobrażenia stosunków wodnych. Zmeliorowanie dużych powierzchni gruntów ornych i większości łąk oraz regulacja cieków (na ogół ograniczona do wyprostowania i pogłębienia koryta) spowodowała przyspieszenie odpływu wód opadowych retencjonowanych pierwotnie w szeregu drobnych zbiorników wodnych i wyścielających dna dolin gruntach organicznych. W efekcie nastąpiło obniżenie poziomu wód lub nawet okresowy zanik przepływu w szeregu ciekach, obniżyło się zwierciadło wód gruntowych itp.

Istotnym zagrożeniem dla wód powierzchniowych jest chemizacja rolnictwa na intensywnie użytkowanych powierzchniach wysocyzynowych. Źródłem zanieczyszczenia są ponadto niekontrolowane zrzuty ścieków z gospodarstw. Ścieki z gospodarstw rolnych nieobjętych zbiorczym systemem kanalizacji ani przydomowymi oczyszczalniąmi ścieków, gromadzone są w zbiornikach, często nieuszczelnionych, z których zanieczyszczenia przedostają się do wód powierzchniowych lub do ziemi. W zdecydowanej większości ścieki bytowe z opróżnionych zbiorników są odbierane przez firmy



posiadające odpowiednie zezwolenia i dowożone na oczyszczalnie.

Poważnym problemem jest pogarszający się stan sanitarny jezior, w większości bardzo podatnych na degradację a wynikający w dużej mierze z niedostatków infrastruktury technicznej, nadmiernej presji na środowisko oraz zanieczyszczeń obszarowych z pól uprawnych.

W przypadku Jeziora Rogozińskiego głównym czynnikiem wpływającym na jakość wód są wewnętrzne przemiany akwenu oraz dopływ zanieczyszczeń z zewnątrz. Jezioro jest bardzo podatne na degradację. Największym zagrożeniem są zrzuty ścieków komunalnych z Rogoźna. Dodatkowo akwen narażony jest na silną antropopresję (Ośrodek Rekreacyjno-Sportowy, zabudowa letniskowa, przystań żeglarska, szereg niestrzeżonych kąpielisk, szlak kajakowy). Na stan czystości wód duży wpływ mają ponadto zanieczyszczenia obszarowe. Zlewnia Małej Wełny przepływającej przez jezioro ma wybitnie rolniczy charakter.

Jezioro Budziszewskie, pomimo trudnej dostępności, zalesionych i zabagnionych brzegów tworzących pewną naturalną barierę ochronną, narażone jest na dostawy substancji biogennej z rozległych terenów rolniczych zajmujących ponad połowę zlewni Małej Wełny. Mimo to, akwen zagospodarowano dla potrzeb turystyki i rekreacji lokując tu m.in. ośrodki wypoczynkowe, plaże, liczne pomosty itp. Latem, dodatkowym zagrożeniem stają się zanieczyszczenia z kąpielisk. Słabością akwenu jest niski wskaźnik stratyfikacji wód oraz duża podatność na degradację.

Jezioro Prusieckie (Starskie) odznacza się natomiast nieco mniejszą podatnością na degradację. Na stan czystości wód duży wpływ mają zanieczyszczenia obszarowe. Potencjalnym źródłem zanieczyszczenia jest rozrastająca się zabudowa mieszkaniowa i rekreacyjna wsi Pruśce Stare.

Gmina Rogoźno położona jest w granicach JCWP Wełna od Dopływu poniżej Jez. Łęgowo do ujścia" stanowiącej silnie zmienioną część wód. Zgodnie z ustaleniami „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, zatwierdzonego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r., stan JCWP określono jako zły. Przyczyną zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych (dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego) jest brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tę presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021. Wdrożenie skutecznych i efektywnych działań naprawczych wymaga szczegółowego rozpoznania wpływu identyfikowanej presji i możliwości jej redukcji. W bieżącym cyklu planistycznym dokonano rozpoznania potrzeb w zakresie przywrócenia ciągłości morfologicznej w kontekście dobrego stanu ekologicznego JCWP. W programie działań zaplanowano działanie „wariantowa analiza sposobu udrożnienia budowli piętrzących na cieku Wełna wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej” obejmujące szczegółową analizę lokalnych uwarunkowań, mającą na celu dobór optymalnych rozwiązań technicznych. Wdrożenie konkretnych działań naprawczych będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu wyżej wymienionych analiz. W 2015 r. przeprowadzono ocenę stanu chemicznego na JCWP w punkcie pomiarowo-kontrolnym „Wełna – Oborniki”. W wyniku pomiarów dla wód Wełny wykazano dobry stan chemiczny i I klasę elementów fizykochemicznych.

Zasoby wód podziemnych, z wyjątkiem wschodniej części gminy, nie należą do żadnego z Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Ujmowane są tu wody mioceńskie. Warstwa wodonośna o miąższości około 30 m przykryta jest nadkładem słaboprzepuszczalnych osadów plejstoceniowych. Grubość warstwy wodonośnej oraz osiągane wydajności kwalifikują ten obszar, jako perspektywiczny, dla ustanowienia GZWP. Niepokojący jest jednak, wpływ zanieczyszczeń pochodzących z zabudowy miejskiej i rolnictwa na jakość czerpanej wody. Generalnie jednak, w ostatnich latach, widoczna jest tendencja do poprawy jakości wód podziemnych wszystkich badanych warstw wodonośnych.

Wody podziemne ze względu na ich znaczenie, jako podstawowego źródła wody do picia, objęte są monitoringiem, którego celem są obserwacje zmian jakości tych wód, określenie trendów i dynamiki zmian. Badania prowadzone są w trzech sieciach monitoringu: krajowej, regionalnej i lokalnej.



Gmina Rogoźno położona jest w granicach JCWPd nr 42. Zgodnie z ustaleniami „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, zatwierdzonego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r., stan JCWP nr 42 określono jako dobry. Tym samym brak jest zagrożenia dla nieosiągnięcia celów środowiskowych (dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego). Jak wynika z badań wód podziemnych prowadzonych w sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego w 2016 r. w punkcie pomiarowym w miejscowości Kobylec (gmina Wagrowiec) w granicach JCWPd nr 42 wykazano II klasę jakości (tylko Fe w III klasie jakości).

Gleby

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych z 3 lutego 1995 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Ze względu na stosunkowo niewielki udział gleb III klasy bonitacyjnej powinny one być szczególnie chronione przed wyłączeniem z produkcji rolnej. Wyłączenie z produkcji rolnej gleb klasy III ze względu na rolniczy charakter gminy musi mieć racjonalne uzasadnienie. Ochrona gruntów rolnych polega na ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze i nieleśne, zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi, rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze, zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych oraz ograniczeniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Wpływ na gleby i ziemię polega na ich degradacji poprzez deponowanie zanieczyszczeń z opadów atmosferycznych (siarczany, azotany, zakwaszenie), nadmierną chemizację rolnictwa oraz zanieczyszczeń komunikacyjnych szczególnie wzdłuż dróg. Chemiczne zanieczyszczenie gleb prowadzi do ich zakwaszenia, naruszenia równowagi jonowej, a zwłaszcza nagromadzenia związków chemicznych czynnych biologicznie. Źródłami skażenia gleb w gminie są przede wszystkim rolnictwo i komunikacja.

Gmina Rogoźno nie jest położona w granicach obszarów szczególnie narażonych, z których odpływ azotu do wód należy ograniczyć (OSN).

W „Monitoringu chemizmu gleb ornych w Polsce w latach 2010-2012”, opracowanym przez Instytut Nawożenia i Gleboznawstwa Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach, podano wyniki badań zmian szerokiego zakresu cech gleb użytkowanych rolniczo, szczególnie właściwości chemicznych, zachodzących w określonych przedziałach czasu pod wpływem rolniczej i poza rolniczej działalności człowieka. Spośród 216 stałych punktów pomiarowo-kontrolnych żaden nie znalazł się na terenie gminy Rogoźno.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Walory przyrodnicze i krajobrazowe omawianego obszaru są generalnie oceniane wysoko. Najcenniejsze ekosystemy związane są z roślinnością leśną oraz użytkami zielonymi w dolinie Wełny i w otoczeniu zbiorników wodnych. Część tych ekosystemów została jednak przekształcona antropogenicznie, a występujące gatunki nie stanowią rodzimej roślinności. W wyniku wieloletniej działalności człowieka związanej z eksploatacją środowiska przyrodniczego nastąpiły przekształcenia naturalnych zespołów leśnych. Gospodarka leśna doprowadziła do powstania drzewostanów gospodarczych o zubożonym składzie gatunkowym, monokulturowych, jednowiekowych. Drzewostany są często niezgodne z typem siedliska lub w różnym stopniu je degradują. Pod wpływem zagrożeń przemysłowych, zaburzeń składu gatunkowego, struktury wiekowej, zmian stosunków powietrzno-wodnych w podłożu glebowym, zagrożeń biologicznych i pożarowych nastąpiło zachwianie równowagi przyrodniczej systemów leśnych.

Bezpośrednim skutkiem zanieczyszczenia wód i powietrza oraz stałej presji terenów zurbanizowanych i rolniczych na środowisko jest degradacja szaty roślinnej. Zagrożone są zwłaszcza siedliska o małym stopniu naturalności, nietrwałe oraz odizolowane od innych zespołów zieleni,



całkowicie otoczone zabudową lub terenami rolniczymi. Skutkiem postępującej degradacji są co najmniej straty w przyroście drzewostanu, uszkodzenia drzew i zmniejszenie odporności na niszczenie przez owady, uszkodzenia mechaniczne itp. Liczne ślady uszkodzeń noszą praktycznie wszystkie kompleksy leśne gminy. Wszystkie lasy Nadleśnictwa Durowo należą do I strefy zagrożeń przemysłowych. Drzewostany Puszczy Zielonki niejednokrotnie są jeszcze bardziej zniszczone i zagrożone. Na niektórych fragmentach zdrowych drzew iglastych właściwie już nie ma (II strefa uszkodzeń przemysłowych). Są to tereny, co najmniej okresowo, usytuowane po zawiętrznej stronie Poznania lub Obornik, w strefie rozwiewania zanieczyszczeń przemysłowych znad ww. miast.

W celu zapewnienia prawidłowego stanu drzewostanów leśnych należy prowadzić gospodarkę leśną zgodnie z zatwierdzonym planem urządzenia lasu dla danego nadleśnictwa. W lasach niepaństwowych gospodarka leśna powinna być prowadzona według uproszczonych planów urządzenia lasów. Należy dbać również o zachowanie skupisk zieleni wysokiej występującej w parkach, na cmentarzach i skwerach. Jako skupiska zieleni wysokiej chronić należy zadrzewienia przydrożne, szpalerowe oraz zakrzaczenia i zadrzewienia śródpolne, gdyż spełniają one ważną rolę ochronną i ekologiczną. Pożądanym kierunkiem jest zalesianie gruntów o słabych glebach, mało przydatnych dla rolnictwa (nieużytki i gleby słabych klas).

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenia powietrza są związane głównie z szlakami komunikacyjnymi, emisją zanieczyszczeń na skutek opalania kotłowni stałymi nośnikami energii jak węgiel i koks, a także nielegalnym spalaniem odpadów i epizodycznym wypalaniem pól oraz poboczy dróg.

Na stan powietrza w mieście i gminie wpływa cały szereg niedużych zakładów przemysłowych usytuowanych w północno-zachodniej części Rogoźna oraz emisje pochodzące z rejonu Poznania, Obornik i Wągrowca. Okresowo mogą występować stężenia zanieczyszczeń lub natężenia uciążliwości przekraczające dopuszczalne normy. Mają one charakter lokalny i nie dotyczą wszystkich kryteriów jakości środowiska, powodują jednak widoczne zniszczenia lasów (wszystkie kompleksy leśne w I klasie uszkodzeń przemysłowych).

W Rogoźnie i szeregu miejscowości gminy największy wpływ na warunki higieny atmosfery ma tzw. emisja niska, pochodząca z lokalnych kotłowni oraz palenisk domowych. Emisja niska zanieczyszczeń powietrza w gminie pochodzi przede wszystkim z lokalnych kotłowni węglowych i indywidualnych palenisk domowych. Obecnie mieszkańcy gminy korzystają z ogrzewania indywidualnego, przede wszystkim węglowego. Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w gminie są obecnie kotłownie węglowe domów mieszkalnych i zakładów produkcyjno-usługowych. Te niskie źródła emisji w zabudowie zwartej mają znaczący udział w tle zanieczyszczeń. Emisja z lokalnych źródeł jest niewspółmiernie duża do ilości wytwarzanej energii. Spowodowane jest to niską sprawnością cieplną kotłów, rodzajem paliwa oraz niedoskonałym spalaniem. Zanieczyszczenia emitowane przez kotłownie węglowe domów mieszkalnych, powodują znaczące zanieczyszczenie środowiska w okresie grzewczym w zakresie stężeń dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, pyłów, węglowodorów, sadzy i benzopirenu. Spalanie oleju opałowego czy gazu ziemnego spowodowałoby dużo niższą emisję zanieczyszczeń z kotłowni. Po przejściu na ogrzewanie gazowe znacznie zmniejszy się emisja zanieczyszczeń i nastąpi znaczna poprawa stanu atmosfery. Wyeliminowana byłaby emisja dwutlenku siarki i rakotwórczego benzopirenu.

Do zanieczyszczenia powietrza przyczynia się także ruch samochodowy. Pojazdy samochodowe emitują gazy spalinowe zawierające głównie dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory oraz pyły zawierające związki ołowiu, niklu, miedzi, kadmu. Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy przede wszystkim od natężenia ruchu samochodowego i stanu nawierzchni dróg. Wpływ tych zanieczyszczeń na środowisko zaznacza się w najbliższej odległości od drogi.

Na podstawie wyników pomiarów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu przeprowadza coroczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego. Rezultatem końcowym rocznej oceny jakości powietrza jest każdorazowo określenie klas wynikowych dla poszczególnych zanieczyszczeń w danej strefie. Wyniki rocznej oceny jakości powietrza za rok 2016



dla gminy Rogoźno należącej do strefy wielkopolskiej według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia i ochrony roślin przedstawiają się następująco:

1. W kryterium ochrony zdrowia sklasyfikowano:
 - dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu – w klasie A,
 - ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM 2,5 i PM10 – w klasie C,
 - ze względu na przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu – w klasie C,
 - dla poziomu docelowego dla ozonu – w klasie C,
 - dla poziomu celu długoterminowego ozonu – w klasie D2.
2. W kryterium ochrony roślin strefę wielkopolską sklasyfikowano:
 - dla SO₂ i NO_x zaliczono do klasy A,
 - dla O₃ zaliczono do klasy A.

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Dla poprawy jakości powietrza w poszczególnych strefach, wdrażanie w życie zaleceń Programów ochrony powietrza dla stref będzie odbywać się sukcesywnie.

Stosownie do art. 91 ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519) oraz art. 30, art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zmianami), Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwalił Programy ochrony powietrza i Aktualizacje Programów ochrony powietrza. Dla strefy wielkopolskiej na podstawie Uchwały Nr XXIX/565/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 r. uchwalono Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon. Ma on na celu zmniejszenie emisji prekursorów ozonu w samej strefie oraz na terenie miasta Poznania. Ponadto na podstawie Uchwały Nr XXXIX/769/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 listopada 2013 r. uchwalono Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej. Jest to program naprawczy mający na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu dla benzo(a)pirenu i pyłu PM10.

W granicach Gminy Rogoźno zlokalizowany jest zakład „DENDRO Poland Ltd” Sp. z o.o. zakwalifikowany jako zakład dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe NORIS II Waldemar Sopoliński – Chłodnia „MARIA”, umieszczone w rejestrze potencjalnych sprawców poważnych awarii – grupy pozostałych zakładów (poza zakładami o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej).

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Uwarunkowania kulturowe są wynikiem występowania na terenie gminy wartościowych zasobów kulturowych oraz wymagań w zakresie ochrony konserwatorskiej w stosunku do dziedzictwa kulturowego. Pod pojęciem dziedzictwa kulturowego należy rozumieć: historyczne układy przestrzenne, zabytkowe zespoły i obiekty architektury, historycznego budownictwa mieszkalnego, przemysłowego, zabytki techniki, założenia zieleni uporządkowanej (parki, cmentarze), zabytki archeologiczne, a także zachowane oryginalne wyposażenie budynków zabytkowych.

4.1. Rys historyczny

Najstarsze ślady pobytu człowieka na terenie obecnej gminy Rogoźno pochodzą z epoki neolitu. Wtedy to nastąpiło przejście z koczowniczego na osiadły tryb życia i pojawienie się początków rolnictwa w miejsce gospodarki zbieracko- łowieckiej. Zachowane stanowiska archeologiczne dowodzą ciągłości



osadniczej na tym terenie. Zdecydowanie jednak dominują ślady kultury łużyckiej (1000-400 r. p.n.e.) typowe dla tej części Wielkopolski.

Na terenie miasta Rogoźna i w jego najbliższym sąsiedztwie najstarsze zachowane ślady osadnictwa pochodzą z neolitu (z środkowej epoki kamiennej). Znajdują się tu również ślady pobytu człowieka w epoce brązowej i wczesnym okresie żelaza. Wskazują na to poza znaleziskami archeologicznymi, częste w tym rejonie nazwy strumieni i miejscowości: Ruda, Rudki, Hamrzyska. Znaleziska te pokrywają się z występującymi tu późniejszymi pozostałościami osadnictwa pochodzącymi z wczesnego średniowiecznego i grupują się w zakolu Wełny i nad jej prawym brzegiem.

Z okresu wczesnego średniowiecza, dobrze zachowane grodzisko pozostało w Budziszewku. Dotychczasowe znaleziska wskazują, że w przypadku Rogoźna wczesnośredniowieczne osadnictwo skupiało się głównie na prawym brzegu Wełny, gdzie występują 3 ślady skupisk osadniczych. Na północ od miasta, na terenie starego cmentarza żydowskiego znajduje się grodzisko zwane Żydowską Górką, posiadające obecnie kształt zbliżony do podkowy, gdyż jego południowo-zachodnia część została uszkodzona przy regulacji rzeki. W jego bliskim sąsiedztwie znaleziono ślady wskazujące na istnienie tu podgrodzia lub osady blisko związanej z grodem. Również na prawym brzegu Wełny znaleziono na wschodnim skraju obecnego Wójtostwa, ślady wczesnośredniowiecznej osady pochodzącej zapewne także z VII- VIII wieku. Poza wymienionymi tu trzema skupiskami osadniczymi, odkryto ślady czwartego położonego na terenie dawnego folwarku proboszczowskiego, przy wschodnim brzegu Jeziora Rogozińskiego.

Zachowany materiał archeologiczny wskazuje na dwie istotne cechy dotyczące dziejów przedlokacyjnych miejscowości. Pierwsza, to usytuowanie tu dużego zespołu znalezisk poza obrębem późniejszego miasta lokowanego w XIII wieku. Drugą jest brak ciągłości osadniczej. Pierwsze wczesnośredniowieczne znaleziska pochodzą z VII-IX wieku, późniejsze zaś nawarstwienia datują się na XII- XIII wiek. Z tego czasu pochodzą pozostałości grodu kasztelańskiego z podgrodziem, położonego w miejscu zetknięcia się rynny jeziora Rogozińskiego z rzeką Wełną. Dzięki bliskości rzeki i jeziora położenie nowego grodu było pod względem strategicznym bez porównania lepsze niż dawnego, na górze Żydowskiej. Kontrolował on bowiem szlak idący z Pałuk przez Wagrowiec oraz drogę na północ idącą przez Cieśle.

W czasach formowania się wczesnofeudalnego państwa polskiego, wykształcił się ok. XI w. system kasztelanii, będących podstawowymi jednostkami państwowego zarządu lokalnego. Kasztelania z kasztelanem na czele, tworzyła okrąg grodowy pełniący funkcje administracyjne, wojskowe, sądownicze oraz zarządu dóbr książęcych leżących w jej obszarze. Pierwszej wzmianki historycznej kasztelania rogozińska doczekała się w 1248 roku - choć istniała zapewne już wcześniej. Charakter miejski osada posiadała już w 1251 roku. Kościół parafialny p.w. św. Wita wzmiankowany jest po raz pierwszy w 1256 roku. W szóstym dziesięcioleciu XIII wieku źródła pisane wspominają dość często Rogoźno. Osada występuje w nich jako wzór urządzeń prawnych dla innych miast.

Na przełomie XIII i XIV wieku znacznie zmalała rola kasztelani. Obszar państwa podzielono na powiaty i województwa. Z czasem przestał istnieć dawny podział na kasztelanie a z dóbr królewskich utworzono starostwa. Powstały liczne wsie królewskie tworzące zwarte kompleksy dóbr zarządzane w imieniu władcy przez starostę generalnego.

W okresie średniowiecza rejony leżące między Wartą a Notecią pokrywały nieprzebyte puszcze i bagna, a nieliczne osadnictwo grupowało się głównie przy szlakach handlowych wiodących z Poznania i Gniezna na Pomorze. Pierwsze wzmianki o najwcześniejszym osadnictwie zlokalizowanym na terenie obecnej gminy Rogoźno pojawiają się w średniowiecznych dokumentach. Najwcześniej, bo w akcie lokacyjnym Rogoźna z 1280 roku pojawia się wzmianka o Rudzie, niewielkiej osadzie, położonej na zachód od miasta a obecnie stanowiącej jego przedmieście. W akcie tym nadano ją miastu z pozwoleniem wybudowania młyna na Wełnie. Drugą osadą młyńską wymienioną w tym dokumencie były Cieśle. Jedne z najstarszych wzmianek z ok. poł. XIV wieku wymieniają wsie: Wełnę, wzmiankowaną w 1352 roku, Słomowo – 1361 r. i Studzieniec – 1365 oraz wieś Budziszewko – znane wówczas jako Budziszewo – 1365 rok. Z końca XIV wieku (1391 r.) pochodzą wzmianki o wsiach Gościejewo i Parkowo. Średniowieczną metrykę posiadają też miejscowości: Boguniewo, Pruśce i Sierniki – te ostatnie



wymienione w 1399 roku. Według tradycji początki osady młyńskiej w Jaraczu sięgają pocz. XV wieku. Nazwy topograficzne miejscowości: Owieczki, Owczegłowy, Runowa, Runówka związane są z mającym tu miejsce w XV wieku rozwojem sukiennictwa.

Od 1260 roku panuje w źródłach milczenie na temat samego miasta Rogoźna. Przerywa je dopiero przywilej lokacyjny wystawiony w 1280 roku. Być może, jak przypuszczają w swym opracowaniu G. Wróblewska i E. Linette, rogoziński zespół osadniczy uległ w tym czasie, z nieznanych nam powodów, zniszczeniu i wyludnieniu a zadaniem zasadźców było zorganizowanie go od nowa. Zasadźcami byli Jan i Piotr Detz. Zezwalał im książę lokować Rogoźno na prawie niemieckim takim, jakie obowiązuje w Poznaniu. Wtedy to nadano miastu zachowany do dziś średniowieczny kształt i najprawdopodobniej obwarowano. Lokacja z 1280 roku spełniła swoje zadanie – miasto rozwijało się osiągając pod koniec średniowiecza rangę ośrodka o sporym lokalnym znaczeniu. Podstawę jego rozwoju gospodarczego stanowiło pełnienie funkcji usługowych dla najbliższego regionu. Dość znaczną rolę odgrywały istniejące tu królewskie warsztaty hutnicze, położone w sąsiedniej Rudzie. W 1306 roku miasto przez krótki okres pozostaje we władaniu Henryka Głogowskiego. Miasto początkowo kasztelańskie, jest stale aż do rozbiorów siedzibą starostwa. W 1368 roku król Kazimierz Wielki przekazał w dzierżawę braciom von Osten z Dreżna miasto wraz z wsiami: Gościejewo, Tłukawy, Bobrowniki i Podstolice. Fakt ten zapoczątkował powstanie starostwa niegrodowego w Rogoźnie - zaliczanego do najwcześniejszych w Wielkopolsce. Proces wyłączenia określonych dóbr spod gestii starosty generalnego i tworzenia tzw. starostw niegrodowych lub inaczej dzierżaw rozpoczął się już w poł. XIV wieku. W 1530 r., Rogoźno przechodzi jako zastaw w ręce królowej Bony. Potem często bywa dawane w zastaw za pożyczki zaciągane przez króla, pozostaje jednak miastem królewskim. W XV wieku rozwija się tu sukiennictwo. Trakt biegnący przez Rogoźno do Ujścia nabiera coraz bardziej znaczenia handlowego, wzrasta też liczba jarmarków. W 1526 roku z fundacji Mikołaja Dołęgi Kretkowskiego, starosty rogozińskiego, wzniesiono nowy zachowany do dziś późnogotycki kościół parafialny, po pożarze odbudowany i konsekrowany w 1668 roku. W XVI wieku następuje znaczne załamanie gospodarcze. W latach 1517, 1530, 1535, 1537 i przed 1629 r. niszczą miasto groźne pożary, a w 1568 r. wyludnia je zaraza. Dwukrotny przemarsz wojsk szwedzkich (1655 i 1656 roku) przypieczętował najtrudniejszy okres w historii miasta. W połowie XVII wieku następuje powolna poprawa w życiu gospodarczym miasta, związana z osadnictwem olenderskim. Po 1600 roku wokół niego, głównie na południu i północy powstają liczne osady olenderskie, przyczyniające się poprzez osuszanie podmokłych terenów do podniesienia poziomu rolnictwa i hodowli. Wzrost gospodarczy przyczynia się do napływu do miasta ludności pochodzenia żydowskiego. Otoczona murem dzielnica żydowska zajmowała południowo-zachodnią część Starego Miasta przy ul. Piekarskiej, Wielkiej i Małej Szkolnej. Tu znajdowała się synagoga, szkoły i mykwa.

Trwająca koniunktura gospodarcza związana z ponownym rozwojem przemysłu sukienniczego doprowadza w latach 1747-53 do założenia przez starostę rogozińskiego Władysława Szołdrskiego Nowego Miasta na terenie tzw. Targowiska, przy drodze do Poznania. Nowe Miasto, z własnym rynkiem, lokowane na prawie magdeburskim (przywilej lokacyjny z 1750 r.) rozwijało się pomyślnie i wkrótce dorobiło się własnego ratusza, szkoły i budynku do ważenia wełny. Dzięki zezwoleniu królewskiemu z 1777 r., posiadało również własny kościół ewangelicki. Zjednoczenie obu gmin nastąpiło 16.VII.1794 roku. Głównym źródłem utrzymania mieszkańców było sukiennictwo. Prosperity miasta trwało jeszcze po przejściu pod panowanie pruskie, aż po rok 1820, tj. do czasu zamknięcia granicy rosyjskiej. Utrata wschodniego rynku zbytu doprowadziła do upadku sukiennictwa i na długo ustaliła rolę miasta jako skromnego ośrodka regionalnego. W 1835 roku Rogoźno otrzymuje nową ordynację miejską. W pobliżu miasta wypala się cegłę i wydobywa torf, powstaje też fabryka wyrobów miedzianych. Dopiero pod koniec XIX wieku z funduszy państwowych wzniesiono nowe budynki gospodarki komunalnej: pocztę, szpital miejski, dom dla ubogich, więzienie, dom dla sióstr diakonisek. Z urzędów o szerszym znaczeniu znalazł się tu sąd okręgowy. Skupiły się tu też liczne szkoły m.in.: gimnazjum, seminarium nauczycielskie, gimnazjum żeńskie. Garnizon, który miasto posiadało w 1 poł. XIX wieku zlikwidowano po wojnie francusko-niemieckiej. Budowa linii kolejowej w 1879 roku nie wnosi żadnych radykalnych zmian w życie gospodarcze miasta, chociaż staje się ono ważnym węzłem



kolejowym łączącym Śląsk z portami bałtyckimi. W 1888 roku uzyskało połączenie z Wągrowcem, a w 1908 r. z Krzyżem.

W XIX wieku, w okresie zaboru pruskiego, ma miejsce postępująca kolonizacja gminy Rogoźno, podobnie jak całej północnej Wielkopolski, przez systematycznie napływających na te tereny kolonistów niemieckich. W 1919 roku na mocy postanowień Traktatu Wersalskiego tereny obecnej gminy zostały przyłączone do Polski. Większość mieszkańców niemieckiego pochodzenia opuściła miasto i gminę, przenosząc się do Rzeszy. Obecnie Rogoźno stanowi siedzibę władz gminnych.

4.2. Charakterystyka wartości kulturowych

Miasto Rogoźno

Miasto odległe o 45 km od Poznania, leży nad rzeką Wełną, dopływem Warty na Równinie Rogozińskiej, nad brzegiem jeziora Rogoźno. W mieście skupiają się stare drogi, mające znaczenie lokalne oraz krzyżują się stare szlaki handlowe z Poznania na Pomorze i z Gniezna na Pomorze Zachodnie. Bogactwo znalezisk archeologicznych na prawym brzegu Wełny wskazuje, że tu właśnie znajdował się pierwotnie główny ośrodek osadniczy.

Teren lewobrzeżny był zapewne trudno dostępną wyspą z mało uczęszczanym przejściem w kierunku Wągrowca. Bardziej uczęszczana przeprawa w kierunku północnym znajdowała się na wysokości Wójtostwa. Przeprawy tej pilnował usytuowany na Żydowskiej Górze stary gród z podgrodzem. Z czasem obok grodu powstała osada targowa ulokowana u wylotu przeprawy, w bok od drogi do Laskowa. Utworzył się tu nieregularny, wydłużony plac, połączony z grodem do dziś zachowana droga. Stanowił on ośrodek prawobrzeżnego Rogoźna, zwany później Wójtostwem.

Istotne zmiany w tym układzie spowodowało przeniesienie grodu książęcego na nowe miejsce, połączone zapewne z utworzeniem kasztelani na lewym brzegu rzeki. Przy grodzie znajdowało się podgrodzie. Kształt podgrodzia uległ zatarciu - można jedynie przypuszczać, że ciek wodny wpływający do jeziora na wysokości ulicy Kilińskiego jest pozostałością dawnej fosy. Przy przejściu na Wójtostwo usadowiła się związana z grodem osada Smolary.

Zasięg średniowiecznego miasta, poza linią jeziora i rzeki, wyznaczały od południa obecna ul. Ogrodowa, a od zachodu ob. Ul. Przesmyk. Ośrodkiem miasta średniowiecznego był czworoboczny rynek (ob. Plac Powstańców Wlkp.) z wylotami pięciu ulic z narożników. Obszar miasta wytyczony w końcu XIII wieku nie uległ poważniejszym zmianom przez następne cztery wieki. Większa atrakcyjność terenów położonych wzdłuż drogi dojazdowej do Rudy pociągała za sobą zagęszczenie zabudowy ul. Czarnkowskiej. Zabudowa ówczesna była przeważnie drewniana. Na rynku stał ratusz, waga, postrzygalnia i liczne jatki rzeźnicze, piekarskie i szewskie. Bardzo możliwe, że wszystkie te funkcje skupione były w jednym budynku. Przy grobli prowadzącej na Wójtostwo stał młyn.

Dawne podgrodzie zanikło w sposób naturalny po przesiedleniu jego mieszkańców do nowo wytyczonego miasta. Część obszaru dawnego podgrodzia przylegająca od południa do kościoła przeszła na jego własność. Budynek kościoła pozostał na swym dawnym miejscu tj. na kopcu naprzeciw grodu. Był on pierwotnie drewniany. Budowę murowanego w 1526 roku, przypisuje się Andrzejowi Dołędze Kretkowskiemu.

Nad jeziorem, blisko mostu, gdzieś nieopodal kościoła parafialnego stał drewniany kościół św. Marcina, a poza obrębem ówczesnego miasta, przy drodze do Poznania usytuowany był kościółek św. Ducha wzniesiony w XV wieku wraz ze szpitalem. Według tradycji ustnej istniał w Rogoźnie także kościół p.w. św. Wawrzyńca, którego figura stała jeszcze ok. 1900 roku na rynku staromiejskim.

Gród kasztelański, otoczony częstokołem i samborzą, znajdował się w miejscu dawnego kasztelańskiego. W początkach XVII wieku gród starościński został odbudowany, przez starostę rogozińskiego Michała Sokołowskiego z Wawrzynowa i odbijał swoim dobrym stanem od częściowo spalonej zabudowy miejskiej.

Nowe Miasto założone na prawie magdeburskim przez Władysława Szodrskiego usytuowane było wzdłuż idącej od południa drogi z Poznania. Wytyczono je na tzw. Targowisku. Był to wąski i bardzo wydłużony plac. W północnej części tego placu wyznaczono rozległy, prostokątny rynek



(ob. Pl. Marcinkowskiego) w ten sposób, że droga z Poznania biegnie wzdłuż jego zachodniej pierzei i staje się ul. Wielką Poznańską. Wschodnią krawędzią dawnego targowiska biegnie ulica Mała Poznańska, po czym obie ulice zbiegają się ku południowi tworząc wydłużony, trójkątny blok. Zabudowa obu ośrodków do końca XVIII wieku była ciągle drewniana. W tym czasie nie istnieje już ratusz na Starym Mieście a także dawny gród. Ratusz i kościół na Nowym Mieście były wtedy również wykonane z nietrwałych materiałów. Miejsce i data budowy pierwszego nowo miejskiego ratusza nie są znane. Inicjatywę budowy nowego ratusza podjęto po pożarze, który w 1822 roku zniszczył miasto. Początkowo nawet po dużych pożarach większość domów wznoszono ponownie w konstrukcji szkieletowej. Ponieważ pożary nie ustawały stawiano coraz częściej domy murowane.

W pierwszej połowie XIX wieku ustaliło się kalenicowe ustawienie budynku mieszkalnego na terenie obu Miast. Najlepiej zachowane budownictwo tego typu zachowało się na Nowym Mieście. Są to wzniesione na planie prostokąta, z sienią na osi środkowej, kilkusosiowe budynki, nakryte dwuspadowym, przeważnie naczółkowym dachem - czasem z wystawką. Cechuje je skromny klasycystyczny detal architektoniczny, a dość częste rozwiązanie elewacji frontowej, stanowi centralnie umieszczona, prostokątna wnęka wejściowa, ujęta w dwie kolumny cofnięte przed lico ściany. Zabudowa występuje w układzie zwartym. Z tego czasu pochodzi większość zabudowy ul. Wielkopoznańskiej i Pl. Marcinkowskiego. Skromne parterowe domy z poł. XIX wieku stanowią zabudowę ulicy Kościelnej oraz ciąg domów po obu stronach ulicy Gościńskiej, bez wnęk kolumnowych ujmujących wejście. Zabudowę ul. Małopoznańskiej stanowią małe domki rzemieślnicze. Nieliczne domy piętrowe z tego czasu to najczęściej siedziby instytucji zgrupowane przy placach rynkowych. Późnoklasycystyczne budynki: nowego ratusza (Pl. K. Marcinkowskiego 1) i dawnego sądu (Pl. K. Marcinkowskiego 9) górują rozmiarami, lecz nie odbiegają charakterem od reszty otaczającej je zabudowy.

Obiekty z poł. XIX wieku zachowane są w różnym stopniu, w wielu domach została wymieniona stolarka okienna lub drzwiowa, w niektórych przypadkach powiększone zostały pierwotne otwory, zmieniono też pokrycia dachów z pierwotnych ceramicznych na nieodpowiednie współczesne: blacha, eternit itp.

Rozbudowa Rogoźna pod koniec XIX wieku posuwa się w dalszym ciągu wzdłuż ulic dojazdowych. Zlokalizowanie dworca w znacznej odległości od centrum powoduje dalsze rozciągnięcie i tak już luźnego układu urbanistycznego miasta, który formuje się teraz w dwa, zetknięte ze sobą pod kątem prostym człony: wschodni, starszy o zabudowie zwartej i północny w stronę dworca o luźnej rozproszonej zabudowie. Zabudowa pochodząca z przełomu XIX/ XX i pocz. XX wieku występuje przy dawnym Starym Rynku (ob. Pl. Powstańców Wlkp.), ulicach: Ks. Kardynała Wyszyńskiego, Kotlarskiej, Kilińskiego. Są to najczęściej piętrowe, murowane domy z charakterystyczną dla pocz. XX wieku dekoracją. Ważniejsze budynki użyteczności publicznej to; poczta wzniesiona w 1897 roku przy ul. Wielkopoznańskiej, budynek d. Banku Ludowego z ok. 1900 r. ob. dom przy ul. Wielkopoznańskiej 30, gmach d. seminarium nauczycielskiego, zespół budynków dworca kolejowego z parowozownią, wieżami ciśnień i zespołem domów pracowników kolei. Z zabudowy przemysłowej zachowały się: zespół gazowni, zespół rzeźni położony przy ul. Czarnkowskiej 34, do którego należał pierwotnie park obecnie park miejski przy ul. Parkowej, a także budynki Mleczarni oraz dawnego młyna z paszarnią przy ul. Kościuszki.

Z architektury sakralnej miasta zachowały się dwie świątynie. Późnogotycki kościół parafialny p.w. św. Wita wzniesiony w północno- wschodniej części miasta, na miejscu poprzedniego drewnianego w 1526 roku. Po pożarze w 1668 roku odbudowany i rozbudowany o zakrycie i skarbiec. W 1862 roku dobudowano kruchtę wg projektu architekta berlińskiego Fryderyka Augusta Stulera. Restaurowany w XIX i XX wieku. Kościół orientowany, murowany z cegły, trójnawowy, pseudobazylikowy, z wydzielonym trójbocznie zamkniętym prezbiterium z dobudowaną od południa zakrystią i skarbcem oraz neogotycką kruchtą przy wschodnim prześle nawy południowej. Nawa główna i prezbiterium przykryte wspólnym dwuspadowym dachem, nawy boczne i przybudówki dachami pulpitowymi. Elewacje w surowej cegle, z niewielkimi partiami otynkowanymi, opięte dwuuskokowymi skarpami, przechodzącymi w wyższych partiach w północno zachodnim narożniku nawy głównej i północno-



zachodnim nawy północnej, w okrągłą wieżyczki. Wnętrze zdobią obiekty z XVII, XVIII i XIX wieku. Zachowała się cenna gotycka chrzcielnica z 1 poł. XV wieku. Do zespołu kościoła należy XIX wieczny, neogotycki, budynek kaplicy pogrzebowej usytuowany w północno-wschodnim narożniku cmentarza przykościelnego oraz drewniana dzwonnica wzniesiona w latach 50-tych naszego wieku, nawiązująca do nieistniejącej dzwonnicy XVIII wiecznej. Zawieszono tu trzy dzwony w tym jeden z 1613 roku. Na południe od kościoła, w linii zabudowy ulicy Kościelnej położony jest pochodzący z 4 ćw. XIX wieku budynek plebani oraz położony na przeciw niej po drugiej stronie ulicy ceglany budynek Wikariatu wybudowany ok. 1880 roku.

Stawiany wiele lat (1817-1839) poewangelicki kościół parafialny p.w. Św. Ducha jest skromną, późnoklasycystyczną budowlą z neoromańską fasadą. Usytuowany w południowej części miasta, w głębi parceli przy ul. Wielkiej Poznańskiej, na wprost rynku Nowego Miasta, zwrócony frontem na wschód. Gmina ewangelicka istniała w Rogoźnie już w 1 poł. XVIII wieku. Pierwotny kościół, o konstrukcji ryglowej gmina wybudowała w latach 1780-86. w 1806 roku spłonął od uderzenia pioruna. Obecny murowany, otynkowany, salowy przekryty dachem dwuspadowym krytym blachą. Wnętrze jednoprzestrzenne, przekryte pozorną, drewnianą kolebką. Zachowane drewniane emporie boczne oraz chór muzyczny, wsparte na kanelowanych kolumnach. W oknach XIX wieczne witraże. Na północ od kościoła drewniana, czworoboczna dzwonnica przekryta dwuspadowym dachem, zwieńczona masztem z kulą i chorągiewką, na której data 1796 rok.

Ważne dla dziedzictwa kulturowego Rogoźna są również zachowane zabytkowe cmentarze, świadczące o historii miejscowości i zamieszkującej ją społeczności. W Rogoźnie zachowały się cztery cmentarze. Najstarszy to rzymsko-katolicki cmentarz przykościelny, pochodzący z 1 poł. XVI wieku, położony przy kościele pw. św. Wita. Cmentarz ewangelicki leży w południowej części miasta, na zachodnim brzegu jeziora Rogoźno. Założono go w 2 ćwierci XIX wieku. Na prawym brzegu rzeki Wełny, na obrzeżu dzielnicy Wójtostwo znajdują się pozostałości, starego, pochodzącego z przełomu XVI/ XVII wiek, cmentarza żydowskiego. Obecnie bardzo zniszczonego, praktycznie nieistniejącego. Pod ochroną konserwatorską znajduje się też czynny cmentarz parafialny, rzymskokatolicki, założony w początkach XIX wieku. Cmentarz położony przy skrzyżowaniu ulic Wągrowieckiej z Cmentarną posiada zachowane stare nagrobki i resztki starodrzewu.

Gmina Rogoźno

Z zachowanych źródeł historycznych wynika, że nowożytna sieć osadnicza gminy Rogoźno pokrywa się zasadniczo ze stanem obecnym. Okres późniejszy przynosi nieznaczne przeobrażenia w układzie przestrzennym sieci osadniczej i dotyczy głównie wieku XIX, kiedy to dawne układy przestrzenne wsi wzbogacono o nowe założenia dworsko- folwarczne lub rozbudowano dawne. Założone zostały także nowe kolonie.

Zmianom natomiast na przestrzeni wieków ulegały układy przestrzenne wsi. Jeden z najstarszych układów historycznych wsi – typ owalnicy – zachowany został w Studzieńcu oraz częściowo w Parkowie, będącym dawniej miasteczkiem o nazwie Sławkowo, zabudowa którego nie została zachowana. Częściowy układ przestrzenny wsi to wielodrożnica. Typ układu wielodrożnicy mają również wsie Budziszewko i Wełna. Układ przestrzenny oparty na skrzyżowaniu dróg występuje w Siernikach. Układy typowych ulicówek wzdłuż traktu komunikacyjnego występują w Grudnej, Pruścach, Gościejewie i Słomowie. Na terenie gminy występują też niewielkie osady o średniowiecznej metryce i luźnej zabudowie, jak osady młyńskie w Cieślach i Jaraczu, osada w Boguniewie, czy też osady folwarczne powstałe w XIX wieku: Kaziopole i Marlewo.

Większość jednak wsi w gminie posiada średniowieczną metrykę a ich układy zostały w wiekach późniejszych rozbudowane o zespoły pałacowo (dworsko) - parkowe i folwarczne. Zespoły te najczęściej zachowały czytelny dawny układ w części rezydencjonalnej. Niestety w większości przypadków w założeniach pałacowych degradacji uległa kompozycja dziedzińców paradnych a całkowitemu zniszczeniu podjazdy. W wielu wypadkach parki zostały wtórnie podzielone bez liczenia się z historycznym rozplanowaniem i artystycznym zamysłem twórców. Zachowały jednak swoją pierwotną wielkość i kształt. Największe zmiany zaszły w rozplanowaniu i zabudowie folwarków. Budynkom



dawnych folwarków zmieniano często pierwotne funkcje i przebudowywano. Część została rozebrana. Wznoszono nowe budynki gospodarcze zmieniające układ przestrzenny podwórza, dokonywano nowych podziałów własnościowych.

Na terenie gminy Rogoźno znajdują się trzy reprezentacyjne zespoły rezydencjonalne. Są to założenia pałacowo- parkowe w Wełnie, Siernikach i Słomowie. Dwa pierwsze reprezentują bardziej okazałą architekturę oraz kompozycję parkową. Późnobarokowy zespół w Wełnie wzniesiony w 3 ćw. XVIII wieku dla Franciszka Roztworowskiego, prawdopodobnie składać się miał z pałacu i połączonych z nim galeriami dwu ćwierćkolistych parterowych oficyn, stanowiących otoczenie dziedzińca paradnego z podjazdem. Projekt ten, przypuszczalnie autorstwa architekta pochodzącego z Czech lub co bardziej prawdopodobne związanego z kręgiem architektów drezdeńskich, nie został w pełni zrealizowany. Wzniesiono jedynie pałac i jedna z planowanych oficyn. Oba budynki przebudowane w XIX wieku. Układ pierwotny zmieniony z nieistniejącym dziedzińcem i podjazdem oraz podzielonym parkiem. Nieprzebudowane, zachowane w pierwotnej formie założenie rezydencjonalne w Siernikach stanowi podręcznikowy wręcz przykład tego typu rozwiązania. Kompozycja całości podporządkowana głównej osi zaczynającej się przy skrzyżowaniu dróg a kończącej ścianą lasu, w który przechodził największy obszarowo na terenie gminy park. Architektura zaprojektowana przez znanego architekta J. Ch. Kametzera wzniesiona w latach 1786-88. Realizacja i tego założenia nie została dokończona. Nie wybudowano galerii, które połączyć miały pałac z oficynami. Podobnie jak w Wełnie degradacji uległ dziedzińiec a likwidacji podjazd.

Znacznie późniejszy, bo pochodzący z pocz. XX wieku zespół pałacowy w Słomowie uzyskał swój kształt przestrzenny podczas budowy rezydencji wznoszonej dla Jana Turno wg. projektu Stanisława Boreckiego, nawiązujący do budowli i rozplanowania otoczenia wersalskiego Petit Trianon. Wcześniejszy, istniejący tu zespół folwarczny został umiejętnie wkomponowany w całość nowego założenia.

Najstarszy zachowany na terenie gminy zabytek architektury dworskiej to wzniesiony przypuszczalnie w 1 połowie lub 3 ćw. XVIII wieku alkierzowy dwór w Studzieńcu. Jest on typowym przykładem szlacheckiej siedziby wykształconej w 2 poł. XVII wieku, a trwającej do wieku XIX. Charakteryzuje ją symetria i osiowość oraz urozmaicona forma łamanych dachów. Z początku XIX wieku pochodzi założenie pałacowo-parkowe w Budziszewku wzniesione dla rodziny Łubieńskich. Klasycystyczny pałac, przebudowany po 1870 roku, podczas tworzenia w nim kaplicy protestanckiej, wzniesiony był w krajobrazowym parku założonym wraz z powstaniem rezydencji. Zarówno zrujnowany pałac jak i przekształcony i podzielony park utraciły swoją dawną świetność. Gruntownej zmianie i praktycznej likwidacji uległ dawny podjazd.

Do rezydencjonalnej architektury świeckiej zachowanej na terenie gminy Rogoźno należy zaliczyć jeszcze objęty ochroną niewielki zespół dworski w Marlewie pochodzący z pocz. XX wieku oraz pozostałości zespołu z nieistniejącym dawnym dworem w Cieślach, z zachowanym natomiast niewielkim parkiem i rządcówką wzniesioną na pocz. XX wieku. Nie zachował się też, powstały zapewne pod koniec XIX wieku pałac w Gościejewie. Budynek pałacu spłonął pod koniec II wojny świat. Zachowany 3,70 ha park krajobrazowy pochodzi z przełomu XVIII/XIX wieku, znacznie jednak przekształcony w okresie międzywojennym.

Zachowana dawna zabudowa wsi w większości murowana, pochodzi z 2 poł. i końca XIX wieku. Budynki wiejskie tego regionu do końca XVIII wieku wykonane były z materiałów nietrwałych, wznoszone w konstrukcjach drewnianych i szachulcowych. Padały one często ofiarą pożarów. Zagięły też nietrwałe budynki lepiące z gliny. Ciekawy rodzaj zabudowy wiejskiej występujący najliczniej we wsiach: Grudna, Kaziopole oraz w Parkowie, stanowią jednakowe zagrody drewniane tzw. „poniatówki” (od nazwiska J. Poniatowskiego) złożone z budynku mieszkalnego, inwentarskiego i stodoły, budowane w latach 1935-8 w ramach planowego zasiedlania związanego z reformą rolną.

Zabytkowa architektura sakralna pochodzi z różnego czasu. Najstarszy, późnogotycki kościół parafialny p.w. św. Wita zachowany w Rogoźnie, pochodzi z 1526 roku. Murowany, wzniesiony w miejscu poprzedniego drewnianego. Z najprawdopodobniej z pięciu istniejących w mieście na przestrzeni wieków kościołów, zachował się oprócz wymienionego także dawny kościół ewangelicki,



ob. parafialny p.w. św. Ducha wybudowany staraniem gminy ewangelickiej w latach 1808-17, ukończony w 1839 roku (budowa fasady). Jest to budowla murowana, późnoklasycystyczną z neoromańską fasadą. Barokowy, drewniany kościół fil. p.w. Podwyższenia Krzyża Św. w Welnie, wzniesiono w miejscu poprzedniego w 1727 roku. Drewniany kościół p.w. św. Jakuba zachowany w Budziszewku wybudowano w konstrukcji zrębowej w 1755 roku z fundacji Wł. Tomickiego, miecznika poznańskiego. Ciekawe rozwiązanie architektoniczne zastosowano w wybudowanym w latach 1780-1802 kościele parafialnym p.w. Św. Małgorzaty w Parkowie. Centralny, murowany, barokowo-klasycystyczny kościół wzniesiono na rzucie koła, ze środkową częścią wyższą otwartą arkadami do niższego obejścia. Pseudobazylikowy, murowany kościół p.w. Św. Stanisława w Pruścach wybudowano w latach 1872-73 w miejscu drewnianego, który spłonął wraz z zabudowaniami plebańskimi w 1808 roku. Neoklasycystyczny Kościół fil. pw. Wniebowzięcia N.M Panny w Słomowie zaprojektował wraz z pałacem Stanisław Borecki. Wzniesiono go w latach 1904-6 z fundacji Jana Turno na terenie pałacowego parku.

Rys historyczny wybranych miejscowości

Opisane poniżej miejscowości charakteryzuje znaczne nasycenie obiektami zabytkowymi. W wielu wsiach występuje zachowany zespół dworsko- lub pałacowo-parkowy wraz z dawnym folwarkiem, zabytkowa architektura sakralna, budynki użyteczności publicznej (szkoły, dworce) i budynki przemysłowe (młyny), zachowana pozostała także stosunkowo licznie historyczna zabudowa gospodarstw wiejskich: domów oraz budynków gospodarczych. Na ich terenie znajdują się zabytkowe cmentarze oraz występują stanowiska archeologiczne.

Boguniewo

1. Wieś Boguniewo położona jest ok. 6 km na południe od Rogoźna, z dala od głównych szlaków komunikacyjnych. Jako jedna z osad na tym terenie wymieniane już było w XIV wieku. Pod koniec XIX w. wymienia się wieś i dominium. Boguniewo, które obejmowało wówczas 1 631 „morgów magdeburskich” i było własnością Szulczewskich. W następstwie licznych podziałów i sprzedaży ostatni właściciel folwarku Edmund Domagalski, agronom z zawodu, gospodarował już tylko na 400 morgach. Początkowo pełnił funkcję zarządcy majątków rolnych, by na krótko przed 1939 rokiem objąć osobiście prowadzenie gospodarstwa w Boguniewie. Zmarł w 1954 roku. Majątek wcześniej został podzielony pomiędzy jego czterech zięciów. Grunt przeszedł po 1960 roku w drodze kupna na własność nowoutworzonej Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej Boguniewo.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: historycznie Boguniewo stanowiło niewielką osadę z zespołem folwarcznym pochodzącym z końca XIX wieku, kiedy to właścicielami wsi byli Szulczewscy. W tym czasie wybudowano też rządówkę, która podobno była dość bogato wyposażona. Wyposażenie zostało rozgrabione i zniszczone w czasie okupacji przez Niemców. Budynek rządówki został w ostatnich latach pozbawiony wielu cech stylowych (zmieniono pokrycie dachu otwory i stolarkę okienną), a wreszcie doszczętnie spłonął 6.11.1996 roku. Zachowała się jedynie kamienna brama prowadząca na teren dawnego podjazdu. Z założenia pozostał również niewielki (0,51 ha) park krajobrazowy będący dziełem ostatniego właściciela Edmunda Domagalskiego, który założył go przed 1939 rokiem. Obok parku dworskiego, istnieje w sąsiedztwie, po przeciwnej stronie łąki park wiejski (0,41 ha), założony mniej więcej w tym samym czasie. Oba bardzo zaniedbane parki, gdzie zniszczeniu uległa spora część pierwotnego zadrzewienia, posiadają jeszcze czytelne układy kompozycyjne. W narożniku parku wiejskiego wybudowano remizę strażacką. Enklawę zieleni tworzy również pozostałość cmentarza ewangelickiego pochodzącego z 2 poł. XIX w., z zachowanym czytelnym układem oraz większością starego drzewostanu i XIX wieczną bramą cmentarną. We wsi zachował się pochodzący z 1910 roku budynek dawnej szkoły, obecnie dom mieszkalny, będący typowym przykładem budynków szkolnych z tego czasu.



3. Wskazania konserwatorskie: ochroną objęte są pozostałości zespołu folwarcznego oraz obiekty figurujące w ewidencji zabytków. Konieczne jest przeprowadzenie rewaloryzacji obu parków poprzedzone opracowaniem kompleksowej dokumentacji uzgodnionej ze stanowiska konserwatorskiego.

Budziszewko

1. Wieś położona ok. 8 km na południowy - wschód od Rogoźna i ok. 2 km od pobliskiego Studzieńca, ok. 3 km na zachód od rynnowego Jeziora Budziszewskiego. Pierwsza wzmianka o Budziszewku, znanym wówczas jako Budziszewo, pochodzi z 1365 roku. Parafia wzmiankowana w 1440 roku. Obecny kościół parafialny p.w. św. Jakuba wzniesiony w miejscu poprzedniego w 1755 roku z fundacji Władysława Tomickiego - miecznika poznańskiego. W XIX wieku obszar wsi obejmujący 5.693 morgi magdeburskie składał się ze wsi Budziszewo i dominium o tej samej nazwie. Na początku XIX w., zbudowano klasycystyczny pałac. Ewangelikom kościół parafialny zrujnowany w czasie II woj. światowej został częściowo zrekonstruowany w latach 60-tych. W 1913 roku właścicielem pałacu i folwarku był W. Degner. W czasie parcelacji majątku przeprowadzonej po 1914 roku podzielono nawet teren dziedzińca pałacowego. Po 1919 roku majątek stał się własnością Skarbu Państwa Polskiego. We wsi w ręce polskie przeszło wtedy około 10 gospodarstw o łącznym obszarze ok. 200 ha. Po 1933 roku budynek pałacu przystosowano do potrzeb nowopowstałej 7-klasowej Wiejskiej Szkoły Podstawowej. Po wojnie przeznaczony na Klub Rolnika i mieszkania dla nauczycieli. Park pałacowy był własnością władz gromadzkich. Aż do roku 1968 kiedy to został ponownie podzielony celem wybudowania w nim nowej szkoły.
2. Układ przestrzenny: wieś wielodrożnicowa, częściowo o układzie rozproszonym (dawne osady olenderskie), o zabudowie murowanej. Główny trzon założenia wsi stanowi obecnie założenie pałacowo-parkowe wraz z położonym po drugiej stronie dawnej głównej drogi dojazdowej do pałacu, zespołem kościoła parafialnego oraz resztki zespołu folwarcznego usytuowanego w środkowej części wsi, po południowej stronie drogi wiejskiej. Po stronie wschodniej i zachodniej znajduje się zabudowa wiejska. Prowadząca ze Studzieńca dawna aleja dojazdowa obsadzona jest starymi lipami.
3. Zabudowa: zabytkowy, drewniany XVIII- wieczny kościół (nr rej: A- 225/1216) usytuowany w pobliżu pałacu, wybudowany był w konstrukcji zrębowej. Obecnie po przeprowadzonym w latach 60-tych restauracji (częściowa wymiana konstrukcji ścian, założenie nowych stropów) w konstrukcji częściowo metalowej, obustronnie oszalowany. Kościół orientowany, jednonawowy z transeptem i nieco węższym, wielobocznie zamkniętym prezbiterium. Bryła kościoła zróżnicowana nakryta dwuspadowymi dachami. Od zachodu wieża z kruchtą w przyziemiu nakryta dachem namiotowym. Świątynia stanowi główny element zespołu kościelnego w skład, którego wchodzi murowana brama z przełomu XIX/XX w., prowadząca na powstały w II poł. XVIII wieku cmentarz przykościelny z zachowanymi, wykonanymi z piaskowca, płytami nagrobnymi z I i II poł. XIX w., m.in. Konstancji z Bojanowskich Łubieńskiej (zm.1867 r) oraz budynek dawnej pastorówki, pochodzącej z pocz. XX wieku. Z dawnego założenia pałacowego zajmującego południowo-zachodnią część wsi zachował się klasycystyczny pałac (nr rej: A-217) wzniesiony dla Łubieńskich na początku XIX wieku, przebudowany w II poł wieku XIX. Budynek murowany na rzucie wydłużonego prostokąta, wysoko podpiwniczony, dwukondygnacyjny z parterowymi przybudówkami w elewacjach bocznych, nakryty czterospadowym dachem. Elewacje tynkowane z wykonanym w tynku detalem; boniowaniem, płaskimi pilastrami, obramieniami okien. Parter oddzielony od piętra wydatnym gzymsem. Pałac służący w swej historii różnym celom w ostatnich kilkunastu latach opuszczony, popadł w ruinę. Obecnie znajduje się w rękach prywatnych i jest w trakcie generalnego remontu i adaptacji. Obok pałacu znajduje się, po jego południowej stronie znajduje się piętrowy ceglany budynek d. oficyny. Krajobrazowy (5,10 ha) park założony w pocz. XIX wieku (nr rej: A-217) o śladach założenia regularnego z aleją grabową i starymi okazami lip



i dębów podzielił los pałacu ulegając w wyniku adaptacji i podziałów kolejnym przekształceniom. Gruntownej zmianie uległo otoczenie dawnego dziedzińca paradnego i dawnego podjazdu do parku. Parkowy system wodny tzn. stawy i kanały od strony wschodniej i południowej praktycznie przestał istnieć. Po głównym stawie z wyspą, pełniącą rolę parnasu z widokiem na pałac i okolice, pozostał niewielki ślad. W części należącej do parafii zatarciu uległa dawna kompozycja ogrodowa. W ostatnich latach w parku wydzielono następną działkę stanowiącą bezpośrednie otoczenie kupionego przez nowych właścicieli pałacu i postawiono nowe ogrodzenie. Na zachód za kościołem znajdował się zespół dawnego XIX wiecznego młyna wodnego przekształconego później na gorzelnię. Na terenie miejscowości położone są cztery zabytkowe cmentarze- dwa katolickie i dwa ewangelickie. Cmentarz przykościelny pochodzi z 2 poł. XIX w, nieczynny cmentarz katolicki we Władyszynie (część wsi Budziszewko) pochodzi z końca XIX wieku i ma w ok. 80% zachowany stary drzewostan Najstarszy zachowany nagrobek pochodzi z 1912 roku. Położonej wśród pól uprawnych na północny-wschód od zabudowań wiejskich znajduje się założony w II poł. XIX w. cmentarz ewangelicki będący w b. złym stanie ze zniszczonymi nagrobkami i wyciętym w dużej części drzewostanem. Drugi pochodzący z końca XIX wieku położony jest na północ ok. 700 m. poza siedliskiem z zachowanym czytelnym układem – zaniedbany. Na północny wschód od wsi, na lewym brzegu Potoku Budziszewskiego (dopływ Wełny) - znajduje się stanowisko archeologiczne (nr rej: A-194/852) – grodzisko pierścieniowe.

4. Wnioski konserwatorskie. nie mogąc przywrócić wszystkim trzem częściom parku jednego właściciela, co byłoby z punktu widzenia konserwatorskiego najlepszym rozwiązaniem pozwalającym na jego kompleksową rewaloryzację i odtworzenie dawnego podjazdu wraz z główną osią widokową oraz systemem wodnym, postuluje się ochronę zachowanej kompozycji parkowej, w historycznych granicach wraz ze starym drzewostanem i budynkami pałacu, oficyny i d. pastorkówki. W granicach ochrony zabytkowego założenia znajduje się także kościół parafialny wraz cmentarzem przykościelnym oraz zespół dawnego młyna. Wszelkie prace przy tych obiektach muszą uzyskać akceptację ze stanowiska konserwatorskiego. Wpisane do rejestru grodzisko objęte jest pełną ochroną prawną i zakazem prowadzenia na tym terenie wszelkich prac. Ochroną konserwatorską objęte są również zachowane cmentarze.

Cieśle

1. Niewielka osada nad rzeką Wełną. Osada utworzona przez zespół folwarczny, położony 7 km na wschód od Buku, 24 km na południowy zachód od Poznania, w odległości ok. 2 km na północny - wschód od Rogoźna, w odległości ok. 1,6 km po południowej stronie drogi biegnącej z Rogoźna do Wągrowca, otoczony polami uprawnymi. Poza zespołem nie ma zabudowy wiejskiej. Miejscowość o średniowiecznej metryce. Pierwotnie osada młyńska. Ślady w postaci pali po starym młynie znajdują się w zakolu rzeki wełny na wysokości folwarku. Zespół folwarczny powstał prawdopodobnie w połowie XIX wieku. Do zespołu należało 209 ha ziemi, w tym 123 ha pól uprawnych, 67 ha łąk, 6 ha lasów, 4 ha wody. W rękach niemieckich majątek pozostawał do końca II wojny światowej. Po 1945 roku folwark przeszedł na własność Państwowego Funduszu Ziemi a potem stał się własnością PGR Cieśle – Kombinat Studzieniec.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: Cieśle to historyczne zespół folwarczny kompozycyjnie połączony z niewielkim położonym w zakolu rzeki Wełny parkiem. Zespół otoczony polami uprawnymi, po stronie zachodniej w odległości ok.0,7 km znajdują się obszary leśne. Położony na płaskim, po stronie północnej i zachodniej obniżającym się w kierunku Wełny terenie. Tworzą go obiekty usytuowane wokół podwórza folwarcznego o kształcie zbliżonym do prostokąta, park oraz zabudowa czworaków. Pierwotny układ widoczny na mapie z 1890 roku, różnił się nieznacznie od obecnego. Widoczny jest inaczej usytuowany w stosunku do obecnej rządcówki, nieistniejący dom właściciela (dwór?), któremu podporządkowana była główna oś kompozycyjna zachowanego parku oraz również niezachowany, położony obok budynek mieszczący później przechowalnię owoców i warzyw? Ceglany, piętrowy budynek rządcówki (nr rej: 444/A)



wzniesiony na pocz. XX wieku (na jednej z belek konstrukcji dachowej widnieje data 1908 r.) usytuowany jest w centralnej części założenia między podwórzem folwarcznym a parkiem. Wybudowano go na planie prostokąta, z gankiem i balkonem na osi fasady. Dwukondygnacyjny, z wysokim użytkowym poddaszem, w środkowej części fasady z trójkondygnacyjną częścią środkową, nakrytą osobnym dwuspadowym dachem. Elewacje tynkowane z dekoracją wykonaną w surowej cegle. Dachy dwuspadowe z głębokimi okapami na drewnianych kroksztynach, kryte papą. Zachowana większość pierwotnego wyposażenia budynku (stolarka okienna, główne drzwi wejściowe, klatka schodowa, deskowe podłogi). Zachowana część ogrodzenia z metalowej kraty z wybudowaną z cegły główną bramą wjazdową. Budynki folwarczne w zabudowie zwartej, murowane z cegły na kamiennych podmurówkach, z tynkowanymi elewacjami i detalem architektonicznym pozostawionym w surowej cegle. Z pierwotnej zabudowy zachowały się: spichlerz, obora i stajnia oraz domy mieszkalne: nr 6 – d. czworak i nr 12 – d. ośmiorak wybudowany w 1881 roku. Oba budynki typowe dla pochodzącej z tego czasu zabudowy kolonii mieszkalnych pracowników folwarcznych. Park w pierwotnych granicach o zatartej kompozycji wewnętrznej.

3. Wskazania konserwatorskie: ochronie prawnej i konserwatorskiej podlega zarówno wpisany do rejestru dom zarządcy jak i całe założenie folwarczne jako całość oraz poszczególne jego elementy. Wskazane byłoby uporządkowanie zieleni i kompozycji parkowej.

Jaracz

1. Osada Jaracz – Młyn położona jest ok. 2 km od wsi Jaracz. Wieś ta zlokalizowana jest przy bocznej drodze odchodzącej w kierunku zachodnim od trasy Poznań – Piła. Osada położona jest nad rzeką Wełną, ze wszystkich stron otoczona lasami. Według tradycji początki osady młyńskiej w Jaraczu sięgają XV wieku, brak jednak o niej dokładnych informacji. W 3 ćw. XIX w., osada młyńska przeszła w posiadanie Niemców: składała się ona w tym czasie z drewnianego młyna o napędzie na koło wodne, domu właściciela, podwórze folwarczne z budynkami gospodarczymi i inwentarskimi oraz prawdopodobnie mieszkalnymi dla robotników. Na przełomie XIX/XX w. osada wraz z folwarkiem obejmowała obszar ok. 71 ha, w tym ponad 30 ha gruntów ornych, 14 ha łąk i pastwisk, ponad 17 ha lasów. Pod koniec XIX w. miała miejsce regulacja rzeki Wełny, która to uniemożliwiła dalsze wykorzystywanie młyna na koło wodne. Z analizy map archiwalnych wynika, iż stary młyn działał jeszcze w roku 1890. Na młyn o napędzie turbinowym został przebudowany, pochodzący z 2 poł. XIX spichlerz. Na mapie z 1911 r., zaznaczony jest już młyn w przekształconym budynku spichlerza. W 1924 roku obiekt częściowo spalony, odbudowany po pożarze w 1926 r. Pracował do 1976 r. W 1981 r. Przejęty przez Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno- Spożywczego w Szreniawie na cele muzealne.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: Kompozycja zespołu (nr rej: A/752) jest obecnie rozproszona. Układ przestrzenny zespołu zmieniony wskutek wyburzenia budynków dawnego podwórze folwarcznego. Pierwotnie – w czasie istnienia podwórze gospodarczego - kompozycję cechowała pewna zwartość i regularność. Podwórze miało kształt prostokąta o osi dłuższej wschód – zachód. Przy rozwidleniu dróg gruntowych stoi budynek młyna z późniejszą dobudówką, zwrócony frontem na północny zachód. Na południowy wschód od młyna rozciąga się rozlewisko Wełny z dwoma jazami piętrzącymi. Na północny zachód od młyna usytuowany jest budynek dawnej stajni. Na niewielkim wzniesieniu posadowiony jest dom młynarza zwrócony frontem na półd. Ze względu na położenie obiekt ten można uznać za dominantę architektoniczną zespołu. Na południowy zachód od młyna, po zachodniej stronie drogi, przy starym korycie Wełny znajdował się stary młyn wodny, posadowiony prawdopodobnie na palach. Obecny budynek młyna wyremontowany i zaadaptowany na cele muzealne. Na terenie osady istnieją 4 zabytkowe cmentarze. Z II poł. XIX w., pochodzi katolicki cmentarz położony przy drodze do Jaracz – Młyna, tzw. Piłka – Młyn (część wsi Jaracz), którego drzewostan stanowią gł. dęby. Niedaleko (ok. 150 m.) od kompleksu zabudowań młyna, położony jest pochodzący z 1 poł.



XIX w., cmentarz ewangelicki zwany „cmentarzem młynarzy” z najstarszym zachowanym nagrobkiem pochodzącym z 1846 roku. Z przełomu XIX / XX wiek pochodzi położony ok. 200 m. od zabudowań wiejskich, cmentarz ewangelicki z zachowanym, czytelnym dawnym układem. Nieczynny cmentarz katolicki z 2 poł. XIX w., położony jest w Rożnowicach (części wsi Jaracz). Z 1 ćw. XX wieku pochodzi zachowany w niezmienionym kształcie budynek szkoły, wraz z budynkiem gospodarczym.

3. Wskazania konserwatorskie: Całe założenie adaptowane na cele muzealne, wystawiennicze i hotelowe, podlega ochronie konserwatorskiej. Ochronie tej podlegają także obiekty figurujące w ewidencji oraz zabytkowe cmentarze.

Marlewo

1. Niewielka osada folwarczna. Zespół folwarczny położony ok. 2 km na północny zachód od Rogoźna, ok. 250 m. na pld. Od drogi z Rogoźna do Wągrowca. Całość zespołu złożonego z 2 części: dworsko-parkowej i zabudowy folwarcznej powstała zapewne w latach 20. XX wieku dla Szuldrzyńskich – właścicieli Siernik. Obecnie majątek jest własnością Agencji Rolnej Skarbu Państwa – dzierżawiony przez prywatnego dzierżawcę. Dwór z parkiem – Spółdzielnia Mieszkaniowa Wiatrowo.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: Założenie na planie wydłużonego prostokąta składa się z niewielkiego parku w którym usytuowano, zwrócony fasadą na północny zachód budynek dworu (nr rej: A-445) oraz zajmującego północno-zachodni narożnik parku podwórze gospodarcze. Budynek dworu murowany, wzniesiony na planie prostokąta, parterowy, nakryty wysokim czterospadowym dachem, krytym dachówką karpiówką, posiada od frontu kolumnowy ganek, zwieńczony trójkątnym frontonem. Wnętrza obecnie przystosowane na mieszkania dla 4 rodzin. Park z zachowanymi granicami, resztkami drzewostanu oraz czytelnym jeszcze układem. Z zabudowy podwórza folwarcznego zachowały się: dawna chlewnia i obora pochodzące z ok. 1935 roku.
3. Wskazania konserwatorskie: dawny zespół dworsko-parkowy wraz z zabudową folwarku zasługuje na pełną ochronę konserwatorską jako przykład historycznego założenia. Planowana wyprzedaż mieszkań we dworze byłaby z punktu widzenia konserwatorskiego decyzją błędną, pociągającą za sobą podział parku, co w przyszłości zaowocuje najprawdopodobniej całkowitą jego dewastacją i utratą cech zabytkowych. Najlepszym rozwiązaniem byłoby znalezienie jednego właściciela dla całości założenia lub chociażby tylko dla części rezydencjonalnej.

Parkowo

1. Wieś, niegdyś miasteczko, zwane Sławkowo, położona ok. 9 km od Rogoźna, nieopodal głównej drogi wiodącej z Obornik do Rogoźna i Ryczywołu przez Rudę. Parafia wzmiankowana w 1425 roku. Kościół paraf. p.w. Św. Małgorzaty przejściowo w XVII wieku znajdował się w ręku protestantów, rozebrany ok. 1650 roku. Na jego miejscu wzniesiono w 1667 r., nowy drewniany. Obecny zbudowany w 1780-1802 z fundacji Jana Franciszka Roztworowskiego, starosty żytomierskiego oraz generała Adama Grabowskiego i jego żony Ludwiki z Turnów. Konsekrowany w 1853 r. Restaurowany w latach 1853 (nowe pokrycie dachu) i 1870-71, odnowiony w 1952 roku.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: dawne miejskie rozplanowanie miejscowości niezachowane. Częściowo układ przestrzenny wsi wykazuje cechy jednego z najstarszych układów – historycznego typu owalnicy, a częściowo wielodrożnica. Pierwotna zabudowa miejska nie zachowała się. Istniejąca do dziś historyczna zabudowa wsi to w przeważającej większości parterowe zagrody z drewnianym domem typu „poniatówka” pochodzące z 1937 roku. W czasie przeprowadzania reformy rolnej osadzano we wsi górali i do nich należały te właśnie zagrody. Nieliczne starsze budynki pochodzą z 4 ćw. i końca wieku XIX. Dominantę architektoniczną wsi stanowi barokowo-klasycystyczna bryła kościoła (nr rej: A-75), położonego na niewielkim



wzniesieniu we wschodniej części wsi, przy skrzyżowaniu dróg ze Słomowa do Wełny i z Rożnowa do Józefinowa. Świątynia centralna wzniesiona na rzucie koła z obejściem. Część środkowa wyższa nakryta kopułą na tamburze, otwarta arkadami do niższego obejścia utworzonego z 4 większych (kaplic) i 4 mniejszych pomieszczenia. Dachy kryte blachą, kopuła zwieńczona hełmem stożkowym z kulą i krzyżem. Nad obejściem dach półkopulasty, wygięty. Na cmentarzu kościelnym, otoczonym pochodzącym z przełomu XIX /XX wieku ogrodzeniem złożonym z ceglanego tynkowanego muru i bramy, znajduje się drewniana dzwonnica (nr rej: A-275) zbudowana w 1 poł. XIX w., w konstrukcji słupowej, oszalowana, z półkolistymi prześwitami w górnej części, nakryta stożkowym daszkiem. Do zespołu kościelnego należy oddalony ok. 50 m. od kościoła murowany XX wieczny budynek plebani a także szachulcowy budynek organistówki z pocz. XX w. Ciekawą skomplikowaną bryłę na murowany budynek szkoły z 1 ćw. XX wieku Na terenie wsi są jeszcze dwa murowane budynki użyteczności publicznej, pochodzące z tego czasu t.j.: dworzec PKP oraz budynek remizy strażackiej. Na północny zachód od zabudowań wiejskich położony jest dawny folwark pochodzący z poł. XIX wieku, z zabudowy którego zachował się ceglany dom mieszkalny oraz budynki stajni i stodoły. W południowo-zachodniej części wsi, przy drodze łączącej Parkowo z szosą Poznań- Rogoźno usytuowany jest czynny rzymsko- katolicki cmentarz pochodzący z 2 poł. XIX wieku.

3. Wskazania konserwatorskie: wszelkie prace związane z obiektami wpisanymi do rejestru zabytków można podejmować jedynie po uzyskaniu pisemnej zgody Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Ochronie konserwatorskiej podlegają też obiekty znajdujące się w ewidencji zabytków.

Pruście

1. Wieś położona ok. 6 km na wschód od Rogoźna, na lewym brzegu rzeki Wełny. Wieś o starej XIV wiecznej metryce. W XIX wieku należała do Radolińskich z Siernik, a potem do Szuldrzyńskich. Pierwszy kościół drewniany p.w. Św. Trójcy, Marii Magdaleny, Macieja i Kazimierza wzniesiony w 1421 roku staraniem kasztelana rogozińskiego Jakuba Wierzbiety, herbu Grzymała. Spłonął w 1680 roku. Następny kościół wzniesiono w tym samym miejscu pod koniec XVII wieku (poświęcony 1690). Jego los nie jest znany. Obecny wzniesiony na miejscu wcześniejszego, istniejącego tu już w 1763 roku, drewnianego, fundacji Anny z Bnińskich i Wojciecha Radolińskich, który spłonął w 1808 roku., wraz z zabudowaniami plebanii.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: wieś ulicówka o zabudowie murowanej. W południowej części wsi, w oddaleniu od zabudowań wiejskich usytuowany jest na wzniesieniu, murowany, kościół p.w. św. Stanisława biskupa (nr rej: A-594) wzniesiony w latach 1872-1873. Świątynia trójnawowa, pseudobazylikowa, orientowana, z wydzielonym trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Od zachodu trójkondygnacyjna wieża na planie prostokąta z kruchtą w przyziemiu. Elewacje kościoła gładko tynkowane, nawa i prezbiterium opięte uskokowymi skarpami, które w narożnikach korpusu od frontu przechodzą w niskie wieżyczki, kryte namiotowymi daszkami. Przy kościele neogotycka kaplica grobowa rodziny Szuldrzyńskich z przełomu XIX/ XX wiek i okazała murowana plebania z dużą fontanną od strony pn. Plebania (nr rej: A-215) usytuowana na południe od kościoła pochodzi zapewne z ok. poł XIX wieku z późniejszą częścią północną wybudowaną przez budowniczego M. Połomski ze Żnina w 1904 roku. Budynek plebanii parterowy, murowany, przykryty wysokim dachem naczółkowym. Fundator i budowniczy kościoła nieznani.. W połowie XIX wieku istniał w Pruścach folwark, z którego obecnie zachowała się część kolonii czworaków - 5 domów będących teraz prywatnymi domami mieszkalnymi (nr: 24,25, 26,28 i 37) a z zabudowy folwarku: d. chlewnia, stajnia i budynek gospodarczy. Zespół został już częściowo rozparcelowany przed wojną.. Zachował się do dziś budynek szkolny zbudowany w 1910 roku, obecnie dom mieszkalny nr 30. Na terenie wsi znajdują się dwa cmentarze katolickie: przykościelny, pochodzący z XV wieku (nr rej: A-801) oraz czynny cmentarz pochodzący z 2 poł. XIX wieku, z najstarszym zachowanym nagrobkiem



z 1886 roku.

3. Wskazania konserwatorskie: poza obiektami wpisanymi do rejestru ochroną konserwatorską objęte są obiekty figurujące w ewidencji w raz z pozostałościami zabudowy folwarcznej oraz zabytkowe cmentarze.

Sierniki

1. Wieś Sierniki położona na wschód od Rogoźna na terenie o ukształtowaniu równinnym., przy skrzyżowaniu lokalnych dróg z Rogoźna, Prusiec i Wagrowca. Sierniki, dawniej zwane Sierzniki, są po raz pierwszy wymienione w aktach grodzkich poznańskich w 1399 roku. W początkach XVIII wieku dobra siernickie należały do Radolińskich i składały się z wsi: Grzybowo, Marlewo, Pruśce, Sierniki i Stare. Pomimo, że Sierniki od 1717 roku stały się własnością Radolińskich, to jednak nie były ich główną siedzibą - był nią bowiem Jarocin. W Siernikach w tym czasie istniał tylko niewielki dwór drewniany kryty gontem i prywatna kaplica, pozostałość po poprzednich właścicielach. Budowę pałac wzniesiony w latach 1786-1788 wg jego projektu prowadził architekt Antoni Hohné. Równocześnie z budową pałacu założono park. Około 1880 roku Sierniki obejmowały ogółem obszar 1.675 ha, z czego 672 ha użytków rolnych, 41 ha łąk, 65,5 ha pastwisk oraz 793,5 ha lasów, 35 ha nieużytków i 65,5 ha wody. Po I wojnie światowej Sierniki odziedziczył Stanisław Szuldrzyński a po jego śmierci w 1937 roku syn Konstanty Szuldrzyński. W 1945 roku pałac wraz z majątkiem przeszedł na własność Skarbu Państwa, a następnie PGR Sierniki. Od 1964 mieściła się tu Stacja Hodowli Roślin, szkoła i przedszkole. Obecnie całość założenia ma trzech właścicieli: pałac wraz z wydzieloną częścią parku należy od 1989 roku do spadkobierców ostatniego właściciela, reszta parku jest w posiadaniu Lasów Państwowych, oficynami wraz z folwarkiem zarządza Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa
2. Układ przestrzenny: Całość kompozycji przestrzennej podporządkowana głównej osi widokowej biegnącej z północnego- wschodu na południowy- zachód, a zaczynającej się główną aleją dojazdową biorącą swój początek w punkcie skrzyżowania dróg prowadzących z Prusiec, Marlewa i Przysieki. Aleja ta prowadzi poprzez bramę na prostokątny dziedziniec parady z podjazdem przed pałacem. Pałac usytuowany wg zasady „ między dziedzińcem a ogrodem”, za nim rozciąga się duży (21,48 ha), park o charakterze krajobrazowym przechodzący w las. Oś kompozycyjna kontynuowana jest parkowym kanałem. Na poprzedzającym pałac dziedzińcu wzniesiono dwie piętrowe oficyny, która pierwotnie miały być połączone z nim galeriami. Po obu stronach wjazdu na teren dziedzińca w początkach XIX wieku wybudowano oficyny gospodarcze. Ich przeznaczenie wynika z bliskości podwórza gospodarczego położonego po północnej stronie założenia rezydencjonalnego. Wzdłuż drogi dojazdowej na podwórze folwarczne, równoległej z główną aleją dojazdową do pałacu, położona jest kolonia domów pracowników folwarcznych.
3. Zabudowa: Najistotniejszym elementem całości założenia rezydencjonalnego jest piętrowy budynek pałacu (nr rej: A-97) wybudowany na planie prostokąta z wgłębnym portykiem kolumnowym w trzech osiach środkowych fasady i 3 - bocznym ryzalitem na osi elewacji ogrodowej. Pałac wzniesiony w cegle, dwukondygnacyjny, na wysokim kamiennym cokole. Pierwsza kondygnacja wyższa, mieszcząca pomieszczenia reprezentacyjne, oddzielona od piętra gzymssem w formie gładkiej opaski. Gzyms wieńczący profilowany kostkowy. Bryła pałacu zwarta. Fasada dziewięcioosiowa, z poprzedzonym schodami, 4-kolumnowym portykiem w wielkim porządku, o jońskich kapitelach, zwieńczony trójkątnym naczółkiem. Ryzalit ogrodowy opięty pilastrami, poprzedzony dwubiegowymi półkolistymi schodami, zwieńczony attyką pełną, ozdobioną płycinami i kartuszem z literami CR oraz herbem Radolińskich. Wszystkie elewacje w gładkim tynku z narożnikami i przyziemiem rustykowanym, naśladującym fakturę kamienia. Główna bryła nakryta czterospadowym, ceramicznym dachem. Ryzalit ogrodowy nakryty osobnym dachem namiotowym. Schody frontowe bazy i kapitele wykonane z piaskowca, pozostała dekoracja architektoniczna jak opaski okienne, gzymsy itp. wyrobiona w tynku. Pałac nie był przebudowywany. Zachowany nieregularny układ wnętrza. Na



osi poprzecznej pałacu mieści się westybul z gł. klatką schodową i obszerny dwukondygnacyjny salon na planie koła. Wschodnia część pałacu dwutraktowa, zachodnia trójtaktowa z dodatkową klatką schodową łączącą piwnice ze wszystkimi kondygnacjami. Dopelnieniem, zaprojektowanej przez J.Ch. Kametzera, kompozycji architektonicznej dziedzińca są dwie współczesne z pałacem, położone w jego bezpośrednim sąsiedztwie, piętrowe oficyny (nr rej: A-145/162) o bryle zewnętrznej i detalu nawiązującym do budynku pałacu. Umieszczone symetrycznie po obu stronach dziedzińca, murowane, tynkowane, dwukondygnacyjne, wzniesione na rzucie prostokąta o boniowanych narożach, dwukolumnowych portykach zwieńczonych wysokimi trójkątnymi frontonami. Kryte wysokimi czterospadowymi dachami. Oficyna położona po południowo-wschodniej stronie dziedzińca pełniła rolę budynku mieszkalnego i zaplecza gospodarczego pałacu tu bowiem mieściła się kuchnia pałacowa oraz mieszkania na piętrze. Od strony pałacu przylegała do niej oranżeria. W oficynie od strony północno-zachodniej znajdowała się wozownia oraz mieszkania dla pozostałych służb pałacowych. Obecnie obie znacznie przebudowane zachowały jednak większość cech stylowych. Dwie późniejsze XIX wieczne, parterowe oficyny położone przy wjeździe na dziedziniec paradny, wybudowano na rzucie prostokąta, nakryte dwu i trójspadowymi dachami naczółkowymi. Jedna z nich obecnie zamieszkała, druga uległa daleko posuniętej dewastacji. Zdewastowany i zdegradowany również został sam dziedziniec z podjazdem. Jeszcze do 1950 roku przed frontem pałacu znajdował się rozległy gazon z podjazdem. Potem pełniąc przez wiele lat rolę dziedzińca szkolnego został przekształcony na plac z rzadka porośnięty drzewami. Obecnie w mniej więcej połowie dziedzińca postawiono drewniane ogrodzenie oddzielające od siebie dwie nowoutworzone działki geodezyjne. Całość zarośnięta wysoką trawą – zaniedbana. Park krajobrazowy (nr rej: A-97-p.) założony w 4 ćwierci XVIII wieku o czytelnym układzie i kompozycji wewnętrznej, rozciąga się na dużym obszarze położonym po południowo-zachodniej stronie zespołu, przechodząc w park leśny z dużą ilością drzew pomnikowych. Park poprzecinany kanałami: głównym wyznaczającym główną oś kompozycji i dwoma poprzecznymi. System wodny parku uległ niestety zakłóceniu, co spowodowało wyschnięcie wody w stawie pałacowym. Park od podwórza gospodarczego oddziela wysoki ceglany, d. tynkowany mur. Zabudowania gospodarcze tworzą osobny kompleks. Podwórze gospodarcze o czytelnym układzie pierwotnym. Wyraźnie oddzielone od części rezydencjonalnej poprzez mur i osobną drogę dojazdową zachowało większość pierwotnej zabudowy, z której wyróżnia się centralnie usytuowany budynek dawniej mieszczący kuźnię, stelmacharnię, rymarnię i gołębnik oraz potężna bryła ceglanoego spichlerza. Oprócz wymienionych ze starej zabudowy zachowały się: budynek dawnej stajni i obory, dawnej chlewni, stodoły, owczarni i wołarni, gorzelni, dawnego magazynu torfu. Wszystkie te obiekty pochodzą z 2 połowy XIX wieku. Przy drodze dojazdowej do podwórza folwarcznego po obu jej stronach usytuowana jest kolonia czworaków złożona z parterowych domów: dwojaków, trojaków, czworaków z towarzyszącą im zabudową gospodarczą oraz ogródkami.

4. Wskazania konserwatorskie: Klasycystyczny zespół pałacowy jest jednym z ciekawszych tego typu rozwiązań w kraju. Na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat uległ znacznej degradacji. W chwili obecnej najpoważniejszym niebezpieczeństwem pogłębiania się tej sytuacji jest dokonany nieprawidłowy z punktu widzenia historycznego, kompozycyjnego i konserwatorskiego podział całości między trzech różnych właścicieli. Obiekt wymaga podjęcia pilnych prac remontowych i konserwatorskich oraz rewitalizacyjnych, przywracających mu dawny układ i rangę. Z punktu widzenia konserwatorskiego najlepszym rozwiązaniem byłoby dokonanie scalenia wydzielonych geodezyjnie działek i znalezienie jednego właściciela, przynajmniej dla części rezydencjonalnej zespołu, który podołałby trudom i kosztom prac remontowych i rewitalizacyjnych oraz utrzymaniu całości w należytym stanie. Ochronie konserwatorskiej podlega zarówno wpisana do rejestru część rezydencjonalna jak i folwarczna ze wszystkimi jej elementami składowymi.



Słomowo

1. Słomowo leży w odległości ok. 8 km od Rogoźna. Wieś i folwark Słomowo znane było pod różnymi nazwami. I tak niekiedy wymienia się nazwę Słanowo lub Słanowo. W 1356 roku w dokumentach wieś ta pisana jest jako Szłomowo. W 1361 r., jako Człomowo i Słamowo. Miejscowość o metryce średniowiecznej. Na podstawie znalezisk archeologicznych należy przypuszczać, że osadnictwo na tym terenie sięga czasów znacznie wcześniejszych. W 1726 roku zbudowano we wsi drewniany kościół, rozebrany w 1 poł. XIX w. Na początku XIX wieku Słomowo wchodziło w skład dóbr boguniewskich i należało do szambelana Aleksandra Bojanowskiego, a później do rządu pruskiego. Po wojnie w latach 1945-49 znalazło się ono pod administracją Państwowych Nieruchomości Ziemijskich. Majątek miał być rozparcelowany, lecz w 1949 roku odstąpiono od tego zamiaru i utworzono PGR Słomowo. Później wielokrotnie zmieniała przynależność administracyjną. Od 1968 r., należało do Dyrekcji PGR w Wojnowie, od 1977r., do Dyrekcji PGR Gorzewo. Obecnie jest we władaniu AWRSP i jest dzierżawione.
2. Układ przestrzenny: wieś ulicówka o zabudowie murowanej. Historyczny układ przestrzenny miejscowości oparty został o trakty wiodące z Pacholewa do Parkowa i dalej do Welny a także drogi do Boguniewa. Wzdłuż tych dróg rozłożona jest także zabudowa kolonii czworaków. Zespół pałacowo - parkowy zajmuje dużą część obszaru wsi i rozciąga się w jej północno-wschodnim rejonie. Założenie składa się z części rezydencjonalnej złożonej z pałacu, oficyn, kościoła oraz parku, podwórza folwarcznego z zabudowaniami folwarku i dwu kolonii domów mieszkalnych pracowników folwarcznych.
3. Zabudowa: Zespół jest dobrze i czytelnie zachowany, a obecny jego kształt i układ przestrzenny pochodzi z pocz. XX wieku i został mu nadany podczas budowy rezydencji przez ówczesnego właściciela Jana Turno. W nową organizację przestrzeni włączono istniejące tu wcześniejsze budynki folwarczne wzniesione przez Hipolita Turno w początku lat 80-tych XIX wieku. Neoklasycystyczny pałac (nr rej: A-243/1336) usytuowany we wschodniej części wsi, nieopodal podwórza folwarcznego, zbudowany w latach 1904-1906 dla Jana Turno (brata Stanisława – dziedzica Objezierza) według projektu znanego architekta Stanisława Boreckiego. Budowla wzorowana jest na wersalskim Petit Trianon J.A. Gabriela.. Fasadą zwrócona na zachód pałac otoczony balustradą, ozdobioną od ogrodu kamiennymi wazami, wzniesiony na planie kwadratu z płytkim ryzalitem od strony północnej, otwarty gankiem od frontu i gankiem kolumnowym w elewacji ogrodowej. Wysoko podpiwniczony, dwukondygnacyjny z czteropiętrowym dachem pogrążonym, krytym papą. Fasada pięcioosiowa z czterokolumnowym portykiem w środkowych osiach. Pozostałe elewacje rozczłonkowane kanelowanymi pilastrami, gładko tynkowane. Cokół boniowany, oddzielony prostym gzymsem. Budynek zwieńczony gładkim fryzem i wydatnym profilowanym gzymsem wspartym na konsolach oraz attyką balustradową. rozwiązana analogicznie jak balustrady ganków. Wjazd na teren pałacowy przez okazałą bramę, podjazd prowadzi przed front od strony od strony południowej. Na północ i zachód rozciąga się 3,27 ha park krajobrazowy (nr rej: A/ 292 /p.) pochodzący z pierwszej połowy XIX wieku. Po północnej stronie pałacu usytuowane są budynki 2 oficyn. W bezpośrednim sąsiedztwie, przy północno- zachodnim narożniku pałacu znajduje się pochodzący z 4 ćwierci XIX wieku budynek będący dawną siedzibą rządcy, później zamieniony na oficynę. Budynek w obecnej formie jest najprawdopodobniej jedynie północną częścią parterowej niegdyś rządcówki. Budynek drugiej oficyny usytuowany na pan- zachód od pałacu zbudowano w początkach XX wieku na planie wydłużonego prostokąta, dwukondygnacyjna, murowana z cegły z fragmentami konstrukcji szkieletowej, otynkowana, zwieńczona wysokim dwuspadowym dachem. W północno-wschodniej części parku na wzgórzu, równocześnie z budową pałacu wzniesiono, neoklasycystyczny, murowany kościół zaprojektowany przez projektanta pałacu arch. Stanisława Boreckiego. Kościół wybudowano w miejscu wcześniejszego kościoła drewnianego wybudowanego w 1726 roku i rozebranego w 1 poł. XIX wieku. Po poszerzeniu w 2 poł. XIX wieku parku dawny teren kościelny znalazł się w jego granicach. Bryła obecnego kościoła nawiązuje do bryły pałacu. Kościół orientowany, wzniesiony na rzucie krzyża łacińskiego,



z kolumnowym gankiem od frontu i arkadowa nisza od wschodu. Przykryty dachem dwuspadowym, części boczne i ganek - osobnymi dachami. Elewacje boniowane, zwieńczone wydatnym belkowaniem z gzymsem kostkowym. Ściany szczytowe budynku zwieńczone trójkątnymi tympanonami. Na północ od kościoła na sąsiednim, oddzielonym stawem wzgórzu, przy drodze do Boguniewa znajduje się nieczynny cmentarz pochodzący z 2 poł. XIX w., z nagrobkami m.in. właściciela Słomowa Jana Turno (1870- 1948) i jego syna Franciszka (1900-1920). Zespół folwarczny składa się z 2 części: wschodniej - starej i zachodniej - z obiektami zbudowanymi współcześnie, a będącej pierwotnie terenem dawnego sadu i ogrodu. Część starsza z zabudowaniami pochodzącymi z 2 poł. XIX wieku z których zachowały się: budynek d. stajni i wołarni, stodoła, hydrofornia, budynek d. spichlerza i stajni oraz kuźnia. Przy hydroforni znajdowała się niegdyś maszyna parowa, która napędzała mechanizm śrutownika. Budynki wznoszone w cegle z tynkowanymi elewacjami, kryte dwuspadowymi dachami. Zabudowa czworaków prezentuje formy typowe dla budownictwa tego typu z 2 połowy i końca XIX wieku. Zachowana zabytkowa zabudowa wsi w większości pochodzi z 2 poł. XIX i przełomu XIX /XX wiek.

4. Wskazania konserwatorskie: Ochroną konserwatorską objęty jest cały zespół, zarówno poszczególne jego elementy posiadające wpis do rejestru zabytków: kościół, pałac, park czy budynki oficyn jak i figurujące w ewidencji konserwatorskiej oraz całość historycznie ukształtowanej kompozycji. Wszelkie prace prowadzone na terenie objętym ochroną a mogące mieć wpływ na jego wygląd czy rozplanowanie muszą być uzgadniane ze stanowiska konserwatorskiego. Budynek dworu w stanie dość dobrym, wymaga jednak przeprowadzenia kompleksowych prac remontowych. Konieczna systematyczna pielęgnacja parku oraz jego renowacja, która może być przeprowadzona w oparciu o szczegółową dokumentację uzgodnioną z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Ochronie podlegają też stanowiska archeologiczne.

Studzieniec

1. Wieś Studzieniec położona jest w odległości 6 km na południe od stacji kolejowej PKP Rogoźno na linii Inowrocław – Krzyż – Poznań – Piła. Jeszcze sto lat temu Studzieniec nazywał się urzędowo Studzieniec i składał się ze wsi i dominium z dworem. W 1422 posiadłości miasta Rogoźna sięgały do granic Studzieńca. W roku 1580 było tu 5 łanów osiadłych, 4 zagrodników i kowal. Dziedzicem wtedy był Maciej Studzieński. W pierwszej połowie XVIII wieku właścicielami majątku studzienieckiego byli Świniarscy. I to przypuszczalnie oni wzniesli tu barokowy dwór (nr rej: A-96) w 1 poł XVIII wieku. Budowniczowie dworu i dokładna data jego powstania nie są znane. Około poł. XIX wieku wzniesiono w parku tzw. Domek ogrodnika (1843 - data na cegle). W 1945 roku przeszedł na własność Skarbu Państwa i podlegał Państwowym Nieruchomościom Ziemskim, a od 1949 roku należał do PGR Wojnowo, potem Gorzewo. Pod koniec lat 70-tych - opuszczony. Jesienią 1982 r., PKZ O/ szczecin przystąpiły do prac konserwatorskich i wykonały do końca lat osiemdziesiątych remont zewnętrzny budynku, bez adaptacji wnętrz. Obecnie własność prywatna.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: duża wieś o kształcie owalnicy, z nieistniejącym dzisiaj stawem pośrodku i zabudowie murowanej. Zabytkowy zespół dworski usytuowany po północnej stronie drogi prowadzącej do Boguniewa, w zachodniej części wsi. Zespół otoczony jest od strony południowo wschodniej zabudowaniami wiejskimi z pozostałych stron polami uprawnymi i składa się z części rezydencjonalnej, folwarcznej oraz kolonii czworaków. W 2,36 ha parku (nr rej: A/145/p) pochodzącym z końca XVIII wieku, usytuowano barokowy dwór alkierzowy zwrócony frontem na wschód. Wzniesiony w konstrukcji szkieletowej, wypełnionej cegłą (pierwotnie gliną), na kamiennej podmurówce, tynkowany. Budynek dworu parterowy, z użytkowym poddaszem, częściowo podpiwniczony. Wzniesiony na planie prostokąta, dziewięcioosiowy, z dwoma alkierzami przylegającymi do narożników fasady zachodniej I występującymi silnie przed jej lico. Dachy kryte gontem: nad korpusem głównym wysoki,



łamany dach polski, czterospadowy, nad wystawkami dachy dwuspadowe, nad alkierzami osobne daszki czterospadowe łamane. Lukarny poddasza ze szczycikami w obramieniach drewnianych o falistych wykrojach. W fasadzie wschodniej portal ujęty pilastrami, zwieńczony łukowo wygiętym gzymsem z wolutami. Układ wewnątrz dwutraktowy, od frontu na osi sieć, za nią salon. Pomieszczenia częściowo przebudowane, z dawnego wyposażenia zachowane fragmenty późnobarokowej dekoracji przy kominkach. Od lat budynek w trakcie remontu. Na terenie parku znajdują się położone w pobliżu dworu budynki: oficyny mieszczącej dawniej kuchnię dworską oraz budynek dawnej rządcówki. Obecnie oba budynki zamienione na mieszkania. Z zachodniej strony, prawie na osi dworu znajduje się domek ogrodnika z 1843 roku, pełniący też funkcję przechowalni owoców. Do parku od strony wschodniej przylegał bowiem duży obszar dawnego sadu i ogrodu, będący obecnie polem. Park z pomnikowymi okazami drzew, stawem oraz parnasem - mocno zaniedbany, zarośnięty, z obcymi wtętami w postaci wygrodzenia na osi elewacji ogrodowej pałacu pod ogródek jordanowski. Wjazd na teren parku prowadzi przez pochodzącą z pocz. XX wieku bramę. Kompozycja dziedzińca paradnego i podjazdu zatarta, lecz jeszcze czytelna. Park pomimo zaniedbania zachował jednak układ i dużą część starego drzewostanu. Od północnego- zachodu do parku przylega folwark z podwórzem gospodarczym o zmienionym układzie z nieistniejącą dużą częścią dawnych zabudowań. Do dziś z pierwotnej zabudowy zachowały się: stodoła, spichlerz, chlewnia - budynki pochodzące z 2 poł. XIX wieku. Kolonia domów mieszkalnych znajduje się przy drodze wiejskiej, wyznaczającej owalnicę i położona jest po jej południowej stronie. Budynki parterowe, murowane, kryte dwuspadowymi dachami, umieszczone w szeregu w sposób zwarty, wzniesione w końcu XIX wieku. Do dziś zachowały się: 1- pięciorak, 3- czworaki. 2- trojaki (drugi położony przy skrzyżowaniu dróg, nad niewielkim stawem), oraz obiekty inwentarskie (magazyny przydomowe, kurniki). Przy polnej drodze do Władyszyna położony jest zabytkowy, pochodzący z 2 poł. XIX wieku, cmentarz ewangelicki.

3. Wskazania konserwatorskie: Do pilnych prac konserwatorskich należy zaliczyć zabezpieczenie zachowanych elementów pierwotnej kompozycji parkowej (układ dróg i ścieżek, wnęki ogrodowe, grupy drzew, wzgórek widokowy - parnas itp.) oraz przystąpienie do rewaloryzacji zieleni parkowej, po wykonaniu odpowiedniej uzgodnionej z konserwatorem dokumentacji. Ochroną konserwatorską objęte są wszystkie elementy zespołu dworsko-parkowego i folwarcznego.

Wielna

1. Wieś położona na wschodnim skraju Puszczy Noteckiej, na prawym brzegu rzeki Welny, po zachodniej stronie głównej trasy komunikacyjnej między Poznaniem a Piłą - 42 km od Poznania. W materiałach źródłowych wieś jest wzmiankowana w 1352 roku kiedy to Mikołaj z Welny (ówczesna nazwa Welny) brał udział w pierwszej konfederacji wielkopolskiej, która zawiązała się w Poznaniu 2.IX.1352 roku przeciw nieprzyjaciółom króla(Kodeks Wlkp.). W roku 1384 w czasie zatargów, czeladź zbrojna Dobiesława z Gołańczy złupiła i spaliła dwór w Welnie. W okresie międzywojennym własność Skarbu Państwa, od którego wydzierzał go w roku 1926 Jakub Szlagowski. Po 1945 r., przeszedł na własność Państwowego Funduszu Ziemi, a po parcelacji w 1951 roku utworzono tu Rolniczą Spółdzielnię Produkcijną. W 1998 roku pałac stał się własnością prywatną.
2. Układ przestrzenny i zabudowa: duża wieś wielodrożnica o zabudowie murowanej. Układ przestrzenny oparty o oś komunikacyjną - drogę Poznań - Ryczywół. Historyczną dominantę urbanistyczną stanowi zlokalizowane w północno- wschodniej części wsi założenie rezydencjonalne z dużym (9,17 ha) parkiem, składającym się z dwu części: zachodniej stanowiącej otoczenie pałacu i wschodniej położonej nad rzeką Welna. Część ta, rozciągająca się wzdłuż rzeki Welny, o powierzchni 4,41 ha, została uznana, Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 12.08.1987 roku jako rezerwat przyrody pod nazwą „Promenada”. Obydwie części połączone były aleją grabową, której zachodni odcinek po II



wojnie wycięto przeznaczając teren pod zabudowę gospodarczą RSP. Zniszczyło to pierwotny układ i połączenie między obu częściami parku. W obecnym, bardzo zdeformowanym w stosunku do pierwotnego założeniu głównym akcentem kompozycyjnym jest późnobarokowy pałac (nr rej: A/156/310) wzniesiony w 3 ćw. XVIII wieku (krótco po 1762 roku) dla Franciszka Roztworowskiego, wojewody żytomierskiego. Założenie pałacowe najprawdopodobniej składać się miało z pałacu, dwu ćwierćkolistych, kurtynowych oficyn połączonych z pałacem galeriami. Całość stanowić miała architektoniczną oprawę dla dziedzińca paradnego z podjazdem. Z przypuszczalnych pierwotnych zamierzeń zrealizowano budowę pałacu i położonej po jego zachodniej stronie oficyny (nr rej: A-264/1510). Późnobarokowy pałac, silnie przebudowany w XIX wieku stoi zwrócony frontem na północ murowany, otynkowany, parterowy, wysoko podpiwniczony, z piętrową wstawką na osi poprzecznej. Wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta o trzynastoosiowych fasadach trójosiowych elewacjach bocznych. Na środku obu fasad ćwierćkoliste, trzyosiowe ryzalitty, ponad którymi piętrowa wystawka przebudowana w XIX wieku wraz z dokonaną wówczas przebudowa dachu. Elewacja rozczłonkowane pilastrami, narożniki elewacji wsparte szkarpami, lekko zaokrąglone. Okna zamknięte odcinkiem łuku, w ryzalitach zamknięte półkoliście. Mezzaninowe piętorko w poddaszu oraz dwuspadowy dach (pierwotnie mansardowy), to efekt XIX wiecznej przebudowy. Na zachód od pałacu usytuowana późnobarokowa oficyna pochodząca z czasów budowy pałacu tj. 3 ćw. XVIII wieku. Murowana, otynkowana, wzniesiona na planie wydłużonego prostokąta wygiętego ćwierćkoliście. Pierwotnie parterowa, z piętrem nadbudowanym zapewne w XIX wieku. Fasada jedenastoosiowa, rozczłonkowana na obu kondygnacjach pilastarni. Narożniki elewacji lekko zaokrąglone, elewacje tylna i boczne pozbawione podziałów i okien. Wnętrza całkowicie przebudowane. Zespół budynków folwarcznych położony jest w północno- wschodniej części założenia. Z dawnej zabudowy podwórza zachowały się XIX wieczne budynki: 2 obór, stodoły i chlewni, d. lodowni – obecnie magazyn paliw, wędzarni oraz magazynu dobudowanego do oficyny pałacowej na przełomie XIX/XX wieku. Od strony zachodniej folwarku pobudowano współczesne budynki gospodarcze. W odległości ok. 250 m. w kierunku południowym w stosunku do zespołu budynków folwarcznych znajduje się wybudowanej tu w 2 poł. XIX wieku budynek gorzelni z wysokim kominem. W zachodniej części wsi, na działce w rozwidleniu głównych dróg, przy dawnej głównej alei wjazdowej na dziedziniec pałacowy, położony jest kościół fil. p.w. Podwyższenia Krzyża Św. na miejscu zdewastowanej w 1658 roku kaplicy wzniesionej w XVII wieku staraniem Marcina Grzymułtowskiego. Obecny kościół (nr rej: A-77) wzniesiony z fundacji Wojciecha Rydzińskiego, kasztelana łódzkiego, konsekrowany w 1731 r. Barokowy, orientowany, drewniany – w konstrukcji zrębowej, z wieżą w konstrukcji słupowej i sobotami w konstrukcji sumikowo-łatkowej, oszalowany (z wyjątkiem sobót). Wybudowany na planie krzyża łacińskiego, z wielobocznie zamkniętym prezbiterium, i prosto zamkniętymi ramionami transeptu. Po obu stronach transeptu dwie analogiczne zakrystie. W fasadzie zachodniej wieża, częściowo wtopiona w ciąg sobót, w wyższej kondygnacji ogzysmowana, sięgająca wysokości nawy, nakryta z nią wspólnym dachem. Dachy kryte gontem nad: nawą, transeptem i prezbiterium dwuspadowe, nad sobotami pulpitowe. Nad nawą wieżyczka na sygnaturkę, z latarnią i cebulastym hełmem. Od zachodu portal ujęty w dwa pilastry, zwieńczony wolutami i częściowo zachowaną dekoracją roślinną. W lesie, ok. 2 km na północ od centrum wsi położony jest pochodzący z przełomu XIX / XX wiek cmentarz ewangelicki.

3. Wskazania konserwatorskie: W stosunku do pierwotnego założenia wiele elementów oryginalnej kompozycji uległo zmianie. Zniszczeniu i zatarciu uległy elementy kompozycji zachodniej części parku. W całości zniszczony został dawny układ ścieżek. Nowopowstałe nie mają nic wspólnego z dawnym zakomponowaniem parku, są po prostu wydeptane i służą celom gospodarczym. W całości zabudowano dawne ogrody warzywno- owocowe, znajdujące się przy granicy zachodniej i na północ od drogi wjazdowej do parku. Wygrodzono i zabudowano część powierzchni parkowej przylegającej do podwórza gospodarczego. W związku z przeznaczeniem



części powierzchni parkowej na inne cele zmienione zostały jego granice od strony północnej, zachodniej i częściowo południowej. Na południowy zachód od pałacu, w jego bezpośrednim sąsiedztwie wybudowano budynki gospodarcze. Do PRL-owskiej degradacji założenia doszła jeszcze obecna. Dokonany w 1998 roku przy zakupie pałacu, podział geodezyjny przebiegający między budynkami pałacu i oficyny ostatecznie niszczy oś kompozycji i możliwość przywrócenia właściwej rangi zniszczonemu dziedzicznemu podjazdowi. Z punktu widzenia konserwatorskiego najbardziej pożądanym działaniem byłoby znalezienie jednego właściciela, który byłby w stanie ponownie scalić zabytkowy układ, usunąć wszystkie obce wtręty jak np. wzniesiony nieopodal pałacu budynek gospodarczy, zrewaloryzować układ parkowy oraz wyremontować i zaadaptować zabytkowe budynki w części rezydencjonalnej założenia. Wszelkie prace prowadzone na terenie zespołu jak również mogące mieć wpływ na jego widok muszą być uzgadniane z WWKZ i poprzedzone wykonaniem wymaganej dokumentacji.

Zabytkowe parki

Na obszarze gminy Rogoźno znajduje się 14 parków wpisanych do rejestru zabytków:

- 1) Boguniewo – park podworski sąsiadujący z parkiem wiejskim, rozdzielone łąką ze stawkiem okolonym drzewami,
- 2) Budziszewko – park o powierzchni 4,8 ha, z pocz. XIX w., ze śladami założenia regularnego i okazami starych drzew, od 1968 podzielony na dwie części (park szkolny i wiejski),
- 3) Gościejewo – park pałacowy z końca XIX w., mocno przekształcony w okresie międzywojennym, o niewielkiej powierzchni, ale z niezwykle urozmaiconym drzewostanem; pałac i sąsiadujące z nim budynki całkowicie zniszczone w czasie pożaru, ocalały jedynie okazałe kasztanowce,
- 4) Sierniki – park krajobrazowy przechodzący w park leśny o powierzchni 21,5 ha, z końca XVIII w., ze wieloma starymi drzewami i kanałem wodnym, w sąsiedztwie duży kompleks leśny,
- 5) Słomowo – park z 1 poł. XIX w., później rozbudowany, z licznymi okazami pomnikowych drzew, dwoma stawami oraz głazem narzutowym,
- 6) Studzieniec – park o powierzchni 2,6 ha, z końca XVIII w., o urozmaiconym, starym drzewostanie,
- 7) Wełna – park pałacowy o powierzchni 9,17 ha, z 2 poł. XVIII w., przekształcony po II wojnie światowej, składający się z dwóch części: zachodniej, położonej wokół pałacu i wschodniej, którą stanowi obecnie rezerwat „Promenada” z malowniczą drogą, biegnącą grzbietem skarpy i stanowiącą główny element kompozycyjny parku; duża rozpiętość wiekowa urozmaiconego drzewostanu, wiele drze pomnikowych.

Zabytkowe parki podlegają ochronie w granicach założeń oraz w ich najbliższym otoczeniu.

W obrębie stref ochrony konserwatorskiej obowiązuje:

- 1) historyczna parcelacja zgodnie z zasadą niepodzielności zespołów,
- 2) zachowanie zabytkowej zabudowy,
- 3) zachowanie zabytkowej zieleni,
- 4) użytkowanie nie kolidujące z historyczną funkcją obiektu

Zabytkowe cmentarze

Nierozzerwalnie z krajobrazem wiejskim złączone są niewielkie dawne cmentarze. Na terenie gminy Rogoźno występują one dość licznie. Znajduje się tu bowiem łącznie 30 zabytkowych cmentarzy i miejsc pocmentarnych. Najstarsze z nich to cmentarze przykościelne pochodzące nawet z XIV wieku (Pruśce). Na 1 poł. XVI wieku datowany jest cmentarz przykościelny kościoła pw. Św. Wita w Rogoźnie, a na 2 poł. XVIII w., cmentarz przykościelny w Budziszewku. Starą metrykę (XVI-XVII w.) ma również cmentarz żydowski w Rogoźnie. Pozostałe zarówno katolickie jak i ewangelickie założone zostały na przestrzeni XIX wieku i przełomie XIX/XX wiek. Najczęściej są to cmentarze nieczynne, zniszczone



i zaniedbane, pozbawione większości nagrobków o zachowanym jednak układzie, stanowiące skupisko zieleni.

Na obszarze gminy zlokalizowane są następujące zabytkowe cmentarze:

- 1) cmentarz ewangelicki w Boguniewie, II poł. XIX w.,
- 2) cmentarz ewangelicki w Budziszewku, k. XIX w.,
- 3) cmentarz rzymsko-katolicki w Budziszewku, II poł. XIX w.,
- 4) cmentarz rzymsko-katolicki w Budziszewku, II poł. XIX w.,
- 5) cmentarz ewangelicki w Garbatce – Dziewczej Strudze z II poł. XIX w.,
- 6) cmentarz ewangelicki w Gościejewie, XIX/XX w.,
- 7) cmentarz ewangelicki w Jaraczu, XIX/XX w.,
- 8) cmentarz ewangelicki w Jaraczu, I poł. XIX w.,
- 9) cmentarz rzymsko-katolicki w Jaraczu, II poł. XIX w.,
- 10) cmentarz rzymsko-katolicki w Jaraczu – Rożnowicach, II poł. XIX w.,
- 11) cmentarz ewangelicki w Karolewie, II poł. XIX w.,
- 12) cmentarz rzymsko-katolicki w Kaziopolu, II poł. XIX w.
- 13) cmentarz ewangelicki w Laskowie, XIX/XX w.,
- 14) cmentarz bezwyznaniowy – miejsce pamięci narodowej w Międzyzlesiu, 1939/1970.,
- 15) cmentarz ewangelicki w Nienawiszczu, k. XIX w.,
- 16) cmentarz ewangelicki w Owczychgłowach, XIX/XX w.,
- 17) cmentarz rzymsko-katolicki w Parkowie, II poł. XIX w.,
- 18) cmentarz rzymsko-katolicki w Pruścach, XIV w.,
- 19) cmentarz rzymsko-katolicki w Pruścach, II poł. XIX w.,
- 20) cmentarz ewangelicki w Rogoźnie, 2 ćw. XIX w.,
- 21) cmentarz rzymsko-katolicki w Rogoźnie, p. XIX w.,
- 22) cmentarz rzymsko-katolicki w Rogoźnie, poł. XVI w.,
- 23) cmentarz żydowski w Rogoźnie, XVI-XVII w.,
- 24) cmentarz ewangelicki w Słomowie, I poł. XIX w.,
- 25) cmentarz ewangelicki w Studzieńcu, II poł. XIX w.,
- 26) cmentarz ewangelicki w Tarnowie, I poł. XIX w.,
- 27) cmentarz ewangelicki w Wełnie, XIX/XX w.,
- 28) cmentarz ewangelicki we Władaszynie, k. XIX w.,
- 29) cmentarz ewangelicki w Wojciechowie, II poł. XIX w.

4.3. Obszary i obiekty objęte ochroną

Na obszarze gminy Rogoźno znajdują się liczne obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków:

Budziszewko

- 1) Grodzisko archeologiczne [Nr rej.: A- 194/852 z dn. 17.02.1970 r.]
- 2) Kościół fil. p.w. Św. Jakuba z 1755 r. [Nr rej.: 1216/A z 03.09.1970 r.]
- 3) Park i pałac z poł. XIX w. [Nr rej.: 1103/A z 06.05.1970 r.]
- 4) park pałacowy z p.XIX w. [Nr rej.: 429-A z 12.03.1982 r., uzupełnienie decyzji Nr rej. 1103/A z 6.V. 1970 r., nr decyzji K111-880/270/70]

Cieśle

- 1) Dom z k. XIX w. [Nr rej.: 444 - A z 25.07.1983 r.]

Gościejewo

- 1) Park dworski z k. XVIII w. [Nr rej.: 390-A z 28.03.1981 r.]

Jaracz – Młyn

- 1) Zespół młyński [Nr rej.: A-752 z 30.12.1993 r.]



Marlewo

- 1) Dwór z XX w. [Nr rej.: 445- A z 25.07.1983 r.]

Parkowo

- 1) Kościół paraf. pw. św. Małgorzaty [Nr rej.: A-75 z 12.12.1932 r.]
- 2) Dzwonnica z XIX w. [Nr rej.: 1587/A z 29.07.1974 r.]

Pruśce

- 1) Kościół paraf. p. w. św. Stanisława z ok. 1870 r. Nr rej.: A-593 z dn. 20.12.1988 r.,
- 2) Plebania z poł. XIX w. Nr rej.: 1100/A z 29.04.1970 r.,
- 3) Cmentarz katolicki, przykościelny, nieczynny z XIV w. [Nr rej.: A-801 z 20.07.1998 r., uzupełnienie decyzji A-215 i A-593]

Rogoźno

- 1) Kościół par. p.w. św. Wita z 1526 r. [Nr rej: A-76 z 12.12.1932 r.]
- 2) Plebania ul. Kościelna 10 [Nr rej.: A-544 z 29.12.1986 r.]
- 3) Cmentarz katolicki, ul. Kościelna [Nr rej.: 492-A z 14.12.1983 r.]
- 4) Kościół par. pw. św. Ducha oraz dzwonnica [Nr rej.: 74/A z 17.05.1965 r.]
- 5) Ratusz z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 308/A z 21.10.1968 r.]
- 6) Budynek Sądu Powiatowego z otoczeniem, ul. Kościuszki nr 41 [Nr rej.: 254/Wlkp/A 17.10.2005 r.]
- 7) Stary Sąd, pl. Marcinkowskiego nr 9 [Nr rej.: 309/A z 21.10.1968 r.]
- 8) Zespół budynków Seminarium Nauczycielskiego z ogrodzeniem i otoczeniem, ul. 11 Armii Wojska Polskiego nr 1 [Nr rej.: 253/Wlkp/A z 11.10.2005 r.]
- 9) Grodzisko archeologiczne [Nr rej.: 851 /A z 17.02.1970 r]
- 10) Zabudowa ul. Gościnniej z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 1588/A z 29.07.1974 r.]
- 11) Dom, ul. Kilińskiego 5 z 1 poł. XIX w. [Nr rej: 1593/A z dn. 29.07.1974 r.]
- 12) Zabudowa ul. Małopoznańskiej z 1 poł. XIX w.[Nr rej.: 1591 /A z 29.07.1974 r.]
- 13) Zabudowa Pl. Marcinkowskiego z 1 poi. XIX w. [Nr rej.: 1589/A z 29.07.1974 r.]
- 14) Dom, Pl. Powstańców Wielkopolskich nr 7 z 1880 r. [Nr rej.: A-543 z 29.12.1986 r.]
- 15) Zabudowa ul. Wielkopoznańskiej z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 1590/A z 29.07.1974 r.]
- 16) Dom, ul. Wielkopoznańska 14 z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 873/A z dn.: 07.10.1970 r.]
- 17) Dom ul. Wielkopoznańska 22 z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 1592/A z 29.07.1974 r.]
- 18) Dom, ul. Wielkopoznańska 25 [Nr rej.: A-723 z 17.01.1992 r.]
- 19) Dom ul. Wielkopoznańska 29 z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 874/A z 07.10.1970 r.]
- 20) Dom, ul. Wielkopoznańska 30 [Nr rej.: A-739 z 28.12.1992 r.]
- 21) Dom ul. Wielkopoznańska 35 z 1 poł. XIX w. [Nr rej.: 875/A z 07.10.1970 r.]
- 22) Dom, ul. Wielkopoznańska 66 [Nr rej.: A-542 z 29.12.1986 r.]

Ruda

- 1) Młyn wodny z otoczeniem [Nr rej.: 255/Wlkp/A z 14.10.2005 r]

Sierniki

- 1) Pałac z 1780-90 z parkiem [Nr rej. : A-97, z 17.09.1955 r.
- 2) Park pałacowy po 1780 r.[Nr rej.: 428-A z 12.03.1982 r., uzupełnienie decyzji Nr A- 97]
- 3) 2 oficyny pałacowe [Nr rej.: 162/A z 17.07.1968 r.]

Słomowo

- 1) Pałac z 1905 r. [Nr rej.: 1336/A z 12.01.1972 r.]
- 2) Park z XIX w. [Nr rej: 1695/A z 04.04.1975 r.]



- 3) Oficyna Nr 3 [Nr rej.: A-596 z 2 1.03.1989 r.]

Studzieniec

- 1) Park z XVIII w. [Nr rej.: 152/A z 16.07.1968 r., A-427 z dnia 12.03.1982 r. - uzupełnienie decyzji 152/A]
- 2) Dwór z 2 poł. XVIII w. [Nr rej.: A-96 z 09.12.1953 r.]

Wełna

- 1) Kościół p.w. Podwyższenia Krzyża Św. [Nr rej.: A-77, z 12.12.1932 r.]
- 2) Pałac z 3 ćw. XVIII [Nr rej.: 310/A z 21.10.1968 r.]
- 3) Oficyna z 3 ćw. XVIII [Nr rej.: 1510/A z 11.04.1974 r.]

Na obszarze miasta i gminy Rogoźno znajdują się ponadto liczne obszary i obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

Boguniewo

- 1) SZKOŁA, mur., 1910.
- 2) DOM NR 4, mur , k. XIX.
- 3) DOM NR 10, mur/glina, 2 poł. XIX.
- 4) DOM NR 15, mur., 2 poł. XIX.
- 5) BRAMA DWORU, kam., k. XIX.
- 6) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, XIX.
- 7) PARK WIEJSKI, XIX.

Budziszewko

- 8) ZESPÓŁ kościoła par. p.w. św. Jakuba:
 - a) kościół, mur./drewno, 1755,
 - b) brama, mur., przeł. XIX/XX,
 - c) dom parafialny, mur., 1 ćw. XX.
- 9) KAPLICZKA, kam., 1882.
- 10) ZESPÓŁ pałacowo-parkowy:
 - a) pałac, mur , pocz. XIX, 2 poł XIX,
 - b) park krajobrazowy, XIX,
 - c) budynek gospodarczy, mur., pocz. XX.
- 11) GORZELNIA, mur., pocz. XX.
- 12) KUŹNIA, mur , 1 ćw. XX.
- 13) DOM NR 14, mur., 1. 30-te XX.
- 14) DOM NR 51, mur., l. 20-te XX.
- 15) DOM NR 61, mur , k. XIX.
- 16) DOM NR 63, mur., k. XIX.
- 17) DOM NR 64, mur., k. XIX.
- 18) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.
- 19) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.
- 20) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.
- 21) CMENTARZ przykościelny, nieczynny, 2 poł. XVIII.
- 22) GRODZISKO wczesnośredniowieczne, stan. 2.



Cieśle

- 23) ZESPÓŁ folwarczny.
 - a) dom zarządcy, mur., XIX/XX,
 - b) spichlerz, mur., XIX/X,
 - c) stajnia, mur., pocz. XX.

Dziewcza Struga

- 24) SZKOŁA, mur., pocz. XX.
- 25) ZAGRODA NR 1:
 - a) dom, szach., 1 poł. XIX,
 - b) obora, drewno/glina, 1 poł. XIX,
 - c) spichlerzyk, glina, 1 poł. XIX.
- 26) DOM NR 4, mur., pocz. XX.
- 27) DOM NR 6, mur., pocz. XX.
- 28) DOM NR 8, mur., pocz. XX.
- 29) ZAGRODA NR 14:
 - a) dom, mur., k. XIX
 - b) stodoła, drewno, k. XIX.
- 30) ZAGRODA NR 15:
 - a) dom, drewno, 2 poł. XIX,
 - b) stodoła, drewno, 2 poł. XIX,
 - c) stajnia, glina, 2 poł. XIX.
- 31) DOM NR 16, mur., XIX/XX.

Garbatka

- 32) WOZOWNIA, drewno, 1910-20.
- 33) DOM NR 6, mur., 1913.
- 34) DOM NR 21, mur., 1910-20.
- 35) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.

Gościejewo

- 36) GORZELNIA, mur., 1 ćw. XX.
- 37) ZESPÓŁ szkoły:
 - a) szkoła, mur., 1 ćw. XX,
 - b) bud. gosp. I, mur., l.20-te XX,
 - c) bud. gosp. II, mur., l.20-te XX.
- 38) DOM NR 5, mur., 1908.
- 39) DOM NR 6, mur., 4 ćw. XIX.
- 40) DOM NR 10, mur., 4 ćw. XIX.
- 41) DOM NR 17, mur., 1906.
- 42) DOM NR 18, mur szach., 1937.
- 43) STODOŁA NR 19, glina, pocz. XX.
- 44) DOM NR 20, mur., XIX/XX.
- 45) DOM NR 25, mur., XIX/XX.
- 46) DOM NR 27, mur., 1887.
- 47) KUŹNIA NR 28, mur., 1 ćw. XX.
- 48) DOM NR 29, mur., pocz. XX.



- 49) DOM NR 30, mur., XIX/XX.
- 50) DOM NR 30a, mur., 1886.
- 51) DOM NR 33, mur., k. XIX.
- 52) DOM NR 34, mur., 1910.
- 53) BUD.GOSP. NR 37, mur /szach., pocz. XX.
- 54) DOM NR 38, mur , 3 ćw. XIX.
- 55) DOM NR 97, mur., 1920-30.
- 56) DOM NR 112, mur., pocz. XX.
- 57) DOM NR 113, mur., ok.1920.
- 58) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, XIX/XX.
- 58a) PARK DWORSKI, k. XVIII.

Grudna

- 59) KAPLICZKA przydrożna, mur., 1948.
- 60) ZAGRODA NR 9:
 - a) dom Nr 9, poniatówka, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937
- 61) ZAGRODA NR 11:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obórka, mur., 1937.
- 62) ZAGRODA NR 12:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 63) ZAGRODA NR 13:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obora, mur., 1937.
- 64) ZAGRODA NR 14:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obórka, mur , 1937.
- 65) ZAGRODA NR 15:
 - a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
 - b) obórka, mur., 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 66) DOM NR 16, poniatówka, drewno, podcień, 1937.
- 67) ZAGRODA NR 17:
 - a) dom, mur., XIX,
 - b) obora, mur., 1937.
- 68) ZAGRODA NR 19:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937.
- 69) ZAGRODA NR 20:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937.
- 70) ZAGRODA NR 21:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 71) ZAGRODA NR 22:



- a) dom, poniatówka, mur., 1937,
- b) obórka, mur., 1937,
- c) stodoła, drewno, 1937.
- 72) ZAGRODA NR 23:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937.
- 73) ZAGRODA NR 25:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 74) ZAGRODA NR 26:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 75) ZAGRODA NR 27:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) obórka, mur., 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 76) ZAGRODA NR 28:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) obórka, mur., 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 77) DOM NR 31, poniatówka, mur., 1937.
- 78) ZAGRODA NR 32:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 79) ZAGRODA NR 34:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 80) ZAGRODA NR 35:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obórka, mur., 1937.

Jaracz

- 81) MŁYN wodny, ob. muzeum, mur., k. XIX.
- 82) DOM młynarza, mur., 1 ćw. XX.
- 83) SZKOŁA, mur., I ćw. XX.
- 84) BUD. GOSP. przy szkole, mur., 1 ćw. XX.
- 85) DOM NR 24, mur., ok.1910.
- 86) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 1 poł. XIX.
- 87) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.
- 88) CMENTARZ młynarzy, nieczynny, XIX/XX.
- 89) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.

Kaziopole

- 90) KAPLICZKA, mur., pocz. XX.
- 91) BUD.GOSP. NR 2, mur., 1930-40.
- 92) DOM NR 5, mur., ok.1910.
- 93) DOM NR 9, mur., 1896.



- 94) BUD.GOSP. NR 9, mur., k. XIX.
- 95) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.

Laskowo

- 96) DOM NR 5, mur., 1912.
- 97) DOM NR 7, mur., k. XIX.
- 98) DOM NR 11a, mur , l. 20-te XX.
- 99) DOM NR 12, mur., 4 ćw. XIX.
- 100) DOM NR 14, mur., 1.20-te XX.
- 101) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, XIX/XX.

Marlewo

- 102) ZESPÓŁ dworsko-parkowy:
 - a) dwór, mur 1.20-te XX,
 - b) park, XIX,
 - c) obora, mur., 1935,
 - d) chlewnia, mur , 1935.
- 103) DOM NR 1, mur., XIX/XX.
- 104) DOM NR 2, mur., XIX/XX.

Nienawiszcz

- 105) DOM NR 1, mur., pocz. XX.
- 106) DOM NR 2, mur., pocz. XX.
- 107) DOM NR 4, mur., pocz. XX.
- 108) DOM NR 11, mur., k. XIX.
- 109) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, k. XIX.

Owieczki

- 110) DOM NR 18, mur., 1925.

Owczegłowy

- 111) D. SZKOŁA, mur., 1 ćw. XX.
- 112) DOM NR 1, mur./szach., 1943.
- 113) BUD.GOSP. NR 7, szach., poł. XIX.
- 114) DOM NR 23, mur., pocz. XX.
- 115) DOM NR 26, drewno, poł. XIX.
- 116) DOM NR 27, mur., 4 ćw. XIX.
- 117) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny XIX/XX.

Parkowo

- 118) ZESPÓŁ KOŚCIOŁA par. p.w. św. Małgorzaty:
 - a) kościół, mur., XVIII, XIX,
 - b) brama, mur , XIX/XX,
 - c) dzwonnica, drewno, 1 poł. XIX,
 - d) plebania, mur., pocz. XX,
 - e) stodoła, szach., k. XIX.
- 119) ORGANISTÓWKA, szach., pocz. XIX.



- 120) SZKOŁA, mur./szach., 1 ćw. XX.
- 121) STACJA KOLEJOWA, mur., 1 ćw. XX.
- 122) REMIZA strażacka, mur., 1 ćw. XX.
- 123) DOM NR 11, mur., k. XIX.
- 124) DOM NR 12, mur., k. XIX.
- 125) DOM NR 15, mur., XIX/XX
- 126) DOM NR 92, mur. i glina, 4 ćw. XIX.
- 127) ZAGRODA NR 96:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 128) ZAGRODA NR 116:
 - a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
 - b) kuźnia, mur., k. XIX,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 129) DOM NR 128, poniatówka, drewno, podcień, 1937.
- 130) ZAGRODA NR 132:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obórka, mur., 1937.
- 131) ZAGRODA NR 133:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 132) ZAGRODA NR 134:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
 - c) obórka, mur., 1937.
- 133) OBÓRKA NR 136, mur., 1937.
- 134) STODOŁA NR 136, drewno, 1937.
- 135) STODOŁA NR 137, drewno, 1937.
- 136) STODOŁA NR 138, drewno, 1937.
- 137) ZAGRODA NR 139:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 138) DOM NR 140, mur. , k. XIX.
- 139) ZAGRODA NR 141.:
 - a) dom, mur., 1850,
 - b) stodoła, drewno, 4 ćw. XIX,
 - c) stajnia, mur., 1868.
- 140) ZAGRODA Nr 149:
 - a) dom, poniatówka, drewno, 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937.
- 141) STODOŁA NR 151, drewno, 1937.
- 142) ZAGRODA NR 153:
 - a) dom, poniatówka, mur., 1937,
 - b) stodoła, drewno, 1937,
 - c) obórka, mur., 1937.
- 143) ZAGRODA NR 154:
 - a) dom, mur., 1937,
 - b) obórka, mur., 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 144) STODOŁA NR 159, drewno, 1937.



- 145) ZAGRODA NR 160:
a) dom, poniatówka, podcień, drewno, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937,
c) obórka, mur., 1937.
- 146) ZAGRODA NR 162:
a) dom, poniatówka, mur., 1937,
b) stodoła, drewno, 1937,
c) obórka, mur., 1937.
- 147) ZAGRODA NR 170:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937.
- 148) ZAGRODA NR 171:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) obórka, mur., 1937,
c) stodoła, drewno, 1937.
- 149) ZAGRODA NR 172:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937,
c) obórka, mur., 1937.
- 150) ZAGRODA NR 173:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) obórka, mur., 1937,
c) stodoła, drewno, 1937.
- 151) ZAGRODA NR 174:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937,
c) obórka, mur., 1937.
- 152) DOM NR 180, poniatówka, drewno, 1937.
- 153) DOM NR 181, poniatówka, drewno, 1937.
- 154) ZAGRODA NR 183:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937,
c) obórka, mur., 1937.
- 155) ZAGRODA NR 184:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937.
- 156) ZAGRODA NR 185:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937.
- 157) ZAGRODA NR 187:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) obórka, mur., 1937.
- 158) ZAGRODA NR 188:
a) dom, poniatówka, mur., 1937,
b) obórka, mur., 1937,
c) stodoła, drewno, 1937.
- 159) ZAGRODA NR 191:
a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
b) stodoła, drewno, 1937.
- 160) ZAGRODA NR 192:



- a) dom, poniatówka, drewno, podcień, 1937,
 - b) obórka, mur, 1937,
 - c) stodoła, drewno, 1937.
- 161) DOM NR 193, poniatówka, drewno, 1937.
- 162) DOM NR 199, mur., 1.30-te XX.
- 163) CMENTARZ katolicki, czynny, 2 poł. XIX.

Pruśce

- 164) ZESPÓŁ KOŚCIOŁA p.w. św. Stanisława Bpa:
- a) kościół, mur 1869-71,
 - b) kaplica grobowa, mur, XIX/XX,
 - c) plebania, mur., 1 poł. XIX.
- 165) SZKOŁA, mur., pocz. XX.
- 166) DOM NR 13, mur., k. XIX.
- 167) DOM NR 24, mur., k. XIX.
- 168) DOM NR 25, mur., 2 poł. XIX.
- 169) DOM NR 26, mur., k. XIX.
- 170) DOM NR 28, mur., k. XIX.
- 171) DOM NR 37, mur., 2 poł. XIX.
- 172) BUD. GOSP. NR 37, mur., k. XIX.
- 173) DOM NR 42, mur., 1901.
- 174) BUD. GOSP. Nr 42, mur., pocz. XX.
- 175) DOM NR 44, mur., pocz. XX.
- 176) DOM NR 49, mur., pocz. XX.
- 177) DOM NR 50, mur., poł. XIX.
- 178) CMENTARZ przykościelny, katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.
- 179) CMENTARZ katolicki, czynny, 1872-73.

Rogoźno

- 180) RATUSZ, ob. muzeum, Pl. Marcinkowskiego 1, mur., 1826-1839.
- 181) POCZTA, ul. Wielka Poznańska, mur., 1897.
- 182) D. SĄD OKRĘGOWY, ob. szkoła, ul. Kościuszki 41, mur., k. XIX.
- 183) SZKOŁA, Pl. Marcinkowskiego 2, mur., 2 ćw. XIX.
- 184) WIATRĄK między stadionem a ul. Boguniewska, drewno, XIX.
- 185) KOŚCIÓŁ par p.w. św. Ducha, mur, XIX.
- 186) DZWONNICA przy kościele św. Ducha, drewno, 1796.
- 187) KOŚCIÓŁ Par. p.w. św. Wita, mur., 1526, XVII, XIX, XX.
- 188) KAPLICA POGRZEBOWA przy kościele pw. św. Wita.
- 189) DOM przedpogrzebowy na cmentarzu żydowskim, ul. Leśna, mur., XIX/XX.
- 190) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, ul. W. Poznańska, 2 ćw. XIX.
- 191) DOM PRZEDPOGRZEBOWY EWANGELICKI (?), ob. budynek gospodarczy, ok. 1907 r., ul. Wielka Poznańska nr 99, mur., drew.
- 192) CMENTARZ przykościelny, katolicki, nieczynny, ul. Kościelna, 2 ćw. XIX.
- 193) CMENTARZ żydowski, nieczynny, ul. Leśna XVI/XVII.
- 194) CMENTARZ katolicki, czynny ul. Kościelna, pocz. XIX.
- 195) PARK MIEJSKI, ul. Wielka Poznańska.
- 196) ZAŁOŻENIE urbanistyczne miasta.
- 197) ZABUDOWA ul. Mała Poznańska, mur, 1 poł. XIX.
- 198) ZABUDOWA Wielkiej Poznańskiej, mur, 1 poł. XIX.



- 199) ZABUDOWA Pl. Marcinkowskiego, mur 2 ćw. XIX.
200) ZABUDOWA ul. Gościnniej, mur 1 poł. XIX.
201) ZABUDOWA ul. Kościelnej, mur , 1 poł. i ok. poł. XIX.
202) ZESPÓŁ DWORCA KOLEJOWEGO:

- a) dworzec,
- b) budynek magazynowy,
- c) nastawnia,
- d) wieża wodociągowa I,
- e) wieża wodociągowa II,
- f) wieża wodociągowa III,
- g) parowozownia,
- h) dom dróżnika.

- 203) ZESPÓŁ DOMÓW KOLEJARZY:

przy ul. Dworcowej:

- a) DOM NR 1,
- b) DOM NR 2,
- c) DOM NR 3,
- d) DOM NR 4,
- e) DOM NR 5,
- f) DOM NR 6,
- g) DOM NR 7,
- h) DOM NR 8,
- i) DOM NR 10,
- j) DOM NR 11,
- k) DOM NR 11A,

przy ul. Polnej:

- a) DOM NR 1, mur., ok. 1910,
- b) DOM NR 2, mur., ok. 1910,
- c) DOM NR 3, mur., ok. 1910,
- d) DOM NR 5, mur., ok. 1910,
- e) DOM NR 6, mur., ok. 1910,
- f) DOM NR 11, mur., ok. 1910,
- g) DOM NR 12, mur., ok. 1910,
- h) DOM NR 13, mur., ok. 1910,
- i) DOM NR 14, mur., ok. 1910,
- j) DOM NR 16, mur., ok. 1910,
- k) DOM NR 17, mur., ok. 1910,
- l) DOM NR 19, mur., ok. 1910,
- m) DOM NR 20, mur., ok. 1910,
- n) DOM NR 22, mur. drew. ok. 1910,
- o) DOM NR 24, mur., ok. 1910,
- p) DOM NR 25, mur., ok. 1910,
- q) DOM NR 27, mur., ok. 1910,
- r) DOM NR 28, mur., ok. 1910,
- s) DOM NR 29, mur., ok. 1910,
- t) DOM NR 30, mur., ok. 1910,
- u) DOM NR 34, mur. szach. ok. 1910.



ul. II Armii Wojska Polskiego

- 204) ZESPÓŁ ZABUDOWAŃ SEMINARIUM NAUCZYCIELSKIEGO, ob. zespół szkół – adres nr 1
205) WILLA NR 2.
206) DOM NR 3.
207) DOM NR 5.
208) DOM NR 31.
209) DOM NR 33.
210) DOM NR 34.
211) DOM NR 35.
212) DOM NR 37.
213) DOM NR 38.
214) DOM NR 40.
215) DOM NR 41.
216) DOM NR 43.
217) DOM NR 49.
218) DOM NR 56.
219) DOM NR 58.
220) DOM NR 63.
221) DOM NR 65.
222) DOM NR 67.

ul. Boguniewskiej

- 223) DOM NR 2.
224) DOM NR 4.
225) DOM NR 6.

ul. Czarnkowska

- 226) DOM NR 2.
227) DOM NR 3.
228) DOM NR 4.
229) DOM NR 5.
230) DOM NR 12, mur/szach., pocz. XX.
231) DOM NR 13.
232) DOM NR 14, mur., pocz. XX.
233) DOM NR 16, mur., 1 ćw. XX.
234) DOM NR 19, mur., 2 poł. XIX.
235) DOM NR 20.
236) DOM NR 22, mur., 4 ćw. XIX.
237) DOM NR 23.
238) DOM NR 25.
239) DOM NR 26, mur., k. XIX.
240) DOM NR 27, mur., 4 ćw. XIX.
241) DOM NR 28, mur., 4 ćw. XIX.
242) DOM NR 29, mur., 4 ćw. XIX.
243) DOM NR 30.
244) DOM NR 31.
245) SALA WIDOWISKOWA DOM NR 31A.
246) DOM NR 32.



247) DOM NR 33.

248) DOM NR 34.

ul. Długa

249) DOM NR 6.

250) DOM NR 9.

251) DOM NR 23.

252) DOM NR 31.

ul. Działkowa

253) DOM NR 1.

254) DOM NR 3.

255) DOM NR 5.

256) DOM NR 7.

257) DOM NR 9.

258) DOM NR 11.

ul. Fabryczna (d. ul. Parkowa)

259) DOM NR 1 – dom budowniczego Jana Cieśnika.

260) WILLA FABRYKANTA NR 3.

261) AMBULATORIUM NR 5.

ul. Gościmna

262) DOM NR 1.

263) DOM NR 2.

264) DOM NR 3.

265) DOM NR 4.

266) DOM NR 5.

267) DOM NR 6.

268) DOM NR 7.

269) DOM NR 8.

270) DOM NR 10.

271) DOM NR 11.

272) DOM NR 13.

273) DOM NR 13.

ul. Kardynała Wyszyńskiego d. Armii Czerwonej

274) DOM NR 1, mur., szach., 4 ćw. XIX w.

275) DOM NR 2, mur., ok. 1912.

276) DOM NR 3, mur., 4 ćw. XIX.

277) DOM HANDLOWY HUGO BALLERTA – DOM NR 4, mur , po 1908 r.

278) DOM NR 9, mur., 4 ćw. XIX w. (witryna sklepowa).

279) DOM NR 10, mur., k. XIX w.

280) DOM NR 11, mur., p. XX w.

281) DOM NR 13, mur., k. XIX w.

282) DOM NR 14, mur. 2 poł. XIX w. ?



- 283) DOM NR 15, mur., p. XX w.
- 284) DOM Nr 16, mur., ok.1908.
- 285) DOM NR 17, mur., 4 ćw. XIX w.
- 286) DOM NR 18, mur., k. XIX w.
- 287) DOM NR 19, mur., ok. 1914 r.
- 288) DOM NR 20, mur., ok. 1880.
- 289) DOM NR 21, mur., 2 poł. XIX w.
- 290) DOM NR 22, mur.,ok,1880.
- 291) ZESPÓŁ DOMU NR 23,
 - a) dom, mur., 2 poł. XIX w.;
 - b) budynek gospodarczy, mur. 4 ćw. XIX w.
- 292) DOM NR 25, mur., ok. poł. XIX w.
- 293) DOM NR 27, mur., pocz. XX.
- 294) DOM NR 29, mur., 4 ćw. XIX.
- 295) DOM NR 30, mur., 4 ćw. XIX w.
- 296) DOM NR 31, mur., ok.1900.
- 297) DOM NR 32, mur., 2 poi. XIX w.
- 298) DOM NR 33 z pawilonem handlowym (wytwórnia powozów Lemkego ?), mur., ok.1900.
- 299) DOM NR 34, mur., ok.1880.
- 300) DOM NR 36, mur., ok.1900.
- 301) DOM NR 38, mur., k. XIX w.
- 302) DOM NR 40, mur., 2 poł. XIX w.
- 303) DOM NR 42, mur. k. XIX w.

ul. Kilińskiego

- 304) DOM NR 1.
- 305) DOM NR 3.
- 306) DOM NR 4.
- 307) DOM Nr 5, mur., 1 poł. XIX.

ul. Konieczyskich

- 308) DOM NR 4.
- 309) DOM NR 8.
- 310) DOM NR 12.
- 311) DOM NR 20.
- 312) DOM NR 22.
- 313) DOM NR 26.

ul. Kościelna

- 314) DOM NR 1.
- 315) DOM NR 2, mur., ok.1900.
- 316) DOM NR 3.
- 317) DOM NR 4.
- 318) DOM NR 5.
- 319) DOM Nr 6, mur., poł. XIX.
- 320) DOM NR 7.
- 321) DOM NR 8.
- 322) DOM NR 9.



- 323) PLEBANIA parafii pw. św. Wita - DOM Nr 10, mur., 1 ćw. XX.
- 324) DOM NR 11,
- 325) WIKARÓWKA – DOM NR 13, mur., ok.1880.
- 326) DOM NR 15.
- 327) DOM NR 19, mur., poł. XIX.
- 328) DOM NR 21.
- 329) DOM NR 23, mur., 1 ćw. XX.

ul. Kościuszki

- 330) DOM NR 1, mur., 1909.
- 331) DOM NR 3, mur., 1 ćw. XX.
- 332) DOM NR 7, mur., mur., ok. 1880.
- 333) DOM NR 9, mur., 1 ćw. XX.
- 334) DOM NR 11, mur., 4 ćw. XIX.
- 335) DOM NR 13, mur., ok. 1900.
- 336) DOM NR 14, mur., 4 ćw. XIX.
- 337) DOM NR 19, mur., 1897.
- 338) DOM NR 20, mur., 2 poł. XIX.
- 339) DOM NR 21, mur., 2 poł. XIX.
- 340) DOM NR 24, mur., pocz. XX.
- 341) DOM NR 25, mur., 2 poł. XIX.
- 342) DOM NR 26, mur., ok.1900.
- 343) DOM NR 27, mur., pocz. XX.
- 344) SZKOŁA KATOLICKA, ob. gimnazjum nr 1 - DOM NR 28, mur., k. XIX.
- 345) MLECZARNIA – budynek NR 29.
- 346) KOTLARNIA DUTKIEWICZÓW, ob. DOM W OGRODZIE NR 31.
- 347) DOM NR 32, mur., 3 ćw. XIX.
- 348) DOM NR 34, mur., ok. 1900.
- 349) DOM NR 35, mur., pocz. XX.
- 350) DOM NR 39, mur., 1 ćw. XX.
- 351) DOM NR 41.
- 352) DOM NR 43.
- 353) DOM NR 44, mur., ok.1900.
- 354) DOM NR 45, mur., ok.1907.
- 355) INSPEKTORAT SZKOLNY i DOM URZĘDNIKÓW „MŁYNOTWÓRNI” – DOM NR 46, mur.,
pocz. XX.
- 356) DOM NR 47, mur., pocz. XX.
- 357) DOM NR 49, mur., 1 ćw. XX.

ul. Kotlarska

- 358) KAMIENICA NAROŻNA przy ul. Kotlarskiej 1.
- 359) DOM NR 2.
- 360) DOM NR 3.
- 361) DOM NR 4.
- 362) DOM NR 5.
- 363) DOM NR 6.
- 364) DOM NR 7.
- 365) DOM NR 9.
- 366) DOM NR 11.



- 367) DOM NR 13.
- 368) DOM NR 14.
- 369) DOM NR 15.
- 370) DOM NR 16.
- 371) SZKOŁA EWANGELICKA, ob. dom nr 17.
- 372) DOM NR 19.
- 373) DOM NR 24.

ul. Krzyżaniaka

- 374) WILLA NR 3.

ul. Lipowa

- 375) DOM NR 12, mur., p. XX w.
- 376) ZESPÓŁ ZAGRODY NR 51:
 - a) dom, mur., 2 poł XIX w.
 - b) budynek gospodarczy, mur., 4 ćw. XIX w.

ul. Mała Poznańska

- 377) HOTEL DRÓSEGO, potem szkoła niemiecka, ob. szkoła podstawowa, DOM NR 1, mur., 2 poł. XIX.
- 378) SALA GIMNASTYCZNA w zespole szkoły, mur., 1930/1931, proj. Jan Cieśnik.
- 379) DOM NR 3, mur., poł. XIX.
- 380) DOM NR 4, mur., XIX/XX w.
- 381) DOM NR 7, mur., 1823.
- 382) DOM NR 9, mur., 1 poł. XIX.
- 383) DOM NR 13, mur., 1 poł. XIX.
- 384) DOM NR 15, mur., 2 poł. XIX.
- 385) DOM NR 17, mur., 1 poł. XIX.
- 386) DOM NR 19, mur., 1 ćw. XX.
- 387) DOM NR 21, mur., 1 poł. XIX.
- 388) DOM NR 25, mur., poł. XIX.
- 389) DOM NR 27, mur., 1 poł. XIX.
- 390) DOM NR 29, mur., poł. XIX.
- 391) D. KOŚCIÓŁ LUTERAŃSKI – DOM Nr 31, mur., 1 ćw. XIX.

ul. Mała Szkolna

- 392) DOM NR 1.
- 393) DOM NR 2.
- 394) DOM NR 3.
- 395) DOM NR 4.
- 396) DOM NR 5.
- 397) DOM NR 6.
- 398) DOM NR 7.
- 399) DOM NR 8.
- 400) DOM GMINY ŻYDOWSKIEJ – DOM NR 9.



Pl. Marcinkowskiego

- 401) SZKOŁA EWANGELICKA, ob. DOM NR 2.
- 402) DOM NR 3.
- 403) DOM NR 4, mur., 1 poł. XIX.
- 404) DOM NR 5.
- 405) DOM NR 6.
- 406) DOM NR 7.
- 407) DOM NR 8, mur., 1 ćw. XIX.
- 408) BUD. SĄDU, ob. DOM NR 9, mur., 2 ćw. XIX.
- 409) DOM NR 10.

ul. Nowa

- 410) DOM Nr 8, mur., pocz. XX.
- 411) DOM Nr 10, mur., pocz. XX.
- 412) DOM NR 11.
- 413) DOM Nr 14, mur., 2 poł. XIX.
- 414) DOM Nr 18, mur., 1910.
- 415) DOM NR 19.
- 416) DOM NR 20.
- 417) DOM NR 25.

ul. Ogrodowa

- 418) DOM NR 1.
- 419) DOM NR 3.
- 420) DOM NR 5.

ul. Piekarska

- 421) DOM NR 1, mur., 4 ćw. XIX w.
- 422) EWANGELICKI DOM UBOGICH – DOM NR 7, mur. 1909 Pl. J. Piłsudskiego.
- 423) DOM NR 38, mur., 4 ćw. XIX w. (pierwotnie należał do restauracji Tonna).
- 424) DOM NR 39, mur., 4 ćw. XIX w, rozbud. l. 20. XX w. (w l. 20 i 30 XX w. należał do Jerzego Perek-Błęszyńskiego – wiceministra ds. wyznań i oświecenia publicznego).
- 425) RESTAURACJA TONNA, ob. DOM NR 40, mur., 4 ćw. XIX w.
- 426) DOM PRACOWNIKÓW KOLEI NR 41, mur., k. XIX w.
- 427) DOM NR 43, mur., pocz. XX w.

Pl. Powstańców Wielkopolskich

- 428) DOM NR 1, mur., 2 poł. XIX w.
- 429) DOM NR 2, mur., 1 ćw. XX.
- 430) DOM NR 3, mur., ok.1870.
- 431) DOM NR 5, mur., koń. XIX w.?
- 432) DOM NR 7, mur., ok.1880.
- 433) DOM NR 8, szach., XVIII, XIX. – rozebrany?
- 434) DOM NR 9, mur., pocz. XX w.
- 435) DOM NR 10, mur., pocz. XX w.
- 436) HOTEL W. CIECHOWSKIEGO, ob. DOM NR 11, mur., 2 poł. XIX w.



- 437) DOM NR 12, mur., 2 ćw. XIX.
- 438) DOM NR 13, mur., 2 ćw. XIX.
- 439) DOM NR 14, mur., 1928.
- 440) DOM NR 15, mur., szach., XVI w.?
- 441) DOM NR 16, mur., 1909.
- 442) DOM NR 17, mur., 2 poł. XIX w.

ul. Rolna

- 443) DOM NR 2, mur., pocz. XX w.
- 444) DOM NR 4, mur., 2 ćw. XX w.
- 445) DOM NR 14, mur., pocz. XX w.
- 446) DOM NR 20, mur., 1. 30.XX w.
- 447) DOM NR 28, mur., pocz. XX w.

ul. Rynkowa

- 448) DOM NR 2, mur., 1 ćw. XX.
- 449) DOM NR 3, mur., XIX w. przebud. 1 ćw. XX.
- 450) DOM NR 4, mur., l. 70 XIX w.
- 451) DOM NR 5, mur., 2 poł. XIX w.
- 452) DOM NR 6, mur., ok.1908.
- 453) DOM NR 10, mur., ok.1870.
- 454) DOM NR 11, mur., 1911.
- 455) DOM NR 12, mur., 1 poł. XIX w.
- 456) DOM NR 14 mur., 2 poł. XIX w.
- 457) DOM NR 17 mur., poł. XIX w.
- 458) DOM NR 19, mur., 1900.
- 459) DOM NR 21, mur., ok.1900.
- 460) DOM NR 23 pocz. XX w. z pawilonem z ok. 1907 r, mur.
- 461) DOM NR 23 narożnik ul. Rynkowej i Kościelnej, mur., ok.1880.

ul. Rzeźnicka

- 462) DOM NR 1, mur., k. XIX w.
- 463) DOM NR 2, mur., k. XIX w.
- 464) DOM NR 3, mur., szach., k. XIX w.
- 465) OFICYNA NR 4, mur., ok. 1900
- 466) DOM NR 5, mur., szach., 2 poł. XIX w.
- 467) DOM NR 11, mur., 2 poł. XIX w.

ul. Seminarialna

- 468) DOM NR 3, mur., l. 20-30. XX w.
- 469) DOM NR 4, mur., l. 30-40. XX w.
- 470) DOM NR 5 mur., l. 20-30. XX w.
- 471) DOM NR 6 mur., l. 20-30. XX w.
- 472) DOM NR 7 mur., po 1911 r.



ul. Smolary

- 473) DOM NR 1, mur., 4 ćw. XIX w.
474) DOM NR 2, mur., l. 70 XIX w.
475) ZESPÓŁ DOMY NR 5:
a) dom nr 5, mur., p. XX w. (być może mieszkanie kierownika gazowni),
b) budynek gospodarczy, mur., pocz. XX w.

ul. Topolowa

- 476) ZESPÓŁ DOMU NR 12:
a) dom, mur., pocz. XX w.
b) budynek gospodarczy, mur., pocz. XX w.

ul. Wągrowiecka

- 477) ZESPÓŁ DOMU NR 2:
a) dom, mur., ok. 1940 r.
b) budynek gospodarczy I, mur., l. 20-30 XX w.
c) budynek gospodarczy II, mur., l. 20-30 XX w.
d) budynek gospodarczy III, mur., l. 20-30 XX w.

ul. Wielka Poznańska

- 478) APTEKA „POD ORŁEM” – DOM NR 1, mur., 1789, 2 ćw. XIX w.
479) POCZTA – DOM NR 2, mur., 1897
480) DRUKRANJA, ob. DOM NR 3, mur., 2 poł. XIX w.
481) DOM NR 5, mur., 1 ćw. XIX.
482) DOM NR 6, mur., 4 ćw. XIX w.
483) DOM NR 7, mur., 2 poł. XIX w.
484) DOM NR 8, mur., 1 ćw. XX.
485) DOM NR 9, mur ok. 1900.
486) DOM NR 10, mur., 1 poł. XIX w.
487) DOM NR 11, mur., 1910.
488) DOM NR 12, mur., 1 poi. XIX w.
489) DOM NR 13, mur., poł. XIX w.
490) DOM NR 14 mur., 2 ćw. XIX.
491) DOM NR 15, mur., 1911.
492) ZESPÓŁ FABRYKI WOLTMANA I TONNA:
a) DOM HANDLOWY przy fabryce Woltmana i Tonna, ob. DOM NR 16, mur., ok. 1912
b) BUDYNEK PRODUKCYJNY I w zespole fabryki Woltmana i Tonna, mur., koń. XIX w.
c) BUDYNEK PRODUKCYJNY II w zespole fabryki Woltmana i Tonna, mur., koń. XIX w.
d) BUDYNEK PRODUKCYJNY III w zespole fabryki Woltmana i Tonna, mur., koń. XIX w.
493) DOM NR 17, mur., 4 ćw. XIX w.
494) HOTEL KAUBES później HOTEL POLSKI – DOM NR 18, mur./szach., 4 ćw. XIX w.
495) DOM NR 20, mur., 2 ćw. XIX w. i ok.1900.
496) DOM HANDLOWY LINK&BECKER, ob. DOM NR 21, mur. ,ok,1901.
497) DOM NR 22, mur., 2 ćw. XIX, ok. 1908 r. (d. stolarnia Maksa Appelta).
498) DOM NR 23, mur., 2 poł. XIX w.
499) RESTAURACJA P. APOLINARSKIEGO, ob. WBK – budynek nr 24, mur., ok. 1928 r.
500) DOM NR 25, mur., ok. 1900



- 501) DOM NR 26, mur., 1 poł. XIX.
502) DOM HANDLOWY, ob. DOM NR 27, mur., ok. 1908.
503) DOM NR 28, mur., szach., 1 poł. XIX w.
504) DOM NR 29 mur., 1819.
505) BANK LUDOWY – DOM NR 30, mur.,ok,1900.
506) CUKIERNIA ADAMSKIEGO, ob. DOM NR 31, mur., 1 poł. XIX.
507) DOM NR 32-34, mur., szach., poł. XIX w.
508) MIEJSKA KASA POŻYCZKOWA, p. DOM HANDLOWY „POD GWIAZDAMI”
M. PATRIKIJEWA, ob. BS – budynek Nr 33, mur. 1906.
509) DOM NR 35, mur., 1837.
510) PASTORÓWKA I SZKOŁA BIBLIJNA, ob. szkoła podstawowa - dom nr 36, mur., 1. 10 XX.
511) DOM NR 37, mur., 2 ćw. XIX w. (komin butelkowy).
512) DOM NR 38, mur. 1 ćw. XIX.
513) DOM NR 39, mur., 2 poł. XIX w..
514) DOM NR 40, mur., 1 ćw. XX.
515) DOM NR41, mur., 4 ćw. XIX w.
516) DOM NR 42, mur., 1 ćw. XIX.
517) DOM NR 43, mur., 1 ćw. XIX.
518) DOM NR 44, mur., 2 ćw. XIX w.
519) DOM NR 45, mur., 30. XX w.
520) DOM NR 46, mur., poł. XIX w.
521) DOM NR 47, mur., 1 ćw. XIX.
522) DOM NR 48, mur., 3 ćw. XIX w.
523) DOM NR 49, mur., 1. 70. XIX w.
524) DOM NR 50, mur., ok. 1908.
525) DOM NR 51, mur., ok. 1908 r.
526) PRYWATNA SZKOŁA DLA DZIEWCZĄT i CHŁOPCÓW, p. WYŻSZA SZKOŁA DLA
DZIEWCZĄT Marty Langenmayer, ob. dom nr 52.
527) DOM NR 53, mur., 2 poł. XIX w.
528) DOM NR 54, mur., 1 poł.. XIX w.
529) DOM NR 55 mur., 3 ćw. XIX w.
530) DOM NR 56, mur., 1 ćw. XIX.
531) DOM NR 57, mur., poł. XIX w.
532) BUDYNEK GŁÓWNEGO URZĘDU PODATKOWO-CELNEGO, ob. DOM NR 58, mur., 1. 70.
XIX w.
533) BUDYNEK GARNIZONU – DOM Nr 59, mur., ok. 1865 r..
534) DOM NR 60, mur., 4 ćw. XIX w.
535) ZESPÓŁ GIMNAZJUM KRÓLEWSKIEGO, ob. I LO im. Przemysła II:
a) budynek szkoły nr 61, mur., 1869, rozbud. k. XIX w.
b) manież, ob. sala gimnastyczna, mur., 3 ćw. XIX w.
536) ZESPÓŁ KOŚCIOŁA LUTERAŃSKIEGO, później warsztaty, ob. DOM NR 63, mur., 1847,
przeb. po 1945:
a) kościół laterański, mur., 1847, przeb. po 1945;
b) budynek gospodarczy, mur., 2 poł. XIX w.
c) ogrodzenie, mur., poł. XIX w.
537) DOM NR 64, mur., 1 ćw. XIX.
538) INTERNAT DLA DZIEWCZĄT – DOM NR 66, mur. 1864.
539) DOM NR 67, mur., szach., 2 poł. XIX w.
540) DOM NR 68, mur., szach., 2 poł. XIX w.
541) DOM NR 69, mur. k. XIX w.
542) DOM NR 70, mur., szach., 2 poł. XIX w.



- 543) DOM NR 71, mur., 2 poł. XIX.
- 544) DOM NR 72, mur., k. XIX w.
- 545) DOM NR 73, mur., 2 poł. XIX w.
- 546) DOM NR 74, mur., ok. 1908 r.
- 547) DOM NR 75, mur., 4 ćw. XIX w.
- 548) DOM NR 77, mur., poł. XIX w.
- 549) DOM NR 78, mur., ok. 1 ćw. XIX.
- 550) DOM NR 80, mur., k. XIX w.
- 551) DOM NR 81, mur., 3 ćw. XIX w.
- 552) DOM NR 82, mur., k. XIX w, rozbud. L. 70.XX w.
- 553) DOM NR 83, mur., 4 ćw. XIX.
- 554) DOM NR 85, mur., pocz. XX w.
- 555) DOM, p. SZKOŁA PRZYGOTOWAWCZA, ob. dom nr 86, mur., 4 ćw. XIX w.
- 556) DOM NR 87, mur. pocz. XX w.
- 557) DOM NR 87A – budynek gospodarczy, mur., k. XIX w.
- 558) SZPITAL MIEJSKI, ob. DPS – DOM NR 89, mur., pocz. XX w.
- 559) DOM NR 90, mur., szach., 3 ćw. XIX w.
- 560) DOM NR 91, mur., szach., poł. XX w.
- 561) DOM NR 92, mur., 2 poł. XIX w.
- 562) DOM NR 93, mur., pocz. XX w.
- 563) DOM NR 99, mur., ok. 1907.
- 564) DOM NR 100, mur., szach., k. XIX w.
- 565) DOM NR 102, mur., 1 poł. XIX w. (komin butelkowy)
- 566) DOM NR 110 mur., szach., 2 poł. XIX w.
- 567) DOM NR 114, mur., 3 ćw. XIX w.
- 568) DOM NR 116, mur., szach., 2 poł. XIX w.
- 569) DOM NR 118 mur., szach., XIX w.
- 570) DOM NR 122 mur., szach., ok. 1907 r.
- 571) DOM NR 124 mur., szach., ok. 1907 r.
- 572) DOM NR 126, mur., pocz. XX w.
- 573) DOM NR 128, mur., szach., 2 ćw. XX w.

ul. Wielka Szkolna

- 574) SZKOŁA ŻYDOWSKA (?) – DOM NR 1, mur., 1 poł. XIX w.
- 575) DOM NR 2, mur., pocz. XX w.
- 576) DOM NR 3, mur., pocz. XX w.
- 577) ŻYDOWSKI DOM MODLITWY (?) DOM NR 5, mur., pocz. XX.
- 578) DOM NR 6, mur., 2 poł. XIX w.
- 579) DOM NR 12, mur., 2 poł. XIX w.
- 580) DOM NR 15, mur., k. XIX w.
- 581) DOM NR 16, mur., 2 poł. XIX w.
- 582) DOM NR 18, mur., 2 poł. XIX w.

ul. Wójtostwo

- 583) DOM NR 1, mur., XIX w.
- 584) DOM NR 9, mur., k. XIX w.
- 585) DOM NR 11, mur., p. XX w.
- 586) DOM NR 13, mur., XIX w.



ul. Za Jeziorem

587) ZESPÓŁ FOLWARKU PROBOSZCZOWSKIEGO:

- a) dom dzierżawcy - dom nr 34, mur., 2 poi. XIX w.
- b) ogrodzenie w zespole rządcówki, mur., k. XIX w.
- c) dwojak – dom nr 36, XIX w.
- d) pozostałości folwarku – nr 38:
 - dawny budynek gospodarczy, mur., k. XIX w.
 - stodoła, mur., k. XIX w.

588) DOM NR 31, mur., 2 poł. XIX w.

589) DOM NR 39, mur. 2 poł. XIX w.

590) DOM NR 45, mur. 2 poł. XIX w.

591) REMIZA STRAŻY POŻARNEJ, ob. garaże – ul. Ogrodowa /Rzeźnicka.

Ruda

592) ZESPÓŁ FOLWARCZNY.

- a) d. dwór, ob. dom Nr 12, mur., XIX/XX,
- b) czworak Nr 10 t mur., XIX/XX,
- c) bud. gosp. Nr 12, mur., XIX/XX.

593) DOM NR 15, mur /szach., XIX/XX.

594) DOM NR 16, mur., pocz. XX.

595) MŁYN gospodarczy, mur., pocz. XX.

596) OGRODZENIE z bramą Nr 17, ok.1910.

597) BUD.GOSP. I, NR 17, mur., 1911.

598) BUD.GOSP. II, NR 17, mur., 1910.

Sierniki

599) ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY.

- a) pałac, mur., 1766-1788,
- b) oficyna dworska, mur., ok.1786-1788
- c) oficyna dworska, mur., 1 poł. XIX
- d) oficyna dworska, mur., 1 poł. XIX
- e) park krajobrazowy 4 ćw. XIX.

Słomowo

600) KOŚCIÓŁ PAR. p.w. NM Panny, mur., k. XIX, pocz. XX, 1904-1906.

601) ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY.

- a) pałac, mur., k. XIX i pocz. 1900
- b) oficyna pałacowa, mur /szach.,
- c) park krajobrazowy 2 poł. XIX,
- d) oficyna, mur., k. XIX, pocz. XX,
- e) brama pałacowa I, mur., XIX/XX,
- f) brama pałacowa II, mur., XIX/XX,
- g) budynek mieszk./gosp., mur., XIX/XX,
- h) bud. gosp., mur., XIX/XX,
- i) stodoła, mur., 1892.

602) DOM, ob. PKP, mur., XIX/XX.

603) DOM NR 7, mur., 2 poł. XIX.

604) DOM NR 8, mur., 2 poł. XIX.



- 605) DOM NR 9, mur., 2 poł. XIX.
- 606) DOM NR 10, mur., 2 poł. XIX.
- 607) DOM NR 11, mur., 2 poł. XIX.
- 608) DOM Nr 21, mur., pocz. XX.
- 609) DOM Nr 22, mur., k. XIX.
- 610) DOM Nr 25, mur., k. XIX.
- 611) CMENTARZ ewangelicko-katolicki, czynny, 2 poł. XIX.

Studzieniec

- 612) ZESPÓŁ DWORSKO~PARKOWY.
 - a) dwór, szach., 1 poł. XVIII,
 - b) park dworski, k. XVIII,
 - c) brama, mur., pocz. XX.
- 613) KAPLICZKA, mur./kam., 1 ćw. XX.
- 614) DOM Nr 2, mur., 1910.
- 615) DOM Nr 6, mur., k. XIX.
- 616) BUD. GOSP., mur./kam., 2 poł. XIX.
- 617) DOM Nr 9, mur., 1 ćw. XX.
- 618) DOM Nr 16, mur., k. XIX.
- 619) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.

Tarnowo

- 620) SZKOŁA PODST., mur., 1 ćw. XX.
- 621) RZĄDCÓWKA NR 5, mur /szach., XIX.
- 622) DOM NR 6, ob. Przedszkole, mur., XIX/XX.
- 623) DOM NR 7, mur., pocz. XX.
- 624) DOM NR 6, mur /szach., pocz. XX.
- 625) DOM NR 12, mur., pocz. XX.
- 626) DOM NR 14, mur., pocz. XX.
- 627) DOM NR 27, mur., 1 ćw. XX.
- 628) DOM NR 35, mur., poł. XIX.
- 629) DOM NR 41, mur., XIX/XX.
- 630) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 poł. XIX.

Wełna

- 631) KOŚCIÓŁ FIL. p.w. Podwyższenia Krzyża Św. , drewno 1727
- 632) ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY:
 - a) pałac, mur , 3 ćw. XVIII, XIX,
 - b) oficyna pałacowa, mur., 3 ćw. XVIII, XI
 - c) park pałacowy, XIX.
- 633) GORZELNIA, mur., 1 ćw. XX.
- 634) DOM Nr 6, mur., l. 20-te XX.
- 635) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, XIX/XX .

Władyszyn

- 636) CMENTARZ ewangelicko-augsburski, nieczynny, 2 ćw. XIX.



Wojciechowo

637) CMENTARZ katolicki, nieczynny, 2 poł. XIX.

4.4. Stanowiska archeologiczne

Na terenie gminy Rogoźno znajdują się dwa stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków, oznaczone na planszy studium „Uwarunkowania”. Stanowiska te objęte jest ścisłą ochroną konserwatorską. Na ich terenie obowiązuje zakaz prowadzenia wszelkich robót budowlanych czy przemysłowych.

Tab. 4.4.1. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków

Lp	Miejscowość	Typ stanowiska	Nr stanowiska	Nr rejestru
1.	Rogoźno	grodzisko wczesnośredniowieczne	2	851/A z dnia 17.02.1970 r.
2.	Budziszewko	grodzisko wczesnośredniowieczne	1	852/A z dnia 17.02.1970 r.

Źródło: Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu.

Obszar gminy Rogoźno został rozpoznany archeologicznie. W wyniku przeprowadzonej kweredy archiwalnej oraz badań powierzchniowych zarejestrowano kilkadziesiąt stanowisk archeologicznych. Najstarsze ślady osadnictwa pochodzą z epoki kamienia – z mezolitu i neolitu, rozwój następuje w epoce brązu i wczesnej epoce żelaza, w czasach kultury przeworskiej i kultury łużyckiej. Intensywne osadnictwo ma miejsce też we wczesnym średniowieczu.

Tab. 4.4.2. Stanowiska archeologiczne o szczególnej wartości poznawczej

Lp	Miejscowość	Obszar AZP	Nr stanowiska	Chronologia
1.	Tarnowo	AZP 44-28/8	16	osadnictwo k. łużyckiej
2.	Tarnowo	AZP 44-28/4	12	osadnictwo k. przeworskiej, k. prapolskiej
3.	Owieczki	AZP 44-27/89	6	cmentarzysko k. łużyckiej
4.	Gościejewo	AZP 44-27/105	16	osadnictwo k. łużyckiej
5.	Owieczki	AZP 44-27/98	15	osadnictwo schyłkowy neolit/web
6.	Kaziopole	AZP 45-27/39	3	osada KPL
7.	Gościejewo	AZP 45-28/1	2	cmentarzysko k. pomorskiej
8.	Rogoźno	AZP 45-28/43	10	osadnictwo ze schyłkowego neolitu/web oraz k. łużyckiej
9.	Rogoźno	AZP 45-28/49	16	osadnictwo KAK
10.	Rogoźno	AZP 45-28/38	5	osada k. prapolskiej, osada późne średniowiecze, osadnictwo ze schyłkowego neolitu oraz k. łużyckiej
11.	Rogoźno	AZP 45-28/37	4	cmentarzysko k. przeworskiej i prapolskiej, osada k. prapolskiej
12.	Cieśle	AZP 45-28/97	9	osadnictwo ze schyłkowego neolitu
13.	Rogoźno	AZP 45-28/86	16	osadnictwo KAK
14.	Jakubowo	AZP 44-29/76	6	osada KPL, osada k. przeworskiej, osadnictwo k. łużyckiej, k. prapolskiej
15.	Pruście	AZP 45-29/23	12	osada k. łużyckiej, osadnictwo ze schyłkowego neolitu oraz k. przeworskiej
16.	Pruście	AZP 45-29/48	48	osada k. pomorskiej
17.	Wojciechowo	AZP 46-29/1	4	osada k. łużyckiej



18.	Międzylesie	AZP 45-28/79	1	osada KPL
19.	Rogoźno	AZP 45-28/39	6	osadnictwo k. przeworskiej
20.	Rogoźno	AZP 46-28/78	33	osadnictwo z okresu wczesnego i późnego średniowiecza oraz nowożytności
21.	Studzieniec	AZP 46-28/78	5	osadnictwo mezolityczne
22.	Parkowo	AZP 46-28/29	59	cmentarzysko k. łużyckiej, obozowisko KPL
23.	Dziewcza Struga	AZP 45-27/55	1	osada neolityczna KPL i KAK, osadnictwo k. łużyckiej
24.	Szczytno	AZP 46-27/44	1	osadnictwo k. łużyckiej, przeworskiej, prapolskiej),
25.	Parkowo	AZP 46-27/16	3	cmentarzysko k. pomorskiej
26.	Wełna	AZP 46-27/1	1	osada k. przeworskiej
27.	Wełna	AZP 46-27/2	2	osada staropolska
28.	Jaracz	AZP 46-27/13	1	osadnictwo KPL, k. łużyckiej i przeworskiej
29.	Owieczki	AZP 44-27/90	7	cmentarzysko k. łużyckiej, osadnictwo z epoki kamienia
30.	Owieczki	AZP 44-27/103	20	osada KPL
31.	Owieczki	AZP 44-27/104	21	osada KPL, osadnictwo neolityczne KAK oraz schyłkowo neolityczne/web
32.	Gościejewo	AZP 44-27/107	18	osada k. łużyckiej, osadnictwo schyłkowo neolityczne/web, k. przeworskiej, nowożytnie
33.	Tarnowo	AZP 44-28/6	14	osadnictwo k. łużyckiej, k. przeworskiej
34.	Tarnowo	AZP 44-28/17	25	osada schyłkowy neolit
35.	Tarnowo	AZP 44-28/18	26	osada KPL
36.	Tarnowo	AZP 44-28/20	28	osada k. przeworskiej, osada k. prapolskiej
37.	Tarnowo	AZP 44-28/23	31	osadnictwo z epoki kamienia, k. łużyckiej, osada k. przeworskiej
38.	Tarnowo	AZP 44-28/26	31	osada k. łużyckiej, k. przeworskiej
39.	Tarnowo	AZP 44-28/29	37	osada k. łużyckiej, k. przeworskiej, osadnictwo k. prapolskiej oraz nowożytnie
40.	Gościejewo	AZP 44-28/51	24	osada k. łużyckiej, osadnictwo późnośredniowieczne i nowożytnie
41.	Gościejewo	AZP 44-28/55	28	osada k. prapolska, osadnictwo k. łużyckiej, k. przeworskiej, nowożytnie
42.	Gościejewo	AZP 44-28/61	34	stanowisko wielokulturowe: neolityczne KPL, k. łużycka, k. przeworska, k. prapolska, okres nowożytny
43.	Gościejewo	AZP 44-28/69	42	osada późne średniowiecze/nowożytność
44.	Gościejewo	AZP 44-28/73	46	osada nowożytna
45.	Gościejewo	AZP 44-28/86	59	osada k. prapolskiej, osadnictwo KAK, k. przeworskiej
46.	Gościejewo	AZP 44-28/95	68	osada KPL
47.	Laskowo	AZP 44-28/108	13	osada późne średniowiecze
48.	Cieśle	AZP 44-28/113	12	osada KPL
49.	Cieśle	AZP 44-28/116	15	osada schyłkowy neolit/web
50.	Cieśle	AZP 44-28/117	16	osada k. łużyckiej, osadnictwo z epoki kamienia
51.	Cieśle	AZP 44-28/118	17	osada schyłkowy neolit/web, osadnictwo k. łużyckiej, późne średniowiecze/nowożytność
52.	Cieśle	AZP 44-28/121	20	osada hutnicza, osadnictwo neolityczne KPL
53.	Owieczki	AZP 45-27/12	4	osada KPL, cmentarzysko k. łużyckiej, osadnictwo k. przeworskiej
54.	Owieczki	AZP 45-27/14	5	osadnictwo schyłkowo neolityczne, k. łużyckiej, k. przeworskiej



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

55.	Gościejewo	AZP 45-27/15	13	obozowisko KPL
56.	Gościejewo	AZP 45-27/17	15	osada k. łużyckiej
57.	Żołędzin	AZP 45-27/49	11	osada k. łużyckiej, osada k. przeworskiej, osadnictwo k. prapolskiej
58.	Wełna	AZP 45-27/54	7	domniemany gródek stożkowy – średniowiecze
59.	Gościejewo	AZP 45-28/4	7	osada k. przeworskiej
60.	Gościejewo	AZP 45-28/5	8	cmentarzysko k. przeworskiej, osadnictwo k. łużyckiej
61.	Ruda	AZP 45-28/10	1	stanowisko wielokulturowe: osadnictwo mezolityczne, KPL, późno neolityczne, k. łużyckiej, k. przeworskiej, k. prapolskiej
62.	Żołędzin	AZP 45-28/19	1	stanowisko wielokulturowe: osadnictwo neolityczne KPL, k. łużyckiej, k. przeworskiej, k. prapolskiej
63.	Dziewcza Struga	AZP 45-28/29	3	obozowisko KPL, osadnictwo schyłek neolitu/web
64.	Rogoźno	AZP 45-28/35	2a	osada k. łużyckiej, przeworskiej i prapolskiej
65.	Rogoźno	AZP 45-28/36	3	ujęte w strefie ochrony konserwatorskiej nawarstwień historycznych miasta Rogoźna, grodzisko k. prapolska
66.	Rogoźno	AZP 45-28/57	24	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
67.	Rogoźno	AZP 45-28/59	26	osada k. prapolskiej, osadnictwo ze schyłkowego neolitu/web oraz k. łużyckiej
68.	Owczegłowy	AZP 45-28/59	1	osadnictwo z epoki kamienia
69.	Owczegłowy	AZP 45-28/59	6	osada k. prapolskiej, osadnictwo z epoki kamienia: mezolit oraz KPL
70.	Owczegłowy	AZP 45-28/59	13	osadnictwo ze schyłkowego neolitu/web
71.	Owczegłowy	AZP 45-28/75	16	osada k. łużyckiej, osadnictwo ze schyłkowego neolitu oraz k. przeworskiej
72.	Cieśle	AZP 45-28/81	4	osadnictwo mezolityczne oraz k. łużyckiej
73.	Cieśle	AZP 45-28/83	6	osada k. łużyckiej oraz k. przeworskiej
74.	Cieśle	AZP 45-28/84	7	osada produkcyjna k. przeworskiej, osadnictwo KPL, k. łużyckiej
75.	Cieśle	AZP 45-28/87	10	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
76.	Jakubowo	AZP 45-28/89	1	cmentarzysko k. łużyckiej i k. przeworskiej
77.	Pruśce	AZP 45-29/1	1	osada przygodowa k. prapolska
78.	Pruśce	AZP 45-29/2	2	grodzisko – późne średniowiecze, k. prapolska
79.	Pruśce	AZP 45-29/3	3	grodzisko i osada k. prapolska
80.	Pruśce-Marlewo	AZP 45-29/11	11	osada z późnego średniowiecza
81.	Pruśce	AZP 45-29/52	52	osada k. łużyckiej oraz k. pomorskiej, osadnictwo schyłkowo neolityczne
82.	Pruśce	AZP 45-29/54	54	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. przeworskiej oraz nowożytnie
83.	Pruśce	AZP 45-29/62	62	osada k. łużyckiej, osadnictwo k. przeworskiej i k. prapolskiej
84.	Sierniki-Wojciechowo	AZP 45-29/69	2	osada KPL
85.	Sierniki-Wojciechowo	AZP 45-29/70	3	osada k. ceramiki grzebykowo-dołkowej, osadnictwo mezolityczne
86.	Sierniki-Wojciechowo	AZP 45-29/71	4	osadnictwo z epoki kamienia: mezolit i neolit
87.	Sierniki-Stare	AZP 45-29/87	20	osada k. przeworskiej oraz prapolskiej
88.	Sierniki-Stare	AZP 45-29/88	21	osada z późnego średniowiecza
89.	Sierniki	AZP 45-29/92	25	cmentarzysko k. pomorskiej, osadnictwo z późnego średniowiecza i okresu nowożytnego
90.	Parkowo-Mokrz	AZP 46-28/1	31	cmentarzysko k. pomorskiej, osadnictwo mezolityczne



91.	Parkowo	AZP 46-28/7	37	osada k. prapolskiej, osadnictwo KPL, k. łużyckiej, k. przeworskiej
92.	Parkowo	AZP 46-28/9	39	osada k. łużyckiej i prapolskiej
93.	Parkowo	AZP 46-28/20	50	osada k. łużyckiej
94.	Parkowo	AZP 46-28/25	55	osada k. przeworskiej, osadnictwo z neolitu i mezolitu oraz k. łużyckiej
95.	Parkowo	AZP 46-28/30	60	osadnictwo k. łużyckiej, obozowisko KPL
96.	Słomowo	AZP 46-28/34	1	grodzisko stożkowe – średniowiecze
97.	Słomowo	AZP 46-28/39	20	osada k. łużyckiej
98.	Boguniewo	AZP 46-28/52	14	cmentarzysko k. pomorskiej, osada k. prapolskiej
99.	Boguniewo	AZP 46-28/54	16	obozowisko KPL
100.	Boguniewo	AZP 46-28/62	24	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
101.	Boguniewo	AZP 46-28/63	25	osada k. prapolskiej
102.	Nienawiszcz	AZP 46-28/67	12	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
103.	Studzieniec	AZP 46-28/73	1	cmentarzysko k. pomorskiej
104.	Studzieniec	AZP 46-28/85	12	osada k. łużyckiej
105.	Studzieniec	AZP 46-28/96	23	osada k. prapolskiej
106.	Studzieniec	AZP 46-28/97	24	osada k. prapolskiej
107.	Międzylesie	AZP 46-28/101	2	osada k. przeworskiej i prapolskiej, obozowisko neolityczne
108.	Międzylesie	AZP 46-28/102	2a	osada k. łużyckiej, k. przeworskiej i prapolskiej, osadnictwo neolityczne
109.	Międzylesie	AZP 46-28/112	14	osada k. łużyckiej
110.	Budziszewko	AZP 46-29/5	1	cmentarzysko k. pomorskiej
111.	Budziszewko	AZP 46-29/6	3	osada k. prapolskiej, osadnictwo neolityczne oraz k. łużyckiej
112.	Budziszewko	AZP 46-29/7	3a	osada KPL, k. przeworskiej oraz prapolskiej
113.	Budziszewko	AZP 46-29/8	4	osada z paleolitu schyłkowego oraz k. prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
114.	Budziszewko-Władyszyn	AZP 46-29/10	9	osada KPL oraz k. przeworskiej
115.	Budziszewko-Władyszyn	AZP 46-29/12	11	osada k. prapolskiej, osadnictwo k. pomorskiej
116.	Budziszewko-Władyszyn	AZP 46-29/19	18	osada k. prapolskiej
117.	Budziszewko	AZP 46-29/20	5	osada KPL, k. prapolskiej, cmentarzysko k. pomorskiej
118.	Budziszewko	AZP 46-29/27	25	osadnictwo k. łużyckiej, cmentarzysko k. przeworskiej
119.	Budziszewko	AZP 46-29/30	28	osada k. prapolskiej, osadnictwo z okresu mezolitu oraz k. łużyckiej i przeworskiej
120.	Budziszewko	AZP 46-29/31	29	osada k. przeworskiej i prapolskiej, osadnictwo k. łużyckiej
121.	Budziszewko	AZP 46-29/33	31	osada k. przeworskiej, osadnictwo k. prapolskiej
122.	Budziszewko	AZP 46-29/54	52	osada k. prapolskiej
123.	Rożnowice	AZP 46-27/3	1	osada k. łużyckiej, osadnictwo schyłkowo neolityczne, staropolskie
124.	Rożnowice	AZP 46-27/7	4	osada k. przeworskiej i łużyckiej
125.	Rożnowice	AZP 46-27/8	5	osada k. prapolskiej, osadnictwo z epoki kamienia oraz k. łużyckiej
126.	Rożnowice	AZP 46-27/9	6	osada k. przeworskiej, osadnictwo k. łużyckiej, pomorskiej, prapolskiej i staropolskiej



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

127.	Rożnowice	AZP 46-27/10	7	osada k. przeworskiej, osadnictwo k. łużyckiej i prapolskiej
128.	Rożnowice	AZP 46-27/11	8	domniemany grodek stożkowaty
129.	Parkowo	AZP 46-27/15	1	grób szkieletowy neolit, cmentarzysko k. łużyckiej i pomorskiej, osadnictwo k. przeworskiej i nowożytnie
130.	Parkowo	AZP 46-27/17	4	cmentarzysko k. przeworskiej
131.	Parkowo	AZP 46-27/32	20	cmentarzysko k. łużyckiej i przeworskiej
132.	Parkowo	AZP 46-27/33	21	osada k. przeworskiej, osadnictwo k. prapolskiej
133.	Parkowo	AZP 46-27/40	28	obozowisko schyłkowy neolit
134.	Parkowo	AZP 46-27/42	30	obozowisko KPL
135.	Parkowo-Józefino	AZP 46-27/43	35	cmentarzysko k. łużyckiej i pomorskiej, osadnictwo KPL neolityczne i schyłkowo neolityczne

Źródło: Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu.

Tab. 4.4.3. Zespoły stanowisk archeologicznych

1.	Zespół 1: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Owieczki stan. 7 ob. AZP 44-27/90 – Owieczki stan. 8 ob. AZP 44-27/91 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – k. łużycka – k. prapolska – nowożytność – nawarstwienia kulturowe
2.	Zespół 2: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Owieczki stan. 19 ob. AZP 44-27/102 – Owieczki stan. 20 ob. AZP 44-27/103 – Owieczki stan. 21 ob. AZP 44-27/104 – Gościejewo stan. 17 ob. AZP 44-27/106 – Gościejewo stan. 18 ob. AZP 44-27/107 – Gościejewo stan. 19 ob. AZP 44-27/108 – Gościejewo stan. 20 ob. AZP 44-27/109 – Owieczki stan. 3 ob. AZP 45-27/11 – Owieczki stan. 4 ob. AZP 45-27/12 – Owieczki stan. 5 ob. AZP 45-27/13 – Owieczki stan. 6 ob. AZP 45-27/14 – Gościejewo stan. 13 ob. AZP 45-27/15 – Gościejewo stan. 14 ob. AZP 45-27/16 – Gościejewo stan. 15 ob. AZP 45-27/17 – Gościejewo stan. 27 ob. AZP 44-28/54 – Gościejewo stan. 28 ob. AZP 44-28/55 – Gościejewo stan. 29 ob. AZP 44-28/56 – Gościejewo stan. 30 ob. AZP 44-28/57 – Gościejewo stan. 31 ob. AZP 44-28/58 – Gościejewo stan. 32 ob. AZP 44-28/59 – Gościejewo stan. 33 ob. AZP 44-28/60 – Gościejewo stan. 34 ob. AZP 44-28/61 – Gościejewo stan. 35 ob. AZP 44-28/62 – Gościejewo stan. 36 ob. AZP 44-28/63 – Gościejewo stan. 37 ob. AZP 44-28/64 – Gościejewo stan. 38 ob. AZP 44-28/65 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – KPL – KAK – schyłkowy neolit/web – k. łużycka – k. przeworska – k. prapolska – późne średniowiecze – nowożytność
3.	Zespół 3: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Kaziopole stan. 1 ob. AZP 45-27/37 – Kaziopole stan. 2 ob. AZP 45-27/38 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – schyłkowy neolit/web – k. łużycka – nowożytność
4.	Zespół 4: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Tarnowo stan. 13 ob. AZP 44-28/5 – Tarnowo stan. 14 ob. AZP 44-28/6 – Tarnowo stan. 15 ob. AZP 44-28/7 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – k. łużycka – k. przeworska – k. prapolska



5.	Zespół 5: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Tarnowo stan. 17 ob. AZP 44-28/9 - Tarnowo stan. 18 ob. AZP 44-28/10 - Tarnowo stan. 19 ob. AZP 44-28/11 - Tarnowo stan. 20 ob. AZP 44-28/12 - Tarnowo stan. 21 ob. AZP 44-28/13 - Tarnowo stan. 22 ob. AZP 44-28/14 - Tarnowo stan. 23 ob. AZP 44-28/15 - Tarnowo stan. 24 ob. AZP 44-28/16 - Tarnowo stan. 25 ob. AZP 44-28/17 - Tarnowo stan. 26 ob. AZP 44-28/18 - Tarnowo stan. 27 ob. AZP 44-28/19 - Tarnowo stan. 45 ob. AZP 44-28/37 - Tarnowo stan. 46 ob. AZP 44-28/38 - Tarnowo stan. 47 ob. AZP 44-28/39 - Tarnowo stan. 48 ob. AZP 44-28/40 - Tarnowo stan. 49 ob. AZP 44-28/41 - Tarnowo stan. 50 ob. AZP 44-28/42 - Tarnowo stan. 51 ob. AZP 44-28/43 - Tarnowo stan. 56 ob. AZP 44-28/159 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - epoka kamienia - KPL - schyłkowy neolit - schyłkowy neolit/web - k. łużycka - k. przeworska - k. prapolska - późne średniowiecze - nowożytność - nawarstwienia kulturowe
6.	Zespół 6: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Tarnowo stan. 28 ob. AZP 44-28/20 - Tarnowo stan. 29 ob. AZP 44-28/21 - Tarnowo stan. 30 ob. AZP 44-28/22 - Tarnowo stan. 31 ob. AZP 44-28/23 - Tarnowo stan. 32 ob. AZP 44-28/24 - Tarnowo stan. 33 ob. AZP 44-28/25 - Tarnowo stan. 34 ob. AZP 44-28/26 - Tarnowo stan. 35 ob. AZP 44-28/27 - Tarnowo stan. 36 ob. AZP 44-28/28 - Tarnowo stan. 37 ob. AZP 44-28/29 - Tarnowo stan. 38 ob. AZP 44-28/30 - Tarnowo stan. 39 ob. AZP 44-28/31 - Tarnowo stan. 40 ob. AZP 44-28/32 - Tarnowo stan. 41 ob. AZP 44-28/33 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - epoka kamienia - schyłkowy neolit/web - k. łużycka - k. przeworska - k. prapolska - późne średniowiecze - nowożytność - nawarstwienia kulturowe
7.	Zespół 7: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Gościejewo stan. 23 ob. AZP 44-28/51 - Gościejewo stan. 24 ob. AZP 44-28/52 - nawarstwienia kulturowe 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - k. łużycka - k. przeworska - późne średniowiecze - KPL - schyłkowy neolit - schyłkowy neolit/web - web - k. łużycka - przeworska - k. prapolska - wczesne średniowiecze - późne średniowiecze - nowożytność
8.	Zespół 8: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Laskowo stan. 3 ob. AZP 44-28/98 - Laskowo stan. 4 ob. AZP 44-28/99 - Laskowo stan. 5 ob. AZP 44-28/100 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - epoka kamienia - k. łużycka - nowożytność
9.	Zespół 9: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Laskowo stan. 7 ob. AZP 44-28/102 - Laskowo stan. 8 ob. AZP 44-28/103 - Laskowo stan. 9 ob. AZP 44-28/104 - Laskowo stan. 10 ob. AZP 44-28/105 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - k. prapolska - nowożytność



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

10.	Zespół 10: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Laskowo stan. 11 ob. AZP 44-28/106– Laskowo stan. 12 ob. AZP 44-28/107	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. łużycka– późne średniowiecze– nawarstwienia kulturowe
11.	Zespół 11: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Laskowo stan. 13 ob. AZP 44-28/108– Laskowo stan. 14 ob. AZP 44-28/109– Laskowo stan. 15 ob. AZP 44-28/110	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– późne średniowiecze– nowożytność
12.	Zespół 12: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Gościejewo stan 39 ob. AZP 44-28/66– Gościejewo stan. 40 ob. AZP 44-28/67– Gościejewo stan. 41 ob. AZP 44-28/68– Gościejewo stan. 42 ob. AZP 44-28/69– Gościejewo stan. 43 ob. AZP 44-28/70– Gościejewo stan. 44 ob. AZP 44-28/71– Gościejewo stan. 45 ob. AZP 44-28/72– Gościejewo stan. 46 ob. AZP 44-28/73– Gościejewo stan. 47 ob. AZP 44-28/74– Gościejewo stan. 48 ob. AZP 44-28/75– Gościejewo stan. 49 ob. AZP 44-28/76– Gościejewo stan. 50 ob. AZP 44-28/77– Gościejewo stan. 51 ob. AZP 44-28/78– Gościejewo stan. 52 ob. AZP 44-28/79– Gościejewo stan. 53 ob. AZP 44-28/80– Gościejewo stan. 54 ob. AZP 44-28/81– Gościejewo stan. 55 ob. AZP 44-28/82– Gościejewo stan. 56 ob. AZP 44-28/83– Gościejewo stan. 57 ob. AZP 44-28/84– Gościejewo stan. 58 ob. AZP 44-28/85– Gościejewo stan. 59 ob. AZP 44-28/86– Gościejewo stan. 60 ob. AZP 44-28/87– Gościejewo stan. 61 ob. AZP 44-28/88– Gościejewo stan. 62 ob. AZP 44-28/89– Gościejewo stan. 63 ob. AZP 44-28/90– Gościejewo stan. 64 ob. AZP 44-28/91– Gościejewo stan. 65 ob. AZP 44-28/92– Gościejewo stan. 66 ob. AZP 44-28/93– Gościejewo stan. 67 ob. AZP 44-28/94– Gościejewo stan. 68 ob. AZP 44-28/95– Gościejewo stan. 5 ob. AZP 45-28/2– Gościejewo stan. 6 ob. AZP 45-28/3– Gościejewo stan. 7 ob. AZP 45-28/4– Gościejewo stan. 8 ob. AZP 45-28/5	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– epoka kamienia– k. ceramiki wstęgowej– KPL– KAK– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska– późne średniowiecze– nowożytność
13.	Zespół 13: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Ruda stan. 1 ob. AZP 45-28/10– Ruda stan. 2 ob. AZP 45-28/11– Ruda stan. 3 ob. AZP 45-28/12– Ruda stan. 4 ob. AZP 45-28/13– Ruda stan. 5 ob. AZP 45-28/14– Ruda stan. 6 ob. AZP 45-28/15– Rogoźno stan. 11 ob. AZP 45-28/44	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– mezolit– KPL– schyłkowy neolit– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska
14.	Zespół 14: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Rogoźno stan. 2 ob. AZP 45-28/34– Rogoźno stan. 2a ob. AZP 45-28/35– Rogoźno stan. 12 ob. AZP 45-28/45– Rogoźno stan. 13 ob. AZP 45-28/46– Rogoźno stan. 14 ob. AZP 45-28/47– Rogoźno stan. 15 ob. AZP 45-28/48	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska– późne średniowiecze



15.	Zespół 15: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Rogoźno stan. 17 ob. AZP 45-28/50 – Rogoźno stan. 18 ob. AZP 45-28/51 – Rogoźno stan. 19 ob. AZP 45-28/52 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – schyłkowy neolit – k. łużycka
16.	Zespół 16: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Cieśle stan. 1 ob. AZP 44-28/112 – Cieśle stan. 12 ob. AZP 44-28/113 – Cieśle stan. 13 ob. AZP 44-28/114 – Cieśle stan. 14 ob. AZP 44-28/115 – Cieśle stan. 15 ob. AZP 44-28/116 – Cieśle stan. 16 ob. AZP 44-28/117 – Cieśle stan. 17 ob. AZP 44-28/118 – Cieśle stan. 18 ob. AZP 44-28/119 – Cieśle stan. 19 ob. AZP 44-28/120 – Cieśle stan. 20 ob. AZP 44-28/121 – Cieśle stan. 3 ob. AZP 45-28/80 – Cieśle stan. 4 ob. AZP 45-28/81 – Cieśle stan. 5 ob. AZP 45-28/82 – Cieśle stan. 6 ob. AZP 45-28/83 – Cieśle stan. 7 ob. AZP 45-28/84 – Cieśle stan. 8 ob. AZP 45-28/85 – Cieśle stan. 10 ob. AZP 45-28/87 – Cieśle stan. 11 ob. AZP 45-28/88 – Jakubowo stan. 1 ob. AZP 45-28/89 – Jakubowo stan. 2 ob. AZP 45-28/90 – Biniewo stan. 1 ob. AZP 45-28/91 – Biniewo stan. 2 ob. AZP 45-28/92 – Biniewo stan. 3 ob. AZP 45-28/93 – Biniewo stan. 4 ob. AZP 45-28/94 – Biniewo stan. 5 ob. AZP 45-28/95 – Pruśce stan. 3 ob. AZP 45-29/3 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – mezolit – KPL – schyłkowy neolit – schyłkowy neolit/web – k. łużycka – k. pomorska – przeworska – k. prapolska – późne średniowiecze – późne średniowiecze/nowożytność – nawarstwienia kulturowe
17.	Zespół 17: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Rogoźno stan. 23 ob. AZP 45-28/56 – Rogoźno stan. 24 ob. AZP 45-28/57 – Rogoźno stan. 25 ob. AZP 45-28/58 – Rogoźno stan. 26 ob. AZP 45-28/59 – Rogoźno stan. 27 ob. AZP 45-28/60 – Rogoźno stan. 28 ob. AZP 45-28/61 – Rogoźno stan. 29 ob. AZP 45-28/62 – Owczegłowy stan. 1 ob. AZP 45-28/63 – Owczegłowy stan. 2 ob. AZP 45-28/64 – Owczegłowy stan. 3 ob. AZP 45-28/65 – Owczegłowy stan. 6 ob. AZP 45-28/66 – Owczegłowy stan. 7 ob. AZP 45-28/67 – Owczegłowy stan. 9 ob. AZP 45-28/68 – Owczegłowy stan. 10 ob. AZP 45-28/69 – Owczegłowy stan. 11 ob. AZP 45-28/70 – Owczegłowy stan. 12 ob. AZP 45-28/71 – Owczegłowy stan. 13 ob. AZP 45-28/72 – Owczegłowy stan. 14 ob. AZP 45-28/73 – Owczegłowy stan. 15 ob. AZP 45-28/74 – Owczegłowy stan. 16 ob. AZP 45-28/75 – Owczegłowy stan. 17 ob. AZP 45-28/76 – Owczegłowy stan. 18 ob. AZP 45-28/77 – Owczegłowy stan. 19 ob. AZP 45-28/78 – Rogoźno stan. 30 ob. AZP 45-28/107 – Owczegłowy stan. 32 ob. AZP 45-28/108 – Rogoźno stan. 31 ob. AZP 45-28/109 – Rogoźno stan. 32 ob. AZP 45-28/110 – Rogoźno stan. 44 ob. AZP 45-28/122 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – mezolit – neolit



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

	<ul style="list-style-type: none">– Rogoźno stan. 45 ob. AZP 45-28/123– Rogoźno stan. 46 ob. AZP 45-28/124– Rogoźno stan. 48 ob. AZP 45-28/126	
18.	Zespół 18: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Rogoźno stan. 20 ob. AZP 45-28/53– Rogoźno stan. 21 ob. AZP 45-28/54	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– KPL– k. łużycka– przeworska– k. prapolska
19.	Zespół 19: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Marlewo stan. 1 ob. AZP 45-28/99– Marlewo stan. 2 ob. AZP 45-28/100– Marlewo stan. 3 ob. AZP 45-28/101	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– epoka kamienia– mezolit– neolit
20.	Zespół 20: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Pruśce-Marlewo stan. 4 ob. AZP 45-29/4– Pruśce-Marlewo stan. 5 ob. AZP 45-29/5– Pruśce-Marlewo stan. 6 ob. AZP 45-29/6– Pruśce-Marlewo stan. 7 ob. AZP 45-29/7– Pruśce-Marlewo stan. 11 ob. AZP 45-29/11	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. prapolska– późne średniowiecze/nowożytność– nowożytność
21.	Zespół 21: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Pruśce stan. 1 ob. AZP 45-29/1– Pruśce stan. 2 ob. AZP 45-29/2– Pruśce stan. 24 ob. AZP 45-29/24– Pruśce stan. 25 ob. AZP 45-29/25– Pruśce stan. 26 ob. AZP 45-29/26– Pruśce stan. 27 ob. AZP 45-29/27	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska– późne średniowiecze
22.	Zespół 22: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Pruśce stan. 29 ob. AZP 45-29/29– Pruśce stan. 30 ob. AZP 45-29/30– Pruśce stan. 31 ob. AZP 45-29/31– Pruśce stan. 32 ob. AZP 45-29/32– Pruśce stan. 33 ob. AZP 45-29/33– Pruśce stan. 35 ob. AZP 45-29/35– Pruśce stan. 36 ob. AZP 45-29/36– Pruśce stan. 37 ob. AZP 45-29/37– Pruśce stan. 38 ob. AZP 45-29/38	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– późne średniowiecze/nowożytność– nowożytność
23.	Zespół 23: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Pruśce stan. 47 ob. AZP 45-29/47– Pruśce stan. 50 ob. AZP 45-29/50– Pruśce stan. 52 ob. AZP 45-29/52– Pruśce stan. 54 ob. AZP 45-29/54– Pruśce stan. 55 ob. AZP 45-29/55– Pruśce stan. 56 ob. AZP 45-29/56– Pruśce stan. 57 ob. AZP 45-29/57– Pruśce stan. 58 ob. AZP 45-29/58– Pruśce stan. 59 ob. AZP 45-29/59– Pruśce stan. 60 ob. AZP 45-29/60– Pruśce stan. 61 ob. AZP 45-29/61– Pruśce stan. 62 ob. AZP 45-29/62	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– mezolit– neolit– KPL– schyłkowy neolit– k. łużycka– przeworska– k. prapolska– późne średniowiecze/nowożytność– nowożytność
24.	Zespół 24: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Pruśce stan. 64 ob. AZP 45-29/64– Pruśce stan. 65 ob. AZP 45-29/65– Pruśce stan. 66 ob. AZP 45-29/66– Pruśce stan. 67 ob. AZP 45-29/67– Pruśce stan. 86 ob. AZP 45-29/86– Pruśce stan. 87 ob. AZP 45-29/87	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– KPL– schyłkowy neolit– k. łużycka– przeworska– k. prapolska– nowożytność



25.	Zespół 25: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Sierniki-Stare stan. 21 ob. AZP 45-29/88 - Sierniki-Stare stan. 22 ob. AZP 45-29/89 - Sierniki-Stare stan. 23 ob. AZP 45-29/90 - Sierniki-Stare stan. 24 ob. AZP 45-29/91 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - k. łużycka - k. prapolska - późne średniowiecze - nowożytność
26.	Zespół 26: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Sierniki stan. 25 ob. AZP 45-29/92 - Sierniki stan. 26 ob. AZP 45-29/93 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - k. łużycka - k. pomorska - k. prapolska - późne średniowiecze/nowożytność - nawarstwienia kulturowe
27.	Zespół 27: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Sierniki stan. 13 ob. AZP 45-29/80 - Sierniki stan. 14 ob. AZP 45-29/81 - Sierniki stan. 15 ob. AZP 45-29/82 - Sierniki stan. 28 ob. AZP 45-29/146 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - k. łużycka - k. przeworska - k. prapolska - wczesne średniowiecze - późne średniowiecze - późne średniowiecze/nowożytność - nowożytność
28.	Zespół 28: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Owczegłowy stan. 22 ob. AZP 45-29/97 - Owczegłowy stan. 23 ob. AZP 45-29/98 - Owczegłowy stan. 24 ob. AZP 45-29/99 - Owczegłowy stan. 25 ob. AZP 45-29/100 - Owczegłowy stan. 26 ob. AZP 45-29/101 - Owczegłowy stan. 27 ob. AZP 45-29/102 - Owczegłowy stan. 28 ob. AZP 45-29/103 - Owczegłowy stan. 29 ob. AZP 45-29/104 - Owczegłowy stan. 30 ob. AZP 45-29/105 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - KPL - późne średniowiecze/nowożytność - nowożytność
29.	Zespół 29: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Sierniki-Wojciechowo stan. 2 ob. AZP 45-29/69 - Sierniki-Wojciechowo stan. 3 ob. AZP 45-29/70 - Sierniki-Wojciechowo stan. 4 ob. AZP 45-29/71 - Sierniki-Wojciechowo stan. 5 ob. AZP 45-29/72 - Sierniki-Wojciechowo stan. 6 ob. AZP 45-29/73 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - mezolit - neolit - k. ceramiki grzebykowo-dołkowej - KPL - późne średniowiecze/nowożytność - nowożytność
30.	Zespół 30: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - Owcze Głowy stan. 4 ob. AZP 46-29/2 - Owcze Głowy stan. 5 ob. AZP 46-29/3 - Owcze Głowy stan. 8 ob. AZP 46-29/4 - Budziszewko stan. 6 ob. AZP 46-29/9 - Budziszewko – Władyszyn stan. 9 ob. AZP 46-29/10 - Budziszewko – Władyszyn stan. 10 ob. AZP 46-29/11 - Budziszewko – Władyszyn stan. 11 ob. AZP 46-29/12 - k. przeworska - k. prapolska 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> - epoka kamienia - neolit - KPL - k. łużycka



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

31.	Zespół 31: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Budziszewko - Budziszewo stan. 3 ob. AZP 46-29/6– Budziszewko - Budziszewo stan. 3a ob. AZP 46-29/7– Budziszewko - Budziszewo stan. 4 ob. AZP 46-29/8– Sierniki stan. 1 ob. AZP 46-29/5	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– paleolit schyłkowy– neolit– KPL– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska
32.	Zespół 32: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Budziszewko – Władyszyn stan. 12 ob. AZP 46-29/13– Budziszewko – Władyszyn stan. 13 ob. AZP 46-29/14– Budziszewko – Władyszyn stan. 14 ob. AZP 46-29/15– Budziszewko – Władyszyn stan. 15 ob. AZP 46-29/16– Budziszewko – Władyszyn stan. 17 ob. AZP 46-29/18– Budziszewko – Władyszyn stan. 18 ob. AZP 46-29/19– Budziszewko stan. 1 ob. AZP 46-29/5– Budziszewko stan. 5 ob. AZP 46-29/20– Budziszewko stan. 19 ob. AZP 46-29/21– Budziszewko stan. 20 ob. AZP 46-29/22– Budziszewko stan. 21 ob. AZP 46-29/23– Budziszewko stan. 22 ob. AZP 46-29/24– Budziszewko stan. 24 ob. AZP 46-29/26– Budziszewko stan. 25 ob. AZP 46-29/27– Budziszewko stan. 26 ob. AZP 46-29/28– Budziszewko stan. 27 ob. AZP 46-29/29– Budziszewko stan. 28 ob. AZP 46-29/30– Budziszewko stan. 29 ob. AZP 46-29/31– Budziszewko stan. 30 ob. AZP 46-29/32– Budziszewko stan. 31 ob. AZP 46-29/33– Budziszewko stan. 32 ob. AZP 46-29/34– Budziszewko stan. 33 ob. AZP 46-29/35– Budziszewko stan. 34 ob. AZP 46-29/36– Budziszewko stan. 36 ob. AZP 46-29/3	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– mezolit– KPL– schyłek neolitu– k. łużycka– k. pomorska– k. przeworska– k. prapolska– późne średniowiecze– nawarstwienia kulturowe
33.	Zespół 33: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Budziszewko stan. 50 ob. AZP 46-29/52– Budziszewko stan. 51 ob. AZP 46-29/53– Budziszewko stan. 52 ob. AZP 46-29/54	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. łużycka– k. prapolska
34.	Zespół 34: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Budziszewko stan. 46 ob. AZP 46-29/48– Budziszewko stan. 47 ob. AZP 46-29/49– Budziszewko stan. 48 ob. AZP 46-29/50	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– KAK– k. łużycka
35.	Zespół 35: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Budziszewko stan. 44 ob. AZP 46-29/46– Budziszewko stan. 45 ob. AZP 46-29/47	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– k. łużycka
37.	Zespół 37: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Studzieniec stan. 23 ob. AZP 46-28/96– Studzieniec stan. 24 ob. AZP 46-28/97– Studzieniec stan. 25 ob. AZP 46-28/98– Międzyzlesie stan. 2 ob. AZP 46-28/101– Międzyzlesie stan. 2a ob. AZP 46-28/102	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– epoka kamienia– neolit– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska



	<ul style="list-style-type: none"> – Międzylesie stan. 5 ob. AZP 46-28/103 – Międzylesie stan. 6 ob. AZP 46-28/104 – Międzylesie stan. 7 ob. AZP 46-28/105 – Międzylesie stan. 8 ob. AZP 46-28/106 – Międzylesie stan. 9 ob. AZP 46-28/107 – Międzylesie stan. 10 ob. AZP 46-28/10 	<ul style="list-style-type: none"> – nawarstwienia kulturowe
38.	Zespół 38: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Studzieniec stan. 1 ob. AZP 46-28/73 – Studzieniec stan. 1a ob. AZP 46-28/74 – Studzieniec stan. 2 ob. AZP 46-28/75 – Studzieniec stan. 3 ob. AZP 46-28/76 – Studzieniec stan. 10 ob. AZP 46-28/83 – Studzieniec stan. 11 ob. AZP 46-28/84 – Studzieniec stan. 12 ob. AZP 46-28/85 – Studzieniec stan. 13 ob. AZP 46-28/86 – Studzieniec stan. 14 ob. AZP 46-28/8 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – KPL – schyłkowy neolit – k. łużycka – k. pomorska – k. przeworska
39.	Zespół 39: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Nienawiszcz stan. 12 ob. AZP 46-28/67 – Nienawiszcz stan. 13 ob. AZP 46-28/68 – Nienawiszcz stan. 14 ob. AZP 46-28/69 – Nienawiszcz stan. 15 ob. AZP 46-28/7 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – k. łużycka – k. przeworska – k. prapolska – nawarstwienia kulturowe
40.	Zespół 40: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Boguniewo stan. 24 ob. AZP 46-28/62 – Boguniewo stan. 25 ob. AZP 46-28/6 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – k. łużycka – k. prapolska – nawarstwienia kulturowe
41.	Zespół 41: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Boguniewo stan. 24 ob. AZP 46-28/58 – Boguniewo stan. 25 ob. AZP 46-28/59 – Boguniewo stan. 25 ob. AZP 46-28/60 – Boguniewo stan. 25 ob. AZP 46-28/61 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – k. łużycka – k. przeworska – k. prapolska – nawarstwienia kulturowe
42.	Zespół 42: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Słomowo stan. 1 ob. AZP 46-28/34 – Słomowo stan. 16 ob. AZP 46-28/35 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – k. prapolska – średniowiecze
43.	Zespół 43: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Boguniewo stan. 14 ob. AZP 46-28/52 – Boguniewo stan. 15 ob. AZP 46-28/53 – Boguniewo stan. 16 ob. AZP 46-28/54 – Boguniewo stan. 17 ob. AZP 46-28/55 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – KPL – k. pomorska – k. przeworska – k. prapolska – późne średniowiecze – nawarstwienia kulturowe
44.	Zespół 44: Wyzkaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Parkowo stan. 60 ob. AZP 46-28/30 – Parkowo stan. 61 ob. AZP 46-28/31 – Parkowo stan. 62 ob. AZP 46-28/32 – Parkowo stan. 63 ob. AZP 46-28/33 – Słomowo stan. 20 ob. AZP 46-28/39 – Słomowo stan. 21 ob. AZP 46-28/40 – Parkowo stan. 19 ob. AZP 46-27/31 – Parkowo stan. 20 ob. AZP 46-27/32 – Parkowo stan. 21 ob. AZP 46-27/33 – Parkowo stan. 22 ob. AZP 46-27/34 – Parkowo stan. 23 ob. AZP 46-27/35 – Parkowo stan. 24 ob. AZP 46-27/36 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – k. świderska – KPL – k. łużycka – k. przeworska – k. prapolska



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

45.	Zespół 45: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Parkowo-Mokrz stan. 31 ob. AZP 46-28/1– Parkowo stan. 32 ob. AZP 46-28/2– Parkowo stan. 33 ob. AZP 46-28/3– Parkowo stan. 34 ob. AZP 46-28/4– Parkowo stan. 35 ob. AZP 46-28/5– Parkowo stan. 36 ob. AZP 46-28/6– Parkowo stan. 37 ob. AZP 46-28/7– Parkowo stan. 38 ob. AZP 46-28/8– Parkowo stan. 39 ob. AZP 46-28/9– Parkowo stan. 40 ob. AZP 46-28/10– Parkowo stan. 41 ob. AZP 46-28/11– Parkowo stan. 42 ob. AZP 46-28/12– Parkowo stan. 43 ob. AZP 46-28/13– Parkowo stan. 44 ob. AZP 46-28/14– Parkowo stan. 45 ob. AZP 46-28/15– Parkowo stan. 46 ob. AZP 46-28/16– Parkowo stan. 47 ob. AZP 46-28/17– Parkowo stan. 48 ob. AZP 46-28/18– Parkowo stan. 49 ob. AZP 46-28/19– Parkowo stan. 50 ob. AZP 46-28/20– Parkowo stan. 51 ob. AZP 46-28/21– Parkowo stan. 52 ob. AZP 46-28/22– Parkowo stan. 53 ob. AZP 46-28/23– Parkowo stan. 54 ob. AZP 46-28/24– Parkowo stan. 55 ob. AZP 46-28/25– Parkowo stan. 56 ob. AZP 46-28/26– Parkowo stan. 57 ob. AZP 46-28/27– Parkowo stan. 58 ob. AZP 46-28/28– Boguniewo stan. 3 ob. AZP 46-28/41– Boguniewo stan. 4 ob. AZP 46-28/42– Boguniewo stan. 5 ob. AZP 46-28/43– Boguniewo stan. 6 ob. AZP 46-28/44– Boguniewo stan. 7 ob. AZP 46-28/45– Boguniewo stan. 8 ob. AZP 46-28/46– Boguniewo stan. 9 ob. AZP 46-28/47– Parkowo stan. 28 ob. AZP 46-27/40– Parkowo stan. 30 ob. AZP 46-27/42– Parkowo-Józefino stan. 5 ob. AZP 46-27/43	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– epoka kamienia– mezolit– KPL– schyłkowy neolit– k. łużycka– k. pomorska– k. przeworska– k. prapolska
46.	Zespół 46: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Wehna stan. 3 ob. AZP 45-27/50– Wehna stan. 4 ob. AZP 45-27/51– Wehna stan. 5 ob. AZP 45-27/52– Wehna stan. 6 ob. AZP 45-27/53– Wehna stan. 7 ob. AZP 45-27/54	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– KPL– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska– średniowiecze– późne średniowiecze
47.	Zespół 47: Wykaz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none">– Kaziopole stan. 10 ob. AZP 45-27/46– Kaziopole stan. 11 ob. AZP 45-27/47– Żołędzin stan. 11 ob. AZP 45-27/49– Żołędzin stan. 1 ob. AZP 45-28/19– Żołędzin stan. 6 ob. AZP 45-28/24– Żołędzin stan. 7 ob. AZP 45-28/25– Żołędzin stan. 8 ob. AZP 45-28/26– Żołędzin stan. 9 ob. AZP 45-28/27– Dziewcza Struga stan. 2 AZP 45-28/28– Dziewcza Struga stan. 3 AZP 45-28/29– Dziewcza Struga stan. 4 AZP 45-28/30	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none">– KPL– schyłkowy neolit– schyłkowy neolit/web– k. łużycka– k. przeworska– k. prapolska



48.	Zespół 48: Wyznacz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Żołędzin stan. 10 ob. AZP 45-27/48 – Ruda stan. 7 ob. AZP 45-28/16 – Ruda stan. 8 ob. AZP 45-28/17 – Żołędzin stan. 2 ob. AZP 45-28/20 – Żołędzin stan. 3 ob. AZP 45-28/21 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – schyłkowy neolit – k. łużycka – k. prapolska
49.	Zespół 49: Wyznacz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Parkowo stan. 12 ob. AZP 46-27/24 – Parkowo stan. 13 ob. AZP 46-27/25 – Parkowo stan. 14 ob. AZP 46-27/26 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – k. łużycka – k. prapolska – k. staropolska
50.	Zespół 50: Wyznacz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Jaracz stan. 2 ob. AZP 46-27/14 – Parkowo stan. 1 ob. AZP 46-27/15 – Parkowo stan. 4 ob. AZP 46-27/17 – Parkowo stan. 6 ob. AZP 46-27/18 – Parkowo stan. 7 ob. AZP 46-27/19 – Parkowo stan. 8 ob. AZP 46-27/20 – Parkowo stan. 9 ob. AZP 46-27/21 – Parkowo stan. 10 ob. AZP 46-27/22 – Parkowo stan. 11 ob. AZP 46-27/23 – Parkowo stan. 15 ob. AZP 46-27/27 – Parkowo stan. 16 ob. AZP 46-27/28 – Parkowo stan. 17 ob. AZP 46-27/29 – Parkowo stan. 18 ob. AZP 46-27/30 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – KPL – neolit – k. łużycka – k. pomorska – k. przeworska – k. prapolska
51.	Zespół 51: Wyznacz stanowisk w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – Rożnowice stan. 1 ob. AZP 46-27/3 – Rożnowice stan. 2 ob. AZP 46-27/4 – Rożnowice stan. 2a ob. AZP 46-27/5 – Rożnowice stan. 3 ob. AZP 46-27/6 – Rożnowice stan. 4 ob. AZP 46-27/7 – Rożnowice stan. 5 ob. AZP 46-27/8 – Rożnowice stan. 6 ob. AZP 46-27/9 – Rożnowice stan. 7 ob. AZP 46-27/10 – Rożnowice stan. 8 ob. AZP 46-27/11 	Jednostki kulturowe w zespole: <ul style="list-style-type: none"> – epoka kamienia – mezolit – schyłkowy neolit – schyłkowy neolit/web – k. łużycka – k. pomorska – k. przeworska – k. prapolska – k. staropolska

Źródło: Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu.

5. Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz określone przez audyt krajobrazowy granice krajobrazów priorytetowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. 2015 poz. 774) Sejmiki poszczególnych województw uchwalą audyty krajobrazowe w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, tj. do dnia 11 września 2018 r. Aktualnie na obszarze województwa wielkopolskiego nie obowiązuje audyt krajobrazowy.

6. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony zdrowia

6.1. Warunki życia mieszkańców

Zasoby mieszkaniowe i ich wyposażenie to jeden z podstawowych warunków poziomu i jakości życia mieszkańców. W 2014 roku w mieście i gminie Rogoźno zlokalizowanych było 5 392 mieszkań, o łącznej powierzchni użytkowej 21 391 m². Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkań wynosiła 76,53 m² (tab. 6.1.1).



Tab. 6.1.1. Zasoby mieszkaniowe w latach 1999-2014

Zasoby mieszkaniowe	1999	2004	2009	2014
mieszkania	4 851	5 059	5 192	5 392
izby	17 353	19 325	19 962	21 391
powierzchnia użytkowa mieszkań w m ²	313 848	367 229	381 567	412 663

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Analizując stopień wyposażenia mieszkań w mieście i gminie Rogoźno w 2014 roku w podstawowe instalacje (wodociąg, ustęp spłukiwany, łazienka, centralne ogrzewanie) sytuacja przedstawia się stosunkowo korzystnie. Stan zwodociągowania obejmuje 97,73% mieszkań (w kraju 96,70%). Mieszkania wyposażone w centralne ogrzewanie stanowią 76,96% ogółu mieszkań w gminie (w kraju 81,62%). Ponad 90% mieszkań wyposażona jest w sanitariaty (89,61% mieszkań w gminie posiada łazienkę i 92,15% mieszkań posiada ustęp spłukiwany). Dostęp do gazu sieciowego posiada jedynie 65,36% ogółu mieszkań.

Zasoby mieszkaniowe gminy stanowią w większości domy jednorodzinne z dużą koncentracją w samym Rogoźnie oraz zabudowa siedliskowa związana z gospodarstwem rolnym na pozostałym obszarze gminy. Poza tym na terenach wiejskich znajdują się budynki mieszkalne wielorodzinne związane z funkcjonowaniem dawnych Państwowych Gospodarstw Rolnych.

6.2. Administracja

Miasto Rogoźno wyposażone jest w większość usług charakterystycznych dla lokalnego ośrodka miejskiego, do których w zakresie administracji należą:

- Urząd Miejski w Rogoźnie,
- Zarząd Dróg Powiatowych,
- Ochotnicza Straż Pożarna,
- Bank Spółdzielczy w Czarnkowie, Oddział w Rogoźnie,
- PKO Bank Polski S.A.,
- Bank Pekao S.A. Oddział w Rogoźnie
- Bank Zachodni WBK. Oddział w Rogoźnie,
- Urząd Pocztowy.

Obszar miasta i gminy został podzielony na cztery rewiry dzielnicowych należące do właściwości terytorialnej Komendy Miejskiej Policji w Obornikach. W zakresie administracji Rogoźno zapewnia mieszkańcom miasta i gminy prawidłowy poziom usług.

6.3. Opieka medyczna i socjalna

Gmina Rogoźno nie jest właścicielem publicznych podmiotów leczniczych. Podstawową opiekę medyczną mieszkańcom gminy świadczą dwie placówki niepubliczne zlokalizowane w Rogoźnie:

- Ośrodek Medycyny Środowiskowo-Rodzinnej Pielęgniarek i Położnych „Sep-Med”,
- Ośrodek Medycyny Szkolnej „Zdrowa Szkoła”.

Ponadto na terenie miasta funkcjonuje kilka gabinetów specjalistycznych :

- NS ZOZ „EWMED” (diabetologia)
- NZOZ „Artus” (fizjoterapia)
- NZOZ „Rehmed” centrum Rehabilitacji
- Specjalistyczna Położniczo-Ginekologiczna Praktyka Lekarska Ryszard Signetzkki,

Opieką socjalną zajmuje się Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie. W Rożnowicach znajduje się Ośrodek Leczenia, Terapii i Rehabilitacji Uzależnień Stowarzyszenia MONAR.



6.4. Oświata i wychowanie

Na terenie miasta i gminy Rogoźno funkcjonuje sześć placówek oświatowych kształcenia podstawowego:

- Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Olimpijczyków Polskich w Rogoźnie,
- Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Powstańców Wielkopolskich w Rogoźnie,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Pruścach,
- Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Budziszewku,
- Szkoła Podstawowa im. Noblistów Polskich w Zespole Szkół w Gościejewie,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Wybickiego w Zespole Szkół w Parkowie,

oraz pięć gimnazjum, w tym jedno niepubliczne:

- Gimnazjum nr 1 im. Mazurka Dąbrowskiego w Rogoźnie,
- Gimnazjum nr 2 w Zespole Szkół im. Hipolita Cegielskiego w Rogoźnie,
- Gimnazjum w Zespole Szkół w Gościejewie,
- Gimnazjum im. Jana Wybickiego w Zespole Szkół w Parkowie,
- Gimnazjum im. Przemysława II w Rogoźnie (niepubliczne).

Na terenie miasta i gminy kształcenie ponadgimnazjalne realizowane jest w Liceum Ogólnokształcącym im. Przemysława II w Rogoźnie oraz w ramach Zespołu Szkół im. Hipolita Cegielskiego w Rogoźnie, w którym funkcjonuje pięć typów szkół ponadgimnazjalnych: liceum profilowane, technikum handlowe, liceum techniczne, liceum handlowe i zasadnicza szkoła zawodowa.

Do szkół podstawowych w 2014 roku uczęszczało łącznie 1 335 uczniów, do gimnazjów – 543 uczniów, a do szkół ponadgimnazjalnych – 669 uczniów.

Opieka przedszkolna realizowana jest w sześciu placówkach, w tym trzech publicznych:

- Samorządowe Przedszkole Nr 1 im. Kubusia Puchatka w Rogoźnie,
- Samorządowe Przedszkole Nr 2 w Rogoźnie,
- Samorządowe „Słoneczne Skrzaty” w Parkowie,
- Niepubliczne Przedszkole „Przemysław” w Rogoźnie,
- Przedszkole Prywatne „Motylek” w Rogoźnie,
- Pierwsze Polsko-Angielskie Niepubliczne Przedszkole z Oddziałem Żłobkowym w Rogoźnie „Akademia Małych Odkrywców”.

Na terenie miasta i gminy nie znajdują się obiekty szkolnictwa wyższego.

6.5. Zróżnicowanie i dostępność usług

Miasto i gmina Rogoźno nie dysponuje zbyt dużą ofertą usług. Miasto Rogoźno jest ośrodkiem o charakterze podstawowym i lokalnym zasięgu oddziaływania. Oznacza to że na terenie gminy zapewnione są usługi o charakterze podstawowym, natomiast pozostałe muszą być realizowane w ośrodkach wyższego rzędu.

Najwyższy stopień dostępności do usług istnieje na terenie miasta. Rogoźno w hierarchii sieci osadniczej gminy pełni rolę ośrodka gminnego o funkcji usługowej. Pozostałe wsie w gminie to jednostki elementarne o przeważającej funkcji rolniczej, o ograniczonym dostępie do usług podstawowych.

6.6. Kultura, sport, turystyka i rekreacja

W zakresie działalności kulturalnej główną rolę na terenie miasta i gminy pełni Rogozińskie Centrum Kultury, w ramach którego funkcjonuje Ośrodek Kultury, Biblioteka Publiczna w Rogoźnie z filiami w Gościejewie i Parkowie, Muzeum Regionalne im. Wojciechy Dutkiewicz oraz Wydawnictwo i redakcja „Kuriera Rogozińskiego”. Rogozińskie Centrum Kultury powołane zostało Uchwałą Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr VI/33/90 z dnia 9 października 1990 r. Jest samorządową instytucją kultury wpisaną do rejestru Organizatora, posiada osobowość prawną i działa na podstawie Statutu nadanego Uchwałą Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr XXVIII/220/2000 z dnia 30 listopada 2000 roku ze zmianami wprowadzonymi Uchwałami Rady Miejskiej w Rogoźnie. Aktualny Statut przyjęty został Uchwałą Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr III/22/2002 z dnia 30 grudnia 2002 r. Do wspólnych zadań jednostek organizacyjnych RCK należy w szczególności:



- rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb kulturalnych mieszkańców gminy,
- wspieranie działalności organizacji społecznych, instytucji, stowarzyszeń i klubów prowadzących działalność kulturalną,
- realizacja zadań związanych z utrzymaniem obiektów i urządzeń kulturalnych RCK,
- współdziałanie z organami samorządu w zakresie promocji gminy,
- opracowywanie propozycji do planów pracy RCK,
- współdziałanie - na zasadach porozumienia wzajemnego, bądź w zakresie wskazanym przez dyrektora, podczas realizacji zadania, którego głównym organizatorem jest jedna z jednostek organizacyjnych RCK,
- przygotowywanie materiałów do okresowych ocen, analiz, informacji i sprawozdań,
- prowadzenie zgodnej z obowiązującymi przepisami działalności dochodowej (usługi, wynajmy pomieszczeń i sprzętu, sprzedaż biletów wstępu, prowadzenie stoisk handlowych).
- podejmowanie działań na rzecz pozyskania środków pozabudżetowych,
- prowadzenie określonej obowiązującymi przepisami dokumentacji związanej z działalnością jednostki.

Rogozińskie Centrum Kultury jest członkiem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Miłośników Hejnałów Miejskich, do tegoż Stowarzyszenia należą rogozińscy hejnaliści. Przy Rogozińskim Centrum Kultury działają:

- Orkiestra Dęta Rogozińskiego Centrum Kultury im. Edmunda Korybalskiego,
- Zespół Pa-Mar-Sze,
- Chór Mieszany „Echo”,
- Zespół Śpiewaczy „Przemysław II”,
- Grupy Teatralne „To My” i „To My Junior”,
- Dziecięcy Zespół Taneczny „Iskierki”,
- Koło Polskiego Związku Filatelistów,
- Koło Polskiego Związku Wędkarskiego,
- Warsztaty twórczości dziecięcej,
- Sekcja szachowa,
- Sekcja brydża sportowego.

Na obszarze gminy działa prężnie wiele organizacji sportowych uzyskujących wysokie wyniki na szczeblu lokalnym, wojewódzkim czy krajowym. Są to m.in.

- Klub Żeglarski „Kotwica”,
- Rogoziński Klub Sportowy „Wełna”,
- Uczniowskie Kluby Sportowe „Olimpijczyk”, „Dwójka”, „Olimpia”,
- Rogoziński Klub Biegacza,
- Klub Motocyklowy,
- Stowarzyszenie tenisa stołowego „GAMAJA”.

Organizowane są ponadto liczne imprezy masowe: półmaratony, turnieje, zawody na szczeblu gminnym i krajowym. Uzupełnieniem działalności sportowej są także inne organizacje m.in. Ochotnicze Straże Pożarne, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, czy Koła Polskiego Związku Wędkarskiego.

Turystyka i rekreacja stanowią dynamicznie rozwijającą się funkcję w gminie. Rozwojowi funkcji, oprócz istotnych walorów przyrodniczo-krajoznawczych, sprzyja dostępność komunikacyjna oraz gęsta sieć szlaków turystycznych rowerowych i pieszych. Warunki przyrodnicze gminy, a przede wszystkim dolina liczne zbiorniki wodne, urozmaicona rzeźba terenu i duże kompleksy leśne, zadawalający stan środowiska naturalnego oraz dziedzictwo kulturowe obejmujące liczne obiekty zabytkowe, w tym kościoły, pałace i dwory z parkami sprawiają, że gmina stanowi atrakcyjny rejon dla pełnienia funkcji turystyczno-wypoczynkowej.

Gmina Rogoźno ma do zaoferowania 252 miejsca noclegowe o charakterze całorocznym. Na terenie gminy znajduje się jeden hotel, położony w Rogoźnie, blisko jeziora, który oferuje 77 miejsc noclegowych w 37 pokojach. Ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy oferuje natomiast 162 całoroczne miejsca noclegowe.



Funkcjonuje także kilka gospodarstw agroturystycznych oferujących aktywny wypoczynek na terenach wiejskich zorganizowany przez rodziny rolników. W gminie Rogoźno szczególnie predysponowane do rozwoju agroturystyki są rejon położone w południowej części gminy obejmujące okolice Boguniewa, Nienawiszcza, Słomowa, a także Owczychłów i w dolinie Wełny.

Przez obszar gminy przebiegają liczne szlaki turystyczne piesze, rowerowe i kajakowe:

- 1) Szlaki piesze znakowane:
 - Szlak czerwony (16 km): Skoki – Jezioro Budziszewskie – Jezioro Rogozińskie – Rogoźno,
 - Szlak czerwony (19 km): Rogoźno – Cieśle – Pruśce – Jezioro Wiatrowskie – Jezioro Łęgowo – Wągrowiec,
 - Szlak zielony (18 km): Parkowo – Wełna – Jaracz Młyn – Rożnowo Młyn – Rudki – Oborniki,
 - Szlak czarny (8 km): Rogoźno PKP – Owczegłowy.
- 2) Szlaki rowerowe:
 - Rogoźno – Studzieniec – Nienawiszcz – Rezerwat „Buczyna” – Słomowo – Boguniewo – Rogoźno (trasa 24 km);
 - Rogoźno – Cieśle – Potulice – Tarnowo – Karolewo – Owieczki – Rogoźno (trasa 27 km).
- 3) Szlaki kajakowe:
 - szlak wodny rzeką Wełną: Wągrowiec – Rogoźno o długości 17,0 km oraz Rogoźno Oborniki o długości 32,0 km;
 - szlak wodny rzeką Mała Wełna: Skoki – Rogoźno o długości 14,0 km.

Dodatkowo, przez teren gminy przebiega szlak cysterski: Obrzycko – Szamotuły - Oborniki – Rogoźno – Wągrowiec.

Wyznaczono także dwie trasy wycieczkowe:

- Rogoźno – Jez. Rogozińskie (brzeg zachodni) – Owczegłowy Młyn – Sierniki – Marlewo – Rogoźno (trasa 16 km);
- Parkowo – Jaracz Młyn – Wełna – Rezerwat „Promenada” – Nowy Młyn – Ruda – Rogoźno (16 km).

O atrakcyjności turystycznej gminy decydują także licznie występujące zabytki, wśród których wyróżnić należy:

- 1) Kościół św. Wita – najcenniejszy zabytek Rogoźna i zarazem najstarszy kościół w mieście, związany grodem z X wieku i późniejszym rogozińskim grodem kasztelańskim, fundowany według tradycji przez księcia Mieszka I i Dobrawę, na co miałyby wskazywać między innymi przywiezione przez Dobrawę z Czech bardzo stare wezwanie. Obecny kościół wzniesiony w stylu późnogotyckim w 1526 roku z fundacji starosty rogozińskiego Andrzeja Dołęgi Kretkowskiego i zapewne także królowej Bony przez Marcina Mora i Klemensa z Ostroroga (niezachowany do dziś napis łaciński wyryty na dwóch ceglach szkarpy opinającej ścianę wschodnią obiektu głosił: *1526 EDIFICATUM PER MARTINUM MORA ET CLEMENTIUM A OSTROROG*). Z kolei napis zachowany na zewnętrznej ścianie prezbiterium informuje, że położenie kamienia węgielnego pod budowę kościoła nastąpiło dnia 3 lipca 1526 roku o godzinie ósmej (*FUNDATIO PRIMA INIECTIO LAPIDIS TERTIA JULII 1526 HORA 8*). Budowa trwała przynajmniej kilkanaście lat. W 1668 roku do kościoła dobudowano zakrystię i skarbiec, a w 1862 wzniesiono kruchtę według projektu berlińskiego architekta Friedricha Augusta Stülera (1800-1865).
- 2) Kościół św. Jakuba Większego w Budziszewku – pierwszy kościół został wzniesiony przez Budziszewskich już w XIV wieku i przetrwał aż do wieku XVIII. W XIV wieku erygowano też parafię, która jednak w latach ok. 1645-1958 włączona była do parafii w Skokach. W roku 1755 dziedzic Budziszewka – Władysław Tomicki, miecznik poznański, wzniósł w Budziszewku nowy drewniany kościół, który przetrwał do naszych czasów. W 1871 roku kościół odnowiono staraniem Stanisława Łubieńskiego. W 1878 von Treskow przekazali



- świętynię ewangelikom, katolicy odzyskali ją wyrokiem sądu dopiero w roku 1905.
- 3) Muzeum Młynarstwa i Wodnych Urządzeń Przemysłu Wiejskiego w Jaraczu-Młynie, Oddział Muzeum Narodowego Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie. Otwarcie muzeum w Jaraczu nastąpiło w roku 1981 w dawnej osadzie młyńskiej znanej w źródłach od 1449 roku. Na cele ekspozycyjne przeznaczono młyn wodny z około 1871 roku, zrekonstruowaną stajnię przymłyńską i XIX-wieczny Dom Młynarza. W Muzeum działa również oddana do użytku w 1997 roku mała elektrownia wodna na rzece Wełnie. W budynku młyna wodnego prezentowana jest wystawa „Przemysłowa technika młynarstwa”. Maszyny i urządzenia zgromadzone w młynie pochodzą głównie z lat 20. XX wieku. Źródło napędu stanowi turbina o mocy 75 KM. Młyn funkcjonował do roku 1976. Obecnie na trzech piętrach znajduje się wystawa prezentująca cykl produkcyjny młyna. W dawnej stajni przymłyńskiej ekspozycja „Tradycyjne przetwórstwo zbożowe”, prezentująca postęp w przetwórstwie ziarna od pierwotnego żarna kamiennego, przez żarna rotacyjne, różnego rodzaju stępy, śrutowniki, do maszyny mielącej ziarno. Z kolei w Domu Młynarza eksponowana jest stała wystawa „Historia społeczno-gospodarcza młynarstwa” oraz modele różnych typów wiatraków. Na piętrze zabytkowego budynku znajduje się minihotel z czterema apartamentami. Obecnie w muzeum tworzony jest nowy dział „Rybacko-śródlądowe”. Od 2010 roku na terenie muzeum wznosi się częściowo zrekonstruowany młyn wiatrakowy z XVIII wieku, który przeniesiony został z Czacza w powiecie kościańskim.
 - 4) Pałac Turnów w Słomowie – wzniesiony w latach 1904-1906 dla właściciela Słomowa Jana Turno. Zwrocony jest fasadą na wschód i z trzech stron otoczony parkiem. Wzorowany na pałacu Petit Trianon w Wersalu (arch. Jacques Ange Gabriel). Murowany z cegły, wysoko podpiwniczony, dwukondygnacyjny z czterospadowym dachem. W zwieńczeniu pałacu attyka balustradowa. Zbudowany został na planie kwadratu, posiada od strony północnej płaski ryzalit, od frontu ma otwarty ganek, ganek kolumnowy w elewacji ogrodowej. Ściany rozczłonkowane pilastrami w wielkim porządku. Obszerna sień od frontu oddzielona jest od pokoju ogrodowego dwoma małymi pomieszczeniami. W południowej części mieszczą się trzy obszerne pokoje o charakterze reprezentacyjnym, natomiast w północnej, sześć pomieszczeń mieszkalnych.
 - 5) Kościół NMP Królowej Świata i św. Małgorzaty w Parkowie – historia parafii w Parkowie sięga XIV wieku. Wtedy to wzniesiono pierwszy kościół. Kolejny kościół wzniesiono w 1448 roku przy lokacji miasta Sławkowo. W latach 1425-1462 wymieniani są plebani Mikołaj, Piotr, Jan, Grzegorz i Andrzej. W latach 1549-1603 kościół znajdował się w rękach protestantów. Zrujnowany budynek zastąpiono nowym, zbudowanym w 1677 roku. Jego konsekracji dokonał sufragan poznański Maciej Kurski. Ten trzeci kościół przetrwał do końca XVIII wieku. Obecny kościół zbudowany został w latach 1780-1802, z fundacji Franciszka Rostworowskiego, generała Adama Grabowskiego, Ludwika z Turnów Grabowskiej Zienkowiczowej i Ksawerego Zienkowicza. Na mocy legatu Franciszka Rostworowskiego budowę kościoła dokończyć miał Józef Wybicki, autor „Mazurka Dąbrowskiego”. Nową świątynię, pierwotnie benedykowaną, konsekrował dopiero w 1845 roku metropolita gnieźnieński i poznański, abp Michał Leon Przyłuski. W latach II wojny światowej kościół zamieniono na magazyn sprzętu elektrotechnicznego.
 - 6) Kościół filialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Wełnie – jeden z najcenniejszych zabytków budownictwa drewnianego w Wielkopolsce. Pierwszy kościół w Wełnie wzniesiony został na początku XVII wieku bez zgody władz kościelnych z fundacji Marcina Grzymułtowskiego, który chciał tu przenieść nabożeństwo parafialne ze znajdującego się wówczas w bardzo złym stanie technicznym kościoła w Parkowie. W roku 1658, podczas wojny szwedzkiej, chłopci z nieodległego Boruchowa naprowadzili na Wełnę oddział Szwedów i wspólnie z nimi obrabowali i spalili dwór, zabudowania gospodarcze oraz wzniesiony przez Grzymułtowskiego kościół. Czyń ten miał być odwetem za spalenie na



stosie sołtysa Boruchowa, oskarżonego o wywołanie pożaru zabudowań dworskich. Obecny kościół wzniesiony został w roku 1727 jako filialny parafii parkowskiej z fundacji Wojciecha Rydzyńskiego, kasztelana łódzkiego. Konsekrowany w roku 1731. Data budowy świątyni uwidoczniła została w zawiasie drzwi frontowych.

- 7) Dom rządcy w Cieślach – zlokalizowany jest przy podwórzu gospodarczym, kilkanaście metrów od wysokiego brzegu rzeki Wełny. Wzniesiony na przełomie XIX/XX wieku na planie prostokąta. Od frontu płytki ganek, tworzący na piętrze otwarty balkon. Dom jest dwukondygnacyjny, podpiwniczony, kryty dwuspadowym dachem. Wewnątrz na osi poprzecznej korytarz. Elewacja w gładkim tynku z dekoracją z surowej cegły

7. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

7.1. Zagrożenie powodziowe

W granicach miasta i gminy Rogoźno obszary narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi usytuowane w dolinie Wełny. Tereny te obejmują przede wszystkim łąki i pastwiska, pozostają niezagospodarowane i niezabudowane.

Dla rzeki Wełny, zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, zostały opracowane mapy zagrożenia i mapy ryzyka powodziowego. Zgodnie z ww. mapami zagrożenia powodziowego obszar Gminy Rogoźno częściowo położony jest na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie (10%, czyli raz na 10 lat), średnie (1%, czyli raz na 100 lat) i niskie (0,2%, czyli raz na 500 lat). Obszary zagrożone powodzią o prawdopodobieństwie 1% i 10% stanowią obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Jednocześnie rzeka Mała Wełna została zakwalifikowana w ramach wstępnej oceny ryzyka powodziowego do wykonania ma zagrożenia i ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym (tj. do dnia 22 grudnia 2019 roku).

7.2. Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych

W województwie wielkopolskim obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych ustalono na podstawie rejestrów starostw powiatowych dotyczących terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Starostwo Powiatowe w Obornikach nie posiada „Rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi”. Na obszarze gminy nie powinny zatem występować zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości osuwania się mas ziemnych.

7.3. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego

Za bezpieczeństwo publiczne w mieście i gminie Rogoźno odpowiada Komenda Miejska Policji w Obornikach. W Rogoźnie znajduje się Komisariat Policji.

W gminie funkcjonuje jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej. OSP w Rogoźnie zabezpiecza cały obszar gminy. Strażnice OSP znajdują się w kilku miejscowościach na terenie gminy.

8. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju Gminy Rogoźno

Dla oceny uwarunkowań wynikających z potrzeb i możliwości rozwoju gminy przeprowadzono analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem prognozy demograficznej, oceny możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy oraz bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.



8.1. Analiza ekonomiczna

Na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat odnotowano systematyczny wzrost dochodów Gminy Rogoźno, które w 2014 r. osiągnęły poziom 53 777 393,99 zł. Na dochód ogółem składają się dochody własne, subwencja ogólna, dotacje celowe z budżetu państwa oraz środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegające zwrotowi, środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej i inne środki określone w odrębnych przepisach.

Tab. 8.1.1. Dochody ogólne w latach 2004-2014

Kategoria dochodu	2004	2009	2014
Dochody ogółem	24 769 277,00 zł	38 910 535,82 zł	53, 777 393,99 zł
Dochody własne	10 160 777 zł	16 508 559,23 zł	26 586 290,52 zł
Subwencja ogólna	10 221 898 zł	14 553 182,00 zł	15 746 850,00 zł

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Subwencje ogólne są przekazywane przez organy państwowe na zadania własne gmin i stanowią, łącznie z dochodami własnymi, podstawę do planowania wydatków budżetowych na dany rok. O przeznaczeniu środków przekazanych w ramach subwencji decyduje organ stanowiący – Rada Miejska w Rogoźnie.

Zgodnie z ustawą z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (t.j. Dz. U. z 2015. r. poz. 513 ze zmianami) źródłami dochodów gminy są:

- 1) wpływy z podatków:
 - od nieruchomości,
 - rolnego,
 - leśnego,
 - od środków transportowych,
 - dochodowego od osób fizycznych, opłacanego w formie karty podatkowej
 - od spadków i darowizn,
 - od czynności cywilnoprawnych;
- 2) wpływy z opłat:
 - skarbowej,
 - targowej,
 - miejscowej, uzdrowiskowej i od posiadania psów,
 - reklamowej,
 - eksploatacyjnej
 - innych stanowiących dochody gminy, uiszczanych na podstawie odrębnych przepisów.

W strukturze dochodów własnych Gminy Rogoźno największy udział mają wpływy z podatku od nieruchomości (31,40%) oraz udziały w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa – podatek dochodowy od osób fizycznych (27,07%). W 2004 r. wpływy z podatku od nieruchomości stanowiły 45,88% dochodów własnych gminy, w 2009 r. – 33,26%, a w 2014 r. osiągnęły poziom 58,32%. W analizowanym okresie praktycznie nie zmienił się udział dochodów osiąganych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, które w 2004 r. stanowiły 27,75% dochodów własnych gminy, w 2009 r. – 31,89%, a w 2014 r. – 27,07%.

Wydatki Gminy Rogoźno związane są z realizacją zadań, do których należą, zgodnie z art. 6 ustawy o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zmianami), wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów oraz z realizacją zadań, do których należą, zgodnie z art. 7, zadania własne zaspakajające zbiorowe potrzeby wspólnoty.



Wydatki ponoszone przez jednostki samorządu terytorialnego podzielić można pod względem przeznaczenia na dwie duże grupy:

- wydatki bieżące – związane z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania poszczególnych obiektów jednostek samorządu terytorialnego i zaspokajaniem bieżących potrzeb wynikających z realizacji zadań,
- wydatki inwestycyjne – służące podwyższaniu standardów i zakresu usług oraz szeroko rozumianemu rozwojowi jednostki samorządu terytorialnego.

Tab. 8.1.2. Wydatki w latach 2004-2014

Wydatki	2004	2009	2014
Wydatki ogółem	24 667 262,00 zł	43 580 569,57 zł	51 136 717,32 zł
Wydatki bieżące	b.d.	35 341 874,15 zł	45 556 082,95 zł
Wydatki inwestycyjne	2 853 552,00 zł	8 238 695,42 zł	5 580 634,37 zł

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

W strukturze wydatków bieżących największy udział mają wydatki przeznaczone na oświatę i wychowanie, które od kilkunastu lat systematycznie rosną. Druga co do wielkości grupa wydatków bieżących związana jest z szeroko rozumianą pomocą społeczną, a kolejną grupę wydatków budżetowych stanowią wydatki na administrację publiczną (tab. 8.1.3).

Tab. 8.1.3. Wydatki bieżące w latach 2004-2014

Kategoria wydatków	2004	2009	2014
Oświata i wychowanie	b.d.	17 188 084,28 zł	21 621 672,33 zł
Pomoc społeczna	b.d.	b.d.	9 743 357,62 zł
Administracja publiczna	2 311 780 zł	3 293 316,45 zł	4 021 493,63 zł

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Powyższe dane wskazują na prawie dwukrotny wzrost dochodów Gminy Rogoźno w okresie ostatniego dziesięciolecia. Odnotowano także znaczny wzrost wydatków inwestycyjnych.

Uruchamianie nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie powinno wynikać z możliwości realizacji niezbędnej infrastruktury technicznej, obsługi komunikacyjnej i dostępności usług publicznych. Jednocześnie nowe inwestycje powinny stać się źródłem nowych dochodów budżetowych gminy, przede wszystkim w zakresie podatków od nieruchomości oraz udziału w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa.

8.2. Analiza środowiskowa

8.2.1. Przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej

Rzeźba terenu

Zróznicowana morfologia terenu predysponuje obszar do odmiennego zagospodarowania i użytkowania jego poszczególnych części. Spadki terenu z przedziału 0-12% umożliwiają wprowadzenie zabudowy. Przy większych kątach nachylenia powierzchni ziemi możliwości realizacji budynków są ograniczone i wymagają poniesienia dodatkowych nakładów finansowych. Przy spadkach terenów przekraczających 8% konieczne jest sytuowanie budynków równolegle do przebiegu poziomnic. Ma to szczególnie istotne znaczenie przy realizacji obiektów o większej powierzchni, w przypadku budynków



jednorodzinnych ograniczenia te nie mają tak istotnego znaczenia.

Na obszarze gminy występują przeważnie tereny o niewielkim nachyleniu, co sprzyja rozwojowi większości funkcji mieszkaniowych, rolniczych, leśnych i komunikacyjnych. Większe spadki dotyczą wyłącznie fragmentów zboczy dolin rzecznych i rynien jeziornych. Na tych terenach należy ograniczać rozwój zabudowy. Nieumiejętna ingerencja w powierzchnię ziemi podczas realizacji inwestycji może doprowadzić do uruchomienia procesów stokowych, w tym osuwania mas ziemnych. Takiemu kierunkowi zagospodarowania sprzyja ich obecne użytkowanie.

Budowa geologiczna

Wpływ budowy geologicznej na kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz użytkowanie terenu jest w zasadzie niewielki. Podstawowym ograniczeniem dla zainwestowania jest występowanie złóż surowców mineralnych oraz warunki geotechniczne podłoża.

Warunki gruntowe obszaru gminy są dosyć zróżnicowane, ale na ogół korzystne dla zabudowy. W podłożu rozległych obszarów wysoczyznowych niemal powszechnie występują gliny, gliny piaszczyste i piaski gliniaste, lokalnie przykryte cienką warstwą piasków. Tworzywa zwałowe najczęściej charakteryzują się konsystencją twardestwą i półtwardą, jedynie w strefie występowania wody gruntowej mogą ulec uplastycznieniu (konsystencja plastyczna i miękkoplastyczna).

Wśród pozostałych ograniczeń geologiczno-gruntowych wskazać należy udokumentowane złoża kopalin: kruszywa naturalnych i torfów.

Gleby

Pokrywe glebową na obszarze gminy Rogoźno należy rozpatrywać zarówno pod kątem potencjalnych możliwości rolniczego użytkowania, jak i bariery dla rozwoju funkcji wymagających przekształceń w zakresie wyłączeń z produkcji rolnej. Pomimo znacznego zróżnicowania genetycznego, na omawianym obszarze przeważają gleby dość średniej jakości. Większość gleb należy do średnich i słabych. Większość (40%) gleb należy do IV klasy, niewielki jest udział gleb III klasy, nie występują natomiast gleby najlepszej jakości – I i II klasy bonitacyjnej.

Powyższe uwarunkowania stanowią niewielką barierę dla rozwoju zainwestowania oraz przeznaczenia terenów na cele nierolnicze. Wskazać należy, iż wyznaczanie nowych terenów inwestycyjnych, a tym samym wyłączenie z produkcji rolnej gruntów najlepszej jakości, będzie wymagało przeprowadzenia postępowań administracyjnych poprzedzonych uzyskaniem zgody Ministra Rolnictwa. Stosunkowo niewielki areał użytków rolnych o istotnej wartości produkcyjnej na terenie gminy sprawia, że w działaniach planistycznych powinno się dążyć do maksymalnego ich zachowania.

Na terenach rolnych zagrożonych erozją wietrzną należy stosować zalesienia, wprowadzać zadrzewienia śródpolne i specjalne pasy wiatrochronne.

Wody powierzchniowe

Sieć wodna gminy Rogoźno należy do dorzecza rzeki Warty oraz zlewni jej prawobrzeżnego dopływu – rzeki Wełny. Bogatą sieć hydrograficzną tworzą: Wełna z wypełnionymi wodą starorzeczami i licznymi dopływami, osiem jezior oraz drobne, naturalne i sztuczne zbiorniki wodne.

Zarówno niestabilność podłoża oraz wysoki poziom zalegania wód gruntowych towarzyszące ciekom i zbiornikom wodnym stanowią istotne ograniczenie dla zagospodarowania samych wód i ich otoczenia. Poza funkcją ekologiczną w niektórych przypadkach istnieje możliwość ich wykorzystania na cele rekreacyjno-wypoczynkowe i turystyczne, o czym w dużej mierze decyduje dostępność brzegów i jakość wód.

Potencjał ekologiczny jednolitych części wód powierzchniowych określono jako słaby. Głównym zagrożeniem dla jakości wód w gminie Rogoźno są spływy obszarowe (zanieczyszczenia spłukiwane z terenów rolnych i leśnych oraz terenów tras komunikacyjnych drogowych i kolejowych) oraz odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków do gruntu lub do cieków powierzchniowych na terenach nieuzbrojonych w sieć kanalizacyjną. Ładunek zanieczyszczeń wprowadzany do środowiska z tych źródeł zależy od szeregu czynników, m.in.: stopnia skanalizowania danego obszaru, poziomu kultury



rolnej, stopnia zurbanizowania i intensywności ruchu komunikacyjnego danego obszaru.

Istotny wpływ na jakość wód gruntowych i powierzchniowych ma rolnictwo. Źródłem zanieczyszczeń z rolnictwa są zarówno źródła obszarowe tj. spływy powierzchniowe, jak i źródła punktowe: niewłaściwie przechowywane nawozy mineralne i organiczne (obornik, gnojówka, gnojowica), pestycydy, odcieki kiszonkowe. Rolnictwo ma także wpływ na erozję glebową i w konsekwencji na ładunki namulów dopływających do rzek i zbiorników wodnych. Podnoszenie produkcji rolnej powoduje drenaż, odwodnienie i przekształcenia obszarów podmokłych, podobnie jak całych dolin rzecznych.

Rozdzielenie oddziaływania źródeł obszarowych i punktowych na jakość wód nie jest możliwe. W tym aspekcie stan i jakość wód powierzchniowych może stanowić barierę ograniczającą rozwój większości funkcji (osadniczej, rolniczej, przemysłowej, rekreacyjnej). Ograniczeniom tym przeciwdziałać będzie poprawna eksploatacja istniejących oczyszczalni ścieków, likwidacja niekontrolowanych zrzutów zanieczyszczeń oraz wdrażanie w życie zasad Kodeksu dobrej praktyki rolniczej, w tym racjonalnego stosowania nawozów i środków ochrony roślin.

Wody podziemne

Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych na obszarze gminy Rogoźno jest trzeciorzędowy GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Jego potencjalne zasoby dyspozycyjne szacuje się na około 96 tys. m³/d. GZWP obejmuje swym wschodnią część gminy.

Kluczowym ograniczeniem dla realizacji zabudowy jest głębokość zalegania pierwszego poziomu wód podziemnych. Płytkie zaleganie wpływa na obniżenie parametrów geotechnicznych gruntów i utrudniają posadowienie obiektów budowlanych. Tego typu ograniczenia obejmują znaczną powierzchnię gminy, przede wszystkim w obrębie doliny Wełny i rynien jeziornych (głębokość zalegania pierwszego poziomu wód podziemnych do 2 m p.p.t.). Płytkie zaleganie wód gruntowych ma miejsce również w obniżeniach terenowych w sąsiedztwie rowów melioracyjnych (od 0,5 do 1,5 m p.p.t.) Bardziej korzystne warunki występują na obszarach równinnych (od 2 do 5 m p.p.t.).

Klimat i stan sanitarny powietrza

Zarówno klimat jak i stan sanitarny powietrza na przedmiotowym obszarze nie stanowią bariery dla zagospodarowania i użytkowania terenu oraz bytowania człowieka.

Średnioroczne stężenie tlenków azotu, dwutlenku siarki i ozonu, stanowiące podstawę oceny stanu powietrza w strefie wielkopolskiej pod kątem ochrony roślin nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych poziomów na terenie gminy.

W świetle kryteriów oceny powietrza pod kątem ochrony zdrowia w strefie wielkopolskiej, nie wykazano przekroczeń dopuszczalnego poziomu dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego arsenu, kadmu, niklu i ozonu. Stwierdzono jedynie przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} i PM₁₀, poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz poziomu celu długoterminowego ozonu, przy czym dane te należy odnosić do całej strefy wielkopolskiej. Wzrost zanieczyszczenia powietrza w podanym zakresie należy traktować jako problem lokalny, związany z procesami spalania w sektorze komunalno-bytowym (tzw. niska emisja). Pył zawieszony wykazuje bowiem wyraźny wzrost stężeń w sezonie zimnym, a przekroczenia ustalonych norm jakości powietrza dotyczą wyłącznie 24-godzinnych poziomów substancji.

Znaczące zanieczyszczenie powietrza na terenie miasta i gminy uznano za mało prawdopodobne. Jedynie okresowo na terenach zabudowy miejskiej i wiejskiej, zwłaszcza w sezonie grzewczym, a także w sąsiedztwie tras komunikacyjnych i zakładów przemysłowych możliwy jest wzrost zanieczyszczenia powietrza. Tereny te stanowią także źródło potencjalnego zagrożenia hałasem. Uwarunkowania te wpływają na konieczność uwzględnienia w działaniach planistycznych tworzenia szerokich stref buforowych pomiędzy zabudową mieszkaniową a szlakami komunikacyjnymi i terenami produkcyjnymi. Rozwój jednostek osadniczych powinien odbywać się ponadto poza dnami dolin i zagłębi jeziornych, które najbardziej narażone są na inwersje termiczne.

Klimat lokalny gminy uzależniony jest od ukształtowania terenu i szaty leśnej. Najkorzystniejsze



warunki klimatyczne z punktu widzenia stałego pobytu człowieka występują na obszarach wysoczyznowych. Tereny te wolne są od inwersji termicznych i posiadają najkorzystniejsze warunki solarne. W sąsiedztwie jezior, mogą występować małokorzystne warunki termiczno-wilgotnościowe. Występuje tu duże uwilgotnienie, zwiększona częstotliwość występowania mgieł radiacyjnych, a także znaczny spadek temperatur ekstremalnych w stosunku do wysoczyzny.

Świat roślin

Istniejące formy ochrony przyrody należy uznać za niewystarczające dla zabezpieczenia poprawnego funkcjonowania istniejących powiązań ekologicznych i zabezpieczenia stanowisk rodzimej flory i fauny. Najlepiej pod tym względem prezentuje się południowa część gminy, w obrębie której wyznaczono Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” oraz obszary Natura 2000, których główną rolą jest ochrona siedlisk i gatunków kluczowych.

Powyższe uwarunkowania stanowią istotne ograniczenie dla rozwoju poszczególnych funkcji. Wynikają one przede wszystkim z konieczności eliminacji negatywnego wpływu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, co wiąże się z koniecznością ograniczania rozwoju funkcji mogących znacząco oddziaływać na środowisko albo stosowania odpowiednich działań zabezpieczających lub kompensacji przyrodniczej. Zachowanie walorów przyrodniczych Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” wiąże się natomiast z ochroną środowiska przyrodniczego, swoistych cech krajobrazu oraz zabezpieczeniem wartości historycznych i kulturowych tego regionu. Rozwój zainwestowania nie powinien negatywnie wpływać na zachowanie funkcji przyrodniczych, krajobrazowych i turystycznych oraz pełnienia roli korytarzy ekologicznych.

Największy kompleks leśny stanowią bory sosnowe porastające rozległe połacie terenu po obu stronach Małej Wełny (rejon Jeziora Rogozińskiego i Jeziora Budziszewskiego). Podobny charakter mają lasy położone na wschodnim skraju Puszczy Noteckiej, w południowo-zachodniej części gminy. Mniejsze kompleksy borów znajdują się w okolicach Tarnowa. W dolinie Wełny, na północ i północny-wschód od Rogoźna, występują zróżnicowane kompleksy o siedliskach podmokłych i wilgotnych. Zdecydowanie najbardziej atrakcyjne są jednak rozległe kompleksy lasów bukowych w okolicach wsi Nienawiszcz, Boguniewo i Słomowo. Ze względu na pełnione funkcje przyrodnicze tereny te powinny pozostać w dotychczasowym użytkowaniu.

8.2.2. Możliwości rozwoju i ograniczenia dla realizacji zabudowy i zagospodarowania terenów

Uwarunkowania wynikające bezpośrednio z przeprowadzonej analizy stanu rolniczej przestrzeni produkcyjnej, predyspozycji geograficzno-klimatycznych, jak również wyników inwentaryzacji poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego warunkujących rozwój przestrzenny gminy Rogoźno, pozwalają określić predyspozycje i ograniczenia dla rozwoju określonych funkcji związanych z nowymi terenami przeznaczonymi pod zabudowę.

Funkcja mieszkaniowa

Zabudowę mieszkaniową należy realizować przede wszystkim w obrębie miasta i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, a także w granicach pozostałych miejscowości o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej. Preferowane tereny do rozwoju tej funkcji to obszary zwartej zabudowy. Tereny przeznaczone pod zabudowę powinny być dobrze nasłonecznione i przewietrzane. Należy dążyć do ograniczania rozwoju nowych terenów zabudowy wielorodzinnej poza granicami administracyjnymi miasta.

Należy ograniczać możliwość lokalizacji nowej zabudowy na obszarach położonych w obrębie dolin rzecznych i rynien jeziornych oraz na terenach gleb o najlepszych klasach bonitacyjnych.

Funkcja rekreacyjna

Największe predyspozycje dla rozwoju funkcji rekreacyjnej posiada południowa część gminy obejmująca okolice Boguniewa, Nienawiszcz, Słomowa, a także Owczychłół i w dolinie Wełny. Obszar ten znajduje się w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-



Wągrowiecka”.

Rozwój funkcji rekreacyjnych musi uwzględniać ograniczanie negatywnych oddziaływań na cele i przedmioty ochrony obszarów objętych formami ochrony przyrody. Przede wszystkim wskazuje się na konieczność ochrony wód przed zanieczyszczeniem poprzez kompleksowe rozwiązanie gospodarki wodno-ściekowej.

Funkcja zagrodowa

Zabudowę zagrodową należy realizować na terenach wsi poprzez rozbudowę istniejących terenów zainwestowanych pod warunkiem właściwego wyposażenia infrastrukturalnego oraz zachowania wszelkich norm ochrony środowiska.

Dopuszczalna jest także zmiana funkcji istniejącej zabudowy zagrodowej na cele mieszkaniowe przy braku negatywnego jej oddziaływania na tereny sąsiednie. Tereny przeznaczone pod zabudowę powinny być dobrze nasłonecznione i przewietrzane. Należy dążyć do ograniczania rozwoju nowych terenów zabudowy wielorodzinnej.

Funkcja przemysłowa

Na terenie gminy Rogoźno funkcje przemysłowe koncentrują się przede wszystkim w rejonie północno-zachodniej części miasta oraz występują punktowo w różnych częściach gminy. Lokalizacje nowych obiektów należy rozważyć na terenach dziś zainwestowanych jako uzupełnienie istniejącej zabudowy.

8.2.3. Obszary, na których występują ograniczenia wynikające z konieczności ochrony zasobów środowiska oraz występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska

Do obszarów, które powinny podlegać ochronie przed zmianą użytkowania, należy zaliczyć tereny o szczególnych warunkach ekologicznych zlokalizowane w północno-zachodniej części gminy, na obszarach objętych ustanowionymi formami ochrony przyrody. Ograniczenia w zagospodarowaniu dotyczące Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” oraz obszarów Natura 2000 wynikają z pełnionych przez nie funkcji – są one naturalnymi korytarzami ekologicznymi, hydrologicznymi i przewietrzającymi. Wszelkie inwestycje lokalizowane w ich granicach i w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów chronionych nie mogą powodować zagrożeń dla celów i przedmiotów ochrony. Do innych form ochrony przyrody zaliczyć należy pomniki przyrody, które zachowują swój status i podlegają specyficznym ograniczeniom wynikających z przepisów odrębnych.

Z zainwestowania należy wyłączyć doliny cieków wodnych, które powinny łączyć się bez przeszkód z dolinami na terenach sąsiadujących z gminą i tworzyć z nimi jednolity system ekologiczny. W tym celu w ich obrębie nie wolno wyznaczać terenów zwartej zabudowy w sposób stanowiący przegrody poprzeczne dolin. Wskazane jest także wprowadzanie ograniczeń w zakresie wysokości budynków.

Ograniczenia dotyczące terenów o najwyższych walorach glebowych dla rozwoju rolnictwa powinny odnosić się do zakazu wprowadzania w ich obrębie zabudowy. Gospodarka rolna powinna być prowadzona przy ograniczonym stosowaniu nawozów sztucznych i środków ochrony roślin.

Z zainwestowania należy ponadto wyłączyć tereny lokalizacji udokumentowanych złóż kopalin, stanowiących obszary perspektywicznej eksploatacji.

Ograniczenie dla realizacji nowych obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi są także linie elektroenergetyczne. Ze względu na oddziaływania w zakresie hałasu i pól elektromagnetycznych zabudowa powinna być lokalizowana poza granicami pasów technologicznych. Z zainwestowania wyłączą się także strefy kontrolowane gazociągów. Należy ponadto zachować odległości planowanej zabudowy od dróg i linii kolejowych charakteryzujących się największym natężeniem ruchu oraz strefy ochronne elektrowni wiatrowych gwarantujące zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu.



8.2.4. Ocena przydatności terenów dla różnych sposobów zagospodarowania

Klasyfikacja terenów na poszczególne kategorie określające ich przydatność do różnych sposobów zagospodarowania została wykonana w oparciu o analizę wybranych elementów środowiska przyrodniczego. Na podstawie głównych uwarunkowań ekofizjograficznych, wydzielono trzy kategorie terenów o różnych predyspozycjach dla ich przyszłego zagospodarowania:

1. Tereny wyłączone z zabudowy

- 1) ze względu na sposób użytkowania i funkcje ekologiczne:
 - rzeki, mniejsze cieki, rowy stałe lub okresowe,
 - zbiorniki wodne,
 - tereny podmokłe, zabagnione,
 - tereny leśne i większe zadrzewienia,
 - tereny łąk pełniących funkcje ekologiczne;
- 2) ze względu na ochronę prawną:
 - tereny położone w granicach rezerwatów przyrody,
 - tereny objęte ochroną konserwatorską,
 - tereny cmentarzy,
 - pomniki przyrody.

2. Tereny z ograniczeniami w zagospodarowaniu:

- 1) ze względu na funkcje ekologiczne i ochronę prawną terenów przyrodniczych:
 - tereny położone w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Welny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”,
 - tereny położone w granicach obszarów Natura;
- 2) ze względu na strefy ochronne i parametry techniczne:
 - tereny wzdłuż drogi krajowej nr 11,
 - tereny wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 241,
 - tereny wzdłuż linii kolejowej nr 354,
 - tereny wzdłuż linii kolejowej nr 206,
 - tereny wzdłuż linii wysokiego napięcia 110 kV,
 - strefy kontrolowane gazociągów wysokiego ciśnienia;
- 3) ze względu na warunki gruntowo-wodne:
 - tereny charakteryzujące się płytkim poziomem wód gruntowych (do 1,0 m p.p.t.);
- 4) ze względu na obecność obszarów perspektywicznych dla złóż kopalin:
 - tereny udokumentowanych złóż kopalin.
- 5) ze względu na zagrożenie powodzią:
 - tereny w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- 6) ze względu na działalność rolniczą:
 - tereny predysponowane do wyznaczenia rolniczej przestrzeni produkcyjnej, o korzystnych warunkach glebowych, które powinny zostać niezabudowane, predysponowane jedynie w swych strefach peryferyjnych do rozwoju zabudowy zagrodowej.

3. Pozostałe tereny korzystne dla zainwestowania:

- 1) tereny zbudowane z gruntów mineralnych (piasków luźnych i gliniastych) o dużym zróżnicowaniu warunków gruntowo-wodnych i geotechnicznych, korzystne dla zabudowy z ograniczeniami,
- 2) tereny zbudowane z gruntów mineralnych (piasków gliniastych i glin), o warunkach gruntowo-wodnych umożliwiających zainwestowanie oraz stosunkowo korzystnych warunkach geotechnicznych,
- 3) tereny zbudowane z gruntów mineralnych (piaszczysto-żwirowych), bez ograniczeń geotechnicznych, bardzo korzystne dla zabudowy,



- 4) tereny częściowo już zabudowane, w większości posiadające uzbrojenie techniczne, korzystne do kontynuowania na nich nowych inwestycji.

Analiza jakości poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego wskazuje na nieznaczne przekształcenia środowiska przyrodniczego gminy. Stopień degradacji poszczególnych komponentów jest nieznaczny. Niewielkie pogorszenie stanu sanitarnego powietrza atmosferycznego wynika z lokalnej emisji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych z indywidualnych palenisk domowych oraz emisji spalin ze środków transportu wzdłuż najbardziej uczęszczanych szlaków komunikacyjnych. Nieznaczne pogorszenie stanu wód powierzchniowych jest wynikiem rolnictwa i zrzutu ścieków, przede wszystkim pochodzących z gospodarstw domowych.

Powyższe uwarunkowania nie stwarzają szczególnych ograniczeń dla rozwoju przestrzennego. Przy wyznaczaniu nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie istotne jest jednak uwzględnienie wymagań wynikających z uwarunkowań przyrodniczych, a zwłaszcza obszaru objętego formą ochrony przyrody, lasów, trwałych użytków zielonych, zadrzewień i dolin rzecznych oraz terenów rolniczych najwyższych klas bonitacyjnych. Szczególne znaczenie ma ponadto konieczność ochrony wód i uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej.

8.3. Analiza społeczna

8.3.1. Liczba i rozmieszczenie ludności

Miasto i gmina Rogoźno należy do obszarów słabo zaludnionych na tle województwa wielkopolskiego. Gęstość zaludnienia kształtuje się znacznie poniżej średniej przypadającej dla regionu i w 2014 roku wynosiła 84 osoby/km² (średnia dla województwa to 116 osób/km²), natomiast jest wyższa od średniej dla powiatu obornickiego (83 osób/km²). Gęstość zaludnienia gminy jest także niższa od średniej krajowej wynoszącej 123 osoby/km².

Bardzo duże zróżnicowanie obserwuje się przy zestawieniu gęstości zaludnienia obliczonej dla miasta i obszaru wiejskiego gminy Rogoźno. Gęstość zaludnienia w granicach miasta wynosi 999 osób/km², a na obszarze wiejskim jedynie 34 osoby/km².

Analizując gęstość zaludnienia w gminie na przestrzeni ostatnich 10 lat obserwujemy niewielką tendencję wzrostową wskaźnika gęstości zaludnienia (tab. 8.3.1.1).

Tab. 8.3.1.1. Gęstość zaludnienia

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	122	122	123
woj. wielkopolskie	113	114	116
powiat obornicki	778	80	83
miasto i gmina Rogoźno	79	81	84
miasto Rogoźno	969	988	999
obszar wiejski gminy Rogoźno	31	32	34

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Tab. 8.3.1.2. Liczba ludności w wybranych latach

Liczba ludności	1999	2004	2009	2014
Ogółem	17 126	17 259	17 569	18 208
Kobiety	8 474	8 536	8 703	9 111
Mężczyźni	8 652	8 723	8 866	9 097

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.



Tab. 8.3.1.3. Liczba ludności według sołectw według stanu na dzień 30 czerwca 2015 r.

Lp.	Sołectwo	Liczba zameldowanych	Udział w ogólnej liczbie mieszkańców gminy
1.	Boguniewo	254	1,5%
2.	Budziszewko	392	2,2%
3.	Garbatka	284	1,6%
4.	Gościejewo	675	3,9%
5.	Jaracz	307	1,7%
6.	Karolewo	168	0,9%
7.	Kaziopole	417	2,4%
8.	Laskowo	54	0,3%
9.	Nienawiszczy	88	0,5%
10.	Owczegłowy	449	2,9%
11.	Owieczki	205	1,2%
12.	Parkowo	1183	6,8%
13.	Pruśce	813	4,7%
14.	Ruda	326	1,8%
15.	Słomowo	233	1,3%
16.	Studzieniec	534	3,0%
17.	Tarnowo	349	2,0%

Źródło: Urząd Miejskie w Rogoźnie.

Gminę i miasto Rogoźno pod koniec 2014 roku zamieszkiwało 18 208 osób, w tym 9 097 kobiet (tj. 49,96% ogółu ludności) i 9 111 mężczyzn (odpowiednio 50,04%). Analizując lata 1999-2014 obserwujemy systematyczny, niewielki wzrost liczby ludności na terenie gminy (tab. 8.3.1.2).

W analizowanym okresie występowała liczebna przewaga mężczyzn nad kobietami, co znalazło odzwierciedlenie we wskaźniku feminizacji, określającym liczbę kobiet przypadającą na 100 mężczyzn. W roku 1999 wskaźnik ten wynosił 102 kobiety na 100 mężczyzn (tab. 8.3.1.4). Odpowiednio dla kraju wskaźnik ten wynosił 107, dla województwa – 106, a dla powiatu – 103. W kolejnych latach na terenie gminy obserwowano niewielki spadek wartości wskaźnika feminizacji.

Tab. 8.3.1.4. Wskaźnik feminizacji w wybranych latach

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	107	107	107
woj. wielkopolskie	106	106	105
powiat obornicki	103	102	101
miasto i gmina Rogoźno	102	102	100
miasto Rogoźno	105	104	105
obszar wiejski gminy Rogoźno	98	98	92

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Z powyższej tabeli wynika, iż na terenach wiejskich gminy Rogoźno odnotowuje się niższe wartości wskaźnika feminizacji, niż w samym mieście. Zjawisko to związane jest z wielofunkcyjnością gminy. Wyższy udział liczby mężczyzn w ludności ogółem jest charakterystyczny dla terenów wiejskich i związany jest z dominującą funkcją rolnictwa stanowiącego miejsce pracy typowe dla mężczyzn. Na obszarze miasta nadwyżka ta rekompensowana występowaniem miejskiego ośrodka usługowego, gdzie w większym stopniu skupione są miejsca pracy typowe dla kobiet (edukacja, ochrona zdrowia, handel).

8.3.2. Ruch naturalny ludności

W mieście i gminie Rogoźno w latach 2004-2014 obserwujemy zmienne wartości wskaźnika urodzeń żywych na 1000 ludności (tab. 8.3.2.1). Wskaźnik ten w 2014 roku wynosił 10,1 i był niższy od średniej dla powiatu (11,3) i województwa (10,7), natomiast wyższy od średniej krajowej (9,7). Analiza poniżej tabeli wskazuje jednak na odmienną sytuację panującą w mieście i na obszarze wiejskim.



Tab. 8.3.2.1. Urodzenia żywe na 1000 ludności w wybranych latach

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	9,3	10,9	9,7
woj. wielkopolskie	10,0	12,0	10,7
powiat obornicki	11,5	13,2	11,3
miasto i gmina Rogoźno	12,7	14,2	10,1
miasto Rogoźno	11,3	14,2	9,3
obszar wiejski gminy Rogoźno	15,2	14,2	11,5

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Pomimo pozytywnych tendencji obserwowanych w latach 2004-2009, w następnym okresie na obszarze gminy odnotowano duży spadek wartości wskaźnika urodzeń żywych. Wynika to prawdopodobnie z wkraczania w wiek rozrodczy grup urodzonych w latach osiemdziesiątych (grup z końca wyżu demograficznego).

Pomimo wzrostu wskaźnika zgonów na 1000 ludności na początku analizowanego okresu lata 2009-2014 charakteryzowały się spadkiem wskaźnika (tab. 8.3.2.2). Podobne tendencje obserwowano zarówno w kraju, województwie i powiecie.

Tab. 8.3.2.2. Zgony na 1000 ludności w wybranych latach

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	9,52	10,09	9,78
woj. wielkopolskie	8,96	9,29	8,43
powiat obornicki	8,66	8,85	8,35
miasto i gmina Rogoźno	9,75	8,75	8,56
miasto Rogoźno	9,92	8,50	8,16
obszar wiejski gminy Rogoźno	9,45	9,19	9,20

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Po znacznym wzroście wskaźnika przyrostu naturalnego w 2009 roku w kolejnych latach w gminie i mieście Rogoźno, powiecie, województwie i kraju odnotowuje się stały spadek jego wartości (tab. 8.3.2.3). Spowodowane jest to z jednej przede wszystkim zmniejszającą się liczbą urodzeń. Tendencje te są charakterystyczne także dla innych jednostek przestrzennych (powiat, województwo i kraj), w których w ostatnich latach odnotowuje się stały spadek wskaźnika przyrostu naturalnego.

Tab. 8.3.2.3. Przyrost naturalny ludności w wybranych latach

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	-0,2	0,9	0,0
woj. wielkopolskie	0,9	2,7	1,7
powiat obornicki	2,8	4,3	3,0
miasto i gmina Rogoźno	3,0	5,4	1,6
miasto Rogoźno	1,4	5,7	1,2
obszar wiejski gminy Rogoźno	5,8	5,0	2,3

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

8.3.3. Migracje ludności

Wskaźnik migracji uznawany jest często za wskaźnik atrakcyjności miasta lub gminy. Analiza tego wskaźnika może także określić zakres wpływu migracji na dynamikę ludności oraz obszar problemów związanych z procesem asymilacji ludności napływowej.

W całym województwie wielkopolskim istnieje tendencja migracji ludności z gmin wiejskich do miast. Są to zarówno migracje wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Analiza procesów migracji w powiecie konińskim wykazuje stały napływ mieszkańców na obszar powiatu. Na terenie miasta i gminy Rogoźno wartość wskaźnika salda migracji, pomimo wahań obserwowanych w poszczególnych latach, pozostaje na zbliżonym poziomie przyjmując wartości ujemne (tab. 8.3.3.1). Za pozytywny można uznać dodanie



saldo migracji na obszarze wiejskim w 2014 roku, które jednak nie zrekompensowało znacznego odpływu mieszkańców z obszaru miasta.

Tab. 8.3.3.1. Migracje ludności w wybranych latach

Nazwa	2004	2009	2014
Polska	-9 382	-1 196	-15 750
woj. wielkopolskie	2 453	1 568	73
powiat obornicki	-28	19	42
miasto i gmina Rogoźno	-57	-21	-66
miasto Rogoźno	-45	-14	-94
obszar wiejski gminy Rogoźno	-12	-7	28

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

8.3.4. Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy

Analizując ludność w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w latach 1999-2014 na terenie miasta i gminy Rogoźno dostrzega się charakterystyczną tendencję. Maleje udział ludności w wieku przedprodukcyjnym, rośnie natomiast udział ludności w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym (tab. 8.3.4.1).

Tab. 8.3.4.1. Ludność według grup ekonomicznych

Lata	Ludność w wieku					
	przedprodukcyjnym	%	produkcyjnym	%	poprodukcyjnym	%
1999	4 965	28,99	10 067	58,78	2 094	12,23
2004	4 199	24,33	10 955	63,47	2 105	12,20
2009	3 981	22,66	11 303	64,33	2 285	13,01
2014	3 788	20,80	11 592	63,66	2 828	15,53

Źródło: obliczenia własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS, 2016.

Struktura ludności gminy w podziale wiekowym w 2014 roku przedstawiała się następująco (K – kobiety, M – mężczyźni):

- grupa przedprodukcyjna (0-17 lat) – 20,80% ogółu ludności,
- grupa produkcyjna (K 17-59 lat, M 17-64 lat) – 63,66% ogółu ludności,
- grupa poprodukcyjna (powyżej K 60 lat, M 65 lat) – 15,53% ogółu ludności.

Osoby w wieku produkcyjnym stanowią niespełna 64% ogółu ludności gminy. Wskaźnik starzenia się ludności (udział ludności w wieku poprodukcyjnym do ludności ogółem) wynosi dla gminy ponad 15%.

Analizując zatrudnienie ogółem w latach 1999-2014 obserwujemy dość duże zmiany poziomu zatrudnienia. Stanowi on konsekwencję przemian społeczno-gospodarczych na skutek likwidacji zakładów przemysłowych (Fabryka Maszyn Rolniczych Agromet-Rofama, Fabryka Mebli) oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych. Do. W 2009 roku odnotowano istotny wzrost liczby pracujących mieszkańców gminy, związany przede wszystkim z pojawieniem się nowych miejsc pracy w budownictwie i transporcie. Niestety, w 2014 roku zaobserwowano ponowny spadek liczby pracujących, zwłaszcza wśród mężczyzn (tab. 8.3.4.2).

Tab. 8.3.4.2. Pracujący w latach 1999-2014

Pracujący wg płci	1999	2004	2009	2014
ogółem	2 994	2 679	3 510	3 312
mężczyźni	1 936	1 684	2 102	1 859
kobiety	1 058	995	1 408	1 453

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Analizując rynek pracy można stwierdzić, iż po okresie istotnego spadku bezrobocia przypadającym na pierwsze lata obecnego stulecia, od 2009 roku rysuje się niewielki wzrost liczby bezrobotnych zarówno w kraju, jak i w województwie. Podobnie przedstawia się sytuacja bezrobocia



w gminie i mieście Rogoźno. W analizowanym okresie nastąpił spadek liczby osób pozostających bez pracy z 1 480 w 2004 r. do 739 w 2014 r. Udział bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wynosi 6,4%. Wartość ta jest wyższa od średniej dla powiatu (5,2%) i województwa (5,3%), natomiast niższa od wartości obliczonej dla całego i kraju (7,5%).

Miasto i gmina Rogoźno położona jest w zasięgu oddziaływania Poznania, co w konsekwencji powoduje spadek liczby bezrobotnych na terenie gminy. Stosunkowo wysoki poziom bezrobocia jest konsekwencją zmian zachodzących w gospodarce ogólnokrajowej.

8.4. Prognoza demograficzna

Prognoza demograficzna obejmuje przewidywanie kształtowania się w przyszłości zjawisk i procesów demograficznych, ich kierunków oraz tempa rozwoju, jak również przemian strukturalnych. Przewidywanie przyszłych kierunków zmian procesów demograficznych zawsze jest obarczone dużą niepewnością wynikającą przede wszystkim z braku możliwości oceny dynamiki i kierunku rozwoju społeczno-gospodarczego.

Prognozę demograficzną dla Gminy Rogoźno oparto na danych Głównego Urzędu Statystycznego. Niestety prognoza ta odnosi się jedynie do poziomu powiatów, zatem jedyną możliwością było przyjęcie danych charakteryzujących cały powiat obornicki i na ich podstawie określenie prognozowanej liczby ludności na obszarze gminy Rogoźno.

Prognozę demograficzną przedstawiono w założonym horyzoncie czasowym obejmującym najbliższe 30 lat. W pierwszej kolejności określono prognozowaną zmianę liczby ludności w latach 2014-2045 w ujęciu procentowym (tab. 8.4.1.). Następnie uzyskane wartości wskaźników odniesiono do aktualnej liczby ludności na obszarze gminy Rogoźno i w ten sposób określono prognozowaną liczbę ludności w założonej perspektywie czasowej.

W tabeli 8.4.2. zaprezentowano uzyskane wyniki dotyczące prognozowanej liczby ludności, w tym w podziale na obszar miasta i gminy, w 2045 roku.

Tab. 8.4.1. Prognozowana zmiana liczby ludności w latach 2014-2045

Nazwa	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
miasto i gmina Rogoźno	2,17%	2,92%	1,43%

Źródło: obliczenia własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS, 2016.

Tab. 8.4.2. Prognozowana liczba ludności w 2045 roku

Nazwa	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
miasto i gmina Rogoźno	18 603	9 377	9 227

Źródło: obliczenia własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS, 2016.

Analizując dane zamieszczone w powyższej tabeli należy stwierdzić, iż w okresie perspektywicznym 30 lat, liczba ludności gminy Rogoźno zwiększy się o średnio 2% w stosunku do stanu ludności w 2014 r. Wskazać jednak należy na niepewność prognozowania demograficznego, które nie jest w stanie przewidzieć faktycznych zjawisk w przestrzeni, które w istotny sposób mogą odwrócić dotychczasowe tendencje zmian liczby ludności.

Powyższe uwarunkowania wymagają powiązania wyników prognozy demograficznej z aktualnymi czynnikami rozwoju społeczno-gospodarczego. Dobrym przykładem jest pojawianie się dużych inwestorów o istotnym zapotrzebowaniu na siłę roboczą oraz ich kooperantów, co w perspektywie kilku najbliższych lat może korzystnie wpłynąć na stan i strukturę ludności. Ze względu na potrzebę pozyskania wykwalifikowanej siły roboczej konieczne będzie zaproponowanie nowych przestrzeni inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę. Aktualnie brak jest informacji pozwalających określić skalę tego zjawiska.



Uwarunkowania demograficzne stanowią istotny argument przemawiający za racjonalizacją polityki przestrzennej. Nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie, przede wszystkim pod zabudowę mieszkaniową, powinny uwzględniać faktyczne zmiany w zakresie przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy, tendencje w zakresie wzrostu średniej powierzchni mieszkań i potrzebę poprawy warunków zamieszkania w zakładanej perspektywie planistycznej, biorąc pod uwagę przede wszystkim nowe czynniki rozwojowe, które w sposób znaczący mogą wpłynąć na zmiany sytuacji demograficznej miasta i gminy Rogoźno.

8.5. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy

Dla oceny możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, istotna jest przede wszystkim analiza wydatków inwestycyjnych.

Na przestrzeni ostatnich odnotowano zmienny poziom wydatków inwestycyjnych w zakresie transportu i łączności, gospodarki komunalnej i ochrony środowiska oraz oświaty i wychowania, istotnych z punktu widzenia jej rozwoju społeczno-gospodarczego (tab. 8.5.1.). Wynikają one przede wszystkim z wartości planowanych do realizacji inwestycji w danym roku oraz możliwości pozyskania środków zewnętrznych na ich współfinansowanie.

Tab. 8.5.1. Wydatki majątkowe inwestycyjne w latach 2004-2014

Kategoria wydatków	2004	2009	2014
Transport i łączność	386 497,00 zł	5 771 033,90 zł	205 634,00 zł
Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	1 840 580,00 zł	1 546 093,48 zł	2 324 648,56 zł
Oświata i wychowanie	b.d.	31 113,16 zł	29 764,77 zł

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS, 2016.

Powyższe uwarunkowania wskazują na systematyczny wzrost potencjału inwestycyjnego gminy, pozwalający na dalsze wyposażanie miasta i poszczególnych miejscowości w niezbędną infrastrukturę techniczną i społeczną. W celu minimalizacji kosztów po stronie samorządu w pierwszej kolejności należy uruchamiać nowe tereny w zasięgu istniejącej infrastruktury technicznej, przede wszystkim sieci wodociągowej, elektroenergetycznej i kanalizacyjnej, posiadające dogodną dostępność komunikacyjną, w tym środkami transportu publicznego, oraz gwarantujące właściwą obsługę mieszkańców w zakresie dostępności do usług publicznych. Przygotowanie nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie powinno być poprzedzone prognozą skutków finansowych sporządzaną na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, która określi bilans dochodów i wydatków wynikających z określonego obszaru.

8.6. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

8.6.1. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w skali gminy oszacowano na podstawie:

- analizy ekonomicznej obrazującej poziom dochodów i wydatków gminy, ze szczególnym uwzględnieniem wydatków inwestycyjnych służących podwyższaniu standardów i zakresu usług oraz szeroko rozumianemu rozwojowi jednostki samorządu terytorialnego,
- analizy środowiskowej obrazującej ocenę przydatności poszczególnych terenów dla lokalizacji nowej zabudowy, z uwzględnieniem najistotniejszych elementów środowiska przyrodniczego, w tym w szczególności określenie terenów wyłączonych z zabudowy,
- analizy społecznej obrazującej stan i strukturę demograficzną społeczności gminy, ze



szczególnym uwzględnieniem ruchu naturalnego, migracji, rynku pracy i warunków mieszkaniowych, stanowiącej podstawę dla racjonalnego kształtowania docelowej struktury przestrzennej gminy,

- prognozy demograficznej wskazującej na wzrost liczby ludności gminy z 18 208 mieszkańców w 2014 r. do 18 603 mieszkańców w 2045 r.
- oceny możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, ze szczególnym uwzględnieniem aktualnego poziomu wydatków inwestycyjnych w zakresie transportu i łączności oraz gospodarki komunalnej i ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia jej rozwoju społeczno-gospodarczego,
- prognozowanego wzrostu powierzchni użytkowej mieszkań z poziomu 412 663 m² w 2014 roku do poziomu 688 311 m² w 2045 roku na podstawie analizy zmian w latach 2000-2014,
- prognozowanego wzrostu przeciętnej powierzchni jednego mieszkania z poziomu 23 m² w 2014 roku do poziomu 29 m² w 2045 roku na podstawie zakładanego wzrostu liczby ludności oraz wzrostu powierzchni użytkowej mieszkań w zakładanej perspektywie planistycznej,
- aktualnej struktury użytkowania gruntów na obszarze gminy, ze szczególnym uwzględnieniem udziału poszczególnych funkcji terenów zainwestowanych.

Dla określenia maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę przyjęto perspektywę 30 lat oraz niepewność procesów rozwojowych poprzez zwiększenie zapotrzebowania o 30% w stosunku do powyższych wyników analiz.

Przyjmując wyniki powyższych analiz określono zapotrzebowanie na nową zabudowę w skali gminy dla poszczególnych kategorii terenów przeznaczonych pod zabudowę w oparciu o poniższe założenia:

1. Dla **terenów zabudowy mieszkaniowej śródmiejskiej** nie wskazuje się zapotrzebowania na nową zabudowę;
2. Dla **terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 334 843 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie prognozowanego wzrostu liczby ludności oraz zakładanego wzrostu przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkań przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 29 m²;
3. Dla **terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 20 346 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie prognozowanego wzrostu liczby ludności oraz zakładanego wzrostu przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkań przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 29 m²;
4. Dla **terenów zabudowy zagrodowej** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 10 514 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie prognozowanego wzrostu liczby ludności, zakładanego wzrostu przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkań przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 29 m² oraz zakładanego rozwoju istniejących gospodarstw rolnych o rozdrobnionej strukturze agrarnej, z uwzględnieniem 1/3 udziału powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych w ogólnej powierzchni użytkowej wszystkich budynków na terenach zabudowy zagrodowej;
5. Dla **terenów rekreacji indywidualnej** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 166 474 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie zakładanego wzrostu przeciętnej powierzchni użytkowej budynków letniskowych przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 9 m² oraz rozwoju istniejących funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych na obszarze gminy, biorąc pod uwagę konieczność zabezpieczenia terenów rekreacji indywidualnej jako oferty dla mieszkańców i turystów.
6. Dla **terenów zabudowy usługowej** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 42 240 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie zakładanego wzrostu przeciętnej powierzchni użytkowej usług przypadającej na jednego mieszkańca gminy do



- poziomu 5 m² oraz wzrostu zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową, dla której konieczne będzie wprowadzenie odpowiedniego wyposażenia usługowego, w tym realizacji usług publicznych, biorąc pod uwagę konieczność zabezpieczenia nowych terenów inwestycyjnych jako oferty dla istniejących i nowych inwestorów;
7. Dla **terenów usług sportu, turystyki i rekreacji** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 109 776 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie zakładanego wzrostu przeciętej powierzchni użytkowej usług sportu, turystyki i rekreacji, przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 6 m², biorąc pod uwagę konieczność zabezpieczenia nowych terenów inwestycyjnych jako oferty dla istniejących i nowych inwestorów;
 8. Dla **terenów zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 561 768 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie zakładanego wzrostu przeciętej powierzchni użytkowej obiektów produkcyjnych, magazynowych i składowych przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 49 m² oraz zakładanego na podstawie analizy potrzeb wynikających z zabezpieczenia nowych terenów inwestycyjnych jako oferty dla istniejących i nowych inwestorów, ze szczególnym uwzględnieniem istniejących funkcji przemysłowych gminy;
 9. Dla **terenów zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów** przyjmuje się zapotrzebowanie na nową zabudowę na poziomie 20 184 m² powierzchni użytkowej zabudowy na podstawie zakładanego wzrostu powierzchni istniejących obiektów produkcji rolnej przypadającej na jednego mieszkańca gminy do poziomu 49 m².

Tab. 8.6.1.1. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia użytkowa [w m ²]
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	334 843
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	20 346
Tereny zabudowy zagrodowej	10 514
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	166 474
Tereny zabudowy usługowej	42 240
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	109 776
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	994 549
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	20 184
Suma	1 698 926

Źródło: opracowanie własne

8.6.2. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych

Chłonność obszarów, rozumianych jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, określono na podstawie analizy zagospodarowania i zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach istniejących jednostek osadniczych. Poniżej przedstawiono chłonność obszarów dla lokalizacji nowej zabudowy określoną w powierzchni użytkowej zabudowy według poszczególnych kategorii zabudowy.

Chłonność miejscowości położonych na obszarze gminy Rogoźno oszacowano wyłącznie dla miasta oraz wsi charakteryzujących się zwartą strukturą funkcjonalno-przestrzenną. W analizie nie uwzględniono miejscowości o zabudowie rozproszonej.

Ze względu na istniejący charakter terenów zainwestowanych chłonność obszarów oszacowano według podziału na pięć kategorii: tereny zabudowy śródmiejskiej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej i tereny



zabudowy rekreacji indywidualnej przy założeniu lokalizowania nowych terenów przeznaczonych pod określony typ zainwestowania w sąsiedztwie terenów istniejących o tej samej funkcji. Dla pozostałych kategorii terenów (tereny zabudowy usługowej, tereny usług sportu, turystyki i rekreacji, tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej), ze względu na istniejący charakter zainwestowania, brak jest możliwości wyznaczenia nowych terenów dla lokalizacji zabudowy w ramach zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej.

Tab. 8.6.2.1. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych [w powierzchni użytkowej w m²]

Miejscowość	Tereny zabudowy śródmiejskiej	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	Tereny zabudowy zagrodowej	Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej
Rogoźno	12 781	93 597	19 033	1 718	0
Boguniewo	0	0	0	5 003	0
Budziszewko	0	741	0	8 293	0
Cieśle	0	2 893	0	1 319	0
Garbatka	0	175	0	4 717	0
Gościejewo	0	7 217	0	8 666	0
Grudna	0	0	0	3 396	0
Jaracz	0	0	0	4 819	0
Jaracz-Młyn	0	237	0	0	0
Kaziopole	0	0	0	15 414	0
Koralewo	0	0	0	1 161	0
Laskowo	0	0	0	3 944	0
Nienawiszcz	0	0	0	2 543	0
Owczegłowy	0	9 344	0	2 994	18 473
Owieczki	0	833	0	1 159	0
Parkowo	0	13 045	0	18 090	0
Pruśce	0	2 123	0	14 843	0
Sierniki	0	0	1 054	656	0
Słomowo	0	0	0	3 115	0
Studzieniec	0	0	0	7 669	0
Szczytno	0	0	0	0	0
Tarnowo	0	2 559	0	8 806	0
Wełna	0	0	716	3 992	0
Suma	12 781	132 764	20 803	122 319	18 473
	307 139				

Źródło: opracowanie własne

8.6.3. Chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę

Chłonność obszarów, rozumianych jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, określono na podstawie analizy obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących tereny położone poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach istniejących jednostek osadniczych.

Poniżej przedstawiono chłonność obszarów dla lokalizacji nowej zabudowy określoną w powierzchni użytkowej zabudowy według poszczególnych kategorii zabudowy.



Tab. 8.6.3.1. Chłonność obszarów w planach miejscowych [w powierzchni użytkowej w m²]

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia użytkowa [w m ²]
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	177 621
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	9 529
Tereny zabudowy zagrodowej	571
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	94 060
Tereny zabudowy usługowej	20 989
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	16 241
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	289 431
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	0
Suma	608 443

Źródło: opracowanie własne

8.6.4. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę

Określenie zapotrzebowania na nową zabudowę w stosunku do chłonności terenów położonych na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę ma na celu wykazanie priorytetów w zakresie wyznaczania nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę. W poniższych tabelach przedstawiono wyniki przeprowadzonej analizy.

Tab. 8.6.4.1. Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z chłonnością obszarów [w powierzchni użytkowej w m²]

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Zapotrzebowanie na nową zabudowę	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej	Chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę	Porównanie
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0	12 781	0	0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	334 843	132 764	177 621	24 458
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	20 346	20 803	9 529	0
Tereny zabudowy zagrodowej	10 514	122 319	571	0
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	166 474	18 473	94 060	53 940
Tereny zabudowy usługowej	42 240	0	20 989	21 251
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	109 776	0	16 241	93 535
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	994 549	0	289 431	705 118
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	20 184	0	0	20 184
Suma	1 698 926	307 139	608 443	918 487

Źródło: opracowanie własne



Na podstawie przeprowadzonej analizy formułuje się następujące wytyczne do określania kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów:

1. Dla **terenów zabudowy śródmiejskiej** nową zabudowę należy realizować wyłącznie jako uzupełnienie istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej centrum miasta Rogoźna;
2. Dla **terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
3. Dla **terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej** nową zabudowę w pierwszej kolejności należy kształtować na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę;
4. Dla **terenów zabudowy zagrodowej** w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
5. Dla **terenów zabudowy rekreacji indywidualnej** w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
6. Dla **terenów zabudowy usługowej**, w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
7. Dla **terenów usług sportu, turystyki i rekreacji**, w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
8. Dla **terenów zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów**, w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę;
9. Dla **terenów zabudowy obsługi gospodarki rolnej**, w celu realizacji pełnego zapotrzebowania, dopuszcza się kształtowanie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę o maksymalnej powierzchni użytkowej zabudowy wynikającej z przeprowadzonego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.



8.7. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy

Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, determinowane będą poziomem uzyskiwanych dochodów. Rozwój nowych terenów inwestycyjnych zwiększy wpływy do budżetu gminy z tytułu podatku od nieruchomości.

W poniższej tabeli przedstawiono prognozowane dochody gminy z tytułu podatku od nieruchomości po zrealizowaniu maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę w perspektywie 30 lat.

Tab. 8.7.1. Prognozowane dochody z tytułu podatku od nieruchomości

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia gruntów [m²]	Powierzchnia użytkowa [m²]	Podatek od nieruchomości (grunt)	Podatek od nieruchomości (powierzchnia użytkowa)
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0	0	0 zł	0 zł
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	2 553 707	334 843	995 946 zł	194 209 zł
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	155 167	20 346	60 515 zł	11 801 zł
Tereny zabudowy zagrodowej	80 187	10 514	31 273 zł	6 098 zł
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	1 269 628	166 474	495 155 zł	1 278 520 zł
Tereny zabudowy usługowej	322 144	42 240	193 286 zł	738 778 zł
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	837 215	109 776	502 329 zł	1 919 982 zł
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	7 585 012	994 549	4 551 007 zł	17 394 662 zł
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	153 933	20 184	60 034 zł	155 013 zł
Suma	12 956 993	1 698 926	6 889 545 zł	21 699 063 zł

Źródło: opracowanie własne

Uruchamianie przez gminę nowych terenów inwestycyjnych wiąże się z koniecznością rozbudowy infrastruktury technicznej – sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej oraz doprowadzeniem do tych terenów dróg publicznych. Realizacja infrastruktury odbywać się będzie etapowo w ciągu najbliższych kilkudziesięciu lat biorąc pod uwagę priorytety w zakresie wyposażania określonych terenów. Finansowanie ww. działań opierać się będzie przede wszystkim na podstawie dochodów własnych gminy, ale także poprzez pozyskanie różnego rodzaju dotacji. W przypadku niedoboru środków finansowych budżetu istnieje ponadto możliwość zaciągania kredytów.

8.8. Potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych i na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę oraz poza tymi obszarami

Potrzeby inwestycyjne Gminy Rogoźno wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związanych z lokalizacją nowej zabudowy przedstawiono w podziale na trzy kategorie:

- 1) obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych,
- 2) obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione powyżej,
- 3) obszarów pozostałych.



W analizie uwzględniono potrzeby inwestycyjne związane z realizacją infrastruktury komunikacyjnej i technicznej. Ze względu na ogólny charakter niniejszej analizy oraz oparcie jej na przyjętych założeniach, brak jest możliwości prawidłowego oszacowania potrzeb związanych z realizacją infrastruktury społecznej. Biorąc jednak pod uwagę prognozowany spadek liczby ludności w zakładanej perspektywie planistycznej można przyjąć brak faktycznego wzrostu zapotrzebowania na usługi publiczne (m.in. szkoły, przedszkola, ośrodki opieki społecznej itd.).

Lokalizacja nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych nie pociąga za sobą realizacji nowej infrastruktury technicznej i drogowej (tab. 8.8.1). Wynika to z faktu, że nowa zabudowa stanowić będzie uzupełnienie istniejącej, na terenach już wyposażonych w infrastrukturę techniczną oraz posiadających dostęp do dróg publicznych.

Tab. 8.8.1. Zapotrzebowanie na infrastrukturę obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia gruntów [m ²]	Powierzchnia użytkowa [m ²]	Długość nowych dróg [km]	Długość nowej infrastruktury technicznej [km]
Tereny zabudowy śródmiejskiej	97 476	12 781	0,0	0,0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	1 012 532	132 764	0,0	0,0
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	158 655	20 803	0,0	0,0
Tereny zabudowy zagrodowej	932 873	122 319	0,0	0,0
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	140 887	18 473	0,0	0,0
Tereny zabudowy usługowej	0	0	0,0	0,0
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	0	0	0,0	0,0
Suma	2 342 423	307 139	0,0	0,0

Źródło: opracowanie własne

Lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na obszarach objętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego będzie wymagała budowy po ok. 13,55 km nowych dróg publicznych i sieci infrastruktury technicznej (tab. 8.8.2). W odniesieniu do pozostałych kategorii terenów zakłada się, że realizacja dróg i infrastruktury technicznej odbywać się będzie na koszt inwestorów.



Tab. 8.8.2. Zapotrzebowanie na infrastrukturę obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia gruntów [m²]	Powierzchnia użytkowa [m²]	Długość nowych dróg [km]	Długość nowej infrastruktury technicznej [km]
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	1 354 643	177 621	13,5	13,5
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	72 676	9 529	0,0	0,0
Tereny zabudowy zagrodowej	4 356	571	0,0	0,0
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	717 359	94 060	0,0	0,0
Tereny zabudowy usługowej	160 071	20 989	0,0	0,0
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	123 863	16 241	0,0	0,0
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	2 207 370	289 431	0,0	0,0
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	0	0	0,0	0,0
Suma	4 640 338	608 443	13,5	13,5

Źródło: opracowanie własne

Realizacja inwestycji zostanie rozłożona w okresie 30 lat i będzie przebiegać etapowo, w zależności od stopnia zainwestowania poszczególnych terenów.

Prognozowane koszty realizacji dróg publicznych oraz infrastruktury technicznej zostały przedstawione w poniższej tabeli.

Tab. 8.8.3. Prognozowane koszty budowy dróg publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę

Kategoria planowanych inwestycji	Drogi publiczne	Sieć wodociągowa	Sieć kanalizacji sanitarnej
Prognozowane koszty	1 354 600 zł	3 630 328 zł	7 788 950 zł

Źródło: opracowanie własne

Lokalizacja nowej zabudowy na pozostałych obszarach na terenie gminy Rogoźno nie pociąga za sobą realizacji nowej infrastruktury technicznej i drogowej (tab. 8.8.4). Zakłada się, że na terenach pozostałych, niewymienionych powyżej, na których planowana jest nowa zabudowa rekreacji indywidualnej, zabudowa usługowa, usług sportu, turystyki i rekreacji, zabudowa produkcyjna, składów i magazynów oraz zabudowa obsługi gospodarki rolnej, realizacja dróg i infrastruktury technicznej odbywać się będzie na koszt inwestorów, natomiast nowa zabudowa zagrodowa lokalizowana będzie na terenach posiadających dostęp do dróg publicznych i infrastruktury technicznej lub w oparciu o rozwiązania indywidualne.



Tab. 8.8.4. Zapotrzebowanie na infrastrukturę pozostałych obszarów na terenie gminy Rogoźno

Kategoria terenu przeznaczonego pod zabudowę	Powierzchnia gruntów [m ²]	Powierzchnia użytkowa [m ²]	Długość nowych dróg [km]	Długość nowej infrastruktury technicznej [km]
Tereny zabudowy śródmiejskiej	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	186 532	24 458	0,0	0,0
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy zagrodowej	0	0	0,0	0,0
Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	411 382	53 940	0,0	0,0
Tereny zabudowy usługowej	162 073	21 251	0,0	0,0
Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji	713 352	93 535	0,0	0,0
Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów	5 377 642	705 118	0,0	0,0
Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej	153 933	20 184	0,0	0,0
Suma	7 004 914	918 487	0,0	0,0

Źródło: opracowanie własne

Powyższa analiza wykazała, że łączny koszt związany z budową dróg publicznych i infrastruktury technicznej, obejmującej sieć wodociagową i sieć kanalizacji sanitarnej, wyniesie 12 773 878 zł, co przy średnim poziomie wydatków inwestycyjnych na poziomie 5 500 000,00 zł rocznie, pozwala stwierdzić, że inwestycje w tym zakresie mogą zostać zrealizowane w założonej perspektywie 30 lat.

Jednocześnie zakłada się, że zarówno wpływy z tytułu podatku od nieruchomości oraz wydatki związane z konieczności realizacji zadań własnych, realizowane będą w oparciu o politykę przestrzenną gminy polegającą na sukcesywnym sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych pod zabudowę, na etapie których określone zostaną prognozowane zyski i straty wynikające z uruchomienia nowych przestrzeni inwestycyjnych. Oznacza to, że realizacja maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę następować będzie etapowo w nawiązaniu do aktualnych potrzeb i możliwości rozwoju gminy.

Przedstawione potrzeby inwestycyjne przy założonych wskaźnikach, nie przekraczają możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy.

8.9. Strategia Rozwoju Gminy Rogoźno

Obowiązująca „Strategia Rozwoju Gminy Rogoźno na lata 2016-2022”, przyjęta Uchwałą Rady Miejskiej Nr XXI/200/2015 z dnia 27 stycznia 2016 r., określiła mocne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia rozwoju gminy. Analiza SWOT została sporządzona w oparciu o wyniki ankiet przeprowadzonych z udziałem mieszkańców gminy Rogoźno w 2015 roku, w których zawarto pytania dotyczące opinii mieszkańców na temat mocnych i słabych stron gminy oraz występujących szans i zagrożeń rozwojowych. Można, zatem powiedzieć, że jest ona wynikiem uspołecznionego procesu oceny uwarunkowań rozwojowych naszego obszaru.



- 1) Mocne strony:
 - Korzystne położenie,
 - Atrakcyjne walory środowiskowe,
 - Dobrze rozwinięte szkolnictwo,
 - Brak uciążliwego przemysłu,
 - Bogate dziedzictwo kulturowe, materialne i niematerialne.
- 2) Słabe strony:
 - Niskie dochody własne gminy,
 - Stan techniczny infrastruktury drogowej oraz stan kanalizacji deszczowej,
 - Wysokie bezrobocie,
 - Brak dostępu do specjalistycznej opieki medycznej,
 - Stan techniczny gminnych budynków,
 - Słaba promocja walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
 - Niska świadomość ekologiczna mieszkańców,
 - Estetyka,
 - Uboga oferta na spędzanie czasu wolnego,
 - Braki w zasobach lokalowych.
- 3) Szanse:
 - Pojawienie się nowych źródeł finansowania i ich wykorzystywanie,
 - Poprawa aktywności mieszkańców oraz świadomości ich wpływu na otoczenie,
 - Poprawa stanu infrastruktury drogowej,
 - Wzrost świadomości mieszkańców w zakresie gospodarki ściekowej i wodnej,
 - Budowa obwodnicy miasta Rogoźno,
 - Współpraca z samorządami,
 - Wzrost popytu na usługi turystyczne i rekreacyjne.
- 4) Zagrożenia:
 - Emigracja ludzi młodych i wykształconych do ościennych miejscowości,
 - Likwidacja lokalnych zakładów pracy,
 - Zmiana przepisów oraz zwiększenie zadań własnych gminy,
 - Brak środków finansowych przeznaczonych na wkład własny w realizacji projektów finansowanych ze środków zewnętrznych,
 - Rosnący ruch drogowy w kontekście braku obwodnicy Rogoźna.

Na podstawie przeprowadzonej analizy Strategia określiła wizję rozwoju jednostki samorządu lokalnego. Zgodnie z ustaleniami „Gmina Rogoźno to atrakcyjny inwestycyjnie ośrodek, sprzyjający tworzeniu nowych miejsc pracy i zapewniający korzystne warunki do życia oraz wypoczynku mieszkańców i turystów”. Przeprowadzona diagnoza i analiza strategiczna gminy pozwoliły na zdefiniowanie jej misji rozwojowej: „Intensyfikacja działań władz gminy oraz jej kluczowych przedstawicieli/reprezentantów społecznych mających na celu podnoszenie warunków życia oraz wypoczynku poprzez rozwój infrastruktury i pozyskiwanie inwestorów”.

Biorąc pod uwagę przyjętą wizję i misję rozwoju gminy w dokumencie przedstawiono plan strategiczny dla Gminy Rogoźno na lata 2016-2022:

- 1) Z uwagi na fatalny stan techniczny infrastruktury drogowej Gmina Rogoźno zobowiązana jest do ciągłego i corocznego podejmowania działań mających na celu poprawę obecnej sytuacji poprzez wykonywanie bieżących napraw, budowę lub przebudowę nowych, istniejących odcinków dróg zarówno na terenie miasta jak i na obszarze wiejskim.
- 2) Kolejnym obszarem działania, w którym należy podjąć zdecydowane kroki jest zagospodarowanie, a przede wszystkim poprawa estetyki przestrzeni publicznej miasta Rogoźno, ze szczególnym naciskiem na zagospodarowanie Placu Karola Marcinkowskiego oraz Placu Powstańców Wielkopolskich.
- 3) Z uwagi na niekorzystną sytuację finansową przewoźników świadczących usługi komunikacji autobusowej, Gmina dążyć powinna do podejmowania decyzji o uruchomieniu



komunikacji autobusowej obejmującą swoim zakresem zarówno obszar Gminy Rogoźno jak i teren okolicznych miejscowości ze szczególnym uwzględnieniem miasta Poznania, Gminy Oborniki, Gminy Wągrowiec oraz Gminy Murowana Goślina. Organizacja komunikacji może zostać oparta na jednoosobowości jak i dążeniu do stworzenia w perspektywie czasu związku międzygminnego skupiającego gminy chętne wspólnie dążyć do rozwoju komunikacji publicznej. Gmina powinna również zadbać o rozwój komunikacji szynowej w kierunku Poznania, Piły i Wągrowca.

- 4) Z uwagi na coraz częściej pojawiające się zdarzenia obniżające poziom bezpieczeństwa mieszkańców naszej Gminy należy dążyć do opracowania programu budowy systemu monitoringu wizyjnego przestrzeni publicznej wraz z wdrażaniem go do realizacji.
- 5) Kolejnym obszarem działań, w którym Gmina Rogoźno musi podjąć zdecydowane działania jest mieszkalnictwo socjalne. Długa lista osób oczekujących na uzyskanie lokalu socjalnego powoduje podjęcie intensywnych działań do zakupu, remontu i dostosowania istniejących lokali do potrzeb mieszkalnictwa socjalnego.
- 6) Dostępność mieszkańców do specjalistycznych usług medycznych na terenie Gminy Rogoźno jest bardzo utrudniona, dzięki przygotowywaniu i udostępnianiu odpowiednio przygotowanej i wyposażonej bazy lokalowej sytuacja ta powinna się znacznie poprawić. Działania zawierające tylko powstawanie twardej infrastruktury nie przyniosą oczekiwanych rezultatów bez podejmowania rozmów dotyczących kontraktowania specjalistycznych usług medycznych z jednostkami odpowiedzialnymi za realizację kontraktów medycznych.
- 7) Z uwagi na ciągłe rozwijanie się naszego społeczeństwa musimy dążyć do poprawy dostępności do miejsc pozwalających na spędzanie czasu wolnego, zarówno w formie biernej jak i aktywnej, zarówno w obiektach kubaturowych jak i na świeżym powietrzu. Dążenie do zaspokojenia potrzeb dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych przyczyni się do poprawy jakości życia oraz spowoduje poprawę zadowolenia z warunków oraz możliwości jakie daje nam Rogoźno. Kluczowym przedsięwzięciem powinna stać się budowa hali widowiskowo-sportowej wraz z zapleczem rozrywkowo-gastronomicznym, budowa promenady wokół jeziora oraz ścieżek pieszo-rowerowych, ścieżek edukacyjno-rekreacyjnych. Budowa i wyposażenie obiektów sportowych takich jak: boiska do piłki nożnej, piłki plażowej, siatkówki, tenisa, skate park oraz tor do jazdy rowerem. W okresach zimowych dużym zainteresowaniem cieszyć się będą zorganizowane lodowiska.
- 8) Promocja Gminy jest bardzo ważnym ogniwem łączącym Gminę Rogoźno z mieszkańcami, z potencjalnymi inwestorami, z miastami partnerskimi, z okolicznymi Gminami powodując wzrost zainteresowania gminą oraz podnosząc możliwości pozyskania przyszłych inwestorów. Należy wypracować plan promocji gminy z określeniem instrumentów promocji oraz określeniem działań promocyjnych.
- 9) Ważnym aspektem każdej gminy są inwestorzy. Dlatego kluczem do sukcesu są tereny inwestycyjne oraz bonifikaty finansowe dla przedsiębiorców, czego wymiernym efektem będą nowe miejsca pracy dla mieszkańców. Należy dążyć do pozyskiwania oraz uzbrajania terenów pod przyszłe tereny inwestycyjne, które pobudzą rozwój przedsiębiorczości w Naszej Gminie.
- 10) Należy podejmować działania mające na celu likwidację istniejących barier architektonicznych oraz prowadzenie inwestycji zmierzających do budowy infrastruktury eliminującej bariery architektoniczne.
- 11) W celu zapewnienia dzieciom i młodzieży uczącej się w placówkach oświatowych finansowanych przez Gminę Rogoźno dostępu do wysokiej jakości oferty nauczania, należy dążyć do zapewnienia ciągłego rozwoju oraz kształcenia się kadry nauczycielskiej, doposażenia oraz rozbudowy zasobów lokalowych przeznaczonych na cele edukacyjne.
- 12) Z uwagi na starzenie się społeczeństwa przed Gminą stoi wyzwanie podjęcia działań mających na celu stworzenie miejsca do dziennego i stałego pobytu osób starszych.



- 13) Podejmowanie intensywnych działań mających przyczynić się do wypracowania ostatecznego wariantu przebiegu obwodnicy miasta Rogoźno w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241, a w konsekwencji zawarcie ww. inwestycji w planie zadań do realizacji przez Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich.

Zgodnie z Uchwałą Nr 1574/2016 Zarządu Województwa Wielkopolskiego z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie: przyjęcia projektu „Planu transportowego dla województwa wielkopolskiego w perspektywie 2020 roku” budowa obwodnicy Rogoźna będzie realizowana w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241.

9. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

Według rejestru gruntów ogólna powierzchnia ewidencyjna miasta Rogoźno wynosi 1 124 ha, natomiast obszaru wiejskiego – 20 413 ha.

Struktura własności gruntów na obszarze miasta według grup rejestrowych przedstawia się następująco:

- 1) grunty Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste – 217 ha (19,31%), w tym:
 - grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa – 154 ha,
 - grunty w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych z wyłączeniem gruntów Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – 34 ha,
 - grunty wchodzące w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w trwały zarząd – 10 ha,
 - pozostałe grunty Skarbu Państwa – 19 ha;
- 2) grunty Skarbu Państwa przekazane w użytkowanie wieczyste – 70 ha (6,23%), w tym:
 - grunty Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym osób fizycznych – 12 ha,
 - grunty Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym osób prawnych – 14 ha,
 - grunty Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym pozostałych osób – 44 ha;
- 3) grunty spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych osób prawnych – 1 ha (0,09%);
- 4) grunty gminne z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste – 203 ha (0,09%), w tym:
 - grunty wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości z wyłączeniem gruntów przekazanych w trwały zarząd – 199 ha;
 - grunty przekazane w trwały zarząd gminnym jednostkom organizacyjnym – 4 ha,
- 5) grunty gminne przekazane w użytkowanie wieczyste – 14 ha (1,25%), w tym:
 - grunty w użytkowaniu wieczystym osób fizycznych – 6 ha,
 - grunty w użytkowaniu wieczystym spółdzielni mieszkaniowych – 6 ha,
 - grunty w użytkowaniu wieczystym pozostałych osób – 2 ha;
- 6) grunty osób fizycznych – 481 ha (42,79%), w tym:
 - grunty osób fizycznych wchodzące w skład gospodarstw rolnych – 252 ha,
 - grunty osób fizycznych niewchodzące w skład gospodarstw rolnych – 229 ha;
- 7) grunty spółdzielni – 13 ha (1,16%);
- 8) grunty kościołów i związków wyznaniowych – 85 ha (7,56%);
- 9) grunty powiatów – 8 ha (0,71%);
- 10) grunty województw – 4 ha (0,36%);
- 11) grunty spółek prawa handlowego – 28 ha (2,49%).



Struktura własności gruntów na obszarze wiejskim według grup rejestrowych przedstawia się następująco:

- 1) grunty Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste – 7 963 ha (39,01%), w tym:
 - grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa – 2 105 ha,
 - grunty w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – 5 590 ha,
 - grunty w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych z wyłączeniem gruntów Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – 30 ha,
 - grunty wchodzące w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa z wyłączeniem gruntów przekazanych w trwały zarząd – 96 ha,
 - pozostałe grunty Skarbu Państwa – 142 ha;
- 2) grunty Skarbu Państwa przekazane w użytkowanie wieczyste – 81 ha (0,40%), w tym:
 - grunty Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym osób prawnych – 43 ha,
 - grunty Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym pozostałych osób – 38 ha;
- 3) grunty spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych osób prawnych – 3 ha (0,01%);
- 4) grunty gminne z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste – 568 ha (2,78%), w tym:
 - grunty wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości z wyłączeniem gruntów przekazanych w trwały zarząd – 564 ha,
 - grunty przekazane w trwały zarząd gminnym jednostkom organizacyjnym – 4 ha;
- 5) grunty gminne przekazane w użytkowanie wieczyste – 1 ha (0,00%);
- 6) grunty osób fizycznych – 11 163 ha (54,69%), w tym:
 - grunty osób fizycznych wchodzące w skład gospodarstw rolnych – 10 464 ha,
 - grunty osób fizycznych niewchodzące w skład gospodarstw rolnych – 699 ha;
- 7) grunty spółdzielni – 30 ha (0,15 %);
- 8) grunty kościołów i związków wyznaniowych – 141 ha (0,69%);
- 9) grunty powiatów – 83 ha (0,41%);
- 10) grunty województw – 13 ha (0,06%);
- 11) grunty spółek prawa handlowego – 367 ha (1,80%).

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

10.1. Rezerваты przyrody

Na terenie gminy znajdują się trzy rezerваты przyrody o łącznej powierzchni 30,16 ha: „Buczyna”, „Wełna” i „Promenada”.

Rezerwat leśny „Buczyna” został utworzony w 1958 r. i obejmuje fragment 150-letnich lasów bukowych naturalnego pochodzenia o powierzchni 15,75 ha. Obok buka, rosnącego tu na wschodniej granicy swego zasięgu, występują głównie dąb i grab. W runie spotkać można szereg rzadkich gatunków roślin, charakterystycznych dla buczyny, jak: marzanka wonna, czartawa pospolita i perlówka jednokwiatowa. Osobliwością rezerwatu jest buławik czerwony. Obserwowane zmiany degeneracyjne zbiorowisk roślinnych spowodowane są niewłaściwą gospodarką leśną (wycięcie sąsiedniego lasu ułatwiło wkraczanie na teren rezerwatu gatunków runa obcych zespołowi buczyny).

Dla rezerwatu przyrody „Buczyna” obowiązuje plan ochrony ustanowiony Rozporządzeniem nr 200/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 26 września 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buczyna” (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2006 r. poz. 3794).

Rezerwat wodny „Wełna”, utworzony w 1959 r. na 3,5 km odcinku rzeki pomiędzy mostem we wsi Wełna a mostem we wsi Jaracz-Młyn o powierzchni 10,44 ha. Rzeka płynie tu asymetryczną doliną, tworząc szereg malowniczych zakoli. Przedmiotem ochrony jest flora i fauna wartkich prądów



rzecznych, niezwykle rzadka na obszarach nizinnych. Wśród roślin na szczególną uwagę zasługuje glon – krasnorost (być może jedyne stanowisko w kraju) oraz liczne gatunki mięczaków, ryb i owadów. Spośród ptaków gnieźdzą się m.in. zimorodek i pliszka górska. Wyraźnie zaznacza swoją obecność bóbr.

Rezerwat leśny „Promenada” o powierzchni 4,43 ha utworzony został w 1987 r. Obejmuje stary las dębowo-grabowy z ze wspaniałym skupiskiem sędziwych dębów i okazałych paklonów. W podszyciu występują zbiorowiska kokoryczy puste, złoci żółtej, ziarnopłonu wiosennego, przytulii leśnej, miodunki ły i rzadkiej na niżu kłokoczki południowej.

10.2. Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, ustanowiony został rozporządzeniem nr 5/98 Wojewody Piłskiego z 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. Urz. Woj. Piłskiego nr 13/1998). Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Celem ochrony obszaru chronionego krajobrazu są:

- zatrzymanie procesu degradacji środowiska i zachowanie równowagi ekologicznej,
- utrzymanie dotychczasowych wartości krajobrazu naturalnego i kulturowego,
- tworzenie osłony dla obszarów o surowszych rygorach ochrony,
- wypracowanie racjonalnych zasad turystycznego wykorzystania obszaru,
- ochrona obszarów stanowiących część systemu ekologicznego.

W obrębie gminy Rogoźno na system obszaru chronionego krajobrazu składają się przede wszystkim rozległe kompleksy leśne, trzy rynny jeziorne oraz dolinne łączniki ekologiczne Wełny, Małej Wełny, Strugi Sokołowskiej oraz Rudki (w dużej części na obszarze sąsiedniej gminy Wągrowiec) z bogatą i unikalną florą i fauną. Dopełnieniem walorów krajobrazowych są rozległe łąki położone u podnóża moreny czołowej, dość liczne parki podworskie, zadrzewienia przydrożne i śródpolne lokalnych stref wododziałowych. Na terenie tego obszaru znajduje się rezerwat wodny „Wełna” położony w gminie Rogoźno. Rozwój gospodarczy na obszarze chronionego krajobrazu powinien być ukierunkowany na gałęzie wynikające z naturalnej predyspozycji terenu: gospodarka leśna i rolna, rybactwo, turystyka i wypoczynek. Rozwój przemysłu i urbanizacji winien być ograniczony do niezbędnego minimum, uzasadnionego potrzebami miejscowej ludności i opartego na wykorzystaniu miejscowych zasobów. Obowiązywać powinna wzmożona ochrona czystości wód, powierzchni ziemi i powietrza.

10.3. Obszary Natura 2000

Obszar Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015

Obszar stanowi zwarty, jednolity kompleks leśny w międzyrzeczu Noteci i Warty. Obejmuje teren o powierzchni 178255,77 ha z czego tylko część jest położona na terenie gminy Rogoźno. Obszar ten stanowi część pradoliny Eberswaldsko-Toruńskiej, równiny akumulacyjnej przekształconej przez wiatr. Jest to największy w Polsce obszar wydmy śródlądowych, głównie o wysokości 20-30 m, maksymalnie do 98 m n.p.m. W środkowej części obszaru uformowały się wały o przebiegu południkowym, leżące 500-600 m od siebie. W części wschodniej mają one kształt paraboliczny. Wydmy pokryte są monotonnym, jednowiekowym lasem, głównie sosnowym (92%), posadzonym tu po wielkiej klęsce spowodowanej pojawieniem się szkodników owadzych w okresie międzywojennym. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia wytopiskowego, zwykle z grubą warstwą mułu i zakwitami glonów. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrzymują się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone.

Występuje tutaj co najmniej 30 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej



(C6) bielika (PCK), kani czarnej (PCK) i kani rudej (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK), rybołów (PCK), trzmielojad, gągoł, nurogęś; w stosunkowo wysokiej liczebności (C7) występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan i żuraw. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2) bielika. Jest to ogromny obszar leśny (jeden z największych w centralnej i północnej Polsce) oraz ostoja rzadkich i zagrożonych gatunków ptaków i ssaków. Jest to jedyna stała w ostatnich latach ostoja wilka w zachodniej Polsce.

Przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015 są następujące gatunki ptaków: A223 Włochatka zwyczajna (*Aegolius funereus*), A229 Zimorodek zwyczajny (*Alcedo atthis*), A041 Gęś białoczelna (*Anser albifrons*), A039 Gęś zbożowa (*Anser fabalis*), A060 Podgorzałka zwyczajna (*Aythya nyroca*), A021 Bąk zwyczajny (*Botaurus stellaris*), A215 Puchacz zwyczajny (*Bubo bubo*), A067 Gągoł (*Bucephala clangula*), A224 Lelek zwyczajny (*Caprimulgus europaeus*), A030 Bocian czarny (*Ciconia nigra*), A038 Łabędź krzykliwy (*Cygnus cygnus*), A036 Łabędź niemy (*Cygnus olor*), A238 Dzięcioł średni (*Dendrocopos medius*), A236 Dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*), A320 Muchołówka mała (*Ficedula parva*), A127 Żuraw (*Grus grus*), A075 Bielik zwyczajny (*Haliaeetus albicilla*), A338 Gąsiorek (*Lanius collurio*), A246 Lerka (*Lullula arborea*), A070 Nurogęś (*Mergus merganser*), A073 Kania czarna (*Milvus migrans*), A074 Kania ruda (*Milvus milvus*), A094 Rybołów zwyczajny (*Pandion haliaetus*), A072 Trzmielojad zwyczajny (*Pernis apivorus*), A307 Jarzębka (*Sylvia nisoria*).

Zagrożenia dla walorów przyrodniczych Obszaru Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015 to: rolnictwo (uprawy), leśnictwo, urbanizacja (zabudowa miejska, zabudowa rozproszona), użytkowanie zasobów biologicznych (wędkarstwo, pozyskiwanie/usuwanie zwierząt lądowych) oraz ingerencja i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka (sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, infrastruktura sportowa i rekreacyjna).

Dla obszaru Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015 obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB3000015 (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 1793).

Obszar Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043

Obszar chroni dolny, silnie meandrujący odcinek rzeki Wełny o długości ponad 14 km, od ujścia Strugi Sokołowskiej do ujścia Wełny do Warty. Ostoja znajduje się pomiędzy miejscowościami Rogoźno a Oborniki, stanowiąc wschodnią granicę międzyrzecza Warty i Noteci. Dolina Wełny porośnięta jest lasami sosnowymi i zajęta jest częściowo przez użytki rolne. Wzdłuż samej rzeki znajdują się fragmenty grądów, łągów i ekstensywnie użytkowanych łąk.

Wełna należy do silnie eutroficznych, o niewielkiej przejrzystości wody (0,2-0,5 m) rzek i cechuje się wysokimi stężeniami chlorofilu „a” w związku oddziaływaniem eutroficznych jezior położonych w środkowym i górnym biegu. Rzeka tradycyjnie wykorzystywana jest przez młyny i elektrownie wodne. W obszarze ostoi charakteryzuje się dużymi spadkami terenu i silnym nurtem, co sprawia, że występująca tutaj flora i fauna jest charakterystyczna dla krainy brzany (według typologii rybackiej). Dno jest z reguły żwirowe, piaszczyste lub kamieniste, a utworzone progi spiętrzające wodę nadają rzece charakteru potoku górskiego. W nielicznych zakolach oraz bezpośrednio przy brzegach nagromadzone osady sprzyjają wzrostowi roślinności. W korycie rzeki występują głównie takie zbiorowiska jak: *Ceratophyllum demersi*, *Nuphar-Nymphetum albae* i *Potamogeton pectinatus*. W częściach szybko płynących rzeki wykształcają się zbiorowiska ze związku *Ranunculion fluitantis*. Interesujące są zbiorowiska mchów wodnych głównie z dominacją *Fontinalis antipyretica* i *Leptodictyum riparium*. Miejsca piaszczyste i kamieniste porastają zielenice nitkowate, licznie występuje *Hildebrandia rivularis*. W Dolinie występują niewielkie eutroficzne starorzecza. W granicach ostoi znajdują się również łągi olszowe i grądy. Obszar chroni także przyujściowe fragmenty rzek Strugi Sokołowskiej, Flinty i Zaganki.

Przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043 są następujące siedliska: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*,



Potamion, 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculon fluitantis*, 6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), 9190 Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), 91F0 łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) oraz gatunki: 1188 Kumak nizinny (*Bombina bombina*), 1337 Bóbr europejski (*Castor fiber*), 1149 Koza pospolita (*Cobitis taenia*), 1163 Głowacz białopłetwy (*Cottus gobio*), 1096 Minóg strumieniowy (*Lampetra planeri*), 1355 Wydra (*Lutra lutra*), 1145 Piskorz (*Misgurnus fossilis*), 1037 Trzepla zielona (*Ophiogomphus cecilia*) i 1032 Skójka gruboskorupowa (*Unio crassus*).

Zagrożenia dla walorów przyrodniczych Obszaru Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043 to: rolnictwo (koszenie/ścinanie trawy, nawożenie), leśnictwo, transport i sieci komunikacyjne (drogi, autostrady), urbanizacja (tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane, odpady, ścieki), użytkowanie zasobów biologicznych (połowy demersalne z użyciem niewodu dobrzeżnego), ingerencja i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka (sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze), modyfikacje systemu naturalnego (regulowanie – prostowanie – koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt rzecznych) oraz biotyczne i abiotyczne procesy naturalne z wyłączeniem katastrof naturalnych (eutrofizacja naturalna).

Obszar Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056

Obszar obejmuje zachodni, prawie 800-hektarowy, fragment zwartego kompleksu leśnego położonego między Rogoźnem a Murowaną Gośliną w rejonie Boguniewa, Słomowa, Pacholewa, Nieszawy i Długiej Gośliny. Jest on położony na falistym terenie moreny dennej zbudowanej z glin zwałowych i piasków naglinowych. Krajobraz wzbogacają liczne, chociaż niewielkie zagłębienia wypełnione przez holocenijskie osady organiczne, z których wykształciły się gleby torfowe torfowisk niskich i gleby murszowo-mineralne. Dominującym typem roślinności leśnej są lasy bukowe.

Omawiany obiekt obejmuje najcenniejszą część buczyn występujących na odosobnionym stanowisku przy wschodniej granicy zasięgu buka w środkowej Wielkopolsce. W większości są to żyzne lasy bukowe występujące przeważnie na glebach brunatnych właściwych wylugowanych, płowych zbrunatniałych i płowych opadowo-glejowych. Mimo prowadzonej tu gospodarki leśnej struktura drzewostanów jest na ogół zbliżona do stanu naturalnego, a skład florystyczny – typowy dla żyznych buczyn nizinnych, niekiedy nawiązujących do grądów. Zbiorowiska lasów dębowo-grabowych zajmują podobne siedliska, zwykle na terenach o mało zróżnicowanej rzeźbie terenu. Na glebach mniej zasobnych występują kwaśne buczyny i acydofilne dąbrowy, a w lokalnych obniżeniach z ruchomą wodą powierzchniową, na przykład przy źródłiskach – łęgi jesionowo-olszowe oraz wiązowo-jesionowe. Roślinność leśną reprezentują także fitocenozy olsów występujące na siedliskach zabagnionych. Lasy bukowe koło Długiej Gośliny od dawna są uważane za jeden z najbardziej interesujących obiektów przyrodniczo-leśnych w okolicach Poznania (Urbański 1930, Stolarski 1932, Wodziczko i in. 1938). Objęcie ochroną 200-letniego starodrzewu bukowego na powierzchni 400 ha postulowano już w latach dwudziestych ubiegłego wieku (Szotkowski 1928). Starania te okazały się nieskuteczne, gdyż dopiero w 1958 roku utworzono tu rezerwat „Buczyna” na powierzchni zaledwie 15,71 ha.

Głównym walorem przyrodniczym obszaru „Buczyna w Długiej Goślinie” jest stosunkowo duży i zwarty kompleks lasów, w którym jest reprezentowanych sześć typów przyrodniczych siedlisk leśnych. Największą powierzchnię zajmują, rzadkie w Wielkopolsce i dobrze zachowane, płaty żyznych buczyn. Wszystkie zbiorowiska leśne (buczyny, grądy, kwaśne dąbrowy, łęgi i olsy) występujące na omawianym terenie należą do zagrożonych w tym regionie.

Przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056 są następujące siedliska: 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*), 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), 9190 Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), 91F0 łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*).



Zagrożenia dla walorów przyrodniczych Obszaru Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056 to: leśnictwo, transport i sieci komunikacyjne (drogi, ścieżki i drogi kolejowe) oraz urbanizacja (pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych / obiektów rekreacyjnych, pozbywanie się obojętnych chemicznie materiałów).

Na obszarach objętych siecią Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki wchodzące w skład obszaru objętego siecią Natura 2000. Podstawową zasadą obowiązującą na obszarach objętych siecią Natura 2000 powinno być zachowanie równowagi pomiędzy ochroną przyrody a gospodarką. Dodatkowo na obszarze specjalnej ochrony szczególnej ochronie podlega przestrzeń życiowa ptaków.

Celem ochrony obszarów Natura 2000 jest uzyskanie/utrzymanie właściwego stanu przedmiotów ochrony. Przedmiotem ochrony na obszarach Natura 2000 są gatunki i siedliska przyrodnicze, które w standardowym formularzy danych (SFD) danego obszaru uzyskały ocenę A, B lub C. Właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego występuje wtedy, gdy jego naturalny zasięg i obszary mieszczące się w jego obrębie są stałe lub się powiększają, szczególna struktura i funkcje konieczne do jego długotrwałego zachowania istnieją i prawdopodobnie będą istnieć w dającej się przewidzieć przyszłości, a stan ochrony jego typowych gatunków jest właściwy. Właściwy stan ochrony gatunku występuje wtedy, gdy dane o dynamice liczebności populacji rozpatrywanych gatunków wskazują, że same utrzymują się w skali długoterminowej jako trwałe składniki swoich siedlisk przyrodniczych, naturalny zasięg gatunków nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz istnieje i prawdopodobnie będzie istnieć siedlisko wystarczająco duże, aby utrzymać swoje populacje przez dłuższy czas.

10.4. Pomniki przyrody

Pomniki przyrody na obszarze gminy Rogoźno, obejmujące kilkadziesiąt pojedynczych okazów i grup sędziwych drzew rosnących w większości w lasach i parkach gminy objęto ochroną na podstawie Rozporządzenia nr 2/96 Wojewody Piłskiego z dnia 5 czerwca 1996 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody. Należą do nich:

Tab. 10.4.1. Pomniki przyrody na obszarze gminy Rogoźno

Lp.	Nr rej.	Opis
1.	83	buk zwyczajny (obwód 327 cm, wys. 32 m, szer. korony 30 m)
2.	85	buk zwyczajny (obwód 270 cm, wys. 28 m, szer. korony 15 m)
3.	86	buk zwyczajny (obwód 270 cm, wys. 28 m, szer. korony 15 m)
4.	87	dąb szypułkowy (obwód 360 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m)
5.	88	dąb szypułkowy (obwód 380 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m)
6.	89	dąb szypułkowy (obwód 380 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m)
7.	90	dąb szypułkowy (obwód 375 cm, wys. 26 m, szer. korony 18 m)
8.	91	dąb szypułkowy (obwód 670 cm, wys. 24 m, szer. korony 15 m)
9.	92	dąb szypułkowy (obwód 350 cm, wys. 30 m, szer. korony 15 m)
10.	94	dąb szypułkowy (obwód 440 cm, wys. 26 m, szer. korony 14 m)
11.	95	dąb szypułkowy (obwód 665 cm, wys. 18 m, szer. korony 10 m)
12.	96	dąb szypułkowy (obwód 385 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m)
13.	97	dąb szypułkowy (obwód 480 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m)
14.	98	dąb szypułkowy (obwód 580 cm, wys. 28 m, szer. korony 15 m)
15.	99	dąb szypułkowy (obwód 510 cm, wys. 20 m, szer. korony 20 m)
16.	100	dąb szypułkowy (obwód 490 cm, wys. 25 m, szer. korony 20 m)
17.	101	lipa wielkolistna (obwód 340 cm, wys. 18 m, szer. korony 15 m)
18.	102	dąb szypułkowy (obwód 385 cm, wys. 30 m, szer. korony 19 m)
19.	103	dąb szypułkowy (obwód 340 cm, wys. 26 m, szer. korony 20 m)



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO

20.	104	dąb szypułkowy (obwód 410 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m), podobnie jak wszystkie ww., uznany za pomnik przyrody w 1958 r. i rosnący w parku w Siernikach
21.	106	dąb szypułkowy (obwód 460 cm, wys. 30 m, szer. korony 28 m), rosnący na łące w miejscowości Wełna (Leśn. Wełna, oddz. 118 a), pomnik przyrody od 1956 r.
22.	107	dąb szypułkowy (obwód 538 cm, wys. 25 m, szer. korony 18 m, wiek około 400 lat), jw.
23.	108	2 dęby szypułkowe (obwód 295 i 425 cm, wysokość 28 m, szer. korony 18 m), jw.
24.	109	dąb szypułkowy Adam (obwód 540 cm, wysokość 28 m, szer. korony 15 m, wiek około 400 lat), rosnący przy drodze Wełna – Boguniewo (oddz. 129 b), uznany za pomnik w 1956 r.
25.	110	dąb szypułkowy (obwód 420 cm, wys. 30 m, szer. korony 15 m, wiek ok. 400 lat), rosnący w lesie, w rejonie wsi Wełna, uznany za pomnik przyrody w 1956 r.
26.	112	2 lipy drobnolistne (obwód 560 i 432 cm, wysokość 20 m, szer. korony 20 m), rosnące w miejscowości Ruda, obok gospodarstwa p. Heliodora Witta, pomnikowe od 1969 r.
27.	114	dąb szypułkowy (obwód 300 cm, wys. 29 m, szer. korony ok. 10 m), rosnący w miejscowości Parkowo (Leśn. Wełna, oddz. 118 k), uznany za pomnik przyrody w 1965 r.,
28.	116	dąb szypułkowy (obwód 300 cm, wys. 28 m, szer. korony 10 m), jw.
29.	117	dąb szypułkowy (obwód 272 cm, wys. 26 m, szer. korony 12 m), jw.
30.	118	dąb szypułkowy (obwód 227 cm, wys. 29 m, szer. korony 10 m), jw.
31.	120	dąb szypułkowy (obwód cm, wys. 25 m, szer. korony 15 m), rosnący w lesie, na gruntach wsi Parkowo (Leśn. Wełna, oddz. 129 c), uznane za pomnik w 1965 r.
32.	121	głaz narzutowy o obwodzie 500 cm i wysokości ok. 90 cm, uznany za pomnik przyrody w 1969 r., znajdujący się w parku w Słomowie, obok budynku byłego PGR
33.	122	wiąz szypułkowy (obwód 360 cm, wys. 28 m, szer. korony 20 m), rosnący w parku, we wsi Słomowo – uznany za pomnik przyrody w 1969 r.
34.	123	lipa drobnolistna (obwód 410 cm, wys. 25 m, szer. korony 18 m), rosnąca w ww. parku, uznana za pomnik przyrody w 1966 r.
35.	124	skreślony w 1997 r. – wywrot
36.	125	dąb szypułkowy (obwód 480 cm, wys. 28 m, szer. korony 22 m), rosnący w parku, przy szkole w Budziszewku, uznany za pomnik przyrody w 1969 r.
37.	126	grab zwyczajny (obwód 270 cm, wys. 25 m, szer. korony 18 m), jw.
38.	127	lipa drobnolistna (obwód 470 cm, wys. 18 m, szer. korony 15 m), rosnąca obok osady, w pobliżu mostu na Małej Wełnie, w Owczegłowach, uznana za pomnik przyrody w 1975 r.
39.	128	orzech czarny (obwód 330 cm, wysokość 25 m, szer. korony 20 m), rosnący w parku we wsi Studzieniec, pomnik przyrody od 1969 r.
40.	129	dąb szypułkowy (obwód 610 cm, wysokość 15 m, szer. korony 20 m) na pastwisku, obok leśniczówki w miejscowości Rożnowice, uznany za pomnik przyrody w 1969 r.
41.	130	dąb szypułkowy (obwód 410 cm, wys. 20 m, szer. korony 20 m), jw.
42.	285	dąb szypułkowy (obwód 580 cm, wys. 30 m, szer. korony 20 m), rosnący w rez. Promenada (Leśn. Wełna, oddz. 111 k), uznany za pomnik przyrody w 1975 r.
43.	288	jesion wyniosły (obwód 305 cm, wysokość 20 m, szer. korony 15 m), rosnący w Pruścach, przy drodze Rogoźno-Wągrowiec, pomnik przyrody od 1982 r.
44.	290	2 dęby szypułkowe (obwód 285 i 395 cm, wysokość 20 m, szer. korony 20 m)
45.	313	sosna pospolita (obwód 320 cm, wys. 14 m, szer. korony 12 m) oraz jałowiec piramidalny (obwód 15 cm, wys. 6 m, szer. korony 1 m), rosnące na cmentarzu w Rogoźnie, uznane za pomnik przyrody w 1982 r.
46.	314	4 dęby szypułkowe (obwód: 457, 433, 455 i 434 cm, wys.ca 22-24 m, szer. korony ok. 18 m) oraz jezior wyniosły (obwód 340 cm, wys. 28 m, szer. korony 15 m), uznane za pomnik przyrody w 1982 r.
47.	392	4 dęby szypułkowe (obwód: 320, 340, 365, 375 cm, wysokość 28 m, szer. korony 20 m), rosnące w parku Gosp. Rolnego w Słomowie, uznane za pomnik przyrody w 1984 r.
48.	393	bluszcz pospolity (obwód 30 cm, wys. 4 m), rosnący w ogrodzie u p. W. Dutkiewicza, przy ul. T. Kościuszki 31, uznany za pomnik w 1984 r.
49.	457	dąb szypułkowy (obwód 400 cm, wys. 22 m, szer. korony 18 m), rosnący na skraju ogrodu przy LO w Rogoźnie (u. Poznańska), uznany za pomnik przyrody w 1986 r.



50.	458	4 dęby szypułkowe (obwód: 457, 339, 375, 352 cm, wysokość 20 m, szer. korony 16 m), rosnące tuż obok wsi Marlewo, przy drodze gruntowej w kierunku Siernik, uznane za pomnik w 1986 r.
51.	459	dąb szypułkowy (obwód 405, wys. 22 m, szer. korony 15 m), rosnący przy drodze gruntowej z Marlewa do Siernik, ok.100 m przed skrajem lasu, uznany za pomnik przyrody w 1986 r.
52.	460	dąb szypułkowy (obwód 408 cm, wys. 20 m, szer. korony 21 m), rosnący w Marlewie, przy skrzyżowaniu dróg gruntowych, uznany za pomnik w 1986 r.
53.	461	3 dęby szypułkowe (obwód: 322, 338 oraz 378 cm, wysokość 19, 24 i 24 m, szer. korony 11, 13, 14 m), rosnące w rejonie Marlewa, pozostawione jak przestoje w uprawie leśnej (Leśn. Sierniki, oddz. 142 k), uznane za pomnik w 1986 r.,
54.	590	dąb szypułkowy (obwód 312 cm, wys. 26 m, szer. korony 18 m), rosnący w parku we wsi Sierniki, pomnik przyrody od 1992 r.
55.	591	jesion wyniosły (obwód 285, wys. 30 m, szer. korony 18 m), jw.
56.	616	grupa drzew: 5 lip drobnolistnych (obwód: 356-411 cm, wys. 22-32 m, szer. korony 14-21 m, wiek ok. 150-200 lat), 6 dębów szypułkowych (obwód od 300 do 630 cm, wys. 25-31 m, szer. korony 11-27 m, wiek ok. 150-400 lat), 3 jesiony pospolite (obwód 292 do 416 cm, wys. 30-32 m, szer. korony 18-25 m, wiek ok. 150 lat), rosnące w parku za budynkiem pałacu w Wełnie, uznane za pomnik przyrody w 1994 r.,
57.	649	grupa 6 dębów szypułkowych (obwód: 473, 386, 404, 286, 377 oraz 265 cm, wys. ok. 22 m), rosnące na zboczu doliny Wełny, w miejscowości Ruda. i w obrębie podwórza Gosp. Rolnego Ruda, uznane za pomnikowe w 1996 r.
58.	650	grupa 13 dębów szypułkowych (obwód 230-400 cm, wysokość 10 do 18 m, szer. korony 11-18 lat i wiek ok. 150 lat), w około 45-letnim drzewostanie olszowym (Leśn. Wełna, oddz. 119b), uznane za pomnik przyrody w 1996 r.
59.	651	2 dęby szypułkowe (obwód 345 i 340 cm, wys. 28 i 24 m, szer. korony 21 i 19 m, wiek ok. 150 lat), rosnące w 85-letnim drzewostanie olszowym (Leśn. Wełna, oddz. 121 g), uznane za pomnik przyrody w 1986 r.
60.	652	jałowiec (obwód 65 cm, wys. 11 m, wiek ok. 90 lat), rosnący w luce porośniętej tarniną, w lesie Leśn. Piłka, oddz. 78f), pomnik przyrody od 1996 r.
61.	653	buk zwyczajny (obwód 250, wys. 26 m, szer. korony 18 m i wiek ok. 150 lat), rosnący w linii oddziałowej na skraju drzewostanu dębowego, uznane za pomnik w 1996 r.
62.	697	dąb szypułkowy (obwód 405 cm, wys. ok. 26 m), rosnący w 40-letnim drzewostanie sosnowym (Leśn. Buczyzna, oddz. 95 b), pomnik przyrody od 1997 r.

Źródło: Urząd Miejski w Rogoźnie

Dla możliwości prowadzenia ochrony pomników przyrody zabrania się niszczenia, uszkodzania, przekształcania obiektu, uszkodzania i zanieczyszczania gleby zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego, dokonywania zmian stosunków wodnych oraz budowy budynków, budowli, obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony lub spowodować degradację krajobrazu.

10.5. Lasy ochronne

Praktycznie wszystkie lasy na obszarze gminy należą do lasów ochronnych. Lasy te zostały zakwalifikowane do lasów: glebochronnych, wodochronnych, lasów badawczych i doświadczalnych, stanowiących ostoję zwierzyny oraz lasów w miastach i wokół miast. Ich łączna powierzchnia na terenie gminy wynosi 1 754 ha. Wszystkie lasy Nadleśnictwa Durowo znajdują się w I strefie (tzw. słabych) uszkodzeń przemysłowych.

Stosunkowo niedużo jest lasów nieprzydatnych dla turystyki i wypoczynku. Większość to kompleksy atrakcyjne pod względem turystycznym albo przydatne dla potrzeb turystyki i rekreacji. Szczególne znaczenie ma więc ukierunkowanie turystyki na obszarze gminy oraz uporządkowanie istniejącego zainwestowania rekreacyjnego w obrębie rynny Jeziora Rogozińskiego i Jeziora Budziszewskiego.



11. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Na obszarze gminy Rogoźno nie wyznaczono obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych. Na obszarze gminy nie powinny zatem występować zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości osuwania się mas ziemnych.

12. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych

12.1. Udokumentowane złoża kopalin

Gmina Rogoźno jest obszarem mało zasobnym w surowce mineralne, zarówno podstawowe, jak i pospolite. O obecności występowania tych drugich świadczą ślady eksploatacji kruszywa naturalnego – kilkanaście zinwentaryzowanych odsłoneń (w większości samoistnie zarośnięte wyrobiska w Rogoźnie – Wójtostwo, Gościejewie, Cieślach, Słomowie, Budziszewku, Parkowie, Wełnie) oraz nieliczne prace geologiczno-poszukiwawcze prowadzone w rejonie: Cieśli-Potulic, Studzieńca i Marlewa-Prusiec. Jedynie złożo Cieśle, o niewielkich zasobach było eksploatowane okresowo w sposób zorganizowany. Dwa pozostałe rejony uznano za negatywne a dalsze prace poszukiwawcze za mało perspektywiczne i niecelowe (materiał drobny, często zapyłony i o niewielkiej miąższości). Mimo to, wydano koncesje na poszukiwanie i ewentualną eksploatację kruszywa w Cieślach oraz Pruścach. Tymczasem eksploatacja piasków na skalę przemysłową ma miejsce w strefie zboczowej doliny Wełny (złoża „Jaracz” i „Jaracz II”). W pierwszym z tych miejsc wydobywanie kopalin jest już niemal zakończone. W dnie wyrobiska powstał duży zbiornik wodny, przyciągający liczne gatunki ptaków, głównie przelotnych. Drugie wyrobisko jest jeszcze intensywnie eksploatowane (wydobywanie kopalin spod wody).

Nie udokumentowano na obszarze gminy żadnego złoża surowców ilastych ceramiki budowlanej. Nie ma tu bowiem wychodni iłów płoceńskich a występujące w podłożu gliny zwałowe z uwagi na ograniczony zasięg, dużą zawartość węglanu wapnia i liczne spiaszczenia są nieprzydatne dla budownictwa.

Złoża torfu i gytii zostały rozpoznane w dolinie Wełny oraz w zagłębieniach bezodpływowych i rynnach Małej Wełny, pomiędzy Jeziorem Rogozińskim i Jeziorem Budziszewskim. Rozpoznanie to jest jednak niepełne, mało precyzyjne a wyniki prac zawierają jedynie orientacyjne dane na temat zasobów i miąższości kopalin. Tylko w jednym przypadku (złożo „Nienawiszcz FP”) wydano koncesję na wydobywanie torfu, poprzedzając docelową budowę zbiornika wodnego. Eksploatacja torfów i gytii pozostaje bowiem w kolizji z zalecaną ochroną łąkowych środowisk roślinnych.

Budowa geologiczna, negatywne wyniki prac poszukiwawczych oraz położenie dużych fragmentów gminy w granicach obszarów chronionych nie sprzyjają poszukiwaniom nowych złóż kopalin.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Państwowego Instytutu Geologicznego aktualnie na obszarze miasta i gminy Rogoźno znajduje się dziesięć udokumentowanych złóż kruszywa naturalnego i jedno udokumentowane złożo torfu:

- „Boguniewo” (nr złoża KN 6609) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 63 000 Mg,
- „Cieśle AD” (nr złoża KN 10328) – powierzchnia złoża wynosi 8,15 ha, użytkownik: Zakład Murarsko-Betoniarski Andrzej Dąbrowski,
- „Cieśle I” (nr złoża KN 3664) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 267 000 Mg,
- „Cieśle II” (nr złoża KN 3663) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 257 000 Mg,
- „Cieśle ZO” (nr złoża KN 17897) – brak danych dotyczących powierzchni złoża,
- „Jaracz” (nr złoża KN 7584) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 304 000 Mg, użytkownik: P. Adam Beresiński JARACZ S.C.



- „Jaracz II” (nr złoża KN 7596) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 508 000 Mg, użytkownik: P. Adam Beresiński JARACZ S.C.
- „Jaracz MD” (nr złoża KN 18483) – powierzchnia złoża wynosi 8,76 ha,
- „Potuły-Cieśle” (nr złoża KN 6065) – powierzchnia złoża wynosi 13,98 ha,
- „Pruśce” (nr złoża KN 4958) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 56 000 Mg, użytkownik: Kopalnia Kruszyw Dorota Olendrowicz,
- „Pruśce II” (nr złoża KN 6067) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 23 000 Mg,
- „Studzieniec-Boguniewo” (nr złoża TO 14986) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, użytkownik: Afirma Sp. z o.o.

12.2. Główne zbiorniki wód podziemnych

Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych na obszarze gminy Rogoźno jest trzeciorzędowy GZWP nr 143 Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Jego potencjalne zasoby dyspozycyjne szacuje się na około 96 tys. m³/d. GZWP obejmuje swym zasięgiem wschodnią część gminy.

13. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Państwowego Instytutu Geologicznego w granicach gminy Rogoźno wyznaczone zostały następujące tereny górnicze:

- teren górniczy „Cieśle AD” (nr rej 10-15/6/450) – wyznaczony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR.IV.7512-176/08 z dnia 27 października 2008 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosi 9,53 ha,
- teren górniczy „Pruśce – I” (nr rej 10-15/9/831) – wyznaczony został w decyzji Starosty Obornickiego nr OS.IV.6522.7.2013 z dnia 13 października 2013 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosi 0,86 ha.

Na obszarze gminy wyznaczono także inne tereny górnicze, które aktualnie zostały zniesione:

- teren górniczy „Nienawiszcz FP” (nr rej 10-15/3/162) – zniesiony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-I.7422.23.2013 z dnia 20 marca 2013 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosiła 13,25 ha,
- teren górniczy „Pruśce” (nr rej 10-15/5/308) – zniesiony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-IV.7422.55.2012 z dnia 2 lipca 2012 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosiła 0,68 ha,
- teren górniczy „Studzieniec-Boguniewo Pole Boguniewo” (nr rej 10-15/8/705) – zniesiony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-I.7422.86.2014 z dnia 24 września 2014 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosiła 1,76 ha,
- teren górniczy „Jaracz II” (nr rej XXVIII/1/43) – zniesiony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr DSR-I.7422.89.2014 z dnia 23 października 2014 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosiła 7,68 ha,
- teren górniczy „Jaracz” (nr rej XXVIII/1/42) – zniesiony został w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego nr SR.IV-2-74121-38/02/03 z dnia 15 stycznia 2004 r. Powierzchnia terenu górniczego wynosiła 18,39 ha.



14. Uwarunkowania wynikające ze stanu system komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

14.1. Sieć komunikacyjna

Powiązania zewnętrzne

Miasto i gmina Rogoźno położone są w sieci dróg krajowych i wojewódzkich. Przez obszar gminy przebiega droga krajowa nr 11 relacji Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Chodzież – Poznań – Jarocin – Ostrów Wlkp. – Kępno – Kluczbork – Bytom, będąca jedną z kluczowych osi komunikacyjnych północ – południe zapewniającą powiązania ze stolicą województwa. Drugim ważnym elementem układu drogowego jest droga wojewódzka nr 241 relacji Tuchola – Sępólno Krajeńskie – Więcbork – Wągrowiec – Rogoźno zapewniająca powiązania gminy w relacjach wschód – zachód. Położenie gminy Rogoźno w układzie dróg krajowych i wojewódzkich zapewnia dobrą dostępność komunikacyjną obszaru w skali kraju i regionu.

Powiązania zewnętrzne o charakterze międzygminnym zapewniają drogi powiatowe w relacjach Ryczywół – Tarnowo, Tarnowo – Wągrowiec, Kamienica – Pruśce, Pruśce – Przysieka, Studzieniec – Budziszewko – Szczytno, Rogoźno – Murowana Goślina, Wełna – Pacholewo, Rogoźno – Boguniewo i Przybychowo – Ruda.

Przez obszar gminy Rogoźno przebiega zelektryfikowana, jednotorowa, międzyregionalna linia kolejowa nr 354 relacji Poznań POD – Piła ze stacjami kolejowymi w Parkowie, Rogoźnie i Tarnowie. Obsługuje ona zarówno transport pasażerski i towarowy. Stacja kolejowa w Rogoźnie dysponuje bocznikami kolejowymi i rampami. Na obszarze gminy znajduje się ponadto linia kolejowa nr 206 relacji Inowrocław Rąbinek – Drawski Młyn.

Najbliższy port lotniczy znajduje się w Poznaniu (Port Lotniczy Poznań – Ławica).

Powiązania wewnętrzne

Wewnętrzny system komunikacyjny gminy Rogoźno oparty jest na sieci dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Droga krajowa nr 11 i droga wojewódzka nr 241 tworzą dwa ciągi komunikacyjne i wraz z drogami powiatowymi spełniają najważniejszą rolę w układzie komunikacyjnym gminy.

Tab. 14.1.1. Wykaz dróg krajowych na terenie gminy Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	11	Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Chodzież – Poznań – Jarocin – Ostrów Wielkopolski – Kępno – Kluczbork – Bytom

Źródło: opracowanie własne.

Tab. 14.1.2. Wykaz dróg wojewódzkich na terenie gminy Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	241	Tuchola – Sępólno Krajeńskie – Więcbork – Wągrowiec – Rogoźno

Źródło: opracowanie własne.

Podstawą powiązań miasta z sąsiednimi miejscowościami jest układ dwudziestu dróg powiatowych. Łączna długość dróg powiatowych na terenie gminy wynosi 94,730 km, z czego na terenie miasta Rogoźno 4,0 km. Rogoźno jest najważniejszym węzłem drogowym w gminie. Dostęp do siedziby gminy jest więc ułatwiony. Pozostałe odcinki dróg powiatowych obejmują ulice miejskie.



Tab. 14.1.3. Wykaz dróg powiatowych na terenie gminy Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Nazwa drogi
1.	1352P	Przybychowo – Ruda
2.	2020P	Ryczywół – Tarnowo
3.	2023P	Karolewo – Gościewo
4.	2025P	Ninino – Wełna
5.	2026P	Gościewo – Grudna
6.	1605P	Kamienica – Pruśce
7.	2022P	Tarnowo – Wągrowiec
8.	2024P	Tarnowo – Laskowo
9.	2025P	Wełna – Pacholewo
10.	2027P	Rogoźno – Garbata
11.	2028P	Rogoźno – Boguniewo
12.	2029P	Rogoźno – Murowana Goślina
13.	2030P	Rogoźno – Budziszewko
14.	2031P	Owczę Głowy – Sierniki
15.	2032P	Pruśce – Przysieka
16.	2033P	Boguniewo – Studzieniec
17.	2034P	Studzieniec – Budziszewko – Szczytno
18.	2037P	Rożnowice – Jaracz
19.	2038P	Jaracz – Józefinowo
20.	2039P	Studzieniec – Nienawiszcz

Źródło: opracowanie własne.

Tab. 14.1.4. Wykaz dróg powiatowych na terenie miasta Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Przebieg drogi
1.	2027P	ul. II Armii Wojska Polskiego i ul. Garbacka
2.	2028P	ul. Boguniewska
3.	2029P	ul. W. Poznańska
4.	2030P	ul. Za jeziorem

Źródło: opracowanie własne.

Powiązania realizowane są ponadto poprzez układ dróg gminnych, które uzupełniają połączenia lokalne. Większość ulic miejskich została zaliczona także do kategorii dróg gminnych.

Tab. 14.1.5. Wykaz dróg gminnych na terenie gminy Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Przebieg drogi
1.	201521P	(z gm. Budzyń) – Sokołowo Budzyńskie – Karolewo – Gościewo – do dr. nr 2023P
2.	273520P	(z gm. Ryczywół) – Gościewo od dr. nr 2020P – Trzy Góry – Gościewo – do dr. nr 272514P
3.	273523P	(z gm. Ryczywół) – Boruchowo – od dr. nr 2025P – Owieczki – do dr. nr 1352P
4.	273529P	(z gm. Ryczywół) – od dr. nr 2040P – Dąbrówka Lud. – Smolarz – Wełna – do dr. nr 2025P
5.	273530P	(z gm. Ryczywół) – Dąbrówka Lud. – od dr. nr 2040P – Boruchowo – Kaziopole – Ruda – do dr. nr 11
6.	273537P	(z gm. Ryczywół) Lipa Nowa – od dr. nr 178 – Piłka Młyn – Jaracz Młyn – Jaracz – do dr. nr 2037P
7.	272508P	Karolewo – Gościewo – do dr. nr 2023P
8.	272509P	Rogoźno – od dr. nr 241 – Cieśle – Potuły – Potulice (do gm. Wągrowiec)
9.	272510P	Gościewo – od dr. nr 1352P (przy bud. nr 102) – do dr. nr 272520P
10.	272511P	Gościewo od dr. nr 272512P – Gościewo PGR – do dr. nr 11
11.	272512P	Gościewo od dr. nr 272511P – Gościewo – do dr. nr 11
12.	272513P	Karolewo – od dr. nr 2020P – Owieczki Małe – Owieczki – do dr. nr 1352P
13.	272514P	Gościewo – od dr. nr 1352P – do dr. nr 11
14.	272515P	Gościewo – od dr. nr 272545P – Laskowo – Olszyna – Rogoźno ul. Czarnkowska
15.	272516P	Cieśle – od dr. nr 272509P – Biniewo – Marlewo – do dr. nr 241
16.	272517P	Pruśce – od dr. nr 241 – Stare – do dr. nr 2032P
17.	272518P	Marlewo – od dr. nr 241 – Sierniki
18.	272519P	Ruda – od dr. nr 1352P – Wełna – do dr. nr 2025P
19.	272520P	Owieczki – od dr. nr 273523P – Gościewo – do dr. nr 272519P



**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŹNO**

Lp.	Nr drogi	Przebieg drogi
20.	272521P	Smolarz – od dr. nr 273529P – Grudna – do dr. nr 2025P
21.	272522P	Dziewcza Struga – do dr. nr 11
22.	272523P	Rogoźno – od dr. nr 2028P – Międzyzlesie
23.	272524P	Od dr. nr 2028P – Międzyzlesie – do dr. nr 2029P
24.	272525P	Od dr. nr 11 – Parkowo (Moksz) – Boguniewo – do dr. nr 2028P
25.	272526P	Owczegłowy – od dr. nr 2030P – do b. Ośrodka Wyp.
26.	272527P	Parkowo – od dr. nr 2038P – k. remizy OSP – do drogi nr 2038P
27.	272528P	Budziszewko – od dr. nr 2034P – ośrodki wypoczynkowe nad Jeziorem Budziszewskim
28.	272529P	Budziszewko – od dr. nr 2034P – Grzybowice (do Gminy Skoki)
29.	272530P	Budziszewko – od dr. nr 2034P – Budziszewice – (do Gminy Skoki)
30.	272531P	Budziszewko – od dr. nr 272530P – Potrzebanowo – (do Gminy Skoki)
31.	272532P	Nienawiszcz – od dr. nr 2039P – osiedle domków letnich – do dr. nr 2029P
32.	272533P	Tarnowo – od dr. nr 2020P – do dr. nr 11 i dalej 500m w kierunku Popielna
33.	272534P	Parkowo – od dr. nr 2025P – Boguniewo – do dr. nr 2028P
34.	272535P	Boguniewo – od dr. nr 2028P – Nienawiszcz – osiedle domków letnich
35.	272536P	Słomowo – od dr. nr 2025P – do dr. nr 2028P
36.	272537P	Parkowo – od dr. nr 2038P – k. przepompowni ścieków
37.	272538P	Garbatka – od dr. nr 2027P – Garbatka masz. – Rogoźno – do ul. Południowej
38.	272539P	Parkowo – od dr. nr 2025P – do dr. nr 2038P
39.	272540P	Boguniewo – od dr. nr 2028P – do dr. nr 272525P
40.	272541P	Gościejewo – od dr. nr 2023P – do dr. nr 272512P
41.	272542P	Gościejewo – od dr. nr 1352P – do b. wysypiska śmieci
42.	272543P	Gościejewo – od dr. nr 2023P – do dr. nr 273520P
43.	272553P	Gościejewo – od dr. nr 11 (Zespół Szkół) – do drogi nr 11 (przy bud. nr 22 oraz przy dr. nr 272515P)
44.	272545P	Gościejewo – od dr. nr 11 (przy bud. nr 10) – do dr. nr 272553P
45.	272546P	Nienawiszcz – od dr. nr 2039P – do dr. nr 2033P
46.	272547P	Studzieniec – od dr. nr 2029P -gminne wysypisko – Władyszyn – do dr. nr 272528P

Źródło: Urząd Miejski w Rogoźnie.

Tab. 14.1.6. Wykaz dróg gminnych na terenie gminy Rogoźno

Lp.	Nr drogi	Przebieg drogi
1.	272548P	Akacyjowa
2.	272549P	Asnyka
3.	272550P	Biskupskiego
4.	272551P	Chabrowa
5.	272552P	Czarnkowska
6.	272544P	Długa
7.	272554P	Dworcowa
8.	272555P	Działkowa
9.	272556P	Fabryczna
10.	272557P	Gościńska
11.	272558P	II Armii Wojska Polskiego (od ul. Dworcowej – do ul. Garbackiej)
12.	272559P	Kardynała Wyszyńskiego
13.	272560P	Kilińskiego
14.	272576P	Kochanowskiego
15.	272562P	Kolejowa
16.	272563P	Koniecznińskich
17.	272564P	Krótką
18.	272565P	Krzyżaniaka
19.	272566P	Ks. Werbla
20.	272567P	Kwiatowa
21.	272568P	Leśna
22.	272569P	Lipowa
23.	272570P	Łąkowa
24.	272571P	Mała Poznańska
25.	272572P	Mała Szkolna
26.	272573P	Mickiewicza
27.	272574P	Miodowa



Lp.	Nr drogi	Przebieg drogi
28.	272575P	Norwida
29.	272561P	Nowa
30.	272577P	Ogrodowa
31.	272578P	Orzeszkowej
32.	272579P	Osiedle Przemysława II
33.	272597P	Paderewskiego
34.	272581P	Piekarska
35.	272582P	Plac Jana Pawła II
36.	272583P	Plac K. Marcinkowskiego
37.	272584P	Plac Powstańców Wielkopolskich
38.	272585P	Plaźowa
39.	272586P	Polna
40.	272587P	Południowa
41.	272588P	Poprzeczna
42.	272589P	Prusa
43.	272590P	Przesmyk
44.	272591P	Reja
45.	272592P	Rolna
46.	272593P	Różana
47.	272594P	Rynkowa
48.	272595P	Rzeźnicka
49.	272596P	Sądowa
50.	272580P	Seminarialna
51.	272598P	Sienkiewicza
52.	272599P	Słoneczna
53.	272600P	Słowackiego
54.	272601P	Smolary
55.	272602P	Sobolewskiego
56.	272603P	Szarych Szeregów (od Koniecznych do działek)
57.	272604P	Szeroka
58.	272605P	Średnia
59.	272606P	Topolowa
60.	272607P	Towarowa
61.	272608P	Wąska
62.	272609P	Wielka Szkolna
63.	272610P	Wójtostwo
64.	272611P	Zakątek
65.	272612P	Zaulek
66.	272613P	Żurawia

Źródło: Urząd Miejski w Rogoźnie

14.2. Zaopatrzenie w wodę

Miasto i gmina Rogoźno charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem zwodociągowania. Według danych za 2014 rok liczba mieszkańców korzystających z wodociągu wynosi 17 521. Długość sieci wodociągowej wynosi 194 km, a liczba przyłączy wodociągowych do budynków mieszkalnych wynosi 2 690. Systemem wodociągów woda jest rozprowadzana do poszczególnych wsi. Jedynie nieliczne gospodarstwa w zabudowie rozproszonej korzystają z własnych ujęć. Większość sieci wodociągowej wykonana jest z rur PCV, jedynie niewielką część stanowią przewody azbestowe. Gmina Rogoźno zaopatrywana jest w wodę układem sieci magistralnych i rozdzielczych wyposażonych w zasuwę, hydranty przeciwpożarowe, odwadniacze i odpowietrzacze oraz wyposażone w systemy wodociągowe – ujęcia, stacje uzdatniania i systemy rozprowadzania wody.

W 2014 roku w mieście i gminie Rogoźno łącznie gospodarstwom domowym dostarczono 503,9 tys. m³ wody. W przeliczeniu na jednego mieszkańca oznaczało to zużycie na poziomie 26,5 m³.

Zaopatrzenie w wodę mieszkańców gminy Rogoźno realizowane jest przy pomocy 3 stacji uzdatniania wody w Rogoźnie, Gościejewie i Słomowie. Woda pochodzi z ujęć podziemnych:



- stacja uzdatniania wody w Rogoźnie korzysta z sześciu studni głębinowych czerpiących wodę z trzech poziomów: holoceno-plejstoceniowego (czwartorzęd), plejstoceniowego – podglinowego (czwartorzęd) i mioceniowego (trzeciorzęd),
- stacja uzdatniania wody w Gościejewie korzysta z dwóch studni głębinowych czerpiących wodę z poziomu mioceniowego (trzeciorzęd),
- stacja uzdatniania wody w Słomowie korzysta z trzech studni głębinowych czerpiących wodę z poziomu mioceniowego (trzeciorzęd).

Woda dostarczana z wymienionych stacji uzdatniania poddawana jest regularnym badaniom przez certyfikowane laboratoria zewnętrzne.

14.3. Odprowadzanie ścieków

Na obszarze gminy Rogoźno odprowadzanie ścieków realizowane jest przy pomocy trzech systemów kanalizacji sanitarnej: grawitacyjnego, podciśnieniowo-ciśnieniowego oraz grawitacyjno-ciśnieniowego.

System grawitacyjny jest najstarszy i obejmuje swoim zasięgiem budynki położone przy następujących ulicach: Fabrycznej, Krótkiej, osiedlu Przemysława II, Seminarialnej, Kościuszki, Paderewskiego, Polnej, Orzeszkowej, Asnyka, Prusa i część ulicy II Armii Wojska Polskiego i część ulicy Czarnkowskiej.

System podciśnieniowo-ciśnieniowy użytkowany jest od grudnia 2006 roku. Obejmuje swoim zasięgiem następujące ulice: Boguniewska, Cmentarna, część Czarnkowskiej, Długa, Gościnną, Kilińskiego, Kościelna, Kościuszki, Kotlarska, Krzyżaniaka, Leśna, Lipowa, Mała Poznańska, Mała Szkolna, Międzyleska, Nowa, Ogrodowa, Piekarska, Pl. Karola Marcinkowskiego, Pl. Powstańców Wlkp., Plażowa, Południowa, Rynkowa, Rzeźnicka, Sądowa, Seminarialna, Smolary, Szeroka, Topolowa, Wielka Poznańska, Wielka Szkolna, Wągrowiecka, Wąska, Wójtostwo, Wyszyńskiego, Za Jeziorem, Żurawia oraz Cieśle-Świetlikowo. W skład tego systemu wchodzi 734 studzienki podciśnieniowe, służące do podłączenia nieruchomości.

System grawitacyjno-ciśnieniowy użytkowany jest od grudnia 2013 roku. Obejmuje swoim zasięgiem następujące ulice: Działkowa, Nowa (targowisko), Koniecznińskich, Różana, Piłsudskiego, Reja, Miodowa, Dworcowa, Rolna, Kochanowskiego, Działkowa, Kwiatowa, Prusa, Zaułek, Garbacka, Norwida, Mickiewicza, Sienkiewicza, Słowackiego, Miodowa, Kolejowa, Łukowa, Chabrowa, Konwaliowa, Szarych Szeregów, Ks. Werbla, Sobolewskiego, Skautów oraz część ulicy II Armii Wojska Polskiego i część ulicy Fabrycznej, a ponadto: Garbatka i Ruda.

Łączna długość przyłączy sieci kanalizacyjnej w gminie według danych za 2014 rok wynosi 65,1 km a liczba przyłączy kanalizacyjnych do budynków mieszkalnych – 1 280. Liczba mieszkańców korzystających z kanalizacji to 10 118 osób. W 2014 roku łącznie odprowadzono dostarczono 397,0 tys. m³ ścieków.

W pozostałych miejscowościach na terenie gminy gospodarka ściekowa rozwiązywana jest indywidualnie w oparciu o zbiorniki bezodpływowe, w których ścieki są gromadzone i okresowo wywożone sprzętem asenizacyjnym do punktów zlewnych. Na terenie gminy funkcjonuje ponadto kilkadziesiąt indywidualnych oczyszczalni przydomowych.

Oczyszczanie ścieków realizowane jest przez dwie oczyszczalnie ścieków: w Rogoźnie i w Parkowie. Ścieki oczyszczone z oczyszczalni w Rogoźnie odprowadzane są do rzeki Wełny, a z oczyszczalni w Parkowie do kanału Parkowskiego.

Największa gminna oczyszczalnia na terenie gminy położona jest w północnej części miasta Rogoźno. Do oczyszczalni dopływają ścieki bytowo-gospodarcze z niewielką ilością ścieków przemysłowych. Ścieki doprowadzane są poprzez system kanalizacji sanitarnej, a ze zbiorników bezodpływowych (szamb) dowożone samochodami asenizacyjnymi.

W gminie Rogoźno problem stanowi również ujmowanie i odprowadzenie wód deszczowych. Wynika to z dość znacznej ilości zakładów oraz braku wystarczającej kanalizacji deszczowej, a co za tym idzie spływ wód opadowych następuje często bezpośrednio do środowiska gruntowo-wodnego. Kanalizacja deszczowa istnieje tylko na terenie miasta, której długość wynosi 9,6 km. Pełni ona częściowo



rolę kanalizacji ogólnospławnej z wylotami w jeziorze Rogozińskim (5 wylotów) lub rzece Wełnie (3 wyloty). Niewielkie fragmenty kanalizacji deszczowych istnieją na niektórych drogach o szczególnym znaczeniu dla regionu. Głównymi odbiornikami ścieków deszczowych są: Jezioro Rogozińskie i rzeka Wełna.

14.4. Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz

Elektroenergetyka

W skład sieci dystrybucyjnej na terenie gminy Rogoźno wchodzić linie elektroenergetyczne 110 kV relacji GPZ Oborniki – GPZ Rogoźno oraz relacji GPZ Rogoźno – GPZ Wągrowiec wraz z Głównym Punktem Zasilania przy ulicy Fabrycznej w Rogoźnie, linie średnich i niskich napięć oraz stacje transformatorowe.

Sieć energetyczna średniego i niskiego napięcia pokrywa gminę proporcjonalnie do stopnia jej urbanizacji. Wraz ze wzrostem intensywności zabudowy wymagana będzie jednak modernizacja i rozbudowa sieci.

Zlokalizowane na terenie gminy linie elektroenergetyczne stwarzają ograniczenia inwestycyjne. Należy zachować przewidziane przepisami odrębnymi odległości zabudowy od linii i urządzeń elektroenergetycznych. Wzdłuż linii wysokiego napięcia 110 kV obowiązuje pas technologiczny o szerokości po 15 m od rzutu poziomego skrajnych przewodów linii napowietrznej. W odniesieniu do pozostałych należy zachować wymagane przepisami odległości ewentualnych projektowanych obiektów od istniejących linii.

Na obszarze gminy zlokalizowanych jest kilka wież elektrowni wiatrowych podłączonych do sieci elektroenergetycznej.

Ciepłownictwo

Na terenie gminy Rogoźno gospodarka ciepła opiera się na indywidualnych, bądź lokalnych kotłowniach. Większość instalacji grzewczych na terenie gminy zasilana jest węglem. Ma to bezpośredni wpływ na jakość powietrza i jednocześnie rzutuje na znaczny udział „niskiej emisji” w emisji całkowitej zanieczyszczeń powietrza.

Gazociągi

Przez teren gminy przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia obejmująca:

- gazociąg DN500 relacji Poznań – Rogoźno (rok budowy 1973) o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa,
- gazociąg DN400 relacji Rogoźno – Piła (rok budowy 1973) o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa,
- gazociąg DN100 odboczka Rogoźno (rok budowy 2000) o maksymalnym ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa,
- gazociąg DN100 odboczka Wągrowiec (rok budowy 1987) o maksymalnym ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa,
- stacja gazowa Rogoźno (rok budowy 2000).

Dla gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują następujące strefy kontrolowane:

- dla gazociągu DN500 relacji Poznań – Rogoźno – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 76,0 m (tj. 38,0 m po obu stronach gazociągu),
- dla gazociągu DN400 relacji Rogoźno – Piła – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 76,0 m (tj. 38,0 m po obu stronach gazociągu),
- dla gazociągu DN100 odboczka Rogoźno – strefa kontrolowana o zasięgu 70,0 m (tj. 35,0 m po obu stronach gazociągu)
- dla gazociągu DN100 odboczka Wągrowiec – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 30,0 m (tj. 15,0 m po obu stronach gazociągu).



W gminie Rogoźno do sieci gazowej podłączone jest miasto Rogoźno oraz wsie: Biniewo, Cieśle, Garbatka, Gościejewo, Grudna, Karolewo, Kaziopole, Laskowo, Marlewo, Owieczki, Pruśce, Ruda, Sierniki, Stare, Tarnowo i Wełna. Długość rozdzielczej sieci gazowej na terenie gminy w 2014 roku wynosiła 135 762 m. Ogółem 1 288 budynków podłączonych jest do sieci gazowej, która obsługuje 11 111 mieszkańców. Zużycie gazu w 2014 roku wynosiło 1 712,1 tys. m³, w tym 645,6 tys. m³ wykorzystywanych było na cele grzewcze.

Od roku 1998 realizowany jest program gazyfikacji gminy. Efektem zrealizowanych już inwestycji jest dostęp mieszkańców wyżej wymienionych miejscowości do nośnika energii jakim jest gaz ziemny. Pozostali mieszkańcy gminy, którzy nie są podłączeni do rozdzielczej sieci przesyłowej, korzystają z gazu butlowego. Na terenie miasta znajdują się dwie stacje redukcyjno-pomiarowe II stopnia zlokalizowane przy ul. Czarnkowskiej i Długiej.

14.5. Gospodarka odpadami

Na terenie gminy Rogoźno funkcjonuje jedna instalacja do odzysku odpadów – sortownia w Studzieńcu oraz jedna instalacja do unieszkodliwiania odpadów – składowisko odpadów komunalnych w Studzieńcu.

Składowisko w Studzieńcu zlokalizowane jest ok. 500 m na wschód od wsi i drogi powiatowej Murowana Goślina – Rogoźno. Przed lokalizacją składowiska teren ten stanowił nieużytki częściowo wykorzystywane jako nielegalne miejsce wydobywania piasku. Teren składowiska sąsiaduje od wschodu z kompleksem leśnym a z pozostałych stron z gruntami ornymi.

Nieczynne składowisko w Gościejewie zlokalizowane jest w odległości ok. 3,5 km na północny zachód od Rogoźna. Składowisko zostało założone w nieczynnym wyrobisku po eksploatacji piasku o powierzchni ok. 0,8 ha. Eksploatację składowiska zakończono w 1995 r. Dotychczasowe prace rekultywacyjne polegały na niwelacji terenu wraz z nawiezieniem mas ziemnych. Od chwili zakończenia eksploatacji teren składowiska porósł bujną roślinnością zieloną, krzakami i drzewami.

14.6. Telekomunikacja

Miasto i gmina Rogoźno jest wyposażona w stacjonarną sieć telekomunikacyjną. Abonenci gminy obsługiwani są centralą automatyczną. Ponadto na terenie gminy zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej.

15. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych na terenie miasta i gminy Rogoźno wynikają z ustaleń Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. Należą do nich:

- budowa drogi ekspresowej S11 relacji Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Poznań (autostrada A2) – Ostrów Wielkopolski – Kępno – Tarnowskie Góry – autostrada A1 wraz z węzłem „Rogoźno”,
- budowa obwodnicy miasta Rogoźna w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241,
- przystosowanie drogi wojewódzkiej nr 241 do klasy drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP),
- przystosowanie do prędkości ≥ 120 km/h (dla pociągów osobowych) linii nr 354
- zachowanie i budowa gazociągów wysokiego ciśnienia,
- zachowanie linii elektroenergetycznej 110 kV.
- zachowanie stacji redukcyjnej I stopnia,
- utrzymanie istniejących form ochrony prawnej przyrody (obszar chronionego krajobrazu, rezerwat przyrody, obszary Natura 2000) oraz uwzględnienie korzyści ekologicznych (krajowych dróg migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej organizmów żywych, międzynarodowych dróg migracji zwierząt i roślin) i innych obszarów pełniących funkcje ekologiczne (obszary mokradłowe),



- uwzględnienie złóż kopalin skalnych oraz obszarów występowania wód termalnych o znaczeniu praktycznym w kredzie dolnej.

Zadania inwestycyjne warunkują konieczność niezbędnej rezerwacji terenu i zagospodarowanie niebędące w sprzeczności z tymi zadaniami.

16. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Dla rzeki Wełny, zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, zostały opracowane mapy zagrożenia i mapy ryzyka powodziowego.

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego dla rzeki Wełny, obszar gminy Rogoźno nieznacznie znajduje się na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie (10%, czyli raz na 10 lat), średnie (1%, czyli raz na 100 lat) i niskie (0,2%, czyli raz na 500 lat).

Obszary zagrożone powodzią o prawdopodobieństwie 1% i 10% stanowią obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone w art. 88 1. ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121), tj. wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym: wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk oraz zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może zwolnić od ww. zakazów.

Zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego rzeka Mała Wełna została zakwalifikowana do opracowania map zagrożenia i ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym.

Dla pozostałych cieków przepływających przez teren gminy nie sporządzono map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz studium ochrony przeciwpowodziowej.



ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ROGOŻNO



III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego, uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

1.1. Wytyczne wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego

Zgodnie z ustaleniami Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, przyjętego Uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 r., gmina i miasto Rogoźno położona jest w strefie dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego, strefie wielofunkcyjnego rozwoju obszarów otwartych oraz strefie rolno-leśnej.

Strefa dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego wyznaczona została w oparciu o powiązania komunikacyjne stanowiące „szkielet” dla struktury przestrzennej województwa. Analiza uwarunkowań udowodniła, że najważniejsze korytarze komunikacyjne są głównymi osiami rozwojowymi województwa. Korzystne położenie Wielkopolski w zachodniej części kraju, a także powiązania komunikacyjne z Europą tworzą sprzyjające warunki dla rozwoju regionu. Efektem takiej lokalizacji jest wyodrębnianie się w strukturach regionalnych obszarów, które potencjałem rozwoju gospodarczego, wyposażeniem w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną oraz dynamiką rozwoju wyróżniają się na tle regionu. Potencjalne pasma rozwoju zakładają rozwój oparty o obecne tendencje i zjawiska występujące w przestrzeni. Dynamika ich rozwoju zależeć będzie od wielu czynników, w tym czynników nie wynikających z planowania przestrzennego. Dla tych stref ważne jest odpowiednie przygotowanie formalne i techniczne oraz aktywność lokalnych społeczności. Wykazane w Planie województwa przesłanki i szanse rozwoju, wspomagane przez decyzje planistyczne, będą podstawą do wspierania możliwości rozwoju oraz lokalnych inicjatyw gospodarczych i społecznych.

Strefa wielofunkcyjnego rozwoju obszarów otwartych obejmuje tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, niekwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych i tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Bez wsparcia z zewnątrz gminy położone w tych strefach, nie są w stanie przełamać bariery opóźnienia cywilizacyjnego, gospodarczego i technicznego. Oprócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi gospodarki, konieczne jest wspieranie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, aktywizacji lokalnego potencjału, kulturowego i społecznego, w tym z wykorzystaniem lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego. Wielofunkcyjność tych stref, wynikająca z istniejącego zagospodarowania, jak i potencjalnych możliwości rozwoju przestrzennego stanowi podstawę dla dalszego ich rozwoju. Rejony charakteryzujące się mniejszą przydatnością dla produkcji rolniczej powinny stanowić potencjalne obszary prowadzenia polityki zwiększania lesistości. Jedną z możliwości rozwoju w tej strefie jest zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Rozwój tego rodzaju działalności musi uwzględniać istniejące uwarunkowania dotyczące ochrony przyrody, kultury i krajobrazu. Dotyczy to w szczególności lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Strefa rolno-leśna to tereny ze znacznym udziałem lasów oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody, z urozmaiconą rzeźbą i jeziorami, z malowniczym krajobrazem. Kierunki rozwoju powinny być zorientowane na utrzymanie dotychczasowych ograniczeń dla urbanizacji oraz na funkcję rekreacyjną, która wprawdzie nie będzie wiodącą, ale w istotny sposób może wspomóc finansowo mieszkańców. Przyczynić się do tego może przekształcenie obecnie funkcjonującego rolnictwa w ekologiczne, dostosowane z jednej strony do oczekiwań rekreantów, z drugiej – do wymogów ochrony cennych walorów środowiska przyrodniczego.



1.2. Wytyczne w zakresie kształtowania struktury przestrzennej gminy

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia studium są wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.

Na podstawie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę Studium wyznacza zasięgi rozwoju przestrzennego osadnictwa na terenie miasta i w obrębie poszczególnych jednostek osadniczych, zobrazowane na planszy „Kierunki”. Rozwój odbywał się będzie poprzez lokalizację zabudowy w granicach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach poszczególnych jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, a w dalszej kolejności na pozostałych obszarach zgodnie określonym zapotrzebowaniem na nową zabudowę. Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę wyznaczono głównie w istniejących ciągach po jednej lub po obu stronach istniejących dróg obsługujących wsie (drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne), w których istnieje lub będzie realizowana podstawowa sieć infrastruktury technicznej: wodociąg, kanalizacja, elektroenergetyka. Osadnictwo rozwijać się będzie na bazie istniejącego zainwestowania poprzez: wymianę istniejącej zużytej zabudowy, uzupełnienia na wolnych działkach lub w nowych obszarach zlokalizowanych w sąsiedztwie istniejącego zainwestowania. W pierwszej kolejności nowa zabudowa lokalizowana będzie na glebach niskiej klasy bonitacji.

Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę wyznaczono w oparciu o istniejący układ komunikacyjny obejmujący drogi publiczne i wewnętrzne, w których istnieje lub będzie realizowana podstawowa sieć infrastruktury technicznej: wodociąg, kanalizacja, elektroenergetyka, oraz przeznaczenie terenów ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o rodzaju i granicach zainwestowania i użytkowania terenów. Granice poszczególnych obszarów przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą ulec korekcie, zwłaszcza w kontekście własności nieruchomości czy szczegółowego projektowania układu komunikacyjnego.

Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą jedynie podstawowych oraz uzupełniających i towarzyszących rodzajów zabudowy. Na tych terenach mogą jednak być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem braku sprzeczności z formami określonymi w studium. Przy opracowywaniu planów miejscowych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę należy przewidzieć zieleń, stwarzającą warunki do wypoczynku i rekreacji mieszkańców, a także zwiększającą estetykę przestrzeni.

W studium uwzględnia się ponadto wymogi określone w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961), zgodnie z którą odległość planowanych budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, od elektrowni wiatrowej jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej. Oznacza to, że na strefach wysokościowych elektrowni wiatrowych wskazanych na planszy studium „Kierunki” dopuszcza się realizację budynków mieszkalnych i budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, wyłącznie pod warunkiem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w terminie określonym w przepisach odrębnych.

Poza układem drogowym wskazanym na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe obiekty winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym dokumencie.

W studium wyznaczono tereny dla lokalizacji funkcji związanych z perspektywicznym rozwojem obszarów Gminy Rogoźno. Służyć będą one jako oferta dla inwestorów. Ich atutem jest dobra dostępność komunikacyjna oraz istniejące walory przyrodniczo-krajobrazowe. Atrakcyjność tych obszarów będzie zróżnicowana w zależności od rodzaju inwestycji.

Funkcja mieszkaniowa



Studium wyznacza tereny preferowane ze względu na swe położenie dla rozwoju mieszkalnictwa w jednostkach osadniczych. Preferowane jest uzupełnienie istniejącej zabudowy w nawiązaniu do ulicowego charakteru obecnego budownictwa (zabudowa zwarta), zachowanie istniejących układów urbanistycznych (zwłaszcza w jednostkach wiejskich) oraz przeciwdziałanie rozproszaniu budownictwa. Konieczne jest także rezerwowanie nowych terenów dla rozwoju funkcji mieszkaniowej. Poprawa warunków mieszkaniowych może nastąpić ponadto poprzez modernizację istniejącej zabudowy mieszkaniowej, jak również realizację nowego budownictwa jednorodzinnego i wielorodzinnego. Obiekty mieszkaniowe powinny być realizowane zgodnie z tradycją, ale jednocześnie winny uwzględniać nowe standardy technologiczne i techniczne.

Rozwój funkcji mieszkaniowej uzależniony jest od wzrostu stopnia wyposażenia infrastrukturalnego oraz od zwiększenia rynku pracy nie tylko na obszarze gminy, ale także w sąsiednich miastach. Celem rozwoju mieszkalnictwa jest przede wszystkim zwiększenie atrakcyjności zamieszkania w gminie poprzez podniesienie standardu, ograniczenie rozproszenia budownictwa poprzez intensyfikację wykorzystania terenów mieszkaniowych w ramach istniejącej substancji mieszkaniowej oraz wyznaczanie nowych terenów jako uzupełnienie zabudowy rozproszonej, a także zapewnienie odpowiedniego wyposażenia w usługi. Funkcje te powinny być rozmieszczone na terenie całej gminy, ze szczególną koncentracją w mieście Rogoźno ze względu na rangę ośrodka i rolę jaką pełni w systemie osadniczym gminy. Poprzez podniesienie standardu zamieszkania należy rozumieć przeprowadzenie szeregu działań, których efektem będzie wyższy standard techniczny budynków mieszkalnych i ich wyposażenie w instalacje, pełne wyposażenie terenów budowlanych w infrastrukturę techniczną, prawidłowa obsługa komunikacyjna, estetyka i wysoka jakość przestrzeni publicznych w terenach zabudowy oraz dostępność do podstawowych usług publicznych: przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły zawodowe, licea ogólnokształcące, ośrodka zdrowia, placówek kulturalnych na poziomie zadowalającym potrzeby mieszkańców.

Funkcja usługowa

Celem rozwoju funkcji usługowej jest przede wszystkim zabezpieczenie możliwości realizacji potrzeb ludności w zakresie usług publicznych oraz poprawa atrakcyjności miasta Rogoźno jako ponadlokalnego i lokalnego ośrodka usługowego poprzez wzbogacenie struktury usług, a także poprawę dostępności komunikacyjnej z poszczególnych wsi. Realizacja powyższych celów powinna doprowadzić do wykrystalizowania się sieci ośrodków usługowych w gminie. Ośrodkiem usług ponadlokalnych i lokalnych pozostanie miasto Rogoźno. Rozwój usług na terenie gminy powinien wpłynąć na wzrost atrakcyjności zamieszkania.

Studium wskazuje na potrzebę rozszerzenia oferty usługowej gminy dla zapewnienia równego dostępu wszystkim mieszkańcom gminy. Konieczne jest także zwiększenie oferty w zakresie usług kultury, sportu, turystyki i rekreacji. Rejony koncentracji usług w każdej wsi powinny korzystnie uzupełniać istniejącą strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy.

Rozwój przestrzenny funkcji usługowej realizowany będzie poprzez wykorzystanie terenów wolnych lub przekształcenia terenów zainwestowanych z uwzględnieniem nowych terenów rozwojowych, zabezpieczenie terenów przeznaczonych cele usługowe jako uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej, tworzenie sprzyjających warunków dla rozwoju zróżnicowanych funkcji usługowych, a tym samym sterowanie ich rozwojem zgodnie z występującym zapotrzebowaniem oraz przekształcanie jakościowe istniejących obiektów i placówek usługowych.

Funkcja produkcyjna

Gmina Rogoźno, ze względu na swoje walory przyrodnicze i predyspozycje środowiska, powinna rozwijać wszelkie nieuciążliwe formy przetwórstwa rolno-spożywczego oraz drobnej wytwórczości. Dodatkowo, w celu dalszej aktywizacji działalności gospodarczej, konieczne jest wyznaczenie nowych terenów produkcyjnych zlokalizowane głównie w rejonie miejscowości Garbatka i Ruda, a także w ramach poszczególnych miejscowości gminy.



Studium wskazuje na potrzebę rozwoju zróżnicowanej działalności gospodarczej o charakterze produkcyjnym i wytwórczym aktywizujących rozwój całego obszaru Gminy Rogoźno. Podstawą rozwoju funkcji będą przekształcenia strukturalne dotychczasowej bazy produkcyjnej, składowej i magazynowej, jak również tworzenie warunków dla powstawania nowych podmiotów gospodarczych kooperujących z istniejącymi przedsiębiorstwami.

Wskazany jest rozwój małych i średnich jednostek gospodarczych o charakterze nieuciążliwym, wykorzystujących najnowsze i bezpieczne technologie, przyjazne dla środowiska. Istotnym potencjałem gminy jest możliwość wykorzystania nieużytkowanych terenów produkcyjnych, a także zagospodarowania nowych terenów inwestycyjnych. Powstanie małych i średnich przedsiębiorstw produkcyjnych, a zwłaszcza pozyskanie inwestorów zewnętrznych, powinno przyczynić się do przyspieszenia rozwoju gospodarczego gminy.

Funkcja rekreacyjna

Funkcje rekreacyjne, turystyczne, agroturystyczne i sportowe mogą stać się istotnym czynnikiem aktywizującym rozwój Gminy Rogoźno. Duży potencjał obszaru wynika z korzystnych uwarunkowań związanych z walorami przyrodniczo-geograficznymi.

Do uwarunkowań zewnętrznych, sprzyjających rozwojowi funkcji turystycznych, rekreacyjnych i agroturystycznych gminy należy wzrost aktywności mieszkańców miast związanej z potrzebami krajoznawczymi, zdrowotnymi i społecznymi, dobra dostępność komunikacyjna oraz wzrost zainteresowania różnymi formami turystyki, rekreacji i agroturystyki. Warunki wewnętrzne sprzyjające rozwojowi funkcji rekreacyjnych związane są natomiast z jej wysokimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi. Elementy te predysponują gminę do rozwoju funkcji turystycznej, rekreacyjnej i agroturystycznej w prawie wszystkich jednostkach osadniczych. Na obszarach położonych w granicach obszarów objętych formami ochrony przyrody rozwój funkcji rekreacyjnej powinien zostać oparty na istniejących terenach zainwestowanych z uwzględnieniem potrzeb ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych, w tym utrzymania dotychczasowego sposobu zagospodarowania oraz ograniczania dalszej intensyfikacji funkcji rekreacyjnych.

Dominująca na obszarze gminy funkcja rolnicza stwarza ponadto możliwości rozwoju agroturystyki w oparciu o istniejące gospodarstwa rolne. Agroturystyka stanowić będzie miejsce wypoczynku dla szczególnych grup społecznych, które z przyczyn zdrowotnych (starsi ludzie) lub rodzinnych (rodziny z małymi dziećmi) preferują bliskość terenów turystyczno-rekreacyjnych od miejsca stałego zamieszkania. Za szczególnie preferowane do rozwoju funkcji agroturystycznych uznano tereny położone w rejonie Boguniewa i Nienawiszczu.

Rzeczywisty rozwój funkcji rekreacyjnych powinien opierać się na zasadach zrównoważonego rozwoju, związanego z jednoczesną ochroną wartości przyrodniczych i aktywizacją gospodarczą pozwalającą na wzrost zatrudnienia i poprawę standardów życia mieszkańców gminy.

Funkcja rolnicza

Funkcja rolnicza stanowi dominujący element struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy. Podstawowym atutem jej dalszego rozwoju jest dobra jakość gleb oraz położenie gminy w pobliżu ośrodków miejskich stanowiących cenny rynek zbytu. Czynniki te stwarzają możliwość rozwoju rolnictwa intensywnego opartego o hodowlę trzody chlewnej i bydła, a także uprawy sadowniczo-ogrodnicze.

Wskazuje się na potrzebę rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego na terenie całej gminy, stanowiącego pożądaną specjalizację gospodarstw rolnych zwiększającą konkurencyjność i sprzyjającą wdrażaniu nowych metod produkcji żywności i sposobów żywienia. Jednym z kierunków rozwoju rolnictwa może być rozwój produkcji żywności metodami ekologicznymi, co przy współczesnych trendach konsumpcji daje możliwość utrzymania stałych i stabilnych rynków zbytu.

Kierunki działań w zakresie rozwoju funkcji rolniczej powinny koncentrować się na poprawie struktury agrarnej i struktury gospodarstw rolnych poprzez inicjowanie powstawania pozarolniczych miejsc pracy, ukierunkowaniu gospodarki na produkcję żywności dla pobliskich miast, w tym produkcję



tw. zdrowej żywności, prowadzeniu edukacji prorynkowej i marketingowej, inspirowaniu powstawania organizacji producenckich zajmujących się ujednoliceniem asortymentu, sortowaniem, konfekcjonowaniem oraz poszukiwaniem rynków zbytu i organizowaniem wspólnej dostawy, powołaniu ośrodka zajmującego się pomocą w organizowaniu rynku producenckiego oraz promocją produktów rolnych gminy, wsparcie powstawania firm doradczych (finansowych), czy też inspirowanie powstania jednostek przetwórstwa rolnego. Specjalizacja produkcji dotyczyć powinna także małych gospodarstw nastawionych na produkcję żywności. Wskazane jest łączenie gospodarstw indywidualnych w grupy producenckie, które mogą skutecznie przeciwstawiać się konkurencji, jak i tworzyć podstawy do rozszerzenia istniejących rynków zbytu.

Zabezpieczenie potrzeb lokalizacyjnych dla gospodarstw drobnotowarowych powinno być realizowane na terenach przeznaczonych pod zabudowę zagrodową z niezbędną infrastrukturą techniczną. Nowe zakłady przetwórstwa rolniczo-spożywczego powinny być lokalizowane przede wszystkim na terenach obsługi produkcji rolnej.

Funkcja leśna

Ze względu na dominującą rolę monokultur iglastych w składzie drzewostanów leśnych jako kierunki rozwoju leśnictwa gminy przyjmuje się zmianę istniejącego składu gatunkowego poprzez wprowadzenie drzewostanów liściastych opartych o gatunki rodzime oraz zwiększenie areалу lasów przez zalesienia.

Ważnym aspektem kształtowania terenów leśnych będzie zwiększenie powierzchni zalesień. Optymalne dostosowanie użytkowania gruntów do naturalnych warunków przyrodniczo-glebowych stworzy możliwość lepszego ich wykorzystania. Wprowadzenie nowych zalesień przyczyni się do wykształcenia w przyszłości zwartych i jednolitych kompleksów leśnych, a tym samym poprawy warunków środowiska przyrodniczego, w tym zwiększenia możliwości retencjonowania wody i ograniczenia erozji wodnej i wietrznej, ale również wzrostu atrakcyjności przyrodniczo-krajobrazowej stanowiącej podstawę dla rozwoju funkcji rekreacyjnych.

1.3. Wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wraz z dopuszczalnym ich zakresem i ograniczeniami

Poniżej przedstawiono wytyczne służące określaniu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu poszczególnych rodzajów terenów według funkcji dominujących wskazane na planszy studium „Kierunki”. Określono także dopuszczalny zakres i ograniczenia przedmiotowych zmian.

Tereny zabudowy śródmiejskiej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
 - tereny zabudowy usługowej;
- Charakterystyka:
 - tereny obejmują zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, jednorodzinną i usługową zlokalizowaną w centrum miasta Rogoźna;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - uzupełnianie struktury przestrzennej poprzez wypełnienie luk w kwartałach i pasmach zabudowy, porządkowanie przestrzeni oraz tworzenie lokalnych wnętrz urbanistycznych,
 - rewitalizacja zabudowy poprzez eliminowanie funkcji i obiektów, które dysharmonizują z zabytkowym układem miasta, a także podniesienie standardu użytkowego i sanitarnego starych zasobów mieszkaniowych i usługowych,



- kształtowanie przestrzeni publicznych stanowiących miejsca integracji społecznej w ramach funkcji rozrywkowej, wypoczynkowej, rekreacyjnej i usługowej
- kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
 - tereny zabudowy usługowej;
- Charakterystyka:
 - istniejący stan zainwestowania wykazuje niedobór terenów zabudowy mieszkaniowej, dlatego w celu zaspokojenia potrzeb społeczności lokalnej wskazano nowe tereny przeznaczone pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - uzupełnianie struktury przestrzennej poprzez wypełnienie luk w pasmach zabudowy, porządkowanie przestrzeni oraz tworzenie lokalnych wnętrz urbanistycznych,
 - uzupełnienie terenów o dodatkowe funkcje: usługi podstawowe, zieleń urządzoną, tereny usług sportu, turystyki i rekreacji (skwery, boiska i place zabaw), adekwatnie do wielkości oraz potrzeb społeczności lokalnej,
 - kształtowanie nowych terenów zabudowy mieszkaniowej z uwzględnieniem przestrzeni publicznych stanowiących miejsca integracji społecznej w ramach funkcji rozrywkowej, wypoczynkowej, rekreacyjnej i usługowej,
 - wyznaczanie ciągów komunikacyjnych zapewniających dostęp do nowych terenów zabudowy z uwzględnieniem ich właściwego powiązania z zewnętrznym układem drogowym,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
 - tereny zabudowy usługowej;
- Charakterystyka:
 - zabudowa wielorodzinna, skoncentrowana przede wszystkim w zachodniej części miasta, zaspokaja potrzeby społeczności lokalnej, stąd też nie wskazuje się większych przestrzeni inwestycyjnych;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - uzupełnianie struktury przestrzennej poprzez wypełnienie wolnych przestrzeni, porządkowanie oraz tworzenie lokalnych wnętrz urbanistycznych,
 - uzupełnienie terenów o dodatkowe funkcje: usługi podstawowe, zieleń urządzoną, tereny usług sportu, turystyki i rekreacji (skwery, boiska i place zabaw), adekwatnie do wielkości oraz potrzeb społeczności lokalnej,
 - wyznaczenie dodatkowych miejsc parkingowych dla mieszkańców,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.



Tereny zabudowy zagrodowej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - tereny zabudowy usługowej,
 - tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej;
- Charakterystyka:
 - zabudowa zagrodowa stanowi dominującą strukturę kształtującą przestrzeń gminy, dla której przewiduje się adaptację istniejącego zagospodarowania oraz sukcesywne uzupełnianie w ramach pasm zabudowy;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - wprowadzenie funkcji uzupełniającej w postaci zabudowy usługowej,
 - dopuszczenie lokalizowania zakładów przetwórstwa rolnego z ograniczeniem oddziaływania do granic własności nieruchomości,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy usługowej,
 - tereny usług sportu, turystyki i rekreacji,
 - tereny zieleni urządzonej;
- Charakterystyka:
 - tereny zabudowy rekreacji indywidualnej zlokalizowane zostały we wsi Owczegłowy i Nienawiszcz w sąsiedztwie jezior i stanowią bazę wypoczynkową nie tylko dla lokalnej społeczności, ale przede wszystkim dla mieszkańców większych ośrodków mieszkaniowych,
 - nasilenie ruchu turystycznego w tych obszarach wymaga wyposażenia ich w odpowiednią infrastrukturę oraz wiąże się z koniecznością rozwiązania problemów komunikacyjnych;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełnieniem i dostosowaniem do nowych warunków,
 - wyposażenia ich w odpowiednią infrastrukturę oraz wiąże się z koniecznością rozwiązania problemów komunikacyjnych,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny zabudowy usługowej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej,
 - tereny zieleni urządzonej,
- Charakterystyka:
 - istniejące tereny zabudowy usługowej zaspokajają podstawowe potrzeby mieszkańców gminy w zakresie handlu, gastronomii, instytucji finansowych, kultury, oświaty, wychowania, zdrowia, opieki społecznej, administracji, łączności i kultu religijnego, jednak zlokalizowane są przede wszystkim w granicach miasta,
 - tereny zabudowy usługowej są w dużej mierze zagospodarowane, wymagają jednak uporządkowania, przekształceń oraz dostosowania do wymaganej jakości,
 - zabudowa usługowa posiada szczególne znaczenie dla przestrzeni ze względu na



reprezentatywny charakter oraz koncentrację znacznej liczby osób, dlatego wymaga zapewnienia wysokich walorów architektonicznych, ekspozycji przestrzennej oraz odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa;

- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - wprowadzenie funkcji uzupełniającej w postaci zieleni urządzonej oraz terenów obsługi komunikacji (parkingi i stacje paliw);
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowej zabudowy w nawiązaniu do istniejących budynków.

Tereny usług sportu, turystyki i rekreacji

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy usługowej,
 - tereny zieleni urządzonej;
- Charakterystyka:
 - tereny usług sportu, turystyki i rekreacji obejmują istniejące i projektowane obiekty sportowe, turystyczne i rekreacyjne wraz z infrastrukturą oraz zapleczem;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełnieniem i dostosowaniem do nowych warunków,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy usługowej,
 - tereny infrastruktury technicznej;
- Charakterystyka:
 - tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów obejmują istniejące i planowane ośrodki działalności gospodarczej;
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - wprowadzanie zieleni minimalizującej oddziaływania pochodzące z tych obszarów, poprawiającą walory krajobrazowe oraz podkreślającą strukturę przestrzenną, podziały funkcjonalne i własnościowe,
 - dopuszczenie lokalizacji nowych obiektów produkcyjnych, składów i magazynów w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych pod warunkiem ograniczenia skutków prowadzonej działalności do granic nieruchomości,
 - rozpoznanie procesu technologicznego planowanych działalności produkcyjnych, w tym rodzaju urządzeń grzewczych, poboru wody i odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych, zagospodarowania odpadów oraz minimalizacji poziomu hałasu;
 - dopuszczenie lokalizowania urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej,
 - stosowanie zabezpieczeń eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko.



Tereny eksploatacji powierzchniowej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny rolnicze;
- Charakterystyka:
 - tereny obejmują istniejące zakłady górnicze, na których prowadzone jest wydobywanie zgodnie z przyznaną koncesją;
- Wytyczne:
 - wyznaczenie filarów ochronnych zabezpieczających tereny sąsiednie oraz ograniczających wszelkie oddziaływania prowadzonej działalności górniczej,
 - dopuszczenie lokalizowania urządzeń i obiektów zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz gospodarki ściekowej,
 - stosowanie zabezpieczeń eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko.

Tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów,
 - tereny zabudowy usługowej,
 - tereny rolnicze;
- Charakterystyka:
 - tereny obejmują obiekty i urządzenia obsługi gospodarki rolnej wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi.
- Wytyczne:
 - zachowanie istniejącego zagospodarowania z dopuszczeniem remontów, rozbudowy i przebudowy budynków, z uwzględnieniem potrzeby porządkowania istniejącej zabudowy, jej uzupełniania i dostosowania do nowych warunków,
 - dopuszczenie lokalizacji zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych, a także przekształcenie istniejącej funkcji na cele produkcyjne, składowe, magazynowe i usługowe,
 - kształtowanie charakteru i formy architektonicznej nowych budynków w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

Tereny ogrodów działkowych

- Charakterystyka:
 - zachowanie istniejących ogrodów działkowych;
- Wytyczne:
 - dopuszczenie wprowadzania alternatywnych funkcji, w szczególności zieleni oraz sportu i rekreacji,
 - dopuszczenie wyposażenia w infrastrukturę służącą rekreacji (ścieżki piesze, rowerowe itp.).

Tereny zieleni urządzonej

- Charakterystyka:
 - tereny zieleni urządzonej obejmują istniejące i projektowane skwery oraz parki;
- Wytyczne:
 - zachowanie ogólnodostępnego charakteru i reprezentacyjnej funkcji oraz wyeksponowane wartości kulturowych,
 - dopuszczenie lokalizowania obiektów sportu, rekreacji, kultury, parkingów, obsługi, usług handlu i gastronomii oraz obiektów małej architektury jako elementów integralnego wyposażenia,
 - ochrona i konserwacja istniejącego drzewostanu.



Tereny cmentarzy

- Charakterystyka:
 - tereny obecnie przeznaczone pod cmentarze zaspokajają dotychczasowe potrzeby gminy; przewiduje się zachowanie istniejącego zagospodarowania;
- Wytyczne:
 - dopuszczenie lokalizowania obiektów i urządzeń związanych z podstawową funkcją terenu,
 - zachowanie obszarów wolnych od zabudowy mieszkaniowej lub związanej z obrotem artykułami spożywczymi, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Tereny infrastruktury technicznej

- Charakterystyka:
 - tereny infrastruktury technicznej obejmują obiekty i urządzenia zaopatrzenia w wodę (w tym ujęć wód), oczyszczania ścieków, elektroenergetyki, gazownictwa, radiotelekomunikacji oraz składowania i unieszkodliwiania odpadów wraz z zapleczem;
- Wytyczne:
 - kształtowanie gabarytów i formy architektonicznej obiektów w sposób ograniczający negatywne oddziaływania na krajobraz.

Tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny rolnicze;
- Charakterystyka:
 - tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW obejmują istniejące i planowane elektrownie wiatrowe wraz ze strefami ochronnymi, zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i wydanymi decyzjami administracyjnymi,
 - na obszarze gminy nie planuje się lokalizacji innych terenów lokalizacji elektrowni wiatrowych;
- Wytyczne:
 - wszelkie oddziaływania wywołane przez elektrownie wiatrowe nie mogą przekraczać dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną.

Tereny lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów,
 - tereny rolnicze;
- Charakterystyka:
 - tereny lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW obejmują wyznaczone obszary rozwoju energetyki fotowoltaicznej wraz ze strefami ochronnymi;
- Wytyczne:
 - każdorazowa realizacja tego typu przedsięwzięcia wymaga przeprowadzeniem badań mających na celu szczegółowe określenie oddziaływania na środowisko w celu ustalenia szczegółowych lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych;
 - wszelkie oddziaływania wywołane przez tego typu przedsięwzięcia nie mogą przekraczać dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną.

Tereny lokalizacji biogazowni o mocy przekraczającej 100 kW

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy obsługi gospodarki rolnej,
 - tereny zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów,
 - tereny rolnicze;



- Charakterystyka:
 - tereny lokalizacji biogazowni o mocy przekraczającej 100 kW obejmują wyznaczone obszary rozwoju energetyki ze spalania produktów pochodzenia rolniczego wraz ze strefami ochronnymi;
- Wytyczne:
 - każdorazowa realizacja tego typu przedsięwzięcia wymaga przeprowadzeniem badań mających na celu szczegółowe określenie oddziaływania na środowisko w celu ustalenia szczegółowych lokalizacji biogazowni;
 - wszelkie oddziaływania wywołane przez tego typu przedsięwzięcia nie mogą przekraczać standardów jakości środowiska.

Tereny leśne

- Charakterystyka:
 - tereny obejmują kompleksy leśne stanowiące ważny element ekosystemu gminy;
- Wytyczne:
 - utrzymanie i ochrona bioróżnorodności kompleksów leśnych,
 - dopuszczenie lokalizowania wyłącznie zabudowy związanej z gospodarką leśną, z wyłączeniem rezerwatów przyrody.

Tereny przeznaczone do zalesienia

- Charakterystyka:
 - główną funkcją obszarów przeznaczonych do zalesień jest uzupełnianie luk w kompleksach leśnych, scalenie mniejszych skupisk oraz jako alternatywne zagospodarowanie gruntów rolnych o niższych klasach bonitacyjnych i nieużytków;
- Wytyczne:
 - dostosowanie nowych zalesień do występujących w otoczeniu kompleksów leśnych.

Tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień i dolin rzecznych

- Charakterystyka:
 - tereny stanowią naturalne obszary ochronne dla cieków i zbiorników wodnych, rowów oraz dolin rzecznych;
- Wytyczne:
 - ograniczanie rozwoju terenów położonych wzdłuż rzek i innych cieków oraz podtrzymanie dotychczasowego kierunku zagospodarowania w celu zapewnienia ochrony wód powierzchniowych i korytarzy ekologicznych,
 - maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu,
 - dopuszczenie wyposażenia w infrastrukturę służącą rekreacji (ścieżki piesze, rowerowe, plaże itp.), z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
 - dopuszczenie lokalizowania niezbędnych inwestycji liniowych z zakresu infrastruktury realizowanych dla potrzeb lokalnych i ponadlokalnych możliwa jest tylko w uzasadnionych sytuacjach, z wyłączeniem rezerwatów przyrody; realizacja tych inwestycji musi odbywać się z zachowaniem i poszanowaniem walorów przyrodniczych z maksymalnym ograniczeniem negatywnych oddziaływań na środowisko.

Tereny rolnicze wyższych klas bonitacyjnych

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy zagrodowej na podstawie przepisów odrębnych,
 - tereny zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych;
- Charakterystyka:
 - tereny obejmują grunty orne o przewadze gleb wyższych klas bonitacyjnych (II, IIIa i IIIb)



stanowiące podstawę gospodarki rolnej gminy;

- Wytyczne:
 - wyłącznie gleb najwyższych klas bonitacyjnych z trwałego zainwestowania, z wyjątkiem zabudowy zagrodowej zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu.

Tereny rolnicze niższych klas bonitacyjnych

- Funkcja towarzysząca lub uzupełniająca:
 - tereny zabudowy zagrodowej na podstawie przepisów odrębnych;
 - tereny zabudowy związanej z produkcją rolniczą na podstawie przepisów odrębnych;
- Charakterystyka:
 - tereny obejmują grunty orne o przewadze gleb niższych klas bonitacyjnych (IV-VI);
- Wytyczne:
 - wyłącznie gleb niższych klas bonitacyjnych z trwałego zainwestowania, z wyjątkiem zabudowy zagrodowej zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie wprowadzania zalesień,
 - maksymalnie zachowanie istniejącego drzewostanu.

Tereny śródlądowych wód powierzchniowych

- Charakterystyka:
 - tereny te obejmują cieki oraz istniejące i projektowane zbiorniki wodne;
- Wytyczne:
 - dopuszczenie lokalizowania urządzeń z zakresu ochrony przeciwpowodziowej oraz elementów dla obsługi turystyki wodnej, z wyłączeniem rezerwatów przyrody.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy

2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne

W niniejszym rozdziale przedstawiono parametry i wskaźniki urbanistyczne dla poszczególnych kategorii terenów. W zależności od lokalnych możliwości i ograniczeń kształtowania przestrzeni dopuszcza się ich modyfikację na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności minimalnych powierzchni działek budowlanych oraz parametrów zabudowy.

Zabudowa mieszkaniowa:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 50%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 30%,
- Maksymalna wysokość budynków:
 - dla zabudowy jednorodzinnej – 10 m,
 - dla zabudowy wielorodzinnej – 20 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji:
 - dla zabudowy jednorodzinnej – 2,
 - dla zabudowy wielorodzinnej – 4,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 20° do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 700 m².



Zabudowa zagrodowa:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 50%,
- Maksymalna wysokość budynków – 10 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 2,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 20° do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 3 000 m².

Zabudowa usługowa:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 50%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 30%,
- Maksymalna wysokość budynków – 14 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 3,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 20° do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 500 m².

Zabudowa rekreacji indywidualnej:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 15%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 75%,
- Maksymalna wysokość budynków – 8 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 2,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 20° do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 1 000 m².

Zabudowa usług sportu, turystyki i rekreacji:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 20%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 20%,
- Maksymalna wysokość budynków – 12 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 2,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 2 000 m².

Zabudowa produkcyjna, składy i magazyny:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 20%,
- Maksymalna wysokość budynków – 12 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 3,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna powierzchnia działki budowlanej – 1 500 m².

Zabudowa związana z obsługą gospodarki rolnej:

- Maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%,
- Minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynna – 20%,
- Maksymalna wysokość budynków – 12 m,
- Maksymalna liczba kondygnacji – 3,
- Rodzaj dachu: dachy skośne o kącie nachylenia połaci dachowych do 45° lub dachy płaskie,
- Minimalna wielkość działki budowlanej – 2000 m².



Dla pozostałych terenów parametry obiektów i urządzeń należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dopuszcza się odstępstwa od określonych parametrów i wskaźników urbanistycznych w zakresie powierzchni działek oraz intensywności zabudowy na terenach istniejącej, zwartej zabudowy. Zabudowa mieszkaniowa powinna ponadto nawiązywać swym charakterem do lokalnego stylu budownictwa rozumianego jako zespół cech charakterystycznych dla historycznego budownictwa na obszarze jednostki osadniczej, obejmujący sposoby kształtowania dachów i elewacji oraz rozplanowania w rzucie budynków. Formy wszystkich budynków i ich wysokości należy harmonijnie wkomponować w krajobraz oraz otoczenie.

Ponadto, dla terenów lokalizacji elektrowni wiatrowych i fotowoltaicznych gabaryty i formę architektoniczną projektowanych obiektów budowlanych należy każdorazowo określać ze świadomością silnej ingerencji w krajobraz, a co za tym idzie, przy pracach architektonicznych należy przeanalizować dostępne technologie budowlane. Decyzje lokalizacyjne winny być podejmowane ze szczególnym uwzględnieniem terenów podlegających ochronie akustycznej położonych w sąsiedztwie, ewentualnych tras wędrówek ptaków, wpływu inwestycji na krajobraz oraz występujących w sąsiedztwie obszarów ochrony przyrody. Przy określaniu lokalizacji należy dążyć do maksymalnego ograniczenia zakresu potencjalnych uciążliwości na otoczenie.

W przypadku projektowanych lokalizacji budowli oraz urządzeń infrastruktury technicznej związanych z prowadzoną działalnością w ramach zagospodarowania terenów opisanych powyżej zaleca się maksymalną wysokość 50 m n.p.t. Dla terenów zieleni urządzonej parametry obiektów i urządzeń należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku lokalizacji obiektów o wysokości równej lub większej od 50 m n.p.t., w szczególności napowietrznych linii elektroenergetycznych czy lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej należy je uzgodnić z Szefostwem Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP przed wydaniem pozwolenia na budowę.

2.2. Wytyczne określania wymagań dotyczących parametrów i wskaźników urbanistycznych w planach miejscowych

Wymagania dotyczące parametrów i wskaźników urbanistycznych stosowanych w planach miejscowych przedstawiono w pkt 2.1 jako proponowane standardy urbanistyczne. Przy sporządzaniu planów miejscowych powyższe wskaźniki należy traktować jako wielkości wyjściowe. Każdorazowo na etapie sporządzania planu miejscowego konieczne jest przeanalizowanie uwarunkowań przestrzennych w celu odpowiedniego ich uszczegółowienia i dostosowania podanych wielkości do konkretnych zamierzeń planistycznych.

2.3. Tereny wskazane do ograniczenia zabudowy

Do grupy terenów wskazanych do ograniczenia zabudowy należą:

- obszar Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015,
- obszar Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043,
- obszar Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056,
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”,
- tereny rolnicze niższych klas bonitacyjnych (IV-VI),
- strefy wysokościowe elektrowni wiatrowych.

2.4. Tereny wskazane do wyłączenia spod zabudowy

Do grupy terenów wskazanych do wyłączenia spod zabudowy należą:

- rezerваты przyrody: „Buczyna”, „Wełna” i „Promenada”
- tereny leśne,
- tereny przeznaczone do zalesienia,
- tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień i dolin rzecznych,
- tereny rolnicze wyższych klas bonitacyjnych (II, IIIa i IIIb),
- tereny cmentarzy i parków wpisanych do rejestru zabytków,



- strefy ochronne ujęć wody,
- strefy oddziaływania obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej: pasy technologiczne linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia i strefy kontrolowane gazociągów,
- udokumentowane złoża kopalin,
- tereny lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW i ich strefy ochronne.

Dolina Wełny oraz ciągi rynien polodowcowych stanowią główne obszary wskazane do ochrony przed zabudową. Wyłączenie ich spod zabudowy służyć będzie przede wszystkim zachowaniu walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru posiadającego istotne znaczenie dla utrzymania warunków klimatycznych i ekosystemu wód oraz przeciwdziałania lub zapobiegania szkodliwym wpływom na środowisko powodującym jego zniszczenie lub zmianę charakteru elementów przyrodniczych.

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

3.1. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska:

Przepisy o ochronie środowiska określają szczegółowe wytyczne dotyczące zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami oraz uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż

Przekształcenia krajobrazu spowodowane eksploatacją surowców z punktu widzenia jego kształtowania w przypadku Gminy Rogoźno nie stanowią istotnego problemu. Jak wykazała inwentaryzacja na obszarze gminy znajdują się następujące udokumentowane złoża kopalin:

- „Boguniewo” (nr złoża KN 6609) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 63 000 Mg,
- „Cieśle AD” (nr złoża KN 10328) – powierzchnia złoża wynosi 8,15 ha, użytkownik: Zakład Murarsko-Betoniarski Andrzej Dąbrowski,
- „Cieśle I” (nr złoża KN 3664) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 267 000 Mg,
- „Cieśle II” (nr złoża KN 3663) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 257 000 Mg,
- „Cieśle ZO” (nr złoża KN 17897) – brak danych dotyczących powierzchni złoża,
- „Jaracz” (nr złoża KN 7584) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 304 000 Mg, użytkownik: P. Adam Beresiński JARACZ S.C.
- „Jaracz II” (nr złoża KN 7596) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 508 000 Mg, użytkownik: P. Adam Beresiński JARACZ S.C.
- „Jaracz MD” (nr złoża KN 18483) – powierzchnia złoża wynosi 8,76 ha,
- „Potuły-Cieśle” (nr złoża KN 6065) – powierzchnia złoża wynosi 13,98 ha,
- „Pruście” (nr złoża KN 4958) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 56 000 Mg, użytkownik: Kopalnia Kruszyw Dorota Olendrowicz,
- „Pruście II” (nr złoża KN 6067) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, zasoby bilansowe: 23 000 Mg,



- „Studzieniec-Boguniewo” (nr złoża TO 14986) – brak danych dotyczących powierzchni złoża, użytkownik: Afirma Sp. z o.o.

Dla obszarów występowania złóż kopalin postuluje się przyjęcie następujących zasad użytkowania przestrzeni:

- eksploatacja powierzchniowa kruszyw naturalnych może być prowadzona w oparciu o wydane decyzje administracyjne,
 - dopuszcza się eksploatację odkrywkową kruszyw na terenach rolniczych wyłącznie drogą sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem zachowania wymogów przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska i ograniczenia ingerencji w krajobraz,
 - rekultywację obszarów pokopalnianych należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi decyzjami administracyjnymi oraz dokumentacjami technicznymi dla poszczególnych złóż – rekultywacja powinna być ukierunkowana na ich zadrzewianie, zakrzewienie lub wypełnienie wodą w celach rekreacyjnych.
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej

Działalność rolnicza wywiera wpływ na właściwości wody, gleby, powietrze oraz przyczynia się do zmian bioróżnorodności i krajobrazu. Istotnym aspektem ochrony wód jest tworzenie warunków dla funkcjonowania rolnictwa proekologicznego oraz konsekwentne obniżanie ilości stosowanych w rolnictwie nawozów i środków ochrony roślin. W celu poprawy jakości wód spływających z terenów rolnych do wód powierzchniowych, wzdłuż zbiorników i cieków wodnych należy wprowadzać strefy buforowe w postaci barier biologicznych (zaroślowe i leśne zbiorowiska łęgowe).

Wśród sposobów ochrony gleb przed chemiczną degradacją ze strony rolnictwa szczególne znaczenie mają:

- stosowanie środków ochrony roślin i nawozów mineralnych w sposób racjonalny i umiarkowany – wielkość stosowanych środków należy dostosować do wymagań upraw, struktury gleb, warunków wodnych oraz ukształtowania terenu,
- ograniczenie zmiany użytkowania gruntów rolnych zdrenowanych,
- stosowanie nawozów naturalnych oraz biologicznych i mechanicznych metod ochrony roślin,
- wprowadzanie i stosowanie na szerszą skalę metod proekologicznej produkcji rolniczej, zwłaszcza na terenach o szczególnych walorach przyrodniczych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie tych obszarów, mając na uwadze występujące na terenie gminy ustanowione formy ochrony przyrody.

W celu zapewnienia ochrony powierzchni ziemi konieczna jest likwidacja nielegalnych składowisk odpadów oraz ograniczenie wykonywania prac polegających na zmianie ukształtowania terenu na gruntach rolnych.

- zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych

W celu poprawy funkcjonowania środowiska oraz podniesienia walorów przyrodniczo-krajobrazowych wprowadza się następujące ustalenia:

- prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej,
- zachowanie fragmentów naturalnych ekosystemów, w szczególności ekosystemów łąkowych w dolinach rzecznych, ekosystemów leśnych, zadrzewień przydrożnych, parkowych, zwłaszcza ze starodrzewem, zadrzewień zlokalizowanych w dolinach cieków wodnych oraz kęp i pasm w obrębie użytków zielonych i na obniżeniach terenu, gdzie wspomagają naturalną retencję wody i stanowią siedliska drobnej fauny,
- utrzymanie zróżnicowanych form użytkowania, zadrzewień śródpolnych, zbiorników



- wodnych, które korzystnie stymulują utrzymanie lub wzrost różnorodności biologicznej, poprzez wytworzenie warunków ostojowych dla jak największej liczby zwierząt,
- ochrona znajdujących się na terenie gminy obszarów podmokłych i dolin cieków wodnych przed trwałym zainwestowaniem;
 - ochrona, pielęgnacja i uzupełnianie zieleni urządzonej (parki, zieleńce, zieleni uliczna),
 - realizacja nowych zadrzewień, zwłaszcza jako ciągów zieleni krajobrazowej i izolacyjnej w oparciu o sieć dróg publicznych, cieków wodnych, system terenów zielonych oraz w strefach występowania konfliktów przestrzennych,
 - kształtowanie terenów korytarzy ekologicznych umożliwiających migrację gatunków pomiędzy obszarami o największej bioróżnorodności,
 - zachowanie istniejących i odtworzenie zniszczonych siedlisk bytowania, żerowania i odpoczynku wszystkich gatunków zwierząt w granicach pozwalających na zachowanie ich populacji na poziomie odnawialności,
 - objęcie ochroną miejsc i terenów eksponowanych, panoram i punktów widokowych przed dominacją elementów obcych, w szczególności sieci infrastruktury technicznej, tablic reklamowych, zabudowy substandardowej;
 - podkreślanie terenów eksponowanych, punktów widokowych i panoram poprzez włączanie ich w system połączeń pieszych i rowerowych;
 - właściwe kształtowanie wskaźników urbanistycznych zagospodarowania terenu, w szczególności w zakresie udziału terenów zieleni w stosunku do liczby mieszkańców poszczególnych terenów.
 - nadawanie obiektom kubaturowym oraz naziemnym urządzeniom infrastruktury technicznej formy architektonicznej harmonizującej z otoczeniem;
 - porządkowanie przebiegu linii energetycznych i likwidacja kolizji z zabudową mieszkaniową;
 - prowadzenie nowego uzbrojenia oraz ciągów komunikacyjnych z uwzględnieniem lokalizacji obszarów chronionych, mieszkaniowych i wypoczynkowych, na których znajdują się obiekty przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz wymogów ochrony przyrody;
 - wprowadzanie zieleni izolacyjnej w strefach granicznych obszarów o różnych funkcjach, w których może wystąpić konflikt przestrzenny;
 - stosowanie zieleni izolacyjnej lub innej formy osłony zielenią elementów negatywnie oddziałujących na walory krajobrazowe środowiska.

Ochronie podlegają przede wszystkim tereny leśne, parki, cmentarze oraz zieleń na terenach zabudowanych. Ochrona krajobrazu w stosunku do tych obiektów polega głównie na zachowaniu dotychczasowych funkcji, pielęgnacji istniejącej roślinności oraz wprowadzeniu zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń niezwiązanych z określoną funkcją terenu. Istotnym elementem ochronnym jest także zachowanie form zagospodarowania terenów otwartych niekolidujących z funkcją przyrodniczą. Ważnym elementem krajobrazu przyrodniczego gminy Rogoźno jest rzeka Wełna oraz trzy ciągi rynien polodowcowych: Jezioro Budziszewskie – Jezioro Czarne – Jezioro Rogozińskie, Jezioro Małe – Jezioro Prusieckie (Starskie) oraz Jezioro Nienawiskie Duże – Jezioro Nienawiskie Małe – Jezioro Boguniewskie, których bezpośrednie sąsiedztwo powinna podlegać wyłączeniu z zainwestowania kubaturowego. Ochroną należy objąć także wszelkie zadrzewienia i obszary leśne. Są one ważnym czynnikiem retencji i stabilizacji warunków wodnych, zmniejszają zagrożenie powodziowe, łagodzą niedobory wód, chronią gleby przed erozją oraz poprawiają warunki aerosanitarne.

- uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom

Dotychczas na terenie gminy Rogoźno nie stwierdzono obszarów objętych ruchami mas ziemi, zatem nie określa się potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom.



- uwzględnienie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi

Poprawa jakości powietrza jest możliwa dzięki zmniejszeniu emisji zanieczyszczeń. W tym celu w studium określa się następujące działania:

- eliminowanie zanieczyszczeń pochodzących z emisji pyłów i szkodliwych gazów, pochodzącej z gospodarstw domowych, w których następuje spalanie tradycyjnych źródeł energii (tzw. „emisji niskiej”), poprzez ograniczenie stosowania tradycyjnych paliw na rzecz niskoemisyjnych źródeł energii: gazowych, olejowych i odnawialnych, lub poprzez podłączanie obiektów do scentralizowanych źródeł ciepła (budowa sieci ciepłowniczej), a także poprzez wykonywanie termomodernizacji budynków,
- stosowanie urządzeń eliminujących lub ograniczających emisję szkodliwych gazów i pyłów do atmosfery oraz wprowadzanie zmian technologicznych w zakładach przemysłowych;
- preferowanie wykorzystania proekologicznych technologii produkcji w zakładach przemysłowych,
- propagowanie szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- wprowadzanie pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż tras komunikacyjnych oraz w sąsiedztwie obiektów i urządzeń emitujących zanieczyszczenia i odory do powietrza.

W zakresie ochrony wód podstawowym celem studium jest poprawa stanu ich czystości oraz zwiększanie retencji. Wynika to przede wszystkim z układu przyrodniczych powiązań zewnętrznych – lokalny układ hydrograficzny i tereny dolinne z nim związane mają wpływ na pozagminne układy przyrodnicze. Ponadto na terenie gminy zanieczyszczone wody powierzchniowe obniżają potencjał ekologiczny zespołów przyrodniczych z nim związanych. Południowa część gminy narażona jest ponadto na zagrożenia powodziowe.

W celu ochrony wód ustala się następujące zasady:

- zachowanie naturalnego biegu cieków wodnych oraz ochrona przed zanikiem wszelkich zbiorników wodnych oraz towarzyszących im zadrzewień,
- wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień pełniących funkcję bariery biochemicznej w sąsiedztwie cieków, oczek wodnych oraz rowów melioracyjnych na terenach rolniczych,
- zapewnienie dostępności do publicznych wód powierzchniowych i rowów melioracyjnych na potrzeby powszechnego korzystania i wykonywania robót związanych z utrzymaniem przez administratora, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- ochrona przed wprowadzaniem zabudowy i ogrodzeń przy brzegach rzek, jezior i innych zbiorników wodnych,
- utrzymanie linii zabudowy od cieków i zbiorników wodnych oraz rowów melioracyjnych w odległości zapewniającej możliwość wykonywania robót związanych z ich konserwacją,
- dążenie do osiągnięcia jak najlepszego stanu czystości wód przez bezwzględne wykluczenie zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych) zarówno do gruntu jak i do wód powierzchniowych,
- dostosowanie lokalizacji nowych obiektów gospodarczych do warunków i struktur hydrogeologicznych,
- objęcie szczególną ochroną terenów zlokalizowanych w obrębie stref ochronnych ujęć wód, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- budowę zbiorczej kanalizacji sanitarnej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby odprowadzania ścieków sanitarnych,
- stosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych na obszarach przewidzianych do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną wyłącznie jako rozwiązanie tymczasowe do czasu jej budowy,
- dopuszczenie oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzania ścieków do zbiorników bezodpływowych jedynie na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną,



- przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych ogranicza się do miejsc, na których odprowadzanie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w obrębie stref ochronnych ujęć wód),
- stosowanie nowych technologii w zakresie działalności produkcyjnej i usługowej wpływających na stan i ilość odprowadzanych ścieków, w tym budowę i modernizację urządzeń oczyszczających ścieki,
 - zakaz rolniczego wykorzystania ścieków w strefach ochronnych ujęć wód oraz zbiorników wód podziemnych,
 - kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z ciągów komunikacyjnych, placów, parkingów i innych powierzchni zanieczyszczonych oraz oczyszczanie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - stosowanie urządzeń do oczyszczania wód opadowych i roztopowych przed wylotem kanałów deszczowych do cieków naturalnych i rowów melioracyjnych,
 - zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody w celu przeciwdziałania skutkom suszy,
 - prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach poprzez wprowadzanie zalesień i zadrzewień,
 - przebudowa i dostosowanie sieci drenarskiej do projektowanego usytuowania budynków i budowli w celu zachowania możliwości dalszego funkcjonowania urządzeń drenarskich na przyległym terenie.

Głównym źródłem degradacji powierzchni ziemi i gleb jest eksploatacja surowców naturalnych, zanieczyszczenie gleb środkami chemicznymi oraz zmiana przeznaczenia gruntów na cele inwestycyjne.

Konieczna jest ochrona gleby o najwyższych w skali gminy klasach bonitacyjnych, gdyż warunkują one efektywność prowadzenia działalności rolniczej. Dla tej funkcji powinny być zachowane tereny o najwyższej przydatności rolniczej. Rejony skoncentrowanego ich występowania w kontekście sprzyjających warunków klimatycznych oraz dobrych warunków aerosanitarnych powinny stanowić podstawę dla rolnictwa ekologicznego ukierunkowanego na produkcję zdrowej żywności. Strefy występowania gleb słabych (marginalnych), mało przydatnych rolnictwu, powinny być podstawą tworzenia nowych powierzchni leśnych. Każda zmiana przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze musi uwzględniać wszelkie uwarunkowania środowiskowe, a przede wszystkim wykazywać dużą racjonalność wynikającą z bilansu potencjalnych zysków i strat. Postuluje się przeznaczanie gruntów o najniższych klasach bonitacyjnych, gruntów odłogowanych i nieprzydatnych dla produkcji rolniczej pod zalesienia, rozwój funkcji rekreacyjnej lub ewentualnie innej, przy braku kolizji z otoczeniem. Przeznaczenie części gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wymaga wyrażenia zgody przez określone w obowiązujących przepisach organy.

Zanieczyszczenia gleb powodowane funkcjonowaniem przemysłu na terenie gminy ma lokalne znaczenie. Istotnym źródłem degradacji gleb jest natomiast komunikacja. Najbardziej zanieczyszczone gleby występują w bezpośrednim sąsiedztwie dróg. Gleby te wykazują dużą zawartość związków ołowiu i tlenków azotu, a także cechują się silnym zasoleniem związanym z zimowym utrzymaniem. Sposobem ochrony gleb przed zanieczyszczeniami jest tworzenie naturalnych osłon biologicznych (fitosanitarnych) w postaci pasów zieleni oraz ograniczenie stosowania soli w okresie zimowym.

W celu zachowania i ochrony rzeźby terenu postuluje się przyjęcie następujących zasad użytkowania przestrzeni:

- ograniczanie przekształcania rzeźby terenu, w szczególności w strefie cieków wodnych,
- przeciwdziałanie procesom erozyjnym i zapobieganie degradacji gleb – wykorzystanie gleb wyższych klas bonitacyjnych dla rolnictwa,
- ochrona przed powstawaniem procesów erozyjnych poprzez wprowadzanie szaty roślinnej stabilizującej grunt oraz odpowiednie prowadzenie gospodarki rolnej,
- minimalizacja skutków zaistniałych zmian w rzeźbie terenu (zrekułtywowanie terenów poeksploatacyjnych),



- wykorzystanie zbędnych mas ziemnych powstających w czasie realizacji inwestycji do nowego ukształtowania terenu w granicach działki własnej lub na działkach sąsiednich.

Dla ochrony powierzchni ziemi z zainwestowania należy wyłączyć tereny obniżen dolinnych rzek i cieków wodnych.

Do głównych źródeł emisji hałasu na terenie gminy należy komunikacja i zakłady przemysłowe. Ochrona środowiska przede szkodliwym oddziaływaniem hałasu pochodzenia komunikacyjnego i przemysłowego polegać będzie na stałym ograniczaniu jego emisji poprzez następujące działania:

- zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku wynikających z przepisów odrębnych dla terenów objętych ochroną akustyczną,
- uwzględnienie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lokalizacji obiektów przemysłowych, których funkcjonowanie powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu na obszarach podlegających ochronie akustycznej poprzez zapewnienie odpowiednich odległości terenów przeznaczonych pod nową zabudowę lub stosowanie odpowiednich barier akustycznych,
- uwzględnienie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określonych natężeń hałasu wzdłuż drogi o znaczeniu krajowym i wojewódzkim poprzez zapewnienie odpowiednich odległości dla terenów przeznaczonych pod nową zabudowę,
- stosowanie środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych zmniejszających poziom hałasu co najmniej do wartości dopuszczalnych na terenach wymagających ochrony akustycznej, na których występują przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska.

W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym na terenie Gminy Rogoźno konieczne będzie uwzględnianie poniższych działań:

- wprowadzenie zakazów lokalizowania nowych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w pasach technologicznych wzdłuż linii elektroenergetycznych,
- uporządkowanie istniejących konfliktów przestrzennych pomiędzy zabudową mieszkaniową a liniami elektroenergetycznymi,
- ograniczenie lokalizowania stacji bazowych telefonii komórkowych emitujących promieniowanie elektromagnetyczne w postaci masztów antenowych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów mieszkaniowych oraz na terenach przeznaczonych pod funkcję mieszkaniową.

- sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych

Na terenie Gminy Rogoźno nie występują obszary zdegradowane w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych, zatem nie określa się sposobu zagospodarowania tych terenów.

3.2. Wytyczne określania zasad ochrony w planach miejscowych, wynikające z obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych oraz innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych studium i uzdrowisk

Ochronę form ochrony przyrody zapewniają przepisy o ochronie przyrody oraz akty prawne dotyczące zindywidualizowanych form ochrony. Spośród form ochrony ustalonych w powyższych przepisach na terenie Gminy Rogoźno znajdują się trzy rezerwaty przyrody: „Buczyna”, „Wełna” i „Promenada”, Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, trzy obszary Natura 2000: „Puszcza Notecka” PLB3000015, „Dolina Wełny” PLH300043 i „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056 oraz pomniki przyrody.



Rezerwat leśny „Burzyna” został utworzony w 1958 r. i obejmuje fragment 150-letnich lasów bukowych naturalnego pochodzenia o powierzchni 15,75 ha. Obok buka, rosnącego tu na wschodniej granicy swego zasięgu, występują głównie dąb i grab. Rezerwat wodny „Wełna”, utworzony w 1959 r. na 3,5 km odcinku rzeki pomiędzy mostem we wsi Wełna a mostem we wsi Jaracz-Młyn o powierzchni 10,44 ha. Rzeka płynie tu asymetryczną doliną, tworząc szereg malowniczych zakoli. Przedmiotem ochrony jest flora i fauna wartkich prądów rzecznych, niezwykle rzadka na obszarach nizinnych. Rezerwat leśny „Promenada” o powierzchni 4,43 ha utworzony został w 1987 r. Obejmuje stary las dębowo-grabowy z ze wspaniałym skupiskiem sędziwych dębów i okazałych paklonów. W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do terenów rezerwatów należy brać pod uwagę cele i zakazy określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody, planie ochrony ustanowionym Rozporządzeniem nr 200/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 26 września 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buczyna” (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2006 r. poz. 3794) oraz ewentualnych późniejszych aktach prawnych dotyczące ochrony rezerwatów.

Gmina Rogoźno znajdują się ponadto w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, ustanowionego rozporządzeniem nr 5/98 Wojewody Pilskiego z 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie pilskim (Dz. Urz. Woj. Pilskiego nr 13/1998). W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do obszaru chronionego krajobrazu należy wziąć pod uwagę zasady określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne późniejsze akty prawne dotyczące ochrony obszaru chronionego krajobrazu.

Na terenie Gminy Rogoźno znajduje szereg obiektów stanowiących pomniki przyrody. W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do pomników przyrody należy wziąć pod uwagę wytyczne określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody oraz ewentualne inne akty prawne, dotyczące ochrony pomników przyrody.

Odrębnym zagadnieniem jest problematyka Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 stanowiącej system ochrony zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego wdrażany od 1992 r. w sposób spójny pod względem metodycznym i organizacyjnym na terytorium wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. Natura 2000 jest zbiorem obszarów chronionych wyznaczonych według jednolitych kryteriów w całej Unii Europejskiej, w taki sposób by zachować na nich siedliska przyrodnicze i gatunki, które uznane zostały jako „ważne dla Europy”. Podstawami prawnymi funkcjonowania obszarów Natura 2000 są na poziomie prawa europejskiego: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz Dyrektywy w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory 92/43/EWG, zwana Dyrektywą Siedliskową, uchwaloną 21 maja 1992 r. Głównymi aktami związanymi z utworzeniem i prowadzeniem sieci Natura 2000 w Polsce są: ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zmianami) oraz ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519). W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do obszarów Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB3000015, „Dolina Wełny” PLH300043 i „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056 należy wziąć pod uwagę wytyczne określone w obowiązujących przepisach dotyczących ochrony przyrody, planie zadań ochronnych ustanowionym Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015 (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r. poz. 1793) oraz w ewentualnych przyszłych planach zadań ochronnych i planach ochrony dla obszarów Natura 2000.

Na terenie Gminy Rogoźno nie znajdują się uzdrowiska.



4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązują do ochrony dóbr kultury. Zadaniem samorządu lokalnego jest zapewnienie w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych.

Na mocy przepisów o ochronie zabytków w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia oraz innych zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych. W przypadku, gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium. Na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy ustalić właściwy sposób ochrony tych zabytków, a zwłaszcza obiektów o szczególnych walorach kulturowych i historycznych poprzez odpowiednie działania konserwatorskie.

W Studium wskazuje się obszary objęte strefami ochrony konserwatorskiej „A”, „B”, „E”, „W” i „OW” oraz ustala obowiązujące zalecenia konserwatorskie. Granice stref przedstawiono na planszy studium „Kierunki”.

Strefa „A” – ścisłej ochrony konserwatorskiej

Obejmuje układy przestrzenne Starego i Nowego Miasta z ich historycznymi przedmieściami. Obszar Starego Miasta zamknięty jest od północy rzeką Wełną, od wschodu Jeziorem Rogozińskim, od południa ulicą Ogrodową, Wielką, Szkolną i Czarnkowską, a od zachodu ulicą Lipową. Obszar Nowego Miasta obejmuje rejon ul. Wielkiej Poznańskiej, Placu K. Marcinkowskiego i ul. Małej Poznańskiej, zamknięty jest od wschodu Jeziorem Rogozińskim, a od zachodu ul. Nową.

Ochrona konserwatorska w tej strefie o bardzo dobrze zachowanej historycznej strukturze przestrzennej, przeznaczonej do bezwzględного zachowania, zakłada priorytet wymagań konserwatorskich. Działalność konserwatorska ma na celu możliwie najpełniejszą ochronę i rewaloryzację historycznego układu przestrzennego. W obrębie strefy obowiązuje:

- dążenie do maksymalnego zachowania zabytkowej zabudowy tworzącej układy przestrzenne obu dawnych miast poprzez ochronę obiektów i zabudowy ulic wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów o lokalnej wartości kulturowej ujętych w ewidencji zabytków,
- utrzymanie istniejącej zabudowy o wartości historycznej lub lokalno-kulturowej we właściwym stanie technicznym i funkcjonalnym,
- zachowanie rozplanowania ulic i bloków zabudowy, a szczególnie na zachowaniu przebiegu ulic oraz ich przekroju, z zachowaniem historycznej linii zabudowy,
- utrzymanie historycznej zasady podziałów parcelacyjnych,
- zachowanie zasadniczych proporcji wysokościowych kształtujących sylwetę całego zespołu oraz jego poszczególnych fragmentów - szczególnie wnętrz placów i ulic,
- restauracja i rekonstrukcja historycznych krajobrazowych założeń urbanistycznych tj. konserwacji zachowanych elementów zabytkowych układu terenu, zieleni, cieków i zbiorników wodnych, na usunięciu elementów zniekształcających historyczne założenia oraz na ewentualnym odtworzeniu elementów zniszczonych,
- dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie sytuacji, skali i bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów oraz nawiązaniu form współczesnych do lokalnej tradycji architektonicznej,
- dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zabytkowych zespołu poprzez nawiązanie do historycznego programu mieszkalno-użytkowego i jego rejonizacji oraz eliminację uciążliwych funkcji, szczególnie przemysłowo-składowych oraz komunikacji tranzytowej.



Strefy „B” – ochrony konserwatorskiej

Obejmuje północno-zachodni obszar miasta z zabudową ulic Czarnkowskiej i Kościuszki i II Armii Wojska Polskiego, pochodzącą głównie z końca XIX i pocz. XX wieku.

W obrębie strefy obowiązuje:

- dążenie do maksymalnego zachowania zabytkowej zabudowy,
- zachowanie zasadniczych proporcji wysokościowych kształtujących sylwetę całego zespołu oraz jego poszczególnych fragmentów – szczególnie wnętrz placów i ulic,
- dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie sytuacji, skali i bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów oraz nawiązaniu form współczesnych do lokalnej tradycji architektonicznej.

Strefy „E” – ochrony ekspozycji

Obejmuje ona wschodni brzeg jeziora Rogozińskiego oraz obszar na północ od ul. Wągrowieckiej pomiędzy cmentarzem a ul. Lipową.

Obszar ten powinien być wyłączony spod zabudowy. Dopuszczalna jest jedynie parterowa zabudowa ulicy Cmentarnej i Lipowej, z wyłączeniem terenu strefy archeologicznej, oraz po wschodniej stronie ul. Za Jeziorem. Wskazane jest opracowanie studium krajobrazowego, które dokładnie sprecyzuje warunki realizacji nowych inwestycji.

Strefa „W” – ścisłej ochrony stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków

Obejmuje obszary stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków (st. 2 w miejscowości Rogoźno, nr rej. 851/A z dnia 17.02.1970 r. oraz st. 1 w miejscowości Budziszewko, nr rej. 852/A z dnia 17.02.1970 r.), podlegające ścisłej ochronie konserwatorskiej.

Na terenie stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków zakazuje się prowadzenia wszelkich robót budowlanych oraz przemysłowych, a prace porządkowe prowadzone w ich obrębie wymagają uzgodnienia z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Strefy „OW” – ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych

Obejmują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne podlegające ochronie konserwatorskiej. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, w granicach stref ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych ustala się obowiązek prowadzenia badań archeologicznych podczas realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, w obrębie wykopów budowlanych. Wobec powyższego zastosowanie mają właściwe przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zabytki archeologiczne

Przedmiotem ochrony zabytków archeologicznych są nawarstwienia kulturowe w strefach „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej, strefach „B” ochrony konserwatorskiej oraz w obrębie obiektów i obszarów zabytkowych, w tym założeń pałacowo-parkowych i cmentarzy.

Podczas inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem, a wymagających prac ziemnych podejmowanych na terenie układów urbanistycznych, ruralistycznych, założeń pałacowo-parkowych i zabytkowych cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektach ujętych w wojewódzkiej ewidencji, należy prowadzić badania archeologiczne. Wobec powyższego zastosowanie mają właściwe przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Ponadto przed rozpoczęciem inwestycji związanych z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi, należy ustalić faktyczną ilość stanowisk archeologicznych znajdujących się w kolizji z planowaną inwestycją. W związku z powyższym dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego w przypadku prowadzenia prac szerokopłaszczyznowych ustala się obowiązek przeprowadzenia rozpoznawczych badań powierzchniowo-sondazowych. Wobec powyższego zastosowanie mają właściwe przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.



Obiekty zabytkowe

Zachowanie na terenie gminy sporej liczby budynków mieszkalnych i gospodarstw wiejskich objętych ochroną konserwatorską warunkuje kierunek przekształceń obszarów zurbanizowanych.

Podstawą prawnej ochrony dóbr kultury jest rejestr zabytków, do którego wpisuje się dobra kultury na podstawie decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Obiekty wpisane do rejestru podlegają wszystkim rygorom prawnym przewidzianym w przepisach o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którymi wszelkie prace remontowe, konserwatorskie, zmiany funkcji i przeznaczenia obiektu wymagają zgody konserwatorskiej. Przedmiotem ochrony obiektów wpisanych do rejestru zabytków jest historyczne rozplanowanie, bryła, konstrukcja, pierwotne zaaranżowanie elewacji, cały istniejący detal architektoniczny oraz wyposażenie a także rodzaj użytych materiałów.

Szczególnej ochronie podlegają zespoły dworsko-parkowe wraz z dawnymi folwarkami, tworzące zorganizowaną, wyróżniającą się historyczną przestrzeń. Najbardziej pożądanym działaniem jest zachowanie dawnych lub zbliżonych do nich funkcji poszczególnych części zespołu.

Na terenie zabytkowych założeń zieleni (parki, cmentarze) przeprowadzanie jakichkolwiek prac uzależnione jest również od uzyskania zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Tereny te należy zachować w ich historycznych granicach z poszanowaniem ich zabytkowego układu.

Studium określa następujące zasady ochrony obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków:

- zachowanie istniejących obiektów zabytkowych,
- zakaz wyburzania, rozbudowy, nadbudowy, zmiany formy dachu oraz zmiany formy elewacji obiektów zabytkowych,
- nakaz jednoczesnego przeprowadzenia zabiegów konserwatorskich i rewaloryzacyjnych podczas prac remontowych przy obiektach zabytkowych w oparciu o wytyczne konserwatorskie, zgodnie z dokumentacją zatwierdzoną przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- zapewnienie właściwej ekspozycji obiektów zabytkowych poprzez zakaz lokalizacji w ich otoczeniu innych obiektów, w tym wielkogabarytowych, stanowiących nieodpowiednią dominantę w otaczającym krajobrazie,
- wszelkie prace przy zabytkach wpisanych do rejestru wymagają uzyskania pozwolenia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Studium określa ponadto zasady ochrony obiektów zabytkowych ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

- zachowanie pierwotnej formy budynków,
- zachowanie oryginalnego detalu architektonicznego,
- zachowanie oryginalnej substancji budowlanej i zastosowanych materiałów,
- zachowanie układu przestrzennego zespołów folwarcznych z czytelnym układem komunikacyjnych,
- wszelkie zmiany w zewnętrznej formie obiektów należy uzgodnić z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

W odniesieniu do założeń sakralnych, rezydencjonalnych oraz parków, dla których przedmiotem ochrony są granice obszarów i ich najbliższe otoczenie z uwzględnieniem widoku na obiekty zabytkowe, określa się następujące zasady ochrony:

- zachowanie historycznej parcelacji zgodnie z zasadą niepodzielności zespołów,
- zachowanie zabytkowej zabudowy,
- zachowanie zabytkowej zieleni,
- podporządkowanie nowych obiektów układowi zabytkowemu w zakresie: lokalizacji, skali i formy architektonicznej,
- użytkowanie niekolidujące z historyczną funkcją obiektu.

W odniesieniu do cmentarzy przedmiotem ochrony są granice obszarów i ich najbliższe otoczenie. W granicach cmentarzy obowiązuje zachowanie:



- historycznej parcelacji,
- historycznego rozplanowania,
- zabytkowej sztuki sepulkralnej i ogrodu,
- zabytkowej zieleni.

Postuluje się przyjęcie zewnętrznej strefy ochronnej o szerokości ok. 20 m i wyłączenie jej spod zabudowy. Nieczynne cmentarze ewangelicko-augsburskie wymagają rewaloryzacji. Ewentualna zmiana sposobu użytkowania tych terenów jest dopuszczalna pod warunkiem zachowania znajdujących się na nich obiektów zabytkowych, które mogą być przeniesione w inne miejsce po uzyskaniu pozwolenia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Krajobraz kulturowy

W Studium określa się następujące zasady ochrony krajobrazu kulturowego:

- utrzymanie rolniczego użytkowania terenów krajobrazu otwartego,
- utrzymanie harmonijnego krajobrazu na obszarach widoczności z punktów widokowych,
- zachowanie istniejących i wprowadzanie nowych zadrzewień śródpolnych,
- zachowanie i eksponowanie krzyży i kapliczek przydrożnych oraz kamieni milowych,
- utrzymanie przebiegu i przekroju dróg krajobrazowych, odnawianie obsadzeni tymi samymi gatunkami drzew oraz utrzymanie w sprawności technicznej nawierzchni utwardzonych,
- zakaz stosowania żużli, gruzu i innych nieestetycznych materiałów do modernizacji dróg,
- dążenie do zachowania w obecnym przekroju dróg o asymetrycznej nawierzchni utwardzonej, tzw. dróg letnich.
- ochrona historycznych cmentarzy grzebalnych wszystkich wyznań oraz ich pozostałości.

Dla zapewnienia atrakcyjnego krajobrazu wsi, ewentualnych przekształceń i rehabilitacji obszarów zabudowanych, niezbędne jest prowadzenie następujących działań:

- utrzymanie charakterystycznych układów przestrzennych wsi,
- lokalizacja nowej zabudowy uwzględniającej utrzymanie skali i charakteru istniejących obiektów (wysokość, skala budynków i założeń urbanistycznych, szerokość traktów, powierzchnia zabudowy itp.),
- lokalizacja większych zespołów zabudowy na zasadach kompozycji stosowanej przy lokalizacji folwarków,
- kształtowanie zabudowy wiejskiej na zasadzie tworzenia zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły gniazdowej zabudowy (zwartej i tworzącej podwórze) z dopuszczeniem lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jako funkcji wyodrębnionej i samodzielnej lecz tworzącej w miarę zwarte pierzeje lub zespoły tworzące gniazda (jak zagrody),
- wytwarzanie reprezentacyjnych, wspólnych przestrzeni publicznych poprzez atrakcyjne urządzenie posadzek, placów, ulic i małej architektury, modernizację, renowację i rehabilitację zabudowy istniejącej,
- ograniczanie dalszego rozwoju zabudowy wiejskiej w formie ulicówek,
- kształtowanie parków, skwerów, bulwarów strukturyzujących przestrzeń wsi wraz z atrakcyjnym ich urządzeniem – posadzki, mała architektura, oświetlenie itd.



5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

5.1. Wytyczne określania w planach miejscowych wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych

Jednym z najistotniejszych czynników rozwoju społeczno-gospodarczego jest odpowiednia infrastruktura. Stanowi ona podstawę wszelkiej działalności gospodarczej oraz wyznacza warunki życia i pracy ludności. Infrastruktura w pewnym stopniu warunkuje ten rozwój, a w niektórych przypadkach może go nawet stymulować.

Brak właściwego wyposażenia infrastrukturalnego może wpływać niekorzystnie na zainteresowanie potencjalnych inwestorów lokowaniem kapitału na obszarze pozbawionym sieci i urządzeń infrastrukturalnych. Powoduje także ograniczenia w rozwijaniu inicjatyw lokalnych, dotyczących powstawania nowych zakładów pracy. Utrudnia ponadto możliwość pełnego wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych gminy, a także obniża jakość produkcji rolnej i możliwości wykorzystania surowców rolniczych. Wysoki poziom wyposażenia w infrastrukturę techniczną wpływa również na atrakcyjność inwestycyjną terenów i umożliwia stworzenie konkurencyjnej oferty gminy.

5.1.1. Wodociąg

Istniejąca sieć wodociągowa zabezpiecza obecne potrzeby gminy. Zasoby wodne poszczególnych ujęć, jak i stacje wodociągowe są w dobrym stanie technicznym i nie wymagają rozbudowy (zabezpieczają zapotrzebowanie na terenie gminy i posiadają rezerwy w przepustowości tj. nie wykorzystują w pełni zatwierdzonych zasobów). Warto jednak kontynuować działania zmierzające do objęcia gminy centralnym wodociągiem, zapewniającym wszystkim mieszkańcom gminy dostarczanie wód z różnych ujęć. Ponadto należy sukcesywnie łączyć wszystkie stacje wodociągowe gminy we wspólną sieć, wymieniać istniejące rury azbestowo-cementowe oraz modernizować stacje uzdatniania wody. Poprzez wprowadzanie nowych rozwiązań technologicznych należy dążyć do ograniczeń zużycia wody pitnej w istniejących obiektach produkcyjnych oraz ograniczania lokalizacji obiektów z wodochłonnymi technologiami produkcji.

Dla zabezpieczenia jakości eksploatowanej wody należy objąć ochroną istniejące ujęcia. W sąsiedztwie istniejących ujęć wody nie należy wykorzystywać rolniczo ścieków. W przypadku ewentualnej realizacji na terenie gminy nowych ujęć wód służących do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę do picia i potrzeb gospodarstw domowych oraz produkcji artykułów żywnościowych i farmaceutycznych należy ustanowić odpowiednią strefę ochronną. Strefy ochronne można również ustanowić w innych przypadkach, jeżeli wymaga tego interes użytkownika lub względy społeczne.

5.1.2. Kanalizacja

Głównym problemem gospodarki wodno-ściekowej na terenie gminy Rogoźno jest niewystarczający stopień infrastruktury kanalizacyjnej doprowadzającej ścieki do oczyszczalni. Jest to zjawisko niekorzystne, zwłaszcza ze względu na wysoki stopień zwodociągowania gminy. W takiej sytuacji konieczne jest podjęcie zdecydowanych działań zmierzających do uporządkowania systemu odprowadzania ścieków.

Przewiduje się dalsze odprowadzanie ścieków w oparciu o istniejącą sieć kanalizacji sanitarnej oraz rozwój nowej infrastruktury kanalizacyjnej. Umożliwi ona odprowadzenie ścieków z gospodarstw domowych oraz z zakładów usługowych i produkcyjnych, likwidację zbiorników bezodpływowych i nielegalnych sieci podłączonych do cieków lub rowów melioracyjnych.

W związku z wyznaczeniem nowych obszarów przewidzianych pod inwestycje konieczna będzie dalsza rozbudowa sieci i urządzeń kanalizacyjnych. Studium zakłada dalszą budowę oczyszczalni ścieków grupowych bądź indywidualnych dla poszczególnych wsi oraz niezbędnej infrastruktury kanalizacyjnej w granicach istniejących i projektowanych terenów inwestycyjnych. Stosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych na obszarach przewidzianych do objęcia zbiorczą kanalizacją



sanitarną należy dopuścić wyłącznie jako rozwiązanie tymczasowe do czasu jej budowy.

Na terenach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną objęte zbiorczą kanalizacją sanitarną postuluje się realizację przydomowych oczyszczalni ścieków dla zespołów zabudowy. Lokalizowanie oczyszczalni przydomowych dopuszczone jest wyłącznie w miejscach, w których nie będą one stanowiły zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ograniczeń w zakresie wyposażania posesji w przydomowe oczyszczalnie ścieków do instalacji posiadających stałe i dostępne miejsca poboru dopływających ścieków nieoczyszczonych oraz odprowadzanych do środowiska bezpośrednio po oczyszczeniu, określonych w Rozporządzeniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129). Na pozostałych terenach wprowadzanie ścieków do ziemi jest zabronione. W sąsiedztwie istniejących ujęć wody i ich strefach ochronnych nie należy wykorzystywać rolniczo ścieków.

Konieczne jest także zapewnienia odprowadzania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni zanieczyszczonych, głównie na terenach zakładów przemysłowych i usługowych oraz terenach narażonych na zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego. W celu usunięcia substancji ropopochodnych i zawiesin z wód opadowych i roztopowych należy stosować separatory i urządzenia podczyszczające. Jednocześnie należy dążyć do ograniczania powierzchni utwardzanych w celu odprowadzenia wód opadowych bezpośrednio do gruntu.

Z obszarów o zwartej zabudowie, przede wszystkim w Rogoźnie, wody opadowe i roztopowe winny być odprowadzone przy pomocy kanalizacji deszczowej do cieków wodnych poprzez urządzenia podczyszczające spływające wody. Nie należy wykonywać kanalizacji ogólnospławnej.

Większość wód opadowych i roztopowych na terenach wiejskich będzie odprowadzana powierzchniowo poprzez infiltrację do gruntu. Oczyszczanie wód opadowych lub roztopowych należy przewidzieć jedynie dla dróg o powierzchniach utwardzonych oraz obszarów gdzie kanalizacja deszczowa nie istnieje. Konieczne należy spowodować odcięcie od tej sieci przyłączy kanalizacji sanitarnej. Na projektowanych i istniejących wlotach kanalizacji deszczowej należy zamontować piaskowniki i separatory.

5.1.3. Gazownictwo

Studium zachowuje istniejące gazociągi wysokiego ciśnienia oraz obowiązujące strefy kontrolowane wynoszące:

- dla gazociągu DN500 relacji Poznań – Rogoźno – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 76,0 m (tj. 38,0 m po obu stronach gazociągu),
- dla gazociągu DN400 relacji Rogoźno – Piła – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 76,0 m (tj. 38,0 m po obu stronach gazociągu),
- dla gazociągu DN100 odbocznika Rogoźno – strefa kontrolowana o zasięgu 70,0 m (tj. 35,0 m po obu stronach gazociągu)
- dla gazociągu DN100 odbocznika Wągrowiec – strefa kontrolowana zmniejszona o maksymalnym zasięgu 30,0 m (tj. 15,0 m po obu stronach gazociągu).

Ponadto Studium wyznacza przebieg projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 150 mm relacji Rogoźno – Wągrowiec – Niemczym oraz gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 150 mm relacji Rogoźno – Połajewo – Lubasz – Wieleni.

W celu ograniczenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłową eksploatację gazociągów ustala się konieczność zachowania strefy kontrolowanej wzdłuż projektowanych gazociągów wysokiego ciśnienia zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640). W strefach kontrolowanych w określonych przepisami odległościach nie należy wznosić wybranych obiektów budowlanych i terenowych, urządzać stałych składów i magazynów, podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania. W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 3,0 m licząc od osi gazociągu do pni drzew. Minimalna odległość krawędzi jezdni drogi gminnej od



istniejącego gazociągu wynosi 6 m. W przypadku innych kategorii dróg obowiązują odległości wynikające z ustawy o drogach. Dopuszcza się skrzyżowanie gazociągu z drogami i innymi inwestycjami liniowymi jednak wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej. Skrzyżowanie drogi z gazociągiem wysokiego ciśnienia wymaga dodatkowego zabezpieczenia/przebudowy przedmiotowego gazociągu. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogą gminną powinien wynosić 30 stopni. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogami wyższej kategorii niż droga gminna powinien wynosić 60 stopni. Zaleca się aby kąt skrzyżowania gazociągu z każdą drogą był zbliżony do 90 stopni.

Gmina Rogoźno zagospodarowując nowe tereny inwestycyjne pod funkcje mieszkaniowe, usługowe oraz przemysłowe będzie potrzebowała zaopatrzenia w gaz, co wiąże się z rozbudową nowych stacji i sieci gazowych. Zaopatrzenie w gaz z sieci gazociągów odbywać się winno z zachowaniem przepisów odrębnych po uzgodnieniu z operatorem systemu dystrybucyjnego w zależności od szczegółowych warunków technicznych i ekonomicznych uzasadniających rozbudowę sieci gazowej. Gazociągi powinny być prowadzone w liniach rozgraniczających drogi z zachowaniem stref kontrolowanych i przyłączy gazowych układanych w ziemi lub nad ziemią zgodnie z przepisami odrębnymi.

5.1.4. Elektroenergetyka

Obszar gminy Rogoźno zaopatrywany jest w energię elektryczną za pośrednictwem linii elektroenergetycznych 110 kV relacji GPZ Oborniki – GPZ Rogoźno oraz relacji GPZ Rogoźno – GPZ Wągrowiec planowanej do przebudowy. Istniejąca sieć dystrybucyjna zapewnia właściwe zaopatrzenie miasta i gminy w energię elektryczną. Energia elektryczna jest rozprowadzana poprzez Główny Punkt Zasilania (GPZ) zlokalizowany przy ulicy Fabrycznej w Rogoźnie i dostarczana siecią średniego napięcia do wszystkich miejscowości, a następnie rozprowadzana siecią niskiego napięcia zasilaną za pośrednictwem stacji transformatorowych umożliwiających podłączenie poszczególnych miejscowości i grup odbiorców.

W studium dopuszcza się budowę nowej infrastruktury sieciowej wysokiego napięcia 110 kV, średniego napięcia 15 kV i niskiego napięcia 0,4 kV oraz przebudowę istniejącej infrastruktury sieciowej wraz z niewielką korektą ich trasy.

Planowane zagospodarowanie nowych terenów powinno uwzględniać ich dostęp do sieci elektroenergetycznej i możliwość zasilania nowych odbiorców. Dla zaopatrzenia w energię terenów planowanych pod zainwestowanie, niezbędne jest przeznaczenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego powierzchni pod stacje transformatorowe z uwzględnieniem powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi. Stacje transformatorowe winny być realizowane z uwzględnieniem wysokich walorów architektonicznych lub jako nowoczesne stacje małokubaturowe. Realizacja nowych inwestycji elektroenergetycznych oraz usuwanie kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami energetycznymi odbywać się musi zgodnie z przepisami odrębnymi.

Należy zachować strefy technologiczne wokół napowietrznych linii elektroenergetycznych nie mniejsze niż:

- dla linii 110 kV – 30 m (po 15 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu w obie strony),
- dla linii 15 i 30 kV – 10 m (po 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu w obie strony),
- dla linii 0,4 kV – 6 m (po 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu w obie strony).

Dopuszcza się zmniejszenie szerokości stref technologicznych dla napowietrznych linii elektroenergetycznych wyłącznie za zgodą zarządcy sieci. Na trasach projektowanych i istniejących linii kablowych zakazuje się lokalizacji zabudowy, nasadzeń drzew i krzewów o rozbudowanym systemie korzeniowym, a także zakaz prowadzenia wykopów, sytuowania stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych. W czasie wykonywania robót budowlanych z zastosowaniem żurawi lub urządzeń załadunkowo-wyładunkowych należy zachować powyższe odległości mierzone do najdalej wysuniętego punktu urządzenia wraz z ładunkiem.



Konieczna jest sukcesywna modernizacja sieci napowietrznych. Postuluje się ich wymianę na skablowane podziemne, w szczególności na terenach zabudowy mieszkaniowej. Należy także promować wykorzystanie energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł.

5.1.5. Ciepłownictwo

W gminie Rogoźno nie funkcjonuje żaden zorganizowany system zaopatrzenia w ciepło. Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowniach lokalnych, przemysłowych i indywidualnych zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii.

W celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin główne zmiany dotyczyć będą modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na zasilane paliwem ekologicznym. Studium przewiduje także możliwość wykorzystania w celach grzewczych istniejącej i projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie odnawialnych źródeł ciepła w postaci geotermiki ziemi, pomp ciepłych, a także kolektorów słonecznych.

5.1.6. Telekomunikacja

Rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy jednocześnie zapotrzebowanie mieszkańców na nowoczesne usługi telekomunikacyjne. Studium zakłada modernizację i rozbudowę istniejącego systemu łączności poprzez zwiększanie zasięgu telefonii komórkowej, rozszerzanie dostępu do szerokopasmowego i bezprzewodowego Internetu oraz lokalizację sieci regionalnych. W związku z powyższym, dopuszcza się lokalizowanie na terenie gminy inwestycji telekomunikacyjnych, w tym związanych z siecią telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz innej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych, winny być zgodne z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1537). Obowiązujące przepisy prawa nie pozawalają na wprowadzanie zakazów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a tym samym uniemożliwianie realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Dopuszcza się jednak ustanawianie ograniczeń w lokalizowaniu tych inwestycji pod warunkiem, iż są one usankcjonowane prawnie. Mimo niewielkich możliwości ingerencji, należy dążyć do takiego ustalania lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, aby ograniczyć do minimum negatywny wpływ na zdrowie ludzi oraz krajobraz przyrodniczy i kulturowy. W związku z szybkim rozwojem komputerowych systemów sieciowych o charakterze globalnym, należy przewidzieć konieczność rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej, której realizacja winna być skoordynowana z innymi sieciami – w przypadku budowy nowych dróg należy przewidzieć stosowne kanały technologiczne w liniach rozgraniczających drogi.

5.1.8. Zagospodarowanie odpadów

Na terenie gminy Rogoźno funkcjonuje jedna instalacja do odzysku odpadów – sortownia w Studzieńcu oraz jedna instalacja do unieszkodliwiania odpadów – składowisko odpadów komunalnych w Studzieńcu. Składowisko w Studzieńcu zlokalizowane jest ok. 500 m na wschód od wsi i drogi powiatowej Murowana Goślina – Rogoźno. Przed lokalizacją składowiska teren ten stanowił nieużytki częściowo wykorzystywane jako nielegalne miejsce wydobywania piasku. Teren składowiska sąsiaduje od wschodu z kompleksem leśnym a z pozostałych stron z gruntami ornymi.

Gospodarka odpadami na terenie gminy powinna być realizowana w oparciu o regulamin utrzymania porządku i czystości w gminie, z uwzględnieniem segregacji odpadów i właściwego zabezpieczenia odpadów niebezpiecznych. W procesach produkcyjnych wskazuje się na potrzebę stosowania technologii bezodpadowych i małodopadowych lub zapewniających maksymalne gospodarcze wykorzystanie odpadów.

5.2. Układ drogowy

Wysokiej jakości sieć drogowa warunkuje możliwość szybkiego i bezpośredniego dotarcia do każdej miejscowości, a zatem zwiększa atrakcyjność inwestycyjną gminy.



Droga krajowa

W zakresie rozbudowy układu komunikacyjnego w Studium zakłada się dostosowanie drogi krajowej nr 11 do parametrów drogi ekspresowej zgodnie ze Studium Techniczno-Ekonomicznym, opracowanym przez Biuro projektowe Transprojekt – Warszawa, poprzez dobudowę drugiej jezdni wraz z obwodnicą miasta Rogoźno oraz budową obustronnych dróg serwisowych według potrzeb. Należy mieć jednak na uwadze, iż według obecnych tendencji w projektowaniu dróg, nowa droga ekspresowa może przebiegać niezależnie od drogi istniejącej, ale w jej korytarzu. Ostateczny przebieg drogi ekspresowej ustalony zostanie na etapie opracowywania materiałów do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla omawianej inwestycji. Do czasu realizacji planowanej drogi ekspresowej S11 w studium zachowuje się przebieg istniejącej drogi krajowej nr 11 posiadającej klasę główną ruchu przyspieszonego.

Obsługa komunikacyjna terenów położonych przy istniejącej drodze krajowej nr 11 możliwa jest wyłącznie poprzez układ dróg lokalnych i zbiorczych z włączeniem do drogi krajowej na istniejących skrzyżowaniach przy zachowaniu odpowiednich odległości pomiędzy nimi. Wyklucza się możliwość tworzenia bezpośrednich włączeń do drogi krajowej oraz wykorzystywania istniejących zjazdów do obsługi terenów, dla których planuje się zmianę sposobu zagospodarowania. Dojazd do planowanej drogi ekspresowej S11 odbywać się będzie wyłącznie poprzez projektowe węzły drogowe. Wyklucza się możliwość tworzenia bezpośrednich włączeń do planowanej drogi S11. Prowadzenie infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa, itp.) niezwiązanej z funkcjonowaniem drogi należy przewidzieć poza pasem drogowym dróg krajowych.

Droga wojewódzka

W zakresie rozbudowy układu komunikacyjnego przyjmuje się wariant przebiegu projektowanego północnego obejścia Rogoźna, przebiegający po północnej stronie kompleksu leśnego. Ostateczny przebieg planowanej obwodnicy ustalony zostanie na etapie opracowywania materiałów do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla omawianej inwestycji. Planowane obejście ma za zadanie wyeliminowanie ruchu tranzytowego z miasta w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241. Po zrealizowaniu projektowanej obwodnicy niezaadaptowany istniejący odcinek drogi wojewódzkiej, zgodnie z przepisami prawa, zostanie zaliczony do niższej kategorii.

W studium zachowuje się przebieg istniejącej drogi wojewódzkiej nr 241 relacji Tuchola – Sępólno Krajeńskie – Więcbork – Wągrowiec – Rogoźno. Zakłada się modernizację, w tym także uzupełnianie drogi o ciągi piesze i ścieżki rowerowe wraz z ich wyposażaniem w instalacje i urządzenia drogowe. Parametry techniczne drogi wojewódzkiej powinny być doprowadzone do stanu zgodnego z obowiązującymi przepisami. Zwiększa to wymogi dotyczące zjazdów, poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego i innych parametrów zgodnie z cytowanym rozporządzeniem. Zmiana granic pasa drogowego będzie następowała zgodnie z potrzebami rozbudowy drogi.

Dostępność terenu do drogi wojewódzkiej należy zapewnić wewnętrznymi układami komunikacyjnymi połączonymi z tą drogą poprzez drogi niższej kategorii, a w przypadku ich braku bezpośrednio z drogi wojewódzkiej za pomocą istniejących zjazdów z tej drogi. Dopuszcza się przebudowę włączeń do drogi wojewódzkiej (skrzyżowań i zjazdów) na warunkach określonych przez zarządcę drogi. Przy lokalizacji nowych, bezpośrednich włączeń (skrzyżowań i zjazdów publicznych) do drogi wojewódzkiej, należy uwzględnić rozwiązania techniczne, pozwalające zapewnić bezpieczeństwo wszystkim użytkownikom ruchu drogowego, takie jak np. rozbudowa drogi wojewódzkiej o dodatkowe pasów ruchu dla relacji skrajnych (lewoskrętów czy pasów włączenia i wyłączenia pojazdów), zmiana lokalizacji zjazdów przy równoczesnej likwidacji zjazdów istniejących, budowa dróg wewnętrznych równoległych do pasa drogowego o funkcji zbiorczo-rozprowadzającej ruch i in.

Zakazuje się lokalizowania parkingów w pasie drogowym dróg wojewódzkich. Podziały geodezyjne działek winny spełniać wyżej wymienione warunki i nie generować zjazdów na drogi wojewódzkie. Ponadto lokalizację infrastruktury technicznej, nie związanej z funkcjonowaniem dróg (jak np.: kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa itp.), należy przewidzieć poza pasem



drogowym. W szczególnych przypadkach dopuszcza się lokalizację infrastruktury w pasie drogowym, poza jezdnią, a w obrębie jezdni wy łącznie celem przejść poprzecznych.

Drogi powiatowe

W zakresie dróg powiatowych wskazuje się na potrzebę wykonywania bieżących remontów i modernizacji oraz dostosowania do aktualnych klas technicznych w celu unowocześnienia coraz bardziej obciążonej sieci drogowej. Przy projektowaniu rozbudowy układu drogowego należy zwrócić szczególną uwagę na ograniczenie ilości zjazdów indywidualnych na drogę oraz ograniczenie ilości skrzyżowań. Na terenach zwartej zabudowy należy przewidzieć wykonanie chodników, ścieżek rowerowych (zgodnie z programem zarządcy dróg), parkingów dla samochodów osobowych oraz uregulowania odwodnień w oparciu o system kanalizacji deszczowej na terenach zabudowy. Ewentualną lokalizację drzew przydrożnych należy przewidzieć w odległości min. 3 m od krawędzi jezdni.

Drogi gminne

Zakłada się ponadto zachowanie i przeprowadzenie remontów istniejących dróg gminnych, a także rozbudowę sieci dróg lokalnych wraz z rozwojem przestrzennym poszczególnych terenów inwestycyjnych. Poza drogami gminnymi wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb wynikających z planowanego zagospodarowania terenów, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe drogi winny spełniać wskaźniki i kierunki określone w niniejszym opracowaniu.

W części graficznej studium określone zostały przebiegi istniejących dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz orientacyjne lokalizacji planowanej drogi ekspresowej S11 i północnego obejścia drogowego Rogoźna. Modernizację układu dróg należy realizować w oparciu o Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Sieć drogowa winna zostać sparametryzowana na etapie wykonywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Na etapie niniejszego studium ustala się kierunki i politykę w tym zakresie:

- Droga ekspresowa S11 (klasy „S”) powinna posiadać pas drogowy o minimalnej szerokości 40-50 m w zależności od przyjętego przekroju, przy czym ostateczne szerokości pasa drogowego zostaną określone w dokumentacji technicznej. Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni wynoszą:
 - na terenie zabudowy nie mniej niż 20 m,
 - poza terenem zabudowy nie mniej niż 40 m.Dojazd do planowanej drogi ekspresowej S11 możliwy będzie wyłącznie na projektowanych węzłach drogowych: „Tarnowo”, „Rogoźno”, „Wełna” i „Oborniki Północ”.
- Droga krajowa nr 11 (klasa „GP”) winna posiadać pas drogowy o szerokości 25-35 m. Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni wynoszą:
 - na terenie zabudowy nie mniej niż 10 m,
 - poza terenem zabudowy nie mniej niż 25 m.
- Droga wojewódzka nr 241 (klasa „GP”) winny posiadać pas drogowy o szerokości 25-35 m. Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni wynoszą:
 - na terenie zabudowy nie mniej niż 8 m,
 - poza terenem zabudowy nie mniej niż 20 m.Dopuszcza się pozostawienie istniejącej drogi wojewódzkiej w dotychczasowych granicach pasa drogowego na obszarach zainwestowanych, gdzie możliwości uzyskania ww. parametrów są ograniczone lub nierealne, a zasadność dopuszczonych rozwiązań potwierdzą przeprowadzone analizy w przypadku realizacji rozbudowy dróg wojewódzkich.
- Drogi powiatowe (klasa „Z”) winny posiadać pas drogowy o szerokości 20 m. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się drogi powiatowe klasy „L” o szerokości 15 m.



Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni wynoszą:

- na terenie zabudowy nie mniej niż 8 m,
- poza terenem zabudowy nie mniej niż 20 m.

Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg klasy „Z” wynoszą:

- na terenie zabudowy nie mniej niż 8 m,
 - poza terenem zabudowy nie mniej niż 20 m;
- Drogi gminne (klasa „L”) winny posiadać pas drogowy o szerokości 12-20 m. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się drogi gminne klasy D. Zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni wynoszą:
- na terenie zabudowy nie mniej niż 6 m,
 - poza terenem zabudowy nie mniej niż 15 m.

W odniesieniu do dróg krajowych przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących uwzględnić należy strefę uciążliwości drogi dla stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie dla upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego. Zgodnie z § 11 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. nr 75 poz. 690 ze zm.) dopuszcza się wznoszenie budynków w zasięgu uciążliwości drogi określonych w przepisach o ochronie i kształtowaniu środowiska pod warunkiem zastosowania przez inwestorów środków technicznych zmniejszających uciążliwości do poziomu określonego w ww. przepisach oraz w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519). Odległości negatywnego oddziaływania związanego z ruchem drogowym od zewnętrznej krawędzi jezdni wynikają z map akustycznych sporządzonych dla dróg krajowych na terenie województwa wielkopolskiego w 2011 r. Odległości te dla istniejącej drogi krajowej nr 11 oraz planowanej drogi ekspresowej S11 wynoszą do 250 m dla obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz min 40 m dla obiektów budowlanych nie przeznaczonych na pobyt ludzi. Z uwagi na możliwość wystąpienia na obszarach położonych przy drodze krajowej nr 11 uciążliwości wywołanych ruchem drogowym, nie należy lokalizować nowej zabudowy z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi na terenach położonych w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Lokalizacja urządzeń reklamowych i szyldów (wolnostojących oraz umieszczonych na dachach, elewacjach budynków lub obiektach małej architektury) skierowanych do użytkowników drogi krajowej nr 11 oraz planowanej drogi ekspresowej S11 lub mogących rozpraszać ich uwagę możliwa jest wyłącznie za zgodą i na warunkach podanych przez zarządcę drogi krajowej.

Lokalizacja obiektów budowlanych od strony drogi wojewódzkiej, w tym urządzeń reklamowych (tablice reklamowe, szyldy itp.), nie może powodować uciążliwości dla użytkownika drogi, takich jak np.: utrudnienie czytelności informacji drogowiskazowej, ograniczenie widoczności, oślnienie. Obiekty budowlane, przeznaczone na pobyt ludzi, należy lokalizować poza zasięgiem uciążliwości drogi (jak: hałas, drgania i wibracja, zanieczyszczenie powietrza), określonym w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519). W przypadku lokalizacji obiektów w zasięgu ww. uciążliwości inwestor ma obowiązek stosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwości do poziomu określonego w cytowanych powyżej przepisach.

5.3. Sieć kolejowa

Przez obszar Gminy Rogoźno przebiega zelektryfikowana, jednotorowa, międzyregionalna linia kolejowa nr 354 relacji Poznań POD – Piła ze stacjami kolejowymi w Parkowie, Rogoźnie i Tarnowie, oraz linia kolejowa nr 206 relacji Inowrocław Rąbinek – Drawski Młyn.

W studium uwzględnia się planowane przystosowanie linii kolejowej nr 354 do prędkości ≥ 120 km/h (dla pociągów osobowych). Zagospodarowanie terenów położonych w sąsiedztwie linii kolejowych musi uwzględniać wymagania wynikające z przepisów odrębnych.

Dla terenów położonych w sąsiedztwie linii kolejowych występują ograniczenia dotyczące sytuowania budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywania robót ziemnych wynikające z zapisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1297 ze



zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 153 poz. 955 ze zmianami).

5.4. Komunikacja rowerowa

Popularność transportu rowerowego oraz ciągły wzrost natężenia ruchu samochodowego powinien przyczynić się do realizacji systemu dróg rowerowych na terenie gminy. Budowa kolejnych ścieżek rowerowych przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, zwłaszcza rowerzystów.

Wyznaczenie ścieżek rowerowych w mieście musi uwzględniać połączenie miejsc zamieszkania ze szkołami, miejscami pracy, obiektami usługowymi oraz terenami wypoczynku i rekreacji. Zakłada się docelowo realizację ścieżek rowerowych pomiędzy wszystkimi ważniejszymi jednostkami osadniczymi w gminie.

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

Stosownie do art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zadania własne gminy, w tym zawarte w niniejszym studium, obejmują w szczególności sprawy:

- 1) ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej,
- 2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,
- 3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz,
- 4) lokalnego transportu zbiorowego,
- 5) ochrony zdrowia,
- 6) pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych,
- 6a) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
- 7) gminnego budownictwa mieszkaniowego,
- 8) edukacji publicznej,
- 9) kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- 10) kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych,
- 11) targowisk i hal targowych,
- 12) zieleni gminnej i zadrzewień,
- 13) cmentarzy gminnych,
- 14) porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego,
- 15) utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych,
- 16) polityki prorodzinnej, w tym zapewnienia kobietom w ciąży opieki socjalnej, medycznej i prawnej,
- 17) wspierania i upowszechniania idei samorządowej,
- 18) promocji gminy,
- 19) współpracy z organizacjami pozarządowymi,
- 20) współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.



Realizacja inwestycji będzie przebiegać zgodnie z obowiązującymi przepisami. Sposób realizacji inwestycji zaliczanych do zadań własnych gminy może ulegać modyfikacji wraz z dokonującym się postępem techniczno-technologicznym, zgodnie z zasadą stosowania najlepszej dostępnej techniki, o ile nie nastąpi naruszenie ustaleń planu.

Na terenie Gminy Rogoźno w ramach inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym przewiduje się w szczególności:

- budowę, przebudowę i modernizację dróg gminnych i konieczne w tym zakresie ustalenie lokalizacji dróg w nowych liniach rozgraniczających zgodnie z aktualnie obowiązującymi kategoriami dróg publicznych,
- rozbudowę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej wraz z przyłączami do poszczególnych budynków wraz z rozwojem przestrzennym miejscowości,
- zachowanie rezerwy terenów dla nowych linii elektroenergetycznych 15 kV, zlokalizowanych poza korytarzami dróg publicznych,
- modernizację i rozbudowę obiektów oświatowych i bazy sportowo-rekreacyjnej.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym realizowane będą w obrębie wyznaczonych terenów o różnym przeznaczeniu.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1

Zgodnie z art. 39 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) w planie zagospodarowania przestrzennego województwa umieszcza się inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

Poniżej przedstawiono propozycje zadań rządowych i samorządowych służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych na obszarze Gminy Rogoźno:

- budowa drogi ekspresowej S11 relacji Kołobrzeg – Koszalin – Piła – Poznań (autostrada A2) – Ostrów Wielkopolski – Kępno – Tarnowskie Góry – autostrada A1 wraz z węzłem „Rogoźno”,
- budowa obwodnicy miasta Rogoźna w ciągu drogi wojewódzkiej nr 241,
- przystosowanie drogi wojewódzkiej nr 241 do klasy drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP),
- przystosowanie do prędkości ≥ 120 km/h (dla pociągów osobowych) linii nr 354,
- zachowanie i budowa gazociągów wysokiego ciśnienia,
- zachowanie linii elektroenergetycznej 110 kV,
- zachowanie stacji redukcyjnej I stopnia,
- utrzymanie istniejących form ochrony prawnej przyrody (obszar chronionego krajobrazu, rezerwat przyrody, obszary Natura 2000) oraz uwzględnienie korytarzy ekologicznych (krajowych dróg migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej organizmów żywych, międzynarodowych dróg migracji zwierząt i roślin) i innych obszarów pełniących funkcje ekologiczne (obszary mokradłowe),
- uwzględnienie złóż kopalin skalnych oraz obszarów występowania wód termalnych o znaczeniu praktycznym w kredzie dolnej.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym realizowane będą na wyżej wymienionych obszarach wskazanych na planszy studium „Kierunki”.



8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej

W mieście i gminie Rogoźno nie przewiduje się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scalenia, a tym samym nie zachodzi potrzeba wyznaczania terenów do przeprowadzenia scaleń i podziałów, o których mowa w przepisach dotyczących gospodarki nieruchomościami.

Obszarami o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, czyli obszarami przestrzeni publicznej w rozumieniu przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym są tereny położone w centrum miasta Rogoźna obejmujące układy przestrzenne Starego i Nowego Miasta z ich historycznymi przedmieściami. Granicę obszaru przestrzeni publicznej przedstawiono na planszy studium „Kierunki”. Dopuszcza się jej doprecyzowanie na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na obszarach przeznaczonych do zabudowy, na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania.

W studium wskazuje się potrzebę opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów rozwojowych, w szczególności w granicach miasta Rogoźna oraz w miejscowościach Garbatka i Gościejewo.

Wskazuje się na potrzebę sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów eksploatacji złóż kopalin, stosownie do przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1131 ze zmianami).

Ze względu na wymogi określone w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961), w celu określenia przeznaczenia terenów z uwzględnieniem lokalizacji budynków mieszkalnych i budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, konieczne jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących strefy wysokościowe elektrowni wiatrowych wskazanych na planszy studium „Kierunki” w terminie określonym w przepisach odrębnych.

Granice obszarów, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz granice obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne przedstawiono na planszy studium „Kierunki”.

Zakłada się ponadto, że w ramach opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz przy podejmowaniu decyzji o warunkach zabudowy i lokalizacji inwestycji celu publicznego będą respektowane przyjęte cele polityki przestrzennej gminy oraz przyjęte zasady kształtowania jej struktury przestrzennej, a także prowadzony będzie stały monitoring zmian w zagospodarowaniu przestrzennym.



10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Wysokie walory przyrodnicze, obszary leśne, polne, tereny trwałych użytków zielonych, doliny rzeczne i zbiorniki wodne stanowią o atrakcyjności krajobrazowej gminy, które powinny zostać objęte właściwą ochroną. Dbałość o ład przestrzenny należy do zadań samorządu terytorialnego.

Uporządkowanie przestrzeni rolno-leśnej powinno polegać na docelowym wykształceniu sposobu użytkowania gruntów w kierunku rolnym lub leśnym, poprzez wyznaczenie na obszarze gminy terenów leśnych oraz terenów przewidzianych do zalesienia od gruntów przeznaczonych wyłącznie na cele rolne. Przebieg granicy rolno-leśnej powinien być ustalony w oparciu o warunki glebowo-przyrodnicze oraz naturalne granice fizjograficzne i wprowadzony do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno.

Niezwykle istotnym aspektem jest określenie kierunków rekultywacji dla terenów pokopalnianych, które w istotny sposób wpłyną na strukturę przestrzenną rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej gminy.

10.1. Obszary, w których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Zgodnie z obowiązującymi przepisami przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) na cele nierolnicze i nieleśne wymagającego zgody dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, natomiast gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska. W przypadku pozostałych gruntów leśnych wymagana jest zgoda marszałka województwa wyrażana po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Na terenie gminy Rogoźno występują grunty rolne klas IIIa i IIIb, które wymagają zgody właściwego organu na ich przeznaczenie na cele nierolnicze.

Na planszy „Kierunki” wyznaczono obszary, w granicach których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Są to tereny, dla których ustalono możliwość realizacji inwestycji w zakresie poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych, scharakteryzowanych w rozdziale „Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy”.

10.2. Tereny rolnicze

Na planszy studium wyznaczono tereny rolnicze. Polityka przestrzenna na tych terenach polega przede wszystkim na ochronie kompleksów gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych, najbardziej przydatnych dla rolniczej przestrzeni produkcyjnej, oraz wykorzystaniu terenów o niższych klasach bonitacyjnych stosownie do ich predyspozycji. Grunty o niższych klasach bonitacyjnych mogą zostać przeznaczone pod inne funkcje.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych:

- ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych wartości terenu,
- zachowanie zadrzewień śródpolnych i zbiorników wodnych, korzystnie stymulujących utrzymanie lub wzrost różnorodności biologicznej,
- budowa, rozbudowa i modernizacja systemów melioracji, w tym dopuszczenie realizacji nowych zbiorników wód powierzchniowych, z wyłączeniem obszarów gleb chronionych,
- wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej ze znacznym udziałem gospodarki polowej i ograniczanie jego przeznaczenia na cele nierolnicze,
- poprawa wartości użytkowej i efektywności rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- sukcesywne przekształcanie upraw na uprawy ekologiczne,
- dopuszczenie wprowadzania nowej zabudowy zagrodowej i zabudowy obsługi gospodarki rolnej na gruntach rolnych, zgodnie z przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych,



- zakaz realizacji nowej zabudowy niezwiązanej z rolnictwem,
- dopuszczenie adaptacji istniejącej zabudowy zagrodowej z możliwością jej rozbudowy i wymiany budynków w ramach istniejącego siedliska,
- dopuszczenie rozbudowy lub lokalizacji nowych obiektów związanych funkcjonalnie z podniesieniem efektywności gospodarki polowej,
- stosowanie pasm zadrzewień i zakrzewień osłaniających istniejącą zabudowę o negatywnym oddziaływaniu na środowisko i krajobraz,
- stosowanie rozwiązań ograniczających skutki ujemnego oddziaływania na środowisko przy budowie, rozbudowie i modernizacji obiektów związanych z działalnością rolniczą, a także innych obiektów budowlanych,
- zapewnienie właściwych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków,
- utrzymanie ciągów komunikacyjnych oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie.

10.3. Tereny trwałych użytków zielonych

Tereny trwałych użytków zielonych, obejmujące także doliny rzeczne i zadrzewienia, pełnią funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych.

Polityka przestrzenna na tych terenach polega przede wszystkim na ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych oraz na udostępnianiu tych obszarów dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych.

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów trwałych użytków zielonych:

- ochrona przyrodniczej struktury zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków, w tym wszystkich terenów stanowiących system lokalnych węzłów i korytarzy ekologicznych, mających wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów poprzez ograniczenie zabudowy,
- utrzymanie istniejących zadrzewień śródpolnych wraz z możliwością ich powiększenia poprzez przeznaczenie tych terenów do zalesienia w oparciu o obowiązujące przepisy w zakresie regulowania granicy rolno-leśnej, z wyłączeniem zalesień w granicach obszarów Natura 2000,
- stosowanie biologicznej obudowy cieków w celu zabezpieczenia koryt przed erozją,
- wykorzystanie terenów trwałych użytków zielonych jako zaplecza gospodarki hodowlanej (łąki i pastwiska) w sposób eliminujący zagrożenia dla środowiska,
- dopuszczenie wykorzystania na cele rekreacyjne przy zachowaniu właściwych zasad organizacji ruchu turystycznego (pieszego, rowerowego i konnego), z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
- dopuszczenie realizacji urządzeń niezbędnych dla właściwego funkcjonowania gospodarki wodnej i rolniczej, z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
- dopuszczenie lokalizacji urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki wodnej i rolniczej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej spełniających wymagania w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu określone w przepisach odrębnych, z wyłączeniem rezerwatów przyrody.

10.4. Tereny leśne

Tereny leśne pełnią przede wszystkim funkcje ochronne i turystyczne. Polityka przestrzenna na tych terenach polega na ochronie ich wartości przyrodniczych i krajobrazowych oraz udostępnianiu dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie wartości przyrodniczych, z wykluczeniem rozwoju funkcji osadniczych.



Studium ustala ochronę istniejących zasobów środowiska leśnego. Utrzymanie kompleksów leśnych i zadrzewień śródpolnych musi być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Cele gospodarki leśnej realizowane będą zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 ze zmianami).

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów leśnych:

- utrzymanie istniejących kompleksów leśnych wraz z możliwością powiększenia w oparciu o obowiązujące przepisy,
- ochrona istniejących zasobów środowiska leśnego,
- prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem istniejących form ochrony przyrody,
- dopuszczenie tworzenia polan śródleśnych i niewielkich zbiorników wodnych, urządzeń melioracyjnych, lokalizacji obiektów i budynków oraz urządzeń związanych wyłącznie z gospodarką leśną, z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
- zakaz lokalizacji obiektów powodujących zanieczyszczenie powietrza, wody i gleb lub też negatywnie oddziałujących na otoczenie,
- dopuszczenie wykorzystania na cele rekreacyjne przy zachowaniu właściwych zasad organizacji ruchu turystycznego (pieszego, rowerowego i konnego), z określeniem rejonów swobodnej penetracji terenu, w uzgodnieniu z Nadleśnictwem Łopuchówko, Oborniki i Durowo, z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
- dopuszczenie lokalizacji urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki leśnej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej spełniających wymagania w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu określone w przepisach odrębnych, z wyłączeniem rezerwatów przyrody,
- dopuszczenie przeprowadzenia liniowych elementów infrastruktury technicznej wyłącznie w przypadku braku możliwości ich usytuowania w ciągach dróg i szlaków, z wyłączeniem rezerwatów przyrody.

Charakter obecnego i przyszłego użytkowania tych terenów wynika z konieczności zachowania zasad gospodarki leśnej ustalonych przez państwowe służby leśne. Gospodarka leśna na tym obszarze podporządkowana musi być wymogom ochrony wynikającym z ustanowionych obszarów chronionych.

10.5. Tereny przeznaczone do zalesienia

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych do zalesienia:

- dopuszczenie realizacji zalesień, w szczególności w oparciu o system cieków wodnych oraz na gruntach o niskich klasach bonitacyjnych i nieużytkach, pod warunkiem braku kolizji z planowanym przebiegiem inwestycji z zakresu komunikacji i infrastruktury technicznej,
- dopuszczenie rolniczego użytkowania terenów przeznaczonych do zalesienia oraz realizacji zalesień w miejscach innych niż określonych na planszy studium „Kierunki” pod warunkiem braku sprzeczności z pozostałymi ustaleniami studium i przepisami odrębnymi.

Powyższe ustalenia mają na celu ochronę terenów wartościowych poprzez zachowanie i kształtowanie odpowiedniej równowagi w ekosystemach.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

Dla rzeki Wełny, zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, zostały opracowane mapy zagrożenia i mapy ryzyka powodziowego. Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego dla rzeki Wełny, obszar gminy Rogoźno nieznacznie znajduje się na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie (10%, czyli raz na 10 lat), średnie (1%, czyli raz na 100 lat) i niskie (0,2%, czyli raz na 500 lat).

Obszary zagrożone powodzią o prawdopodobieństwie 1% i 10% stanowią obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone



w art. 88 1. ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121), tj. wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych, sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk oraz zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Tylko w szczególnych przypadkach, jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią, dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zwolnić od zakazów określonych w art. 88 1. ust. 1 ww. ustawy, tj. wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe oraz zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy Prawo wodne, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód, dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zwolnić od zakazów określonych w art. 40 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, tj. lokalizowania nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Właściwym sposobem ochrony przed powodzią jest użytkowanie terenów zalewowych w sposób niewrażliwy na skutki zalania. Najskuteczniejszym i najwłaściwszym sposobem uniknięcia szkód na obszarach narażonych na zalanie wodami powodziowymi jest maksymalne ograniczenie ich zainwestowania, a w szczególności wykluczenie spod zabudowy mieszkaniowej, jak również ochrona i zwiększenie jak największej powierzchni retencyjnej na terenach nadrzecznych poprzez dążenie do osiągania lub utrzymania odpowiedniej ilości zasobów wodnych w sposób naturalny (np. ochrona mokradeł, torfowisk, lasów, oczek wodnych czy starorzeczy).

Zgodnie z wykazem obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego rzeka Mała Wełna została zakwalifikowana do opracowania map zagrożenia i ryzyka powodziowego w II cyklu planistycznym.

Na terenie Gminy Rogoźno nie wyznaczono obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych. Starostwo Powiatowe w Obornikach nie posiada „Rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi”. Na obszarze gminy nie powinny zatem występować zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości osuwania się mas ziemnych.

12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Tereny, dla których należy wyznaczyć w złożu kopaliny filar ochronny, obejmują tereny eksploatacji powierzchniowej oraz udokumentowane złoża kopalin, w stosunku do których podjęta zostanie eksploatacja powierzchniowa. Przed przystąpieniem do eksploatacji należy przeprowadzić procedurę przewidzianą przepisami odrębnymi. Eksploatacja kruszywa i sposób rekultywacji nie może naruszać stosunków wodnych na terenach sąsiednich. Od zabudowy, lasów, dróg i wód powierzchniowych, należy zachować filary ochronne o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi, a skarpy wyrobiska należy kształtować w sposób zabezpieczający przed ruchami mas ziemi.



13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady

Na terenie Gminy Rogoźno nie występują obszary pomników zagłady. W związku z powyższym nie ustanawia się stref ochronnych i nie wprowadza się ograniczeń prowadzenia działalności zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U z 1999 r. Nr 41, poz. 412 ze zmianami).

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji

Na obszarze Gminy Rogoźno nie występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji.

Dla zapewnienia atrakcyjnego wyglądu miejscowości niezbędne jest przeprowadzenie działań polegających na:

- rewitalizacji zabytkowej zabudowy, w szczególności w obrębie centrum miasta,
- kształtowaniu reprezentacyjnych, wspólnych przestrzeni publicznych poprzez atrakcyjne urządzenie posadzek, placów, ulic i małej architektury, modernizację, renowację i rehabilitację zabudowy istniejącej.
- utrzymywaniu charakterystycznych układów przestrzennych poszczególnych miejscowości,
- realizacji nowej zabudowy ze szczególnym uwzględnieniem formy i gabarytów zabudowy istniejącej,
- kształtowaniu zabudowy wiejskiej poprzez tworzenie zagród stanowiących charakterystyczne dla wsi zespoły zabudowy zwartej,
- rewaloryzacji i konserwacji zaniedbanych parków podworskich.

Po zakończeniu powierzchniowej eksploatacji złóż kruszywa naturalnego konieczna będzie natomiast rekultywacja terenów pokopalnianych odpowiadająca warunkom środowiskowym. Do jej przeprowadzenia należy wykorzystać nadkład mas ziemnych powstały w czasie eksploatacji, ewentualnie mas ziemnych spoza kopalni pod warunkiem uprzedniego stwierdzenia ich przydatności do celów zagospodarowania. Proponuje się rolny, leśny lub wodny kierunek rekultywacji.

15. Obszary zdegradowane

Na obszarze gminy nie wyznaczono obszarów zdegradowanych, o których mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777).

Aktualnie trwają prace nad przygotowaniem Gminnego Programu Rewitalizacji na lata 2016-2023. Dokument ten określi priorytetowe działania w zakresie rewitalizacji obszarów problemowych na terenie Gminy Rogoźno.

16. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na terenie Gminy Rogoźno znajdują się tereny zamknięte kolejowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 520 ze zmianami), obejmujące nieruchomości położone w ciągu linii kolejowej nr 354 relacji Poznań POD – Piła i linii kolejowej nr 206 relacji Inowrocław Rąbinek – Drawski Młyn, wyznaczone w Decyzji Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.



W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, stosownie do przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, określa się granice terenów zamkniętych oraz granice ich stref ochronnych. Dopuszcza się także określenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.

17. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

Wstępując do Unii Europejskiej, Polska zobowiązała się do inwestycji w odnawialne źródła energii. Zgodnie z unijną dyrektywą dotyczącą odnawialnych źródeł energii, ponad 1/3 energii elektrycznej wytwarzanej w UE musi pochodzić ze źródeł odnawialnych do 2020 r., a energia wiatrowa będzie stanowiła największą część tego udziału. Kraje Członkowskie, w tym Polska, mają wiążący je prawnie cel w zakresie odnawialnych źródeł. Do czerwca 2010 r. są zobligowane do opracowania szczegółowych planów zwiększenia udziału energii odnawialnej.

Energetyka wiatrowa i słoneczna jest kierunkiem rozwoju umożliwiającym wykorzystanie potencjału gospodarczego gminy z zachowaniem dotychczasowego przeznaczenia terenu (produkcja rolna). Korzystne ukształtowanie terenu, koegzystencja ze sferą rolniczą oraz czynniki ekonomiczne wskazują na celowość wykorzystania terenu gminy pod takie przeznaczenie. Z uwagi na ten fakt można traktować ją jako funkcję dopełniającą.

W studium zachowuje się tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW obejmujące istniejące i planowane elektrownie wiatrowe wraz ze strefami ochronnymi, zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i wydanymi decyzjami administracyjnymi.

Wyznacza się natomiast nowe tereny dla lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych w sąsiedztwie poszczególnych miejscowości i tereny lokalizacji biogazowni o mocy przekraczającej 100 kW w obrębie wybranych terenów zabudowy obsługi gospodarki rolnej.

Na planszy studium „Kierunki” wyznaczono tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych, tereny lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100 kW oraz ich strefy ochronne. W strefach ochronnych należy wprowadzić zakaz lokalizacji terenów przeznaczonych pod zabudowę podlegającą ochronie akustycznej zgodnie z przepisami odrębnymi. Na granicy wyznaczonych stref ochronnych należy zachować dopuszczalne poziomy hałasu obowiązujące na sąsiednich terenach.

Ponadto wyznaczono tereny lokalizacji biogazowni o mocy przekraczającej 100 kW oraz ich strefy ochronne w obrębie wybranych terenów zabudowy obsługi gospodarki rolnej, Na granicy wyznaczonych stref ochronnych wszelkie przedsięwzięcia nie mogą przekraczać standardów jakości środowiska.

Zgodnie z wymogami określonymi w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961) w studium określono strefy wysokościowe elektrowni wiatrowych wskazane na planszy studium „Kierunki”, w których dopuszcza się realizację budynków mieszkalnych i budynków o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.



18. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

Obszar funkcjonalny jest to obszar szczególnego zjawiska z zakresu gospodarki przestrzennej lub występowania konfliktów przestrzennych, stanowiący zwarty układ przestrzenny składający się z funkcjonalnie powiązanych terenów, charakteryzujących się wspólnymi uwarunkowaniami i przewidywanymi jednolitymi celami rozwoju.

Na terenie Gminy Rogoźno nie określono obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.



IV. W PŁY W U W A R U N K O W A Ń N A U S T A L E N I E K I E R U N K Ó W I Z A S A D Z A G O S P O D A R O W A N I A P R Z E S T R Z E N N E G O G M I N Y

Kompleksowa analiza uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych i środowiskowych, stanu zachowania dziedzictwa kulturowego, istniejących powiązań przyrodniczych, ekologicznych, komunikacyjnych, infrastrukturalnych, a także powiązań zewnętrznych gminy, przy uwzględnieniu zamierzeń samorządu, społeczności lokalnej i organów nadrzędnych, pozwoliła na stworzenie koncepcji rozwoju Gminy Rogoźno.

Koncepcja określa cele społeczno-gospodarcze, kulturowe, ekologiczne, infrastrukturalne i przestrzenne oraz wskazuje pożądane kierunki rozwoju przestrzennego. Podstawową zasadą przyjętą w koncepcji jest zachowanie i rozwój istniejących walorów gminy.

Obszar miasta i gminy charakteryzuje się uporządkowaną strukturą funkcjonalno-przestrzenną. Miasto Rogoźno stanowi koncentrację zabudowy mieszkaniowej, działalności gospodarczej i usługowej. Na obszarach wiejskich znaczną część obszaru stanowią tereny rolnicze niezabudowane i tereny leśne. Tereny zabudowy mieszkaniowej i siedliskowej zlokalizowane są w obrębie poszczególnych miejscowości. Uzupełnieniem istniejących funkcji są tereny rekreacyjno-wypoczynkowe położone przede wszystkim w południowej części gminy.

Struktura jednostek osadniczych wykazuje czytelną hierarchę, czego wyrazem są pełnione funkcje usługowe i produkcyjne. Tereny zainwestowane są wyposażone w niezbędną infrastrukturę techniczną, a istniejąca sieć drogowa zapewnia sprawny system powiązań komunikacyjnych w relacjach wewnętrznych i zewnętrznych. Problem stanowi natomiast częściowo zdekapitalizowana zabudowa wymagająca podjęcia działań modernizacyjnych, a także sposób uporządkowania przestrzeni publicznych. Sukcesywnych remontów wymagają także poszczególne drogi.

Wyznaczone kierunki rozwoju przestrzennego zakładają rozwój istniejących funkcji mieszkaniowych, usługowych, produkcyjnych i rekreacyjnych w sąsiedztwie terenów już zainwestowanych przy założeniu równoczesnej rozbudowy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, stopniowego przekształcania zabudowy siedliskowej w różne formy aktywności gospodarczej wspomagające rozwój społeczno-gospodarczy oraz wykorzystania gospodarcze terenów rolnych.

Duże wartości przyrodnicze i krajobrazowe gminy stanowi Dolina Wełny i trzy ciągi rynien polodowcowych: Jezioro Budziszewskie – Jezioro Czarne – Jezioro Rogozińskie, Jezioro Małe – Jezioro Prusieckie (Starskie) oraz Jezioro Nienawiskie. Znaczna część obszaru gminy jest objęta różnicowanymi formami ochrony przyrody. Istotny jest także udział gleb o najwyższej przydatności rolniczej. Z zainwestowania powinno się wyłączyć lasy i inne tereny porośnięte zwartą zielenią wysoką, tereny gleb najwyższych klas bonitacyjnych czy też tereny trwałych użytków zielonych, zwłaszcza w obrębie dolin rzecznych.

Występujące na obszarze Gminy Rogoźno dobra kultury stanowią dużą wartość historyczną. Konieczne jest zatem utrzymanie i atrakcyjne wyeksponowanie zasobów krajobrazu kulturowego, zachowanie i kształtowanie wysokiej jakości środowiska antropogenicznego i zapewnienie jego trwałego użytkowania.

Koncepcja zawarta w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno” wskazuje na możliwość pobudzenia większej aktywności gospodarczej, dostosowanej do zmieniających się uwarunkowań, potrzeb i możliwości rozwoju, a jednocześnie chroni i rozwija istniejące walory przyrodnicze, kulturowe i przestrzenne. Koncepcja stwarza także możliwości poprawy warunków życia mieszkańców miasta i gminy oraz podnoszenia jej rangi w strukturze województwa.

V. P O L I T Y K A F U N K C J O N A L N O - P R Z E S T R Z E N N A



Polityka przestrzenna ma na celu zagwarantowanie zrównoważonego, proekologicznego rozwoju wszystkich elementów struktury przestrzennej gminy. Schemat gospodarowania i programy działań na rzecz rozwoju przestrzennego w aspekcie przyrodniczym, krajobrazowym, społecznym, gospodarczym i infrastrukturalnym będą zorientowane na rozwój zrównoważony poprzez organizację przestrzeni życia mieszkańców, a szczególnie prawidłowe gospodarowanie ziemią, energią, powietrzem, wodą, substancją budowlaną oraz obiegiem zasobów materiałowych, jak również prawidłowe kształtowanie krajobrazu.

Podstawą formułowania celów polityki przestrzennej są zidentyfikowane problemy. W wyznaczonych celach dążyć się powinno do stopniowej likwidacji zagrożeń oraz wykorzystania szans jakimi dysponuje gmina. W zależności od zmieniających się uwarunkowań, możliwości i wyboru ścieżki rozwoju hierarcha celów może ulegać modyfikacjom.

W trakcie opracowywania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju. Niniejszy dokument spełnia jego podstawowe kryteria:

- cele społeczno-gospodarcze realizowane są poprzez tworzenie warunków przestrzennych do aktywizacji społeczno-gospodarczej dzięki podnoszeniu poziomu wykształcenia, ograniczaniu bezrobocia, zaspokajaniu podstawowych potrzeb społeczeństwa w zakresie infrastruktury społecznej poprzez sukcesywną modernizację bazy usługowej w zakresie kultury, oświaty oraz sportu i rekreacji, stymulacji budownictwa mieszkaniowego powiązanej z przygotowaniem terenów dla różnych form zamieszkiwania w mieście, restrukturyzacji rolnictwa (w tym tworzeniu gospodarstw towarowych i rozwojowi usług dla obsługi rolnictwa) oraz wzmocnieniu funkcji turystycznej (w tym zagospodarowaniu terenów rekreacyjnych i realizacji zainwestowania turystycznego o charakterze ogólnodostępnym);
- cele kulturowe osiągane są poprzez kształtowanie harmonijnego krajobrazu struktur przestrzennych, zachowanie obiektów i zespołów zabytkowych oraz objęcie ochroną obiektów i obszarów o wysokich wartościach kulturowych;
- cele ekologiczne osiągane są poprzez tworzenie warunków przestrzennych umożliwiających ochronę unikatowych i charakterystycznych cech naturalnych środowiska przyrodniczego i osiągnięcie odpowiedniej ich jakości dzięki zapewnieniu ochrony i eksponowaniu tych cech, utrzymaniu równowagi ekologicznej i zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrody, a także ochronę ekosystemów przed szkodliwym działaniem czynników wewnętrznych i zewnętrznych. Środowisko przyrodnicze stanowi bazę dla rozwoju funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej na obszarze gminy oraz zapewnia dobre warunki dla osadnictwa;
- cele infrastrukturalne osiągane są poprzez tworzenie warunków przestrzennych umożliwiających rozwój sieci i urządzeń infrastruktury technicznej jako czynnika powodującego wzrost poziomu życia ludności i rozwoju społeczno-gospodarczego, jak również osiągnięcia właściwego standardu jakości środowiska przyrodniczego dzięki budowie nowych dróg oraz modernizacji istniejących z uwzględnieniem właściwych parametrów i natężenia ruchu, systematycznej poprawie ich nawierzchni, tworzenia ścieżek rowerowych i chodników, zabezpieczeniu miejsc parkingowych, modernizacji sieci wodociągowej i realizacji systemów odprowadzania ścieków i gazyfikacji wsi, stosowaniu do celów grzewczych paliw proekologicznych oraz zorganizowanemu systemowi gromadzenia i utylizacji odpadów;
- cele przestrzenne osiągane są poprzez kształtowanie i rozwój miasta oraz pozostałych wsi stymulujących wielofunkcyjny rozwój obszaru gminy dzięki wzbogacaniu oferty lokalnego centrum usługowego, rewitalizacji i podnoszeniu ładunku przestrzennego miasta i gminy, w tym porządkowaniu struktury zabudowy.

Na podstawie dokonanych analiz i studiów oceniono obszar gminy i miasta pod kątem predyspozycji poszczególnych terenów do pełnienia określonych funkcji. Na tej podstawie



sformułowano politykę funkcjonalno-przestrzenną. Została ona przedstawiona na planszy studium „Kierunki”, na której przedstawiono lokalizację poszczególnych obszarów realizujących wyznaczone cele polityki.

W studium dokonano charakterystyki funkcji poszczególnych obszarów, przedstawiono ich przestrzenne rozmieszczenie, a także określono dopuszczalny zakres funkcji uzupełniających. Dla każdego z terenów przedstawiono pożądane wytyczne dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania. Doprecyzowanie i uszczegółowienie przypisanych danemu obszarowi funkcji zostanie dokonane na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym etapem procesu planowania przestrzennego. Studium określa pełny zakres możliwości i ograniczeń poszczególnych zamierzeń planistycznych, stanowi nie tylko dokument wyjściowy dla opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ale także odzwierciedla zamierzenia rozwoju gminy.

Studium wskazuje także potrzebę objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów nieobjętych obowiązkiem ich sporządzenia. Istotnym aspektem jest właściwa delimitacja granic nowych opracowań planistycznych obejmująca jak największe powierzchnie realizacji konkretnych zamierzeń uwzględniająca jak najszerzy kontekst przestrzenny.

VI. I N T E R P R E T A C J A Z A P I S Ó W U S T A L E Ń S T U D I U M

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Jednocześnie ustalenia zawarte w studium są wiążące przy sporządzeniu planów miejscowych.

Ustalenia zawarte w tekście i załącznikach graficznych studium wyrażają kierunki polityki przestrzennej. W studium przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania terenów. Oznacza to, że określone na planszy przeznaczenie terenów oznacza jedynie funkcję dominującą, a nie wyłączną. Funkcja ta może być ona uzupełniona innymi, które jednak nie mogą kolidować lub powodować konfliktów z funkcją dominującą i nie mogą naruszać pozostałych ustaleń studium. Każda działalność nie może swoim oddziaływaniem wykraczać poza granice użytkowanej działki. Ostateczne ustalenia granic terenów przeznaczonych do zabudowy będą dokonywane w ramach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dla terenów wymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne za zgodne z ustaleniami studium uznaje się ustalenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dotychczasowej funkcji wynikającej z aktualnego sposobu użytkowania gruntów.

Opracowywanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych pod zabudowę wymaga uwzględnienia potrzeb wynikających z konieczności wzbogacenia tych terenów o zieleni urządzoną, zachowania wysokich standardów architektonicznych i estetyki obiektów, tworzenia wnętrz urbanistycznych czy zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc parkingowych. W zależności od potrzeb wynikających z planowanego zagospodarowania terenów, dopuszcza się realizację ciągów komunikacyjnych innych niż wskazane na planszy studium „Kierunki”, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

VII. U Z A S A D N I E N I E P R Z Y J Ę T Y C H R O Z W I Ą Z A Ń I S Y N T E Z A U S T A L E Ń S T U D I U M

Celem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest wyznaczenie



kierunków rozwoju przestrzennego Gminy Rogoźno. Studium stanowi podstawowy dokument systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy mimo, iż nie jest ono aktem prawa miejscowego.

Opracowany dokument zawiera informacje wynikające z inwentaryzacji aktualnego stanu zagospodarowania i funkcjonowania gminy, istniejących uwarunkowań ekologicznych, społecznych, gospodarczych, kulturowych i przestrzennych oraz barier i ograniczeń rozwoju. Dokument wyznacza kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy, a także podstawowe zasady polityki przestrzennej. Jednocześnie stwarza podstawy do koordynacji sporządzania planów miejscowych, integruje politykę przestrzenną państwa i województwa z interesami samorządu gminy, a także promuje walory i możliwości inwestycyjne.

Podczas kolejnych etapów sporządzania studium analizie poddano istniejące dokumenty planistyczne i strategiczne, opracowania statystyczne oraz wnioski złożone przez mieszkańców, lokalnych inwestorów i zawiadomione instytucje. W ten sposób zidentyfikowane zostały potrzeby społeczności lokalnej, przedsiębiorców i organów władzy publicznej. Zebrane informacje posłużyły do ustalenia stanu środowiska przyrodniczego i kulturowego, stanu wyposażenia w infrastrukturę techniczną, transportową i społeczną, potencjału demograficznego, ekonomicznego i gospodarczego gminy oraz sytuacji na rynku pracy i problemów związanych z bezrobociem.

Przeprowadzona analiza dokonanych ustaleń pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania obszaru miasta i gminy stanowiła podstawę do określenia kierunków jej rozwoju oraz rozpoznania predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju. Wyznaczone nowe tereny inwestycyjne stanowią spełnienie potrzeb mieszkańców i inwestorów w zakresie zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe, usługowe i gospodarcze, przy jednoczesnym zachowaniu wymogów ochrony wszystkich elementów środowiska. Studium zawiera ponadto wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w sposób zapewniający ich ochronę przed degradacją.

Przyjęty przez Radę Miejską w Rogoźnie dokument studium będzie realizowany w ciągu najbliższych lat. Głównym jego zadaniem będzie stymulowanie rozwoju przestrzennego i funkcjonalnego gminy, realizowanie programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców oraz tworzenie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej dla istniejących i planowanych obszarów inwestycji. Studium stanowi ponadto wyraz udziału samorządu gminy w procesie opracowywania, uchwalania, aktualizacji i oceny realizacji zadań z zakresu planowania przestrzennego, zapewnia współdziałanie samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim w zakresie współpracy związanej z zagospodarowaniem przestrzennym, a także pozwala na przeprowadzanie analiz i kontroli stopnia wykorzystania gruntów.

Przeprowadzona wieloaspektowa analiza stanu i funkcjonowania przestrzeni gminy wskazuje na możliwość kontynuacji dotychczasowych funkcji i kierunków rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności zapewnienia zrównoważonego rozwoju oraz wzrostu aktywizacji dotychczas nierozwiniętych funkcji w celu zagwarantowania całościowego rozwoju Gminy Rogoźno.

VIII. O B J A Ś N I E N I E Z M I A N W N O W Y M O P R A C O W A N I U W S T O S U N K U D O P O P R Z E D N I E J E D Y C J I S T U D I U M

Rada Miejska w Rogoźnie Uchwałą Nr XXIV/165/2008 z dnia 30 kwietnia 2008 r. przyjęła „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno”, której celem było dostosowanie poszczególnych ustaleń dokumentu do bieżących potrzeb samorządu lokalnego, mieszkańców i inwestorów. Studium podlegało jednej częściowej zmianie przyjętej Uchwałą Nr XLVI/324/2009 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 25 listopada 2009 r. W dniu 29 czerwca 2015 r. Uchwałą Nr XIII/107/2015 Rada Miejska w Rogoźnie wyraziła wolę opracowania nowego dokumentu.

Nowa edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno została opracowana zgodnie z wymogami obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003 r.



o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).

Dokument zawiera zaktualizowaną i uzupełnioną część dotyczącą uwarunkowań w zakresie wymaganym przepisami prawa. Zaktualizowano ustalenia dotyczące systemów infrastruktury, komunikacji, środowiska przyrodniczego, w tym form ochrony przyrody, dziedzictwa kulturowego, procesów społeczno-gospodarczych oraz oceniono stan ładu przestrzennego.

W części kierunkowej zrationalizowano obszary przeznaczone pod zabudowę z uwzględnieniem bilansu terenów, potrzeb i możliwości finansowych gminy, ustalono wytyczne określania w planach miejscowych zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wraz z dopuszczalnym ich zakresem i ograniczeniami oraz kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów. Wskazano także tereny ograniczania zabudowy i wyłączenia spod zabudowy, obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego. W studium uwzględniono także rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu gminnym i ponadlokalnym, określono obszary przestrzeni publicznej oraz obszary, dla których sporządzenie planu miejscowego jest obowiązkowe na podstawie przepisów odrębnych i dla których gmina zamierza sporządzić plan miejscowy, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. W studium uwzględniono obszary występowania udokumentowanych złóż surowców mineralnych oraz określono tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych, fotowoltaicznych i biogazowni o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefami ochronnymi.

W studium uwzględniono także wnioski zgłoszone przez instytucje właściwe do uzgadniania i opiniowania dokumentu.